

Europeiska unionens officiella tidning

C 390 E

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiofemte årgången

18 december 2012

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Europaparlamentet

SESSIONEN 2011–2012

Sammanträdena den 23 juni 2011

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 241 E, 19.8.2011.

ANTAGNA TEXTER

Torsdagen den 23 juni 2011

2012/C 390 E/01	Genomförandet av sammanhållningspolitikens program 2007–2013 Europaparlamentets resolution av den 23 juni 2011 om rapporten 2010 om genomförandet av sammanhållningspolitikens program 2007–2013 (2010/2139(INI))	1
2012/C 390 E/02	Programmet för städer i Europa och dess framtid i sammanhållningspolitiken Europaparlamentets resolution av den 23 juni 2011 om programmet för städer i Europa och dess framtid i sammanhållningspolitiken (2010/2158(INI))	10
2012/C 390 E/03	Mål 3: En framtida dagordning för gränsöverskridande, transnationellt och interregionalt samarbete Europaparlamentets resolution av den 23 juni 2011 om mål 3: En utmaning för det territoriella samarbetet – en framtida dagordning för gränsöverskridande, transnationellt och interregionalt samarbete (2010/2155(INI))	18
2012/C 390 E/04	Ökad effektivitet för Eruf och andra strukturfonder Europaparlamentets resolution av den 23 juni 2011 om lägesrapport om och framtida synergier för ökad effektivitet mellan Europeiska regionala utvecklingsfonden och andra strukturfonder (2010/2160(INI))	27

SV

(forts. på nästa sida)

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2012/C 390 E/05	Trepartsmötet om förslaget till budget för 2012 Europaparlamentets resolution av den 23 juni 2011 om mandatet för trepartsmötet om förslaget till budget för 2012 (2011/2019(BUD))	35
2012/C 390 E/06	Den gemensamma jordbrukspolitiken mot 2020: Att klara framtidens utmaningar i fråga om livsmedel, naturresurser och territoriell balans Europaparlamentets resolution av den 23 juni 2011 om den gemensamma jordbrukspolitiken mot 2020: Att klara framtidens utmaningar i fråga om livsmedel, naturresurser och territoriell balans (2011/2051(INI))	49
2012/C 390 E/07	Ett frivilligt märkningssystem i punktskrift på förpackningar för industriprodukter Europaparlamentets förklaring av den 23 juni 2011 om ett frivilligt märkningssystem i punktskrift på förpackningar för industriprodukter	65

II Meddelanden

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europaparlamentet

Torsdagen den 23 juni 2011

2012/C 390 E/08	Ändring av artikel 51 i arbetsordningen: gemensamma utskottssammanträden Europaparlamentets beslut av den 23 juni 2011 om att ändra artikel 51 i Europaparlamentets arbetsordning om förfarandet med gemensamma utskottssammanträden (2010/2061(REG))	66
2012/C 390 E/09	Begäran om upphävande av Adrian Severins immunitet Europaparlamentets beslut av den 23 juni 2011 om begäran om upphävande av Adrian Severins immunitet (2011/2070(IMM))	67
2012/C 390 E/10	Val av en vice talman (tolkning av artikel 13.1 i arbetsordningen) Europaparlamentets beslut av den 23 juni 2011 om valet av en vice talman (tolkning av artikel 13.1 i arbetsordningen)	69

III Förberedande akter

EUROPAPARLAMENTET

Torsdagen den 23 juni 2011

2012/C 390 E/11	Utnämning av Europeiska centralbankens ordförande - Kandidat: Mario Draghi Europaparlamentets beslut av den 23 juni 2011 om rådets rekommendation om utnämning av ordförande i Europeiska centralbanken (10057/2011 – C7-0134/2011 – 2011/0804(NLE))	70
-----------------	---	----

Torsdagen den 23 juni 2011

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

Genomförandet av sammanhållningspolitikens program 2007–2013

P7_TA(2011)0283

Europaparlamentets resolution av den 23 juni 2011 om rapporten 2010 om genomförandet av sammanhållningspolitikens program 2007–2013 (2010/2139(INI))

(2012/C 390 E/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 174–178,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 31 mars 2010 med titeln "Sammanhållningspolitiken: Strategirapport 2010 om genomförandet av programmen 2007–2013" (KOM(2010)0110),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 31 mars 2010 som följer med kommissionens meddelande av den 31 mars 2010 med titeln Sammanhållningspolitiken: Strategirapport 2010 om genomförandet av programmen 2007–2013 (SEK(2010)0360),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 25 oktober 2010 med titeln "Cohesion Policy: Responding to the economic crisis, a review of the implementation of cohesion policy measures adopted in support of the European Economic Recovery Plan" (SEK(2010)1291),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 14 november 2008 med titeln "Regions 2020 – an assessment of future challenges for EU regions" (SEK(2008)2868),
- med beaktande av kommissionens meddelande med titeln "Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla" (KOM(2010)2020),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 januari 2011 med titeln "Regionalpolitikens bidrag till Europa 2020-strategins mål för hållbar tillväxt" (KOM(2011)0017),
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1828/2006 av den 8 december 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1083/2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden och för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1080/2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden, i synnerhet artikel 7 ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 25.⁽²⁾ EUT L 371, 27.12.2006, s. 1.

Torsdagen den 23 juni 2011

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 397/2009 av den 6 maj 2009 om ändring av förordning (EG) nr 1080/2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden vad gäller stödberättigande för investeringar i energieffektivitet och förnybar energi i bostäder ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 437/2010 av den 19 maj 2010 om ändring av förordning (EG) nr 1080/2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden vad gäller stödberättigande för bostadsinsatser till förmån för marginaliserade befolkningsgrupper ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets beslut av den 6 oktober 2006 om gemenskapens strategiska riktlinjer för sammanhållningen (2006/702/EG) ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 24 mars 2009 om genomförandet av strukturfondsförordningen 2007–2013: resultatet av samrådet om sammanhållningspolitikens nationella strategier och program ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 maj 2010 om hur synergieffekterna av medel öronmärkta för forskning och innovation enligt förordning (EG) nr 1080/2006 avseende Europeiska regionala utvecklingsfonden och sjunde ramprogrammet för forskning och utveckling har utnyttjats i städer och regioner såväl som i medlemsstaterna och i unionen ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 december 2010 om att uppnå verklig territoriell, social och ekonomisk sammanhållning inom EU – en nödvändig förutsättning för global konkurrenskraft? ⁽⁶⁾,
- med beaktande av kommissionens informationsdokument nr 1 av den 28 februari 2007 med titeln ”Earmarking” (COCOF/2007/0012/00),
- med beaktande av kommissionens informationsmeddelande av den 18 maj 2009 med titeln ”Indicative structure for the national strategic reports 2009” (COCOF 09/0018/01),
- med beaktande av rådets slutsatser om kommissionens strategiska rapport 2010 om genomförandet av programmen inom sammanhållningspolitiken, vilka antogs vid mötet i rådet (utrikes frågor) den 14 juni 2010,
- med beaktande av regionkommitténs yttrande av den 1–2 december 2010 över ”Sammanhållningspolitiken: Strategirapport 2010 om genomförandet av programmen 2007–2013” (ReK 159/2010),
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 14 juli 2010 om främjande av ett effektivt partnerskap i förvaltningen av sammanhållningsprogrammen, baserat på välfungerande metoder från programperioden 2007–2013 (ECO/258),
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling och yttrandena från budgetutskottet, utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, utskottet för industrifrågor, forskning och energi samt utskottet för transport och turism (A7-0111/2011), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT L 126, 21.5.2009, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 132, 29.5.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 291, 21.10.2006, s. 11.

⁽⁴⁾ EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 79.

⁽⁵⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 104.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0473.

Torsdagen den 23 juni 2011

- A. I artikel 174 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt föreskrivs att EU, för att främja en harmonisk utveckling inom hela unionen, ska utveckla och fullfölja sin verksamhet för att stärka sin ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållning samt särskilt sträva efter att minska skillnaderna mellan de olika regionernas utvecklingsnivåer och eftersläpningen i de minst gynnande regionerna, såsom landsbygdsområden, områden som påverkas av industriomvandlingar och regioner med allvarliga och permanenta, naturbetingade eller demografiska nackdelar. Samtidigt måste man beakta Europa 2020-strategin för att garantera att EU blir en smart och hållbar ekonomi för alla.
- B. Sammanhållningspolitiken spelar en central roll för strävandena efter att helt uppnå målen i Europa 2020-strategin, särskilt på området för sysselsättning och sociala frågor, på samtliga förvaltningsnivåer och inom alla geografiska områden.
- C. Den strategiska dimensionen av sammanhållningspolitiken som garanterar att politiken överensstämmer med EU:s prioriteringar – att göra Europa och dess regioner attraktivare för investeringar och arbete, att förbättra kunskapen och innovationsmiljön för att nå tillväxt samt att skapa fler och bättre arbetstillfällen – föreskrivs och lyfts fram i rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (nedan kallad "den allmänna förordningen"), gemenskapens strategiska riktlinjer för sammanhållning (nedan kallade "de strategiska riktlinjerna"), den nationella strategiska referensramen och verksamhetsprogrammen.
- D. Strategirapporteringen är ett nytt instrument i sammanhållningspolitiken, som infördes under den innevarande programperioden genom den allmänna förordningen som ett instrument för att kontrollera genomförandet av de strategiska riktlinjerna i syfte att öka det strategiska innehållet och främja öppenheten och redovisningsskyldigheten inom sammanhållningspolitiken. Vid planeringen av nästa programperiod bör man utnyttja den information som inhämtats och dra lärdom av de erfarenheter som gjorts.
- E. Vid öronmärkningen av medel till Lissabonagendan identifierades vissa av de överenskomna 86 prioriterade programmen som särskilda prioriteringar enligt tillväxt- och sysselsättningsagendan från Lissabon. För de regioner som omfattas av konvergenzmålet identifierades 47 prioriterade program som öronmärkta prioriteringar, medan man för regioner som omfattas av målet "regional konkurrenskraft och sysselsättning" endast identifierade 33 prioriterade program.
- F. Kommissionen och medlemsstaterna enades om att för 2009 års nationella strategirapporter endast utbyta information om prioriterade områden per mål, och att datumet för att inhämta informationen skulle vara den 30 september 2009. Vid detta datum led medlemsstaterna ännu av effekterna av den ekonomiska krisen, och en del medlemsstater hade problem att komma igång i början av programperioden. Mer informativa uppgifter förväntas därför i den kommande strategirapporten för 2013.
- G. Det råder fortfarande markanta ekonomiska, sociala och miljömässiga skillnader mellan de europeiska regionerna, delvis till följd av de två senaste utvidgningarna och delvis på grund av de direkta följderna av den globala finansiella och ekonomiska krisen, även om dessa skillnader har minskat under det senaste årtiondet till följd av sammanhållningspolitikens aktiva bidrag som är avgörande för att säkerställa konkurrenskraft och ekonomisk tillväxt samtidigt som hänsyn tas till specifika regionala förhållanden.
- H. Sammanhållningspolitiken har varit ett viktigt inslag i den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa, och har framhållit strukturfondernas betydelse som verktyg för ekonomisk stimulans, i synnerhet för små företag och för hållbarhet och energieffektivitet. Kommissionen uppmanades att lägga fram en rapport under 2010 om vilka åtgärder som vidtagits som en del av EU:s bemötande av krisen.
1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens strategirapport om genomförandet av de sammanhållningspolitiska program som samfinansieras av strukturfonderna. Parlamentet gratulerar medlemsstaterna för deras insatser i utarbetandet av de första nationella strategirapporterna, vilka har visat sig innehålla mycket användbar information om genomförandet.

Torsdagen den 23 juni 2011

2. Europaparlamentet påpekar att man vid en jämförande analys bör beakta att fem medlemsstater använde information hämtad från ett senare datum och en från ett tidigare datum. Parlamentet anser att det vore lämpligare att jämföra de framsteg som gjorts av varje individuell medlemsstat med genomsnittet för EU.

3. Europaparlamentet anser att öppenhet vid tilldelningen av medel bidrar till ett korrekt genomförande och är ett huvudvillkor för att uppnå sammanhållningsfondens övergripande mål, och att öppenheten därför bör förbättras i alla faser av genomförandet. Parlamentet anser att förteckningen över mottagare även fortsättningsvis bör offentliggöras, framför allt på internet, eftersom det är ett effektivt verktyg för att förbättra öppenheten. Enligt parlamentet har gemenskapens riktlinjer och det nya instrumentet strategirapportering bidragit till en ökad redovisningsskyldighet vid genomförandet av de sammanhållningspolitiska målen. Parlamentet efterfrågar här en regelbunden politisk debatt som kan bidra till att förbättra öppenhet, ansvarstagande och utvärdering när det gäller resultaten av sammanhållningspolitiken.

Genomförande

4. Europaparlamentet konstaterar att finansieringsvolymen för projekten enligt rapporterna är 93,4 miljarder EUR, vilket motsvarar 27,1 procent av tillgängliga EU-medel under innevarande period, och att detta genomsnitt är detsamma för de tre sammanhållningspolitiska målen och de kategorier som öronmärks i Lissabonstrategin samt för framstegen vid genomförandet av gemenskapens strategiska riktlinjer. Parlamentet framhåller dock att framstegen varierar avsevärt mellan olika länder och inom olika ämnesområden, med aggregerade siffror för projekturval på över 40 procent i 9 medlemsstater och under 20 procent i 4 medlemsstater.

5. Europaparlamentet upprepar sin tillfredsställelse över de nationella ansträngningar som har medfört att de genomsnittliga anslag som använts för att fullfölja Lissabonagendan utgör 65 procent av tillgängliga medel i konvergensregionerna och 82 procent i de regioner som omfattas av målet för konkurrenskraft och sysselsättning, vilket är mer än vad som ursprungligen efterfrågades. Parlamentet konstaterar med glädje att sammanlagt 63 miljarder EUR enligt rapporterna har tilldelats sådana projekt som har öronmärks i Lissabonstrategin, och att projekturvalet för öronmärkning i Lissabonstrategin sker i samma takt eller något snabbare än urvalet för andra åtgärder. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att fortsätta att öronmärka resurser för projekt om stöder Europa 2020-strategin.

6. Europaparlamentet noterar att framstegen bland ämnesområdena i gemenskapens strategiska riktlinjer är högst på området för territoriell dimension (30 procent) och över genomsnittet i fråga om "Att skapa tillväxt genom förbättrad kunskap och innovation", men under 27,1 procent för de andra två riktlinjerna, och att projekturvalet ligger över genomsnittet för projekt som är öronmärks i Lissabonstrategin inom både Konvergens och Regional konkurrenskraft och sysselsättning, men att det endast uppgår till 20,5 procent för målet Europeiskt territoriellt samarbete. Parlamentet beklagar de allvarliga begränsningarna i strategirapportens analys av sammanhållningspolitikens konkreta resultat, som är en följd av att man inte har haft tillgång till indikatorer för output och resultat från samtliga medlemsstater. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att se över sina administrativa rapporteringskrav och medlemsstaterna att bli bättre på att tillhandahålla uppgifter om hur programmen genomförs.

7. Mot bakgrund av den ekonomiska krisen och den stigande arbetslösheten välkomnar Europaparlamentet de framsteg som gjorts i och med genomförandet av projekt med relevans för riktlinjen "Fler och bättre arbetstillfällen". Parlamentet rekommenderar dock med eftertryck att kommissionen inför sådana metoder för samarbete med medlemsstaterna som gör det enklare att snabbt mobilisera och på ett effektivt sätt fördela alla nödvändiga resurser för att uppnå en resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi där det råder tillväxt, hög sysselsättning samt social och territoriell sammanhållning och där fattigdom bekämpas, i enlighet med de prioriterade målen i Europa 2020-strategin, särskilt när det gäller sysselsättning och sociala frågor, så att tillväxt och produktivitet främjas och sysselsättningsutvecklingen förbättras i Europa.

8. Europaparlamentet gläder sig åt att Europeiska socialfonden har tillhandahållit lämpligt stöd för genomförandet av arbetsmarknadsreformer och visat sig vara ett effektivt instrument som underlättar övergången från passiva till aktiva och till och med förebyggande arbetsmarknadsåtgärder. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att fortsätta med strukturella reformer som kan förebygga eventuella framtida kriser på arbetsmarknaden.

Torsdagen den 23 juni 2011

9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fortsätta genomförandet av medfinansierade åtgärder som syftar till att stödja arbetsmarknaderna på regional nivå genom att minska könssegregationen och orättvisorna, såsom lönegapet och underrepresentationen av kvinnor i beslutsfattande positioner. För detta måste samordningen av arbete och familjeliv underlättas och det måste bli lättare att omvandla osäkra anställningar till anställningar med rättigheter, eftersom en betydande andel kvinnor har osäkra anställningsförhållanden.

10. Europaparlamentet understryker vikten av att förbättra infrastruktur och tjänster inom missgynnade mikroregioner med hög koncentration av socialt marginaliserade människor (t.ex. romer), och att också se till att dessa tjänster blir ekonomiskt överkomliga.

11. Europaparlamentet framhåller hur viktig transportsektorn i stort är för att säkra den territoriella, ekonomiska och sociala sammanhållningen. Det faktum att investeringarna i järnvägssektorn inte fortskrider enligt plan och är lägre än för vägsektorn är enligt parlamentet en källa till oro, eftersom det innebär att de inte i tillräckligt hög grad bidrar till att minska koldioxidutsläppen inom transportsektorn. Parlamentet understryker här att investeringar som har planerats oproportionerligt mellan de olika transportsätten försvårar upprättandet av ett europeiskt intermodalt transportsystem, och konstaterar att om genomförandet fördröjs ytterligare kan obalanserna komma att förvärras.

12. Europaparlamentet erinrar om att ca 23,7 procent (82 miljarder EUR) av de medel från Sammanhållningsfonden och strukturfonderna som avsatts för 2007–2013 ska gå till transport, men att endast hälften kommer att gå till TEN-T-projekt (17 miljarder EUR till det prioriterade TEN-T-nätet och 27,2 miljarder EUR till den övergripande delen). Resten av medlen ska öronmärkas för investeringar i nationella, regionala och lokala projekt som inte finns med på TEN-T-kartorna. Parlamentet konstaterar att anslagen från Sammanhållningsfonden och strukturfonderna till transportsektorn fördelas mellan transportsätten och transportnäten utan att man i tillräcklig grad beaktar EU:s mål.

13. När det gäller det territoriella samarbetet uppmärksammar Europaparlamentet tendensen att dra ut på lanseringen av såväl gränsöverskridande projekt som järnvägsprojekt i allmänhet, och framhåller det europeiska mervärde som TEN-T-nätet bidrar med, vilket är särskilt tydligt i gränsöverskridande delar av projekt och i dessa delars sammankoppling med nationella väg- och järnvägsprojekt samt i projekt för inre vattenvägar. Parlamentet föreslår i detta sammanhang att man systematiskt inför gemensamma plattformar för bästa praxis som organiseras utifrån socioekonomiska, geografiska, demografiska och kulturella kriterier.

14. Europaparlamentet välkomnar att medel har avsatts för investeringar som syftar till att öka energieffektiviteten och användandet av förnybar energi i bostadsbyggande samt för investeringar i bostadsprojekt för marginaliserade befolkningsgrupper, något som har genomförts på ett framgångsrikt sätt i många regioner och som bör drivas vidare även i framtiden.

15. Europaparlamentet uppmanar till ett mer effektivt genomförande av programmen inom miljösektorn, särskilt inom gränsöverskridande områden som ger ett europeiskt mervärde, t.ex. bekämpning och begränsning av och anpassning till klimatförändringarna, investeringar i renare teknik med låga koldioxidutsläpp, bekämpning av luft- och vattenföroreningar, skydd av den biologiska mångfalden, utökade järnvägsnät och främjande av energieffektivitet, särskilt inom byggsektorn, och förnybara energikällor i syfte att uppfylla målen i Europa 2020-strategin och främja gröna jobb och en grön ekonomi.

16. På grund av den låga genomförandegraden menar Europaparlamentet att medel för att förebygga och/eller garantera en snabb insats vid miljökatastrofer måste användas, och uppmanar medlemsstaterna att påskynda investeringarna i förebyggande åtgärder samt i sanering av industriområden och förorenad mark.

Torsdagen den 23 juni 2011

17. Europaparlamentet beklagar förseningarna i projekturvalet för strategiska områden som t.ex. järnvägssektorn, vissa energi- och miljöinvesteringar, den digitala ekonomin, social delaktighet samt förvaltnings- och kapacitetssupplevering, och efterfrågar en grundlig analys av orsakerna till dessa förseningar. Samtidigt uppmanas medlemsstaterna att inkludera regionerna i en mer noggrann bevakning av de områden där ansträngningarna måste ökas. Däremot framhålls att upptagningsnivån för miljöprojekt i de europeiska programmen för territoriellt samarbete har stigit, och pekar på det uppenbara mervärde som samarbete medfört i detta sammanhang. Parlamentet betonar dock att medlemsstater kan ha kommit ikapp på områden där de låg efter i genomförandet av projekten, och att förseningar på detta specifika stadium därför inte behöver vara ett tecken på hur hela programperioden har fungerat. Parlamentet påpekar här att utnyttjandekapaciteten och budgetgenomförandet avseende sammanhållningspolitiken har accelererat under 2010, vilket bl.a. beror på att lagstiftningsändringar nyligen genomförts och på att operativa program nu kommit igång ordentligt efter det att kommissionen äntligen godkänt de sista förvaltnings- och kontrollsystemen.

18. Europaparlamentet anser att man omedelbart måste vidta åtgärder för att förbättra resultaten på vissa prioriterade områden. Parlamentet rekommenderar att man utför en djupgående analys av genomförandeproblemen inom områden med specifika förseningar vid projekturval, och uppmanar i detta sammanhang medlemsstaterna att öka sina ansträngningar att förbättra projekturvalet på de försenade områdena, samt att snabbare genomföra alla utvalda projekt för att inte misslyckas med att uppnå målen.

19. Europaparlamentet anser att projekten i vissa fall måste väljas ut och genomföras snabbare och att de avsatta medlen måste användas på ett allmänt bättre sätt, framför allt när det gäller verksamheter som syftar till att förbättra humankapitalet, främja hälsa och förebyggande av sjukdomar, säkra lika möjligheter, stödja arbetsmarknaderna och öka den sociala delaktigheten, särskilt för att överbrygga den ekonomiska krisens negativa effekter.

20. Europaparlamentet framhåller att flera medlemsstater bekräftat att den disciplin de tvingats till genom öronmärkningskravet har lett till bättre kvalitet och ökad fokusering inom programplaneringen. Parlamentet noterar dessutom att medlemsstaterna enhälligt ansåg att ett bibehållande av de grundläggande värderingarna i den nationella strategiska referensramen och de operativa programmen inom Lissabonstrategin är den bästa vägen att hantera krisen, samt bekräftade återigen betydelsen av de medelfristiga och långsiktiga mål som ingår i dessa dokument.

Utmaningar vid genomförandet

21. Europaparlamentet understryker att man på vissa områden inte har kunnat uppnå ett effektivt urval eller ett effektivt genomförande av projekt till följd av att viktiga förutsättningar saknats, såsom förenklade ansökningsförfaranden på nationell nivå, tydliga nationella prioriteringar för vissa insatsområden, införlivande i god tid av EU-lagstiftning samt konsoliderad institutionell och administrativ kapacitet, och till följd av onödigt omfattande nationell byråkrati. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna och regionerna att underlätta genomförandet av politiken genom att anta dessa utmaningar och framför allt anpassa den rättsliga ramen för statligt stöd, offentlig upphandling och miljöregler, samt att arbeta för institutionella reformer.

22. Europaparlamentet erinrar om att den avsevärda förseningen vid genomförandet av politiken i huvudsak beror på sent avslutade förhandlingar om den fleråriga finansieringsramen och lagstiftningspaketet för sammanhållningspolitiken, vilket resulterat i ett försenat slutförande av de nationella strategierna och verksamhetsprogrammen, ändrade bestämmelser för finansiell kontroll och finansiella utvärderingskriterier på nationell nivå, överlappning med avslutningen av perioden 2000–2006 och knappa offentliga medel för medfinansiering i medlemsstaterna.

23. Europaparlamentet beklagar att strategirapporten inte tillhandahåller någon allsidig information om de regionala skillnaderna fram till 2009, trots att rapporten skulle belysa det bidrag som program medfinansierade av medel från strukturfonderna har gett till genomförandet av de sammanhållningspolitiska målen.

Torsdagen den 23 juni 2011

Reaktion på den ekonomiska krisen

24. Europaparlamentet välkomnar offentliggörandet av kommissionens arbetsdokument med titeln "Cohesion Policy: Responding to the economic crisis, a review of the implementation of cohesion policy measures adopted in support of the European Economic Recovery Plan", och framhåller att denna granskning främst grundas på informationen från nationella strategirapporter. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta de åtgärder som krävs för att se till att den information som ges av medlemsstaterna är korrekt.

25. Europaparlamentet konstaterar att under den globala finansiella och ekonomiska krisen och den nuvarande ekonomiska nedgången bidrar EU:s sammanhållningspolitik i hög grad till den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa, utgör den största källan för gemenskapsinvesteringar i realekonomin, och har visat sig tillåta ett flexibelt och ändamålsenligt bemötande av den socioekonomiska situationen, vilken snabbt försämras. Parlamentet betonar att medlemsstaterna har välkomnat att krisåtgärderna kunnat skraddarsys till deras särskilda behov, men uppmanar ändå till mer flexibla och mindre invecklade regler för att bekämpa krisen och uppmanar medlemsstaterna att snarast använda alla möjligheter som kommissionen ger för att säkerställa att bemötandet blir ändamålsenligt, sker i god tid och är anpassat till särskilda behov och för att man på ett framgångsrikt sätt ska kunna ta sig ut ur krisen för att uppnå en långsiktig hållbar utveckling genom att öka sysselsättningen i och stärka konkurrenskraften och öka attraktiviteten hos de europeiska regionerna.

26. Europaparlamentet framhåller hur viktigt det är att arbeta hårdare för att överbrygga svårigheterna med att mäta den övergripande effekten av särskilda sammanhållningspolitiska åtgärder inom ramen för den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa, och beklagar att granskningen därför endast kan ge en begränsad bild av konkreta exempel på nationell nivå. Parlamentet välkomnar trots det analysen av god praxis och de första slutsatserna i rapporten.

27. Europaparlamentet anser att tecknen på en återhämtning efter krisen är svaga och att Europa under de kommande åren kommer att behöva hantera sina strukturella svagheter, även genom sammanhållningspolitiska insatser och riktade investeringar, främst till forskning och utveckling, innovation, utbildning och teknik som är till nytta för alla sektorer när det gäller att öka konkurrenskraften. Parlamentet understryker därför behovet av en ingående analys av effekterna av de åtgärder som har vidtagits för att motverka krisen samt behovet av att göra strukturfondsmedel tillgängliga, eftersom strukturfonderna är en kraftfull mekanism som är avsedd att hjälpa regionerna i deras ekonomiska och sociala omstrukturering och när det gäller att främja ekonomisk, social och territoriell sammanhållning samt solidaritet.

Att skapa synergieffekter och undvika en sektoriell spridning av resurser för regionalpolitiska åtgärder

28. Europaparlamentet delar rådets åsikt i rådets slutsatser om strategirapporten 2010 i fråga om det mervärde som följer av att ha ett enda strategiskt och integrerat angreppssätt för strukturfonderna. Parlamentet påminner om att varje fond behöver ha sina egna regler för att framgångsrikt användas på fältet i specifika situationer. Parlamentet framhåller dessutom behovet av att man efter krisen konsoliderar de offentliga budgetarna och ökar synergierna och effekten av alla tillgängliga finansieringskällor (från EU och nationella källor och genom EIB-instrument) genom att samordna dem på ett effektivt sätt.

29. Europaparlamentet framhåller att synergieffekter mellan strukturfonder och andra sektorspolitiska instrument, samt mellan dessa instrument och nationella, regionala och lokala resurser, är avgörande och skapar värdefulla kopplingar som medför ett ömsesidigt stärkande, ett hållbart genomförande av program samt social sammanhållning. Parlamentet inser att eftersom medel har öronmärkts för 2007–2013 är sammanhållningspolitiken bättre rustad för att skapa synergieffekter med forsknings- och innovationspolitiken. Parlamentet understryker att strukturfonder skulle kunna användas för att förbättra forskningsinfrastrukturen så att forskningen uppnår den kompetensnivå som behövs för att få tillgång till forskningsanslag, och framhåller fördelarna av synergieffekter mellan Eruf, ESF och EJFLU. Parlamentet noterar att erfarenheten tydligt visar att det krävs att program finansierade genom Europeiska socialfonden genomförs på ett framgångsrikt sätt för att man ska kunna göra finansieringen av ekonomiska åtgärder med medel från Europeiska regionala utvecklingsfonden så effektiv som möjligt. Parlamentet påminner här om de möjligheter som korsfinansiering medför, vilka ännu inte har utnyttjats till fullo. Parlamentet uppmanar

Torsdagen den 23 juni 2011

kommissionen att inför nästa strategirapport infoga en hänvisning till samspelet mellan strukturfonderna liksom till deras samspel med EU:s andra finansieringsinstrument.

Övervakning och utvärdering

30. Europaparlamentet understryker att tekniskt stöd, övervakning och utvärdering stimulerar erfarenhetsbaserat lärande och tillsammans med en effektiv finansiell kontroll kommer att utgöra en drivfjäder för en förbättrad utförandekvalitet.

31. Europaparlamentet beklagar att endast 19 medlemsstater rapporterat om huvudindikatorer, och att man därför i detta läge inte kan få någon första tydlig EU-omfattande överblick av politikens konkreta effekter. Parlamentet uppmanar med eftertryck medlemsstaterna att använda huvudindikatorer vid nästa omgång av strategirapporteringen 2012-2013. Parlamentet uppmanar kommissionen att ingripa och hjälpa medlemsstaterna och regionerna att i rätt tid ta fram samstämda och fullständiga uppgifter.

32. Europaparlamentet understryker att kommissionen måste hitta effektiva och konstanta övervaknings- och kontrollsystem för att förbättra styrningen och effektiviteten i strukturfondernas leveranssystem. Parlamentet uppmanar kommissionen att öka samstämdheten i och kvaliteten hos kontrollerna av medlemsstaternas framsteg genom att göra det obligatoriskt att i nästa programperiod inkludera ett minsta antal huvudindikatorer i de nationella strategirapporterna för att underlätta jämförelse och resultatorientering genom att tillhandahålla mer detaljerade riktlinjer.

God praxis

33. Europaparlamentet anser att god praxis för och ömsesidiga lärdomar vid genomförande av politiken måste lyftas fram och utbytet främjas, tillsammans med en förhöjd administrativ kapacitet, i synnerhet hos lokala och regionala myndigheter, i syfte att förbättra effektiviteten och verkningssgraden samt undvika att tidigare misstag upprepas.

34. Europaparlamentet uppmanar till god praxis med avseende på nationell rapportering, som att t.ex. använda huvudindikatorer, rapportera om resultat och output samt om synergier mellan nationell politik och EU-politik, hålla offentliga debatter och samråd med aktörer, lägga fram rapporter inför nationella parlament för yttrande samt offentliggöra rapporterna på regeringarnas webbplatser (där en tydlig och koncis terminologi ska användas i alla rapporter), eftersom sådan praxis förbättrar rapporteringskvaliteten och ökar egenansvaret hos aktörer i medlemsstaterna. Parlamentet insisterar på att man följer bästa praxis i de regioner som kännetecknas av låg utnyttjandekapacitet i finansieringsprogrammen.

35. Europaparlamentet gläder sig åt att kommissionen anger hur de nationella, regionala och lokala myndigheterna kan omvandla verksamhetsprogrammen till mål för hållbar utveckling i Europa 2020-strategin, och hur metoder kan få en ny inriktning mot smarta tillväxtmål under den innevarande programperioden. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att omedelbart investera mer i hållbar utveckling och smart tillväxt, social delaktighet och jämlikhet mellan män och kvinnor på arbetsmarknaden samt att använda medlen mer effektivt. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att ta initiativ till en debatt om hur sammanhållningspolitiken kan bidra till målen i Europa 2020-strategin under perioden 2007-2013.

Slutsatser och rekommendationer

36. Europaparlamentet framhåller de små och medelstora företagens roll som innovativa aktörer i ekonomin, och betonar behovet av att utveckla denna sektor bland annat genom att genomföra småföretagsakten, förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering och driftskapital och uppmanar små och medelstora företag att medverka i innovativa projekt så att deras konkurrenskraft och möjligheter att skapa fler arbetstillfällen kan stärkas. Parlamentet betonar att många sociala och ekonomiska fördelar kan fås genom samarbete på lokal och regional nivå mellan offentliga myndigheter, små och medelstora företag, företagsnätverk, forskningsinstitut och kluster samt genom en effektiv användning av alla befintliga resurser,

Torsdagen den 23 juni 2011

inklusive de finansieringstekniska instrumenten (Jeremie) för att ge de små och medelstora företagen tillgång till kapital. Parlamentet betonar dock i fråga om finansiering genom lån att rättssäkerheten behöver förbättras så att finansiella mellanhänder och offentliga stödbankar kan fastställa villkor för innovativa finansiella instrument som gäller för hela programperioden.

37. Europaparlamentet är helt övertygat om att god förvaltning på såväl EU-nivå som nationell, regional och lokal nivå och ett effektivt samarbete mellan olika myndighetsnivåer är grundläggande för att säkra kvaliteten i beslutsfattandet och den strategiska planeringen samt för att höja förmågan att utnyttja medel från strukturfonderna och Sammanhållningsfonden och därmed säkra ett framgångsrikt och effektivt genomförande av sammanhållningspolitiken. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka och mobilisera flernivåstyret i enlighet med fördraget och subsidiaritets- och partnerskapsprinciperna. Parlamentet understryker därför betydelsen av en ordentlig partnerskapsstrategi som tillämpas både lodrätt och vågrätt, och rekommenderar att kvaliteten på deltagandet i partnerskapet bedöms, med tanke på att partnerskap kan leda till förenkling, i synnerhet i projekturvalsarbetet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att från början inkludera regionala och lokala nivåer i arbetet med att fastställa investeringsprioriteringarna och i själva beslutsfattandet, samt att integrera dem med aktörer från det civila samhället och samhällsrepresentanter i genomförandet av program. Parlamentet föreslår i detta sammanhang att man inrättar en territoriell pakt för lokala och regionala myndigheter om Europa 2020-strategin i varje medlemsstat.

38. Europaparlamentet anser att förenklingen av bestämmelser och förfaranden bör bidra till en effektiv fördelning av medel, och att förenklingen därför bör fortsätta och förhoppningsvis resultera i bättre bestämmelser för perioden efter 2013, både på EU-nivå och på nationell nivå, utan att det skapar stora problem för stödmottagare. Parlamentet anser att regionalpolitiken i högre grad bör anpassas till användarnas behov och att en förenkling bör innebära att onödiga administrativa hinder och kostnader samt andra hinder för de politiska målsättningarna minskar och att feltolkningar i samband med dagens administrativa förfaranden undviks samtidigt som man uppnår en mer flexibel projektledning, synkroniserade kontroller och en effektivare politik. Parlamentet beklagar att överflödigt byråkrati, onödigt komplicerade regler som ofta ändras och en avsaknad av harmoniserade förfaranden leder till att stora medel förblir oanvända. Parlamentet anser att det måste råda balans mellan förenkling och stabilitet i bestämmelserna och förfarandena.

39. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och regionala myndigheter att öka kapacitetsuppbyggnaden och minska den administrativa bördan för att särskilt se till att projekt medfinansieras av nationella bidrag och, när så behövs, med hjälp av finanstekniskt stöd, i syfte att öka upptagningen av medel och undvika ytterligare investeringsförseningar.

40. Parlamentet stöder kommissionens avsikt att satsa på ett resultatriktat genomförande av strukturfonderna och anser att strategisk rapportering är ett värdefullt verktyg för att kontrollera hur genomförandet fortskrider och för att skapa en grund för kollegial granskning och strategisk debatt på EU-nivå. I syfte att höja kvaliteten på den strategiska rapporteringen, baserad på jämförbara och tillförlitliga uppgifter, uppmanas medlemsstaterna att arbeta mer analytiskt och strategiskt när man tar fram nationella rapporter som är mer inriktade på mål, resultat och strategisk utveckling, samt att i god tid lägga fram korrekta uppgifter om huvudindikatorerna och de överenskomna målen. Europaparlamentet betonar därför att strategirapporten 2013 bör vara resultatriktad och fokusera mer på en kvalitativ analys av hur effektiva programmen är och av outputs, resultat och snabba effekter snarare än att presentera alltför många statistiska uppgifter.

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i samband med halvtidsöversynen av budgetramen 2007–2013 och sammanhållningspolitiken säkerställa ett ökat utnyttjande av EU-stödet under perioden 2011–2013.

42. Europaparlamentet uppmanar alla EU institutioner och medlemsstater att vid nästa förhandlingsrunda om sammanhållningspolitikens framtid arbeta för ett snabbare färdigställande av viktiga handlingar, såsom den fleråriga finansiella ramen och förordningar i syfte att få bukt med de svårigheter som kan uppstå i början av nästa programperiod.

Torsdagen den 23 juni 2011

43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att sammanhållningspolitiken i framtiden kommer att få tillräckliga ekonomiska resurser. Parlamentet anser att sammanhållningspolitiken inte bara bör betraktas som ett instrument för att uppnå målen för sektorsinriktad politik, eftersom den är en EU-politik med stort mervärde som har sitt eget existensberättigande, nämligen den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen. Parlamentet understryker därför att sammanhållningspolitiken bör förbli oberoende och att dess nuvarande grundvalar och principer inte bör ändras genom en sektoriell spridning.

*

* *

44. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaterna.

Programmet för städer i Europa och dess framtid i sammanhållningspolitiken

P7_TA(2011)0284

Europaparlamentets resolution av den 23 juni 2011 om programmet för städer i Europa och dess framtid i sammanhållningspolitiken (2010/2158(INI))

(2012/C 390 E/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt avdelning XVIII,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1080/2006 av den 5 juli 2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets beslut 2006/702/EG av den 6 oktober 2006 om gemenskapens strategiska riktlinjer för sammanhållningen ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 397/2009 av den 6 maj 2009 om ändring av förordning (EG) nr 1080/2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden vad gäller stödberättigande för investeringar i energieffektivitet och förnybar energi i bostäder ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1233/2010 av den 15 december 2010 om ändring av förordning (EG) nr 663/2009 om inrättande av ett program för hjälp till ekonomisk återhämtning genom finansiellt stöd från gemenskapen till projekt på energiområdet, ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 21 februari 2008 med titeln "En uppföljning av EU:s territoriella agenda och Leipzigstadgan – ett europeiskt handlingsprogram för fysisk planering och territoriell sammanhållning" ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 21 oktober 2008 om styrelseformer och partnerskap på nationell och regional grundval samt på projektbasis inom regionalpolitiken ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 291, 21.10.2006, s. 11.

⁽⁴⁾ EUT L 126, 21.5.2009, s. 3.

⁽⁵⁾ EUT L 346, 30.12.2010, s. 5.

⁽⁶⁾ EUT C 184 E, 6.8.2009, s. 95.

⁽⁷⁾ EUT C 15 E, 21.1.2010, s. 10.

Torsdagen den 23 juni 2011

- med beaktande av sin resolution av den 24 mars 2009 om den urbana dimensionen av sammanhållningspolitiken under den nya programperioden ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 24 mars 2009 om grönboken om den territoriella sammanhållningen och en lägesanalys av debatten om den framtida reformen av sammanhållningspolitiken ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 maj 2010 om sammanhållningspolitikens bidrag till att uppnå Lissabon- och Europa 2020-målen ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 oktober 2010 om EU:s sammanhållnings- och regionalpolitik efter 2013 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets ad hoc-meddelande med titeln "En uppföljning av EU:s territoriella agenda och Leipzigstadgan – ett europeiskt handlingsprogram för fysisk planering och territoriell sammanhållning",
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 med titeln "Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla" (KOM(2010)2020),
- med beaktande av kommissionens femte rapport av den 9 november 2010 med titeln "Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning: sammanhållningspolitikens framtid",
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 9 november 2010 med titeln "Slutsatserna i den femte rapporten om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning: sammanhållningspolitikens framtid" (KOM(2010)0642),
- med beaktande av kommissionens sammanfattande rapport från april 2010 om den efterföljande utvärderingen av sammanhållningsprogrammen för 2000–2006, medfinansierade av Europeiska regionala utvecklingsfonden (målen 1 och 2) ("Ex post evaluation of Cohesion Policy programmes 2000-06 co-financed by the ERDF (Objective 1&2)"),
- med beaktande av kommissionens rapport från juni 2010 om den efterföljande utvärderingen av sammanhållningsprogrammen för 2000–2006 och gemenskapsinitiativet Urban ("Ex post evaluation of Cohesion Policy programmes 2000-06: the URBAN Community Initiative"),
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 26 maj 2010 om behovet av en integrerad strategi för upprustningen av stadsområden ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 9 juni 2010 om stadsförnyelse och dess roll i de europeiska städernas utveckling ⁽⁶⁾,
- med beaktande av EU:s territoriella agenda – Mot ett mer konkurrenskraftigt och hållbart Europa och mångfald i regionerna ("den territoriella agendan") och Leipzigstadgan om hållbara europeiska städer ("Leipzigstadgan"), vilka båda antogs vid det informella ministerrådsmötet om fysisk planering och stadsutveckling i Leipzig den 24–25 maj 2007,
- med beaktande av "Toledoförklaringen", som antogs vid det informella ministerrådsmötet om stadsutveckling i Toledo den 22 juni 2010,

⁽¹⁾ EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 73.

⁽²⁾ EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 65.

⁽³⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 120.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0356.

⁽⁵⁾ EUT C 21, 21.1.2011, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 267, 1.10.2010, s. 25.

Torsdagen den 23 juni 2011

- med beaktande av ståndpunkten från generaldirektörerna för stadsutveckling om kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och Europeiska investeringsbanken med titeln "Slutsatserna i den femte rapporten om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning: sammanhållningspolitikens framtid" (KOM(2010)0642/3),
- med beaktande av slutsatserna från det europeiska toppmötet för lokala myndigheter i Barcelona den 22–24 februari 2010 om lokala myndigheter och deras huvudroll i det nya Europa ("Local governments, the protagonist in the new Europe"),
- med beaktande av det borgmästaravtal som Europeiska kommissionen tog initiativ till och stöder,
- med beaktande av den oberoende rapporten om en agenda för en reformerad sammanhållningspolitik ("An Agenda for a Reformed Cohesion Policy") (Fabrizio Barcas rapport) (2009), som utarbetats på begäran av kommissionen,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling och yttrandet från utskottet för transport och turism (A7-0218/2011), och av följande skäl:
  - A. EU kännetecknas av en polycentrisk utveckling och en mångfald av stadsområden och städer av olika storlek och med olikartade befogenheter och resurser. Parlamentet anser att det skulle vara problematiskt att anta en gemensam definition av begreppet "stadsområden" och mer generellt av begreppet "urban" enbart på grundval av statistik, eftersom det är svårt att under ett paraply samla den mångfald av situationer som råder i medlemsstaterna och regionerna. Enligt parlamentet bör det därför, i enlighet med subsidiaritetsprincipen, vara medlemsstaterna som beslutar om eventuella krav på att definiera och utse stadsområden på grundval av gemensamma EU-indikatorer. Man bör undersöka hur ett funktionellt synsätt skulle kunna leda till en enhetlig definition av "stadsområden" och på så sätt skapa förutsättningar för en tydlig rättslig definition av EU-politikens urbana dimension. En tydlig juridisk definition av stadsbegreppet utifrån ett funktionellt synsätt skulle vara relevant särskilt inom sammanhållningspolitiken.
  - B. Genom sin politik bidrar EU till stadsområdenas hållbara utveckling, och utöver nationell stadspolitik i enlighet med subsidiaritetsprincipen bör man även fastställa en europeisk stadspolitik.
  - C. Städerna bidrar aktivt till utformningen av EU:s politik och spelar en viktig roll för att Europa 2020-strategin framgångsrikt ska kunna genomföras. Om man inte tar hänsyn till EU-politikens urbana dimension, särskilt inom sammanhållningspolitiken, kan det hända att Europa 2020-målen inte uppnås.
  - D. Städerna har en unik kulturell och arkitektonisk potential och stora möjligheter att påverka den sociala integrationen. De kan bidra till social balans genom att bevara den kulturella mångfalden och vidmakthålla en permanent kontakt mellan centrum och periferi.
  - E. Mot bakgrund av erfarenheterna av Urban-initiativen har stadsåtgärder integrerats i regelverket för målen om konvergens, regional konkurrenskraft och sysselsättning under programperioden 2007–2013. Denna integrering har tydligt medfört ökade medel för städerna. Tydligt definierade mål för stadsutveckling bör fastställas i handlingsprogrammen i syfte att koncentrera medlen.
  - F. Subsidiaritet i sin förstärkta och utvidgade form enligt EUF-fördraget samt flernivåstyrning och en tydligare definierad partnerskapsprincip är viktiga komponenter för att all EU-politik ska genomföras på ett korrekt sätt. Lokala och regionala myndigheters resurser och kompetens bör därför utnyttjas i högre grad.

Torsdagen den 23 juni 2011

- G. Den ekonomiska krisen har under de senaste åren ökat skillnaderna och förvärrat de sociala problemen i stora förortsområden. För att ta itu med krisen måste de lokala myndigheterna kunna genomföra konkreta åtgärder för fattigdomsbekämpning samt stöd till social sammanhållning och sysselsättning.
- H. I många fall har politiken för utvecklingspolar, som bygger på att främja den ekonomiska verksamheten i städerna, inte haft tillräcklig genomslagskraft. Den har därför fått begränsade effekter på närliggande områden och har således inte bidragit till en integrerad utveckling.
- I. Oavsett hur välmående och konkurrenskraftig en stad är kan vissa stadsdelar ha specifika problem, exempelvis extrem social ojämlikhet, fattigdom, utslagning och hög arbetslöshet, som skulle kunna lindras eller lösas med hjälp av stöd från sammanhållningspolitiken.
- J. Förenklningar för att underlätta genomförandet av politiken, inklusive enklare kontroll- och granskningsmekanismer, bidrar till ökad effektivitet, minskar graden av felaktigheter, gör den politiska strukturen mer användarvänlig och ökar synligheten. Arbetet med att förenkla politiken bör fortsätta och åtföljas av förenklade nationella och regionala förfaranden så att företrädare för stadsområden på ett bättre sätt kan rikta och styra användningen av EU-medel.

Den urbana dimensionens sammanhang

1. Europaparlamentet konstaterar att programmet för städer i Europa å ena sidan omfattar den urbana dimensionen i EU-politiken, särskilt i sammanhållningspolitiken, och å andra sidan den mellanstatliga delen av EU-insatserna för att samordna medlemsstaternas stadspolitik, vilket sker vid informella ministermöten som samordnas av successiva rådsordförandeskap med kommissionens aktiva hjälp. Parlamentet anser i detta sammanhang att de lokala myndigheterna bör få mer information om och vara mer engagerade i det mellanstatliga arbetet. Parlamentet rekommenderar ökad samordning mellan de två nivåerna och ett mer aktivt engagemang från de lokala myndigheterna, och betonar behovet av att bättre samordna förvaltningsmyndigheternas beslut och insatser på både EU-nivå och nationell nivå.
2. Europaparlamentet konstaterar att Toledoförklaringen och referensdokumentet från Toledo om stadsutveckling har godkänts. Parlamentet håller med om att det behövs mer kontinuitet och samordning i arbetet för ett gemensamt arbetsprogram eller en "europeisk stadsagenda". Parlamentet välkomnar det faktum att ministrar har framhållit behovet av att stärka samarbete och samordning med Europaparlamentet, liksom målet att stärka den urbana dimensionen i sammanhållningspolitiken och främja en hållbar stadsutveckling och ett integrerande synsätt genom att stärka och utveckla instrument för att genomföra Leipzig-stadgan på alla nivåer. Parlamentet gratulerar medlemsstaterna och kommissionen till deras insatser för att fortsätta Marseilleprocessen och införa en referensram för hållbara europeiska städer. Parlamentet följer med intresse lanseringen av referensramens testfas, men beklagar att städerna inte är tillräckligt delaktiga i denna process. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att garantera ett bättre informationsflöde om denna process till de städer som inte deltar och att hålla parlamentet underrättat om den vidare utvecklingen.
3. Europaparlamentet understryker att det förutom de viktiga insatser för stadsområdenas utveckling som görs inom ramen för sammanhållningspolitiken finns en rad andra EU-strategier (som t.ex. avser miljö, transporter och energi) och EU-program som har ett starkt inflytande på stadsutvecklingen. Parlamentet betonar att man bättre måste förstå politikens territoriella återverkningar och efterlyser ett stärkt program för städer i EU-politiken. Parlamentet uppmanar på nytt kommissionen att genomföra en territoriell konsekvensbedömning av den sektorspecifika politiken och att utvidga befintliga mekanismer för konsekvensbedömningar. Parlamentet välkomnar därför de tankar som förs fram i den femte rapporten om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning och det arbete som bedrivs inom Espon-programmet.

Torsdagen den 23 juni 2011

Lokala behov och EU:s prioriteringar

4. Europaparlamentet understryker att det i stor utsträckning är stadsområdena som omsätter EU-politiken i praktiken. Parlamentet betonar att stadsområdena, med 73 procent av EU:s befolkning, står för omkring 80 procent av EU:s BNP och upp till 70 procent av EU:s energiförbrukning, och att de är de viktigaste centrumen för innovation, kunskap och kultur, bland annat tack vare de små och medelstora företagens närvaro, och att de därför i hög grad bidrar till den ekonomiska tillväxten. Parlamentet påpekar att endast städer som tillhandahåller tjänster av hög kvalitet och har god infrastruktur kan attrahera och främja framtidsinriktade verksamheter med högt mervärde. Å andra sidan bär stadsområdena även den ekonomiska produktivitetens kostnader (stadsutbredning, förtätning, trafikstockningar, föroreningar, markutnyttjande, klimatförändringar, osäker energiförsörjning, bostadskris, bostadssegregering, brottslighet, migration osv.) och präglas av stor social obalans (hög arbetslöshet, social instabilitet, social utslagning, social polarisering osv.), vilket hotar deras roll som "tillväxtmotor". Parlamentet betonar att inte bara den ekonomiska utan även den sociala och miljömässiga utvecklingen i stadsområden har stor inverkan på omkringliggande områden, och anser att programmet för städer måste sträva efter att utveckla hållbara, smarta investeringar för alla i syfte att stärka städernas roll. Parlamentet anser därför att det utan tvekan är berättigat med en gemensam satsning på EU:s stadsområden för att minska de övergripande konsekvenserna av tillväxten och utvecklingen och samtidigt ta itu med problem i samband med miljömässig hållbarhet och social sammanhållning.

5. Europaparlamentet erinrar om att transporter i städerna omfattas av subsidiaritetsprincipen. Parlamentet understryker dock att samarbete, samordning och finansiering på europeisk nivå skulle göra det lättare för de lokala myndigheterna att klara utmaningarna, särskilt i fråga om transporter.

6. Europaparlamentet anser att maximerandet av stadsområdenas bidrag till EU:s ekonomiska tillväxt, samtidigt som man bevarar eller förbättrar dessa områdens parametrar som "bra platser att bo på" är ett gemensamt mål för myndigheter på EU-nivå och nationell, regional och lokal nivå. Parlamentet framhåller att även om detta mål är allmänt spritt kan de enskilda metoderna för att nå det variera från plats till plats. Parlamentet konstaterar att vissa regioner och städer till följd av den historiska utvecklingen under andra halvan av 1900-talet i allmänhet behöver följa en större uppsättning prioriteringar, däribland konvergens. Därför anser parlamentet att tillräcklig flexibilitet måste garanteras så att enskilda stadsområden kan hitta de lösningar som är bäst lämpade för deras behov inom deras makro- och mikromiljö och utvecklingsram.

7. Sammanhållningspolitikens stadsmässiga dimension bör enligt Europaparlamentet följa det strategiska konceptet att bidra till en smart, hållbar tillväxt för alla genom att inriktas på följande tre mål: för det första, att hjälpa stadsområdena att utveckla den grundläggande fysiska infrastrukturen som en förutsättning för tillväxt, i syfte att till fullo utnyttja deras potentiella bidrag till Europas ekonomiska tillväxt, till diversifieringen av den ekonomiska basen samt till hållbarhet på energi- och miljöområdet, framför allt i syfte att bevara och förbättra städernas luftkvalitet utan negativ inverkan på städernas vattenvägar; för det andra, att hjälpa stadsområden att modernisera den ekonomiska, sociala och miljömässiga strukturen genom smarta investeringar i infrastruktur och tjänster som bygger på ny teknik och där man tagit hänsyn till särskilda regionala, lokala och nationella behov; för det tredje, att upprusta stadsområden genom att återställa industrimark och förorenade markområden, samtidigt som man tar hänsyn till behovet av att skapa länkar mellan stads- och landsbygdsområden för att främja en utveckling för alla i linje med Europa 2020-strategin.

8. Europaparlamentet framhåller den stora möjligheten till investeringar för modernisering av infrastruktur genom intelligent teknik som åtgärdar ihållande problem i samband med förvaltning av städer, energi, vattenförsörjning och vattenanvändning, transport, turism, bostäder, utbildning, hälso- och socialvård, allmän säkerhet etc., enligt principen om "smartare urban utveckling". Parlamentet anser att sådana investeringar i IKT-infrastruktur kan betraktas som en direkt drivkraft för ekonomisk tillväxt och innovationsbaserad ekonomisk verksamhet som för samman offentliga och privata investeringar inriktade på att skapa nya företagsmöjligheter, varaktig sysselsättning och smart tillväxt i enlighet med målen i Europa 2020-strategin och framför allt i enlighet med samarbetsinitiativet "Smarta städer".

Torsdagen den 23 juni 2011

9. Europaparlamentet understryker att tillämpningen av intelligenta system avsevärt kommer att bidra till bättre energieffektivitet, säkerhet och trygghet inom den offentliga sektorn, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att intelligenta system införs på ett samordnat och effektivt sätt i hela EU och då särskilt i stadsområden. Parlamentet påpekar att särskilt städer kan ge ett stort bidrag till kampen mot klimatförändringar genom t.ex. intelligenta kollektivtrafiksystem, energisänkning av byggnader och en hållbar stadsdelsplanering som gör avstånden till arbete och kommunala anläggningar så korta som möjligt osv. Parlamentet stöder därför Civitas-initiativet och det s.k. borgmästaravtalet, och betonar vikten av att man använder tillgängliga medel för att genomföra åtgärdsprogram som syftar till att bättre ta tillvara på möjligheterna för förnybar energi på lokal nivå, samt uppmanar kommissionen att se till att båda dessa initiativ uppdateras i framtiden.

10. Europaparlamentet betonar sammanhållningspolitikens betydelse för att främja sociala innovationer i stadsområden, framför allt i missgynnade stadsdelar, i syfte att stärka den interna sammanhållningen och humankapitalet genom inkluderande åtgärder som skapar delaktighet, exempelvis inom utbildning (framför allt för ungdomar), tillgång till mikrokrediter eller främjande av den sociala ekonomin.

Principen om flernivåstyrelse och partnerskap

11. Europaparlamentet vidhåller sin uppfattning om att en av svagheterna i Lissabonstrategin var bristen på välfungerande flernivåstyrelse och det faktum att regionala och lokala myndigheter och det civila samhället inte i tillräckligt hög grad var delaktiga i utformningen, genomförandet, spridandet och utvärderingen av strategin. Parlamentet framhåller behovet av ett bättre styrsystem för Europa 2020-strategin där de berörda parterna integreras på alla nivåer.

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i kommande förordningar göra det obligatoriskt för medlemsstaterna att formellt involvera politiska ledare från viktiga stadsområden och förbund av lokala och regionala myndigheter i det sammanhållningspolitiska beslutsfattandet på alla nivåer (strategisk planering, definiering av och förhandlingar om de föreslagna "partnerskapsavtalen för utveckling och investering"), till exempel genom inrättande av nya former av partnerskap såsom territoriella paketer utarbetade för varje medlemsstat. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja utbildning av personal vid stadsförvaltningen och lokalförvaltningen i syfte att informera dem om stadspolitikens program och initiativ, och uppmanar följaktligen de lokala myndigheterna att utarbeta konkreta åtgärdsprogram inom ramen för sina särskilda utvecklingsstrategier. Parlamentet anser att man endast på detta sätt kan spegla lokala behov samtidigt som man undviker en splittring av strategiska mål och lösningar.

13. Europaparlamentet anser att kopplingen mellan lokala handlingsplaner och regionala/nationella program för att integrera den stadsmässiga dimensionen bör stärkas, och stöder kommissionens förslag att stärka den lokala utvecklingsstrategins roll i sammanhållningspolitiken genom stödgrupper och åtgärdsprogram av typen Leader.

14. Europaparlamentet betonar att stadsområden inte är isolerade delar i sina regioner och att deras utveckling därför måste vara nära knuten till omgivande funktionella områden, förortsområden och landsbygdsområden. Parlamentet förespråkar ytterligare förtydligande av den specifika situation som utmärker storstadsregioner, stadsområden och tätorter, vars funktioner är starkt sammanflätade. Parlamentet anser att flernivåstyrelse, regional planering och partnerskapsprincipen är de verktyg som mest effektivt kan förhindra att utvecklingspolitiken sektoriseras och fragmenteras. Parlamentet påminner dock om att intern samverkan inte alltid är garanterad, och ber därför kommissionen att uppmana medlemsstaterna att särskilt främja kontakter och utbyte av god praxis i fråga om strategier som omfattar både stads- och landsbygdsområden samt att integrera en stads-landsbygdsdimension i planeringsdokumenten för att garantera goda förbindelser mellan stads- och landsbygdsområden.

15. Europaparlamentet framhåller den positiva roll som gränsöverskridande och mellanstatligt samarbete och Urbact-initiativet spelar för städers närverksarbete i syfte att utbyta bästa praxis och ta fram innovativa lösningar. Parlamentet konstaterar att samarbete mellan europeiska städer är helt i linje med mål 3 (europeiskt territoriellt samarbete). Under perioden 2014–2020 bör man enligt parlamentet stärka den urbana dimensionen i målet för det europeiska territoriella samarbetet. Parlamentet uppmanar till att städer tas

Torsdagen den 23 juni 2011

med i samarbetsnätverk mellan regioner och över gränser, och anser att de nätverk som stöds bör vara knutna till verkliga utvecklingsprojekt och uppmanar kommissionen att stärka plattformarna för att möjliggöra en experimentell syn på stadssanering och stadsutveckling. Enligt parlamentet kan experiment vara till fördel särskilt inom ramen för ESF, där en övergripande territoriell strategi skulle kunna komplettera en inriktning på särskilda befolkningsgrupper.

16. Europaparlamentet betonar att upprustningen av stadsområden och integreringen av den urbana dimensionen kan leda till en ny "urban allians" som sammanför alla parter som är involverade i "stadsbyggnadsprocessen". Parlamentet framhåller att alliansen fortsättningsvis bör grundas på enhällighet och inrättas formellt med nya styrelseformer i vilka sociala nätverk och medborgarnätverk spelar en avgörande roll. Det gemensamma målet är enligt parlamentet att uppgradera, upprusta och återuppfinna den "befintliga staden" genom att optimalt utnyttja mänskliga, sociala, materiella, kulturella och ekonomiska resurser som har utvecklats under åren i syfte att bygga upp städer som förvaltas på ett effektivt, innovativt, intelligent och mer hållbart och socialt integrerat sätt.

17. Europaparlamentet uppmanar på nytt kommissionen att ta fram ett utbytesprogram, "Erasmus för lokalt och regionalt valda företrädare", i syfte att uppmuntra utbyte av god praxis inom strategisk lokal utveckling och stadsutveckling.

Vidaredelegering av ansvar

18. Europaparlamentet betonar att folkvalda lokala myndigheter har direkt politiskt ansvar för strategiska beslut och investering av offentliga medel. Medlemsstaterna måste därför garantera att dessa myndigheter har tillräckliga budgetmedel. För att uppnå målen i sammanhållningspolitiken och Europa 2020-strategin måste därför de folkvalda lokala organen vara obligatoriskt delaktiga i den strategiska beslutsprocessen och i hög grad delta i utarbetandet av handlingsprogram, och man måste i stor utsträckning tillämpa vidaredelegeringen av ansvar vid genomförandet och utvärderingen av sammanhållningspolitiken utan att detta påverkar förvaltningsmyndigheternas och medlemsstaternas ekonomiska ansvar. Parlamentet understryker att de lokala myndigheternas prioritering är välfärden och livskvaliteten för deras medborgare som, tillsammans med alla berörda parter, måste involveras i lokala utvecklingsstrategier.

19. Europaparlamentet rekommenderar att ett av följande alternativ används under nästa programperiod vid genomförandet av den urbana dimensionen på nationell nivå: oberoende operativa program som sköts av bestämda stadsområden, gemensamma operativa program som omfattar stadsområdena i vissa medlemsstater eller övergripande stöd eller öronmärkning av åtgärder och medel till städer inom bestämda regionala operativa program. Parlamentet inser vikten av att man i framtiden utarbetar särskilda operativa program för vissa stadsområden för att kunna utnyttja deras utvecklingspotential.

20. Eftersom urbaniseringens omfattning och dominans i EU varierar kraftigt, särskilt i regioner som främst består av landsbygdsområden och svag urbanisering, menar Europaparlamentet att beslut om hur stor andel av resurserna som ska gå till stadsåtgärder samt om de operativa programmens allmänna innehåll och prioriteringar måste överlämnas åt de programansvariga som arbetar för den berörda regionen.

Integrerad strategisk planering

21. Europaparlamentet förespråkar principerna om integrerad strategisk planering, eftersom de kan hjälpa lokala myndigheter att sluta tänka i termer av "enskilda projekt" och i stället tänka mer strategiskt och sektorsöverskridande för att kunna utnyttja sin inneboende utvecklingspotential. Enligt parlamentet har ett sådant "bottom-up"-synsätt större mervärde och är mer innovativt, framför allt i missgynnade bostadsområden, som med delaktighet från samtliga lokala parter bättre kan uppfylla de verkliga behoven och motsvara de territoriella resurserna. Parlamentet beklagar samtidigt att den gemensamma definitionen är oklar, vilket leder till att den endast i vissa fall tillämpas formellt. Parlamentet ber kommissionen uppmana medlemsstaterna att garantera stöd för utveckling av lokal administrativ kapacitet för integrerad strategisk planering.

Torsdagen den 23 juni 2011

22. Europaparlamentet anser att stadsområdena har en viktig funktion att fylla vid genomförandet av makroregionala strategier och vid upprättandet av funktionella geografiska enheter.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en studie där enskilda medlemsstaters hittillsvarande praxis för integrerad strategisk planering jämförs och på grundval av denna studie utarbeta specifika EU-riktlinjer för integrerad stadsutvecklingsplanering vilka även tydliggör förhållandet mellan dessa planer och andra planeringsdokument och samtidigt främjar effektiva och rättsligt bindande partnerskap, däribland gränsöverskridande urbana partnerskap. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra den integrerade stadsplaneringen rättsligt bindande i de fall då EU-medel används för medfinansiering av projekt. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaternas lokala myndigheter att inrätta nya offentlig-privata partnerskap och innovativa strategier för utveckling av stadsinfrastruktur i syfte att locka till sig investeringar och främja företagsverksamhet. Parlamentet efterlyser bättre samordning mellan de lokala och regionala förvaltningarna för att underlätta nya partnerskap mellan stads- och landsbygdsområden å ena sidan och mellan små, medelstora och stora städer å andra sidan, och därmed garantera en balanserad regional utveckling. Samtidigt uppmanar parlamentet kommissionen att utöka det tekniska stödet för en förbättrad integrerad utvecklingsplanering, delaktighet i beslutsprocessen och strategisk stadsutveckling.

24. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om den framtida gemensamma strategiska ramen enligt slutsatserna i den femte sammanhållningsrapporten, eftersom en sådan ram kan öka synergier mellan fonderna genom bättre tonvikt på banden mellan stadsområden och landsbygd och kranskommuner. Parlamentet framhåller det europeiska mervärdet i ett horisontellt och integrerat synsätt inom sammanhållningspolitiken, och efterlyser därför ytterligare synergier med energi-, miljö- och transportpolitiken, vilket skulle vara till fördel särskilt för stadsområden och kranskommuner där det finns många utmaningar inom dessa sektorer.

25. Europaparlamentet återupprepar att utarbetandet av integrerade stadsutvecklingsplaner enbart kommer att vara effektivt om tillräckliga resurser görs tillgängliga för specifika stadsåtgärder, och rekommenderar därför att tillgängliga resurser koncentreras till specifika åtgärder. För varje programperiod föreslår parlamentet en minsta stödandel för missgynnade bostadsområden i stadsområden.

Omfattande finansiell planering

26. Europaparlamentet framhåller att oundvikliga nedskärningar på alla myndighetsnivåer i EU sätter alla typer av offentliga utgifter, inklusive strategiska investeringar i ekonomisk utveckling, under ett aldrig tidigare skådat tryck. Parlamentet anser att man för att effektivisera investeringarna bör samordna alla tillgängliga offentliga resurser (europeiska, nationella, regionala, lokala och privata) på ett bättre sätt och fördela dem på ett mer strategiskt sätt.

27. Europaparlamentet förespråkar här omfattande finansiell planering på lokal nivå som en oskiljbar del av en integrerad utvecklingsplanering och uppmanar alla som använder offentliga resurser att vara resultat-inriktade och enbart ställa sig bakom projekt som drivs enligt principen "pengar för projektens skull", snarare än "projekt för pengarnas skull".

28. Europaparlamentet betonar det europeiska mervärdet av korsfinansiering mellan Europeiska regionala utvecklingsfonden och Europeiska socialfonden som syftar till att skapa flexibilitet i projekt för social integration och integrerad stadsutveckling. Parlamentet uppmanar kommissionen att skapa mer flexibla villkor för denna korsfinansiering så att den utnyttjas och så att reglerna inte hindrar utformningen och genomförandet av dessa planer eller strategier. Parlamentet betonar dessa fonders kompletterande natur, och konstaterar att man framför allt i stadsområden som karaktäriseras av social utestängning eller miljöföroringar kan använda ESF-finansiering för att stödja lokala gemensamma projekt mellan städerna, den tredje sektorn och den privata sektorn för att förhindra utestängning. Parlamentet påpekar att sammanslagningen av befintliga EU-fonder avsevärt kan öka de tillgängliga finansieringsmöjligheterna.

29. Europaparlamentet anser att dynamiken i stadsområden kan stimuleras med hjälp av effektiva synergier mellan de olika europeiska finansieringsinstrumenten, framför allt inom forskning och innovation.

Torsdagen den 23 juni 2011

30. Europaparlamentet betonar att de nya finansieringstekniska instrument som baseras på principerna "projekt för pengarnas skull" och "pengar för projektens skull" som har införts under den nuvarande programperioden är lovande. Parlamentet framhåller behovet av att ta fram anpassningsbara finansieringstekniska instrument som kan fungera för och genomföras av mycket mindre stadsområden. Parlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera erfarenheterna av dessa verktyg och vid behov anpassa dem för att förbättra deras konkurrenskraft på finansmarknaden jämfört med vanliga kommersiella produkter, så att de blir mer användarvänliga, praktiska, attraktiva och därmed mer effektiva. Parlamentet anser att räntan på EIB:s finansiella instrument bör sänkas så att den blir lägre än räntan på kommersiella lån som beviljas i detta syfte. Mot bakgrund av de positiva resultat som fåtts vid användningen av befintliga finansieringstekniska instrument uppmanar parlamentet medlemsstaterna att hela tiden se till att de potentiella fördelarna med dessa finansieringsinstrument utnyttjas på bästa sätt.

31. Europaparlamentet anser att särskilt Jessicainitiativet blir effektivast om det genomförs på stadsnivå, och beklagar därför att vissa medlemsstater tenderar att centralisera genomförandet

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att det finansiella flödet mellan EU-nivå, nationell nivå och regional och lokal nivå i framtiden organiseras så effektivt och flexibelt som möjligt. Parlamentet är oroat över den nuvarande låga nivån av förhandsfinansierade projekt och anser att man i framtiden, via lagstiftningen, på ett tydligare sätt bör se till att medlemsstaterna blir skyldiga att använda förhandsfinansiering vid utbetalningar till dem som har rätt till offentligt stöd, exempelvis myndigheter på stadsnivå.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att sträva efter bästa möjliga harmonisering av bestämmelserna för enskilda EU-fonder och EU-program enligt vilka projekt som rör stadsutveckling och lokal utveckling har rätt till medfinansiering för att minimera byråkrati och potentiella felaktigheter vid genomförandet.

34. Europaparlamentet uppmanar Regionkommittén att överväga hur man kan förbättra den urbana dimensionen i den framtida sammanhållningspolitiken.

*

* *

35. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och Regionkommittén.

Mål 3: En framtida dagordning för gränsöverskridande, transnationellt och inter-regionalt samarbete

P7_TA(2011)0285

Europaparlamentets resolution av den 23 juni 2011 om mål 3: En utmaning för det territoriella samarbetet – en framtida dagordning för gränsöverskridande, transnationellt och interregionalt samarbete (2010/2155(INI))

(2012/C 390 E/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt avdelning XVIII,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av förordning (EG) nr 1260/1999 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 25.

Torsdagen den 23 juni 2011

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 av den 5 juli 2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets beslut (2006/702/EG) av den 6 oktober 2006 om gemenskapens strategiska riktlinjer för sammanhållningen ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 oktober 2010 om EU:s sammanhållnings- och regionalpolitik efter 2013 ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2010 om EU:s strategi för Östersjöområdet och makroregionernas roll i den framtida sammanhållningspolitiken ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 maj 2010 om hur synergieffekterna av medel öronmärkta för forskning och innovation enligt förordning (EG) nr 1080/2006 avseende Europeiska regionala utvecklingsfonden och sjunde ramprogrammet för forskning och utveckling har utnyttjats i städer och regioner såväl som i medlemsstaterna och i unionen ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 24 mars 2009 om grönboken om territoriell sammanhållning och läget i debatten om den kommande reformen av sammanhållningspolitiken ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 februari 2009 om översynen av det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 21 februari 2008 med titeln "Uppföljning av EU:s territoriella agenda och Leipzigstadgan – ett europeiskt handlingsprogram för fysisk planering och territoriell sammanhållning" ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 1 december 2005 om Euroregionernas roll i utvecklingen av regionalpolitiken ⁽⁹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 28 september 2005 om den territoriella sammanhållningens roll för regional utveckling ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 8 december 2010 om Europeiska unionens strategi för Donauregionen (KOM(2010)0715) och den vägledande handlingsplanen till strategin (SEK(2010)1489),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 9 november 2010 med titeln "Slutsatserna i den femte rapporten om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning: sammanhållningspolitikens framtid" (KOM(2010)0642),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 19 oktober 2010 om översyn av EU:s budget (KOM(2010)0700) och dess tekniska bilagor (SEK(2010)7000),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 oktober 2010 om hur regionalpolitiken kan bidra till smart tillväxt i Europa 2020 (KOM(2010)0553),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 31 mars 2010 med titeln "Sammanhållningspolitiken: Strategirapport 2010 om genomförandet av programmen 2007–2013" (KOM(2010)0110),

⁽¹⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 19.

⁽²⁾ EUT L 291, 21.10.2006, s. 11.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0356.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0254.

⁽⁵⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 104.

⁽⁶⁾ EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 65.

⁽⁷⁾ EUT C 76 E, 25.3.2010, s. 83.

⁽⁸⁾ EUT C 184 E, 6.8.2009, s. 95.

⁽⁹⁾ EUT C 285 E, 22.11.2006, s. 71.

⁽¹⁰⁾ EUT C 227 E, 21.9.2006, s. 88.

Torsdagen den 23 juni 2011

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 10 juni 2009 om EU:s strategi för Östersjöområdet (KOM(2009)0248) och den vägledande handlingsplanen till strategin (SEK(2009)0712/2),
- med beaktande av sin resolution av den 9 mars 2011 om EU-strategin för Atlantområdet, i vilken det anges att kommissionen planerar att offentliggöra ett meddelande under 2011⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 oktober 2008 med titel "Grönbok om territoriell sammanhållning: Att omvandla territoriell mångfald till styrka" (KOM(2008)0616),
- med beaktande av Regionkommitténs initiativyttrande av den 27 januari 2011 om nya perspektiv inför översynen av EGTS-lagstiftningen,
- med beaktande av den oberoende rapporten (nr 2008.CE.16.0.AT.016) som har utarbetats på begäran av kommissionen "Interreg III Community Initiative (2000–2006): Ex-Post Evaluation",
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling (A7-0110/2011), och av följande skäl:
  - A. Europeiska unionen består för närvarande av 27 medlemsstater och 271 regioner.
  - B. Regioner som utgör gränsområden representerar ungefär 37,5 procent av den europeiska befolkningen.
  - C. Det informella samarbetet, Euroregionerna, Eurodistrikten, de europeiska grupperingarna för gränsöverskridande samarbete, Europarådets initiativ, de successiva fördragen och EU:s sekundärlagstiftning har alla bidragit till att upprätta starkare och mer hållbara förbindelser mellan territorierna.
  - D. Även om grunden för det territoriella samarbetet redan har lagts återstår det fortfarande många utmaningar, och dessa utmaningars natur beror på hur samarbetsformerna har utvecklats historiskt och på deras mognadsgrad.
  - E. Efter det att gränserna har "avskaffats" i fördragen är det viktigt att minska dem i våra medborgares dagliga liv.
  - F. Regionalpolitiken syftar till att främja en harmonisk utveckling i regionerna genom att förstärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen inom Europeiska unionen.
  - G. Sammanhållningspolitikens mål om territoriellt samarbete bidrar till en allt fastare sammanslutning mellan folken i EU genom att minska hindren mellan territorier och regioner.
  - H. Målet om territoriellt samarbete bidrar vid EU:s yttre gränser till föranslutningsprocessen och till genomförandet av grannskapspolitiken. Därför behövs det en bättre samordning av de EU-insatser som görs på detta område.
  - I. Det territoriella samarbetet, dvs. samarbete mellan medborgare från olika regioner, är en pågående läroprocess som skapar en känsla av samhörighet och hopp om en gemensam framtid.
  - J. I det territoriella samarbetet måste medborgaren komma i det främsta rummet och därför bör en lokalt baserad strategi förespråkas.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0089.

Torsdagen den 23 juni 2011

- K. Fördjupningen av det territoriella samarbetet är kopplat till de framsteg som görs i fråga om europeisk integration och samordning på alla områden som bidrar till europeisk integration och territoriell sammanhållning, och det territoriella samarbetet är i sig ett försökslaboratorium för den europeiska integrationen.
- L. I gränsregionerna görs det knappt några investeringar alls i de transeuropeiska näten (TEN), trots att det är just vid gränsövergångarna som det finns ett akut behov av modernisering. EU kan bidra med ett klassiskt europeiskt mervärde när det gäller att undanröja de gränsöverskridande infrastrukturhindren.
- M. Den allmänna strukturfondsförordningen och ikraftträdandet av Lissabonfördraget har inneburit en påtaglig förstärkning av det territoriella samarbetets betydelse.
- N. Efterhandsutvärderingen av Interreg III-programmen för programperioden 2000–2006 visar otvetydigt prov på det mervärde detta mål tillför det europeiska projektet.

Förstärka målet "territoriellt samarbete"

1. Europaparlamentet påminner om att det territoriella samarbetet syftar till att hjälpa territorier och regioner att samarbeta för att tillsammans bemöta gemensamma utmaningar, till att minska de fysiska, kulturella, administrativa och rättsliga hinder som står i vägen för detta samarbete och till att minska gränseffekten.
2. Europaparlamentet är övertygat om det europeiska mervärdet i det territoriella samarbetet och den väsentliga roll som samarbetet har för att fördjupa den inre marknaden och främja den europeiska integrationen inom flera sektorspolitiska områden. Parlamentet begär att det territoriella samarbetet förblir en av pelarna för sammanhållningspolitiken.
3. Europaparlamentet understryker att målet med det territoriella samarbetet, baserat på principen om social, ekonomisk och territoriell sammanhållning, gäller alla EU:s regioner eftersom det bidrar till att främja en harmonisk utveckling av unionen som helhet.
4. Europaparlamentet anser att det territoriella samarbetet har visat sig vara effektivt och att dess potential att främja konkurrenskraften hittills inte har utnyttjats fullt ut på grund av det otillräckliga anslag som det tilldelats. Parlamentet begär att budgeten för det territoriella samarbetet ökar från 2,5 procent under innevarande programperiod till minst 7 procent av sammanhållningspolitikens totala budget för nästa programperiod.
5. Europaparlamentet rekommenderar att man bibehåller den nuvarande utformningen av mål 3, som är uppdelat på tre delar – gränsöverskridande (del A), transnationellt (del B) och interregionalt (del C) samarbete – och att man även i fortsättningen lägger tonvikten på den gränsöverskridande delen, som tilldelas minst 70 procent av budgeten för det territoriella samarbetet. Parlamentet anser att anslagen till programmet bör fördelas på ett rättvist och jämbördigt sätt mellan alla regioner.
6. Om man även i fortsättningen ska göra åtskillnad mellan den gränsöverskridande delen (del A), som tillgodoser de lokala behoven i de gränsöverskridande områdena, och den transnationella delen (del B), inklusive det så kallade makroekonomiska planet, som öppnar för ett bredare strategiskt samarbete, anser Europaparlamentet att det krävs bättre samordning mellan de två delarna.
7. Europaparlamentet kräver dessutom större flexibilitet vid användningen av de möjligheter som erbjuds genom artikel 21 i Eruf-förordningen beträffande insatsernas lokalisering inom ramen för det gränsöverskridande och transnationella samarbetet, som omfattar havsområden, för att garantera enhetlighet och kontinuitet i det territoriella samarbetet och med hänsyn till projektens strategiska natur. Parlamentet begär därför en viss flexibilitet i tillämpningen av gränsen på 150 km för havs- och kustområden inom ramen för det gränsöverskridande samarbetet.

Torsdagen den 23 juni 2011

8. Europaparlamentet anser emellertid att dessa regioners integrering med och öppenhet mot geografiska områden utanför EU inte är och inte kan vara enbart en fråga om geografiskt avstånd. Rikedomerna i de historiska, språkliga och kulturella band som förbinder dem med olika områden i världen ger dem en nyckelroll för att säkra en fördjupning av dessa förbindelser till förmån för EU:s globala närvaro.

9. Europaparlamentet understryker det territoriella samarbetets centrala roll för att uppnå målen i Europa 2020-strategin. Parlamentet efterlyser föregående diskussioner för att definiera de strategiska behoven för varje gränsregion och samarbetsområde i samband med denna strategi, och begär att det europeiska territoriella samarbetet integreras och tillämpas på alla nivåer i den strategiska planeringen, det vill säga på europeisk, nationell, regional och lokal nivå. Parlamentet uppmanar kommissionen att utan dröjsmål precisera sina förslag om en tematisk koncentration av anslagen med koppling till en "tematisk meny" för Europa 2020.

10. Europaparlamentet kräver att anslag ska tilldelas varje territoriellt samarbetsprogram på grundval av harmoniserade kriterier, i syfte att på ett strategiskt och integrerat sätt tillgodose behoven och särdragen inom varje territorium eller samarbetsområde. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen att överväga andra strategiska kriterier som är mätbara och relevanta och som kan avspegla territoriernas behov utan att urholka det viktigaste kriteriet, det vill säga det demografiska.

11. Europaparlamentet understryker åter vikten av det interregionala samarbetet (del C), men beklagar bristen på anslag till detta samarbete. Parlamentet föreslår därför att man ser över taket för EU:s medfinansiering av denna del och också uppmärksammar dess förmåga att fungera som incitament för deltagare från de regioner som omfattas av målet "konkurrenskraft och sysselsättning", i syfte att utöka antalet projekt inom del C, och kräver att de tematiska samarbetsområdena utvidgas till att även omfatta styrning och förvaltning av operativa program samt territoriell utveckling.

12. Europaparlamentet uppmanar dessutom regionerna att bättre utnyttja de möjligheter till interregionalt samarbete som erbjuds inom ramen för deras operativa program genom grundförordningen ⁽¹⁾. Parlamentet rekommenderar därför att den interregionala delen i mål 3 även omfattar samordning och drift av dessa projekt, sammanförande av kunskaper och utbyte av bra metoder.

13. När det gäller de framtida territoriella samarbetsprogrammen betonar Europaparlamentet vikten av att stödja Interact och införa framgångsrika stödsystem, som skulle kunna utformas enligt RC-Lace-projektet. Parlamentet efterlyser ökad samordning mellan Interact, Urbact, Espon och del C för att förbättra genomförandet av mål 3.

14. Europaparlamentet stöder Espon-programmets verksamhet, men föreslår att man underlättar för lokala och regionala myndigheter att aktivt delta i forskningen om territoriell utveckling och gör det enklare att praktiskt tillämpa programmets resultat.

15. Europaparlamentet gläder sig över framgångarna med Urbact-programmet i fråga om hållbar urban utveckling, och begär att programmet förlängs och utvecklas till ett väsentligt och allmänt tillgängligt initiativ som gör det möjligt att dela och överföra kunskaper om lokala stadsutvecklingsproblem.

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga hur man kan få lokalt och regionalt valda företrädare att delta i dessa europeiska nätverk för utbyte av erfarenheter och god praxis som ett första steg i genomförandet av pilotprojektet Erasmus för lokala och regionala förtroendevalda.

17. Europaparlamentet upprepar att regionala och lokala aktörer måste involveras i EU:s mål om man ska kunna uppnå en effektiv territoriell sammanhållning.

⁽¹⁾ Artikel 37.6 b.

Torsdagen den 23 juni 2011

Integrera det territoriella samarbetet

18. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att integrera målet "territoriellt samarbete" med målen "konvergens" och "konkurrenskraft och sysselsättning". Parlamentet anser att programplaneringen måste samordnas på ett bättre sätt än tidigare. Parlamentet föreslår att de regionala operativa programmen ska kunna omfatta och delta i de gränsöverskridande, transnationella och interregionala projekt som berör dem, genom att fastställa en territoriell strategi för tilldelning av medel för att gynna prioriterade projekt, såsom anslutningen till de transeuropeiska näten i gränsregionerna, som på förhand har identifierats i samråd med deras parter i programmen i linje med principerna om flernivåstyre och partnerskap, vilket kommer att möjliggöra ett bättre utnyttjande av det territoriella samarbetets potential tack vare de förbindelser som på så sätt skapas mellan privata och offentliga aktörer tvärs över gränserna.

19. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna och regionerna att inrätta multiregionala operativa program för att hantera gemensamma territoriella problem, t.ex. en bergskedja eller ett avrinningsområde som präglar området.

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att verka för att insatserna i gränsregionerna och på arbetsmarknaden samordnas för att undvika en snedvridning av konkurrensen i samband med den ekonomiska och territoriella integrationen.

21. Europaparlamentet anser att gränsöverskridande samarbetsprogram är centrala för att strategierna för fattigdomsbekämpning och integration av mindre gynnade grupper i det europeiska samhället ska vara effektiva och uppnå resultat. Parlamentet kräver att denna fråga beaktas i utformningen av lagstiftningsramen och att man i de mindre gynnade regionerna vidtar lämpliga åtgärder för att möjliggöra deltagande i de europeiska regionala utvecklingsprogrammen.

Tillämpa en territoriell strategi för unionens övriga politikområden

22. Europaparlamentet påpekar att strategier i linje med Östersjöstrategin kan stärka det gränsöverskridande samarbetet, och anser att makroregionala strategier fullt ut bör beakta andra regionala samarbetsprogram för att skapa synergier. Parlamentet påpekar att begreppet makroregioner, som infördes på rådets initiativ, är ett försök till samordning av gemensamma projekt som berör ett mycket stort territorium med gemensamma territoriella problem och som syftar till att utnyttja fördelarna med en integrerad, sektorsövergripande och territoriell strategi baserad på gemensamma strategiska åtgärder som finansieras med befintliga stödmedel.

23. Europaparlamentet påpekar att befintliga och eventuella framtida sådana strategier bör ligga till grund för mer strategiska och integrerade insatser som ska genomföras med hjälp av de relevanta territoriella samarbetsinstrumenten, men att de varken får medföra ytterligare utgifter för EU-budgeten eller nödvändiggöra nya institutioner eller ny lagstiftning.

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noggrant gå igenom resultaten av de första genomförda makroregionala strategierna. Parlamentet anser att processen har väckt ett intresse som måste vidareutvecklas och att erfarenheterna måste användas för att genomföra nya makroregionala strategier.

25. Europaparlamentet påpekar att målet "territoriellt samarbete" även kan omfatta samarbete på makroregional nivå, särskilt inom den transnationella delen.

26. Europaparlamentet anser att de transnationella programmen bör användas för att stödja dessa territoriella strategier genom att samordna utformningen, fastställandet och styrningen av de makroregionala strategierna, dock utan att detta medför onödiga dubbleringar i EU:s budgetstruktur genom att särskilda budgetposter upprättas för de olika makroregionerna.

Torsdagen den 23 juni 2011

27. Europaparlamentet betonar samtidigt att målen för de makroregionala strategierna kompletterar målen för det mikroregionala gränsöverskridande samarbetet och att de kan inbegripa men inte ersätta dem. Därför måste det territoriella gränsöverskridande samarbetet bevaras som en i sig självständig och berättigad del.

28. Europaparlamentet är övertygat om att den transnationella delen av mål 3 kan bidra till att förbättra samarbetet inom de makroregionala strategierna genom att offentliga regionala och lokala myndigheter och civilsamhället i högre grad medverkar vid genomförandet av konkreta åtgärder.

29. Europaparlamentet anser att varje transnationell strategi måste ta hänsyn till vilka möjligheter det finns att samordna dessa med riktlinjerna för de transeuropeiska transportnäten och strategierna inom den integrerade havspolitikerna.

30. Europaparlamentet påpekar att det territoriella samarbetet berör Europeiska unionens inre såväl som yttre gränser, även när det gäller nuvarande och framtida makroregionala strategier. Parlamentet framhåller de problem med att erhålla samfinansiering som tredjeländerna möter på grund av de samarbetsbestämmelser som ingår i Eruf-förordningen. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga hur man kan förbättra synergier mellan Eruf, instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA), det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet (Enpi) och Europeiska utvecklingsfonden (EUF) och att snarast möjligt lägga fram ett förslag om den nya grannskapspolitiken. Parlamentet kräver en förenkling och harmonisering av reglerna för tillgång till de olika finansieringskällorna för att säkra kompatibilitet och underlätta mottagarnas utnyttjande av dem.

31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att med tanke på det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentets (Enpi) särskilda karaktär, överföra förvaltningsansvaret för detta instrument till kommissionens generaldirektorat för regional utveckling, samtidigt som man beaktar de aspekter som rör de yttre förbindelserna. Parlamentet konstaterar att Enpis nuvarande utformning inte tar hänsyn till särdragen i det gränsöverskridande samarbetet, och anser därför att man bör överväga att avskilja detta instrument från förvaltningen av de yttre förbindelserna, åtminstone i de fall där tredjeländer som deltar i samarbetet om de yttre gränserna även finansierar samarbetet.

32. Europaparlamentet kräver att man genomför den åtgärdsplan för utvidgat grannskap för EU:s yttersta randområden som kommissionen utlovade i sitt meddelande KOM(2004)0343. Parlamentet understryker i detta avseende att det behövs enhetliga sektorsövergripande åtgärder i den EU-politik som berör de yttersta randområdena. I synnerhet behövs det en bättre samordning av den externa och interna delen utifrån en områdesstrategi.

33. Europaparlamentet påpekar att en vitbok om territoriell sammanhållning, som uppföljning till grönboken, skulle vara ett lämpligt instrument för att klargöra hur den territoriella sammanhållningen ska genomföras med hjälp av flernivåstyrelse i den framtida regionalpolitiken. En vitbok skulle även vara ett lämpligt bidrag till diskussionerna om nästa lagstiftningspaket.

34. Europaparlamentet anser att möjligheterna till gränsöverskridande samarbete inom Enpi inte är tillräckliga för att instrumentet ska utvecklas på lämpligt sätt, och rekommenderar därför en mer effektiv samordning mellan kommissionens berörda generaldirektorat. Parlamentet är övertygat om att det är absolut nödvändigt att återintegrera Enpis gränsöverskridande samarbetsprogram i sammanhållningspolitikens mål för territoriellt samarbete.

Främja inrättandet av europeiska grupperingar för territoriellt samarbete (EGTS)

35. Europaparlamentet anser att EGTS utgör ett unikt och mycket värdefullt instrument för territoriell styrning som tillgodoser behovet av ett strukturerat samarbete när det gäller finansiering, juridisk status och flernivåstyrelse. Parlamentet påminner om att EGTS måste främjas som ett verktyg för att inrätta gränsöverskridande styrningssystem, som kan säkra egenansvar för de olika åtgärderna på regional och lokal nivå. Parlamentet framhåller även deras viktiga bidrag till det framgångsrika genomförandet av en modell för flernivåstyrelse.

Torsdagen den 23 juni 2011

36. Europaparlamentet påpekar att EGTS inte bara kan bidra till territoriell sammanhållning, utan även till social sammanhållning. Parlamentet påpekar att detta instrument har de bästa förutsättningarna för att föra de olika kulturella och språkliga gemenskaperna närmare varandra, främja en fredlig samlevnad i en mångfaldens Europa och synliggöra det europeiska mervärdet för medborgarna.

37. Europaparlamentet rekommenderar en första utvärdering av befintliga EGTS för att man ska kunna dra lärdom av dessa tidiga erfarenheter.

38. Europaparlamentet anser dock att man bör underlätta deras genomförande och begär att kommissionen så snart som möjligt föreslår ändringar till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 om EGTS, med beaktande av de problem som de lokala och regionala myndigheterna och de befintliga grupperingarna har identifierat, och på grundval av det arbete som utförts av Regionkommittén, för att

- förtydliga EGTS status i medlemsstaternas rättssystem för att uppnå lämplig rättslig harmonisering i detta avseende,
- medge upprättandet av EGTS mellan aktörer från en medlemsstat och aktörer från länder utanför EU,
- omformulera artikel 4.3 för att säkra en strikt efterlevnad av fristen på tre månader för handläggning av ansökningar om att bilda en EGTS,
- förenkla den lagstiftning som reglerar personalfrågor,
- säkra att skattereglerna för EGTS inte är mindre förmånliga än andra rättsordningar för genomförande av samarbetsprojekt eller samarbetsprogram.

39. Europaparlamentet begär att globalt stöd beviljas till EGTS som har projekt som är förenliga med målen och strategierna i de aktuella samarbetsprogrammen, på grundval av gemensamma gränsöverskridande utvecklingsstrategier, så att EGTS direkt kan förvalta strukturfonderna och programmen. Parlamentet kräver att reglerna för tillgång till andra EU-fonder i högre grad beaktar EGTS multinationella och multilaterala karaktär, i syfte att förenkla deras tillgång till andra finansieringskällor.

40. Europaparlamentet välkomnar Regionkommitténs lansering av den europeiska EGTS-plattformen, som syftar till att underlätta utbytet erfarenheter, spridningen av bästa praxis och tillhandahållandet av tekniskt stöd till EGTS.

41. Europaparlamentet anser att gränsöverskridande EGTS utgör en utmärkt möjlighet att bygga upp Europa på territoriell nivå genom att EU-medborgarna involveras. Parlamentet uppmanar EGTS att inrätta och driva ett gränsöverskridande forum för civilsamhället och att stödja gränsöverskridande medborgarinitiativ.

Förenkla genomförandet

42. Europaparlamentet anser att genomförandet av de territoriella samarbetsprogrammen fortfarande är för komplicerat och menar att mål 3 behöver särskilda regler som speglar verksamhetens internationella karaktär. I nuläget måste alltför många olika förvaltningsmyndigheter involveras i genomförandet av programmen. Parlamentet kräver därför att systemet förenklas avsevärt i detta avseende.

43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå konkreta åtgärder som förenklar reglerna för revision och kontroll, i enlighet med den vägledande principen om en förvaltningsmyndighet per program, möjliggör en mer systematisk schablonisering av kostnaderna och finansieringen av mindre projekt med hjälp av fasta belopp, inför mer detaljerade regler för unionens stödberättigade utgifter, säkrar flexibilitet i genomförandet av systemet med automatiskt återtagande av medlen, ökar det tekniska stödet så att förvaltningsmyndigheterna kan lägga tonvikten vid lanseringen och den strategiska uppföljningen av projekten och deras resultat, i stället för enbart vid förvaltningen och ansökningarnas överensstämmelse med administrativa regler.

Torsdagen den 23 juni 2011

44. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att förenkla sina nationella regler, som mycket ofta medför ytterligare administrativa bördor som inte krävs enligt EU-reglerna.

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att så snabbt som möjligt förtydliga formerna för den princip om tvärvillkor som planeras för det territoriella samarbetet. Parlamentet anser att dessa tvärvillkor, om de ska kunna bidra till att medlen används på ett bättre och mer effektivt sätt, inte får komplicera genomförandet ytterligare till förfång för programförvaltare och stödmottagare.

46. Europaparlamentet betonar även att systemet för att involvera privata aktörer måste utvidgas och förenklas. Parlamentet rekommenderar inrättandet av system för finansiella lösningar, i likhet med Jeremie- och Jessica-initiativen, för att underlätta gränsöverskridande projekt som främjar ekonomisk utveckling, deltagande av privata aktörer och inrättande av offentlig-privata partnerskap.

Synliggöra det territoriella samarbetet

47. Europaparlamentet beklagar det territoriella samarbetets bristande synlighet, både inom de nationella och de lokala myndigheterna samt hos allmänheten, och uppmanar därför till bättre kommunikation om redan genomförda projekt.

48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fundera på hur EGTS och deras verksamhet kan göras mer synlig bland aktörerna i det territoriella samarbetet och bland allmänheten.

49. Europaparlamentet anser att de nära kulturella och språkliga historiska banden mellan gränsregioner i olika medlemsstater måste användas för att stärka det gränsöverskridande samarbetet.

50. Europaparlamentet anser att ett ökat samarbete på kultur- och utbildningsområdet, genom att bidra till uppfyllandet av Europa 2020-strategins mål om en smart tillväxt för alla, skulle öka allmänhetens och frivilligorganisationernas deltagande och bidra till att öka synligheten för det territoriella samarbetet och till att bryta ner de mentala gränser som hindrar ett närmande mellan medborgarna.

51. Europaparlamentet efterlyser bättre samordning mellan förvaltningsmyndigheter och redan befintliga gränsöverskridande institutioner, såsom Euroregionerna, i samband med genomförandet av gränsöverskridande program i syfte att garantera projektens kvalitet, öppenhet och närhet till medborgarna.

52. Europaparlamentet efterlyser en bättre samordning av kommunikationen mellan alla aktörer som är involverade i genomförandet av det territoriella samarbetet och föreslår att alla program inom samma del bör kunna kännas igen via en gemensam logotyp (t.ex. genom att återinföra det välkända Interreg-märket) tillsammans med varje programs logotyp (eventuellt i en standardstorlek) samt uppmanar kommissionen att i början av nästa programperiod föreslå en omfattande medie- och informationskampanj i gränsregionerna om det territoriella samarbetets fördelar och resultat.

*

* *

53. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaterna.

Torsdagen den 23 juni 2011

Ökad effektivitet för Eruf och andra strukturfonder

P7_TA(2011)0286

Europaparlamentets resolution av den 23 juni 2011 om lägesrapport om och framtida synergier för ökad effektivitet mellan Europeiska regionala utvecklingsfonden och andra strukturfonder (2010/2160(INI))

(2012/C 390 E/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 174 första stycket och artikel 175 första stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.4,
- med beaktande av rådets beslut 2006/702/EG av den 6 oktober 2006 om gemenskapens strategiska riktlinjer för sammanhållningen ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 21 oktober 2008 om styrelseformer och partnerskap på nationell och regional grundval samt på projektbasis inom regionalpolitiken ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 mars 2009 om sammanhållningspolitik: att investera i realekonomin ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 24 mars 2009 om komplementaritet och samordning av sammanhållningspolitiken med åtgärder för landsbygdsutveckling ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 24 mars 2009 om grönboken om den territoriella sammanhållningen och en lägesanalys av debatten om den framtida reformen av sammanhållningspolitiken ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 maj 2010 om hur synergieffekterna av medel öronmärkta för forskning och innovation enligt förordning (EG) nr 1080/2006 avseende Europeiska regionala utvecklingsfonden och sjunde ramprogrammet för forskning och utveckling har utnyttjats i städer och regioner såväl som i medlemsstaterna och i unionen ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 maj 2010 om sammanhållningspolitikens bidrag till att uppnå Lissabon- och EU 2020-målen ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 maj 2010 om förverkligandet av en inre marknad för konsumenter och medborgare ⁽⁹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 oktober 2010 om EU:s sammanhållnings- och regionalpolitik efter 2013 ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ EUT L 291, 21.10.2006, s. 11.

⁽³⁾ EUT C 15 E, 21.1.2010, s. 10.

⁽⁴⁾ EUT C 87 E, 1.4.2010, s. 113.

⁽⁵⁾ EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 46.

⁽⁶⁾ EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 65.

⁽⁷⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 104.

⁽⁸⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 120.

⁽⁹⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 84.

⁽¹⁰⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0356.

Torsdagen den 23 juni 2011

- med beaktande av sin resolution av den 14 december 2010 om goda styrelseformer för EU:s regionalpolitik ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens tjugonde årsrapport om genomförandet av strukturfonderna (2008) av den 21 december 2009 (KOM(2009)0617/2),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 om Europa 2020 – en strategi för smart och hållbar tillväxt för alla (KOM(2010)2020),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 31 mars 2010 om sammanhållningspolitiken: strategirapport 2010 om genomförandet av programmen 2007–2013 (KOM(2010)0110),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 oktober 2010 om hur regionalpolitiken kan bidra till smart tillväxt i Europa 2020 (KOM(2010)0553),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 19 oktober 2010 om översyn av EU:s budget (KOM(2010)0700),
- med beaktande av kommissionens femte rapport om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning: sammanhållningspolitikens framtid (den "femtesammanhållningsrapporten") från november 2010,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 9 november 2010 om slutsatserna i den femte rapporten om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning (KOM(2010)0642),
- med beaktande av skrivelsen till kommissionens ordförande från kommissionsledamöterna med ansvar för regionalpolitik, för havsfrågor och fiske, för sysselsättning, socialpolitik och inkludering samt för jordbruk och landsbygdsutveckling,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling och yttrandena från budgetutskottet och utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A7-0141/2011), och av följande skäl:
  - A. Enligt artikel 174 i EUF-fördraget ska unionen för att främja en harmonisk utveckling inom hela unionen utveckla och fullfölja sin verksamhet för att stärka sin ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållning.
  - B. I skäl 40 i rådets förordning (EG) nr 1083/2006 anges att programplaneringen bör säkerställa samordning mellan fonderna inbördes och mellan fonderna och andra befintliga finansieringsorgan, EIB och Europeiska investeringsfonden (EIF) och att denna samordning också bör omfatta utformningen av komplexa finansiella ramar och offentlig-privata partnerskap.
  - C. Kommissionen lovade i EU 2020-strategin att mobilisera EU:s finansiella instrument – bland annat landsbygds utveckling och strukturfonderna, FoU-program, transeuropeiska nät (TEN), ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation samt EIB – i en sammanhållen finansieringsstrategi där EU:s finansiering sammanförs med nationell offentlig och privat finansiering inom ramen för huvudinitiativet "Ett resurseffektivt Europa", vilket speglar behovet av konsekvens mellan politik och instrument.
  - D. I den femte sammanhållningsrapporten framhålls tydligt att det krävs nära samordning av den offentliga politiken på alla nivåer för att man ska kunna bedriva regional utveckling på ett effektivt sätt.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0468.

Torsdagen den 23 juni 2011

- E. I sina slutsatser av den 14 juni 2010 om kommissionens strategirapport 2010 om genomförandet av de sammanhållningspolitiska programmen framhöll rådet "att samordningen av sammanhållningspolitiken och annan EU-politik och nationell politik måste förbättras ytterligare där så är nödvändigt, för att man ska kunna leverera gemensamma mål på ett effektivare och mer koordinerat sätt" samt "det reella mervärde som genereras av ett strategiskt förhållningssätt och av gemensamma genomförandebestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska socialfonden inom den generella ram som sammanhållningspolitiken utgör".
- F. I skrivelsen till kommissionens ordförande, José Manuel Barroso, erkänner kommissionsledamöterna med ansvar för regionalpolitik, för havsfrågor och fiske, för sysselsättning, socialpolitik och inkludering samt för jordbruk och landsbygdsutveckling behovet av att bättre integrera olika politiska åtgärder från EU:s sida för att nå den hållbara ekonomiska utveckling som kommer alla till del som unionen måste skapa, och förespråkar att en gemensam strategisk ram för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska fiskerifonden ska upprättas på EU-nivå för perioden efter 2013.
- G. Reformen av strukturpolitiken för programperioden 2007–2013 ledde till att landsbygdsutvecklingen bröts ut ur strukturfondernas allmänna ramverk.
- H. Rationalisering av utgifterna kräver större genomslagskraft och effektivitet i politiken såväl på EU-nivå som på nationell, regional och lokal nivå, och närmare samordning och komplementaritet är viktiga inslag i moderniseringen av den framtida sammanhållningspolitiken.
- I. Utan en stödjande politisk ram beror de faktiska synergieffekterna till stor del på mottagarnas organisatoriska och strategiska förmåga att kombinera stöd från olika EU-instrument.
- J. En strategi baserad på lokal utveckling kan bidra väsentligt till sammanhållningspolitikens effektivitet och genomslagskraft, och sammanhållningspolitiken förblir det viktigaste instrumentet för att lösa utmaningar som är specifika för ett visst område, medan fokus på stadsdimensionen inom sammanhållningspolitiken, vilken speglar större funktionellt definierade områden, måste åtföljas av balanserade villkor för en synergistisk utveckling av stadsområden, stadsnära områden och landsbygdsområden.
- K. Det finns ett akut behov av och även ett tryck för konsolidering av de offentliga budgetarna, och detta kräver fler innovativa åtgärder för att förbättra effekterna av de tillgängliga medlen. En effektiv samordning av politiken och instrumenten kommer att spara tid och resurser samt ge verkliga vinster i fråga om effektivitet och genomslagskraft.
- L. Samordning och synergieffekter måste eftersträvas både horisontellt (med överensstämmelse mellan olika politikområden) och vertikalt (med samarbete och samordning mellan de olika styrelsenivåerna).
- M. En uppsplittrad strategi kan leda till luckor i politiken, överlappning eller till och med till motstridiga politiska åtgärder och offentliga insatser samt till att samma resurser finns på flera olika håll, vilket får konsekvenser både för den offentliga politikens regionala effektivitet och dess nationella verkan. Begreppet en integrerad strategi verkar inte betonas tillräckligt i kommissionens senaste strategidokument.
- N. En mer integrerad, sammanhängande, effektiv och ändamålsenlig sammanhållningspolitik kräver ökade insatser för att anpassa EU-politiken till de särskilda behoven och tillgångarna i unionens olika områden och regioner.

Torsdagen den 23 juni 2011

- O. De strategiska riktlinjerna – inom ramen för den allmänna riktlinjen om att förbättra tillgången till finansiering – kräver bättre samordning mellan fonderna.
- P. I de strategiska riktlinjerna efterlyser man uttryckligen synergieffekter mellan struktur-, sysselsättnings- och landsbygdsutvecklingspolitiken och betonar att medlemsstaterna i detta sammanhang bör sörja för samverkan och konsekvens mellan de åtgärder som ska finansieras på ett visst territorium och inom ett visst verksamhetsområde av Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Sammanhållningsfonden, Europeiska socialfonden (ESF), Europeiska fiskerifonden (EFF) och Europeiska jordbruksfonden för regional utveckling (EJFLU). De strategiska riktlinjerna föreskriver också att de viktigaste principerna i förhållande till avgränsning av och mekanismer för samordning mellan åtgärder som stöds av de olika fonderna bör fastställas i de nationella strategiska referensramarna/planerna.
- Q. I sina slutsatser av den 21 februari 2011 om den femte rapporten om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning uppmanar rådet kommissionen att överväga möjligheten att inrätta program som får stöd från flera fonder.
- R. Vissa regioner i EU gränsar till tredjeländer som får stöd från Europeiska utvecklingsfonden (EUF), och man bör särskilt kunna lyfta fram synergieffekter av finansieringen av vissa projekt för att kunna öka utvecklingspotentialen i denna typ av EU-regioner.
- S. I halvtidsöversynen konstateras det att budgetflexibiliteten är begränsad och att det finns hinder för omprioriteringar till och med inom programmen, men även att inkonsekvenser mellan olika program och tung byråkrati hämmar effektiviteten.
- T. I dagens situation efter krisen är det viktigare än någonsin att förstå processerna i medlemsstaternas ekonomier och de resultat som uppnåtts genom användning av EU-resurser.
- U. Det är viktigt att synliggöra EU:s bidrag och se till att det ger ett "europeiskt mervärde".

Dags för bättre samordning och samverkan

1. Europaparlamentet efterlyser ett förslag till en enhetlig strategisk ram redan till nästa programperiod efter 2013 för att säkerställa ett gemensamt förhållningssätt och för att dra nytta av synergier mellan alla åtgärder som tjänar sammanhållningspolitikens ytterligare mål enligt fördragen och som finansieras av Eruf, Sammanhållningsfonden, ESF, EJFLU och EFF.
2. Europaparlamentet konstaterar att sammanhållningspolitikens mål bör vara en hållbar och smart ekonomisk tillväxt för alla som fördelas jämnt, både territoriellt och socialt, liksom minskade regionala utvecklingskillnader, skapande av arbetstillfällen, ökad livskvalitet, utbildning av arbetstagarna för nya yrken, däribland inom området för en hållbar ekonomi, social och territoriell sammanhållning samt genomförande av den europeiska sociala modellen, som utgör en sammanhållnings- och konkurrensfaktor i den europeiska ekonomin.
3. Europaparlamentet hävdar bestämt att sammanhållningspolitiken bör användas för att skapa en hållbar tillväxt i hela EU och för att uppnå en rättvis och jämn fördelning av välståndet genom att främja konkurrens och eftersträva minskade socioekonomiska skillnader mellan EU:s regioner.

Torsdagen den 23 juni 2011

4. Europaparlamentet anser att sammanhållningspolitiken är en av grundpelarna för en ekonomisk politik i EU som främjar en långsiktig investeringsstrategi och social integration. Enligt parlamentet är sammanhållningspolitiken dessutom en garanti för stöd till de minst utvecklade regionerna och missgynnade grupper, vilket leder till en balanserad och samstämmig utveckling i EU. Parlamentet konstaterar att det europeiska mervärdet ligger i att EU:s ekonomiska framsteg kommer alla till godo, och yrkar därför på att sammanhållningspolitiken förblir ett eget politikområde med tillräcklig finansiering.
5. Europaparlamentet välkomnar det förslag i kommissionens meddelande om budgetöversynen som går ut på att kommissionen ska anta en gemensam strategisk ram för att stärka integrationen av EU:s politik för genomförandet av EU 2020-strategin. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang till främjande av synergier mellan de olika finansieringssätten för EU 2020-strategins flaggskeppsinitiativ. Parlamentet påpekar dock att ökade synergier mellan åtgärder som finansieras av de fem ovannämnda fonderna inom en gemensam strategisk ram är avgörande, inte bara för att uppnå EU 2020-målen, utan även och framför allt för att uppnå de sammanhållningspolitiska mål som fastställs i fördraget.
6. Europaparlamentet välkomnar den femte sammanhållningsrapporten som, även om den främst är inriktad på att belysa det bidrag som regionerna och sammanhållningspolitiken kan ge för att uppfylla EU 2020-målen, icke desto mindre innehåller ett antal slutsatser som visar att ökade synergier mellan strukturfonderna, inbegripet Sammanhållningsfonden, har en avgörande roll.
7. Europaparlamentet anser att utgifterna på sammanhållningspolitikens område måste rationaliseras genom att man minskar uppsplittringen av finansieringsinstrument och kanaler och ser till att de olika finansieringsinstrumenten bättre kompletterar varandra. Parlamentet välkomnar kommissionens förslag om bättre prioritering och tematisk koncentration av EU-resurser och nationella resurser på ett antal prioriterade områden för att stärka samarbetet mellan fonderna, samtidigt som det lämnas utrymme för att öka den strategiska karaktären hos denna politik. Parlamentet betonar dock att medlemsstaterna och regionala och lokala myndigheter fortfarande behöver tillräcklig flexibilitet för att anpassa prioriteringarna till sina specifika utvecklingsbehov.
8. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om partnerskapsavtal för utveckling och investering för att förbättra samordningen mellan EU-medel och nationell finansiering till mål och program. Parlamentet understryker behovet av att göra lokala och regionala myndigheter delaktiga i utformningen och genomförandet av dessa avtal och kräver att de anpassas till nationella reformer av sektorsspecifik politik med territoriella effekter (t.ex. transport samt forsknings- och utvecklingsinfrastruktur).
9. Europaparlamentet betonar att många initiativ för ekonomisk utveckling inom ramen för sammanhållningspolitiken inte utan vidare skapar möjligheter som vore önskvärda, utan att deras framgång faktiskt är avhängig av att man tar itu med både mänskliga och fysiska faktorer (exempelvis leder bättre infrastruktur inte automatiskt till större tillväxt om den inte kombineras med investeringar i utbildning, företagande och innovation). Parlamentet anser därför att ökade synergier mellan Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden kommer att maximera utvecklingseffekten av dessa medel.
10. Europaparlamentet vill peka på den roll som Europeiska regionala utvecklingsfonden spelar för effektiv användning av Europeiska socialfonden, med tanke på att utvecklingsfonden har till uppgift att skapa de förutsättningar, t.ex. ordentlig infrastruktur och adekvat tillgänglighet, som krävs för att investeringarna på sysselsättningsområdet ska ge resultat.
11. Europaparlamentet betonar att den ekonomiska krisen har gjort det ännu mer angeläget med åtgärder inom de sektorer som omfattas av Europeiska socialfonden, särskilt främjande av sysselsättning, omskolning samt social integration och fattigdomsbekämpning.
12. Europaparlamentet påpekar att Europeiska socialfonden i egenskap av stödinstrument för fortbildning, kompetensutveckling och omskolning ska ses som ett viktigt redskap – som dock inte utnyttjas fullt ut – för att främja en effektiv tillväxt för alla och ett EU där konkurrenskraften baseras på kompetens.

Torsdagen den 23 juni 2011

13. Europaparlamentet betonar att en fokuserad och samordnad utformning av politiken skulle garantera att man prioriterar de investeringar som har störst inverkan på konkurrenskraft och ekonomisk utveckling i regionerna.
14. Europaparlamentet anser att åtgärder för landsbygdsutveckling med stöd från EJFLU samt åtgärder för hållbar utveckling inom fiskeområden med stöd från EFF bör integreras i en enhetlig ram med de andra strukturfonderna, nämligen Eruf, Sammanhållningsfonden och Europeiska socialfonden. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att bedöma i vilken utsträckning en övergripande strategi för utveckling av landsbygden och fiskesamhällen, i linje med målet om territoriell sammanhållning, kan garanteras genom en förskjutning av lokala utvecklingsinsatser som stöds av de två berörda fonderna till ett "sammanhållningens paraply", eller åtminstone genom tydligare samverkan mellan alla fonderna. Parlamentet anser att ett sådant tillvägagångssätt skulle ta hänsyn till viktiga politikområden med territoriell inverkan och göra det möjligt för dem som aktivt arbetar med utveckling på regional och lokal nivå att genomföra en effektivt plats-baserad politik, väl anpassad till de territoriella behoven i landsbygds- och fiskeområden eller på små öar.
15. Europaparlamentet betonar att samordningen bör förstärkas ytterligare, inte bara mellan sammanhållningspolitikens instrument som sådana (Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden), utan också mellan åtgärder som finansieras genom dessa instrument och verksamheter som utförs inom ramen för trans-europeiska nät, sjunde ramprogrammet samt ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation.
16. Europaparlamentet anser att det inom ramen för gränsöverskridande projekt kan vara relevant med synergieffekter för målet om territoriellt samarbete mellan Eruf och föranslutningsinstrumenten och grannskapsinstrumentet. Parlamentet uppmanar kommissionen att utreda i vilka fall man kunde sträva efter samordning med EU:s andra utrikespolitiska instrument, t.ex. EUF.
17. Europaparlamentet anser att denna ömsesidiga förstärkning och samordning av EU:s politik utan tvivel kan garantera att EU:s budget får optimala resultat. Parlamentet efterlyser initiativ till finansieringslösningar, såsom de instrument som finansieras av Europeiska investeringsbanken, och begär att dessa instrument ges ökade resurser.
18. Europaparlamentet framhåller dock att många medlemsstater har svårigheter när det gäller att samordna olika fonder och har tydligen uttryckt oro över bristen på samverkan, och i vissa fall till och med över överlappning mellan fonder. Parlamentet betonar i detta sammanhang att fondernas komplicerade förvaltningsregler kräver en alltför stor institutionell kapacitet för att undanröja hinder och på ett tillfredsställande sätt samordna genomförandet. Parlamentet understryker vikten av medfinansiering och förenklade förvaltningsregler för att göra det möjligt att stärka synergierna mellan strukturfonderna.
19. Europaparlamentet understryker att förenklingar, som är avgörande för en framgångsrik sammanhållningspolitik, måste genomföras både på nationell och på regional nivå för att förbättra resultatet. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå en enklare struktur för politiken i framtiden, som bygger på ökad flexibilitet, proportionalitet och synlighet vid användningen av fonderna, för att underlätta ett fullständigt och snabbt utnyttjande av medlen.
20. Europaparlamentet påminner om att ett av huvudskälen till att Eruf och övriga strukturfonder har haft svårt att på ett effektivt sätt överföra medel till projekt med större möjligheter att skapa ekonomisk utveckling och sysselsättning har varit att man i alltför stor utsträckning har fokuserat på utnyttjandegraden i stället för resultaten.
21. Europaparlamentet förordar en mer resultatorienterad sammanhållningspolitik som inte är så inriktad på korrekta utgifter och förfaranden, utan som i stället är inriktad på att skapa en verklig jämvikt mellan åtgärdernas kvalitet och den finansiella och administrativa kontrollen. Parlamentet rekommenderar att det införs ordentliga utvärderingsmekanismer för att förbättra den institutionella och administrativa kapaciteten hos de organ som ansvarar för förvaltningen av programmen, vilket kommer att bidra till att förbättra utgifternas kvalitet och minska felen.
22. Europaparlamentet förespråkar en förenklad och flexiblare framtida sammanhållningspolitik som kan främja en maximal utnyttjandegrad av och effektivitet hos fonderna.

Torsdagen den 23 juni 2011

23. Europaparlamentet understryker att ett europeiskt mervärde kan och bör uppnås genom bättre samspel mellan sammanhållningspolitikens finansieringsinstrument och närmare samordning mellan dessa och andra finansieringsinstrument.

Ett mål: sammanhållning. En uppsättning instrument för att uppnå målet.

24. Europaparlamentet anser att gemensamma regler för förvaltning, stödberättigande, revision och rapportering av projekt som finansieras av Eruf, ESF, Sammanhållningsfonden, EJFLU och EFF (särskilt åtgärder för att stödja den ekonomiska diversifieringen av landsbygds- och fiskeområden) inte bara skulle spela en viktig roll för att stärka och underlätta ett effektivare genomförande av de sammanhållningspolitiska programmen, utan också på ett avgörande sätt bidra till förenklingar. Detta skulle dessutom förenkla både mottagarnas användning och de nationella myndigheternas förvaltning av medlen, vilket skulle minska risken för fel, och samtidigt vid behov erbjuda differentiering för att spegla särdragen hos politiska strategier, instrument och mottagare och även underlätta deltagandet i sammanhållningspolitiska program för mindre aktörer, liksom användningen av tillgängliga medel, under förutsättning att förenklingen åtföljs av tillräcklig finansiering för tekniskt stöd.

25. Europaparlamentet vidhåller att Europeiska socialfonden bör kvarstå inom ramen för förordningen om allmänna bestämmelser för fonderna inom sammanhållningspolitiken. Parlamentet betonar därför behovet av att bibehålla och förstärka modellen med en enda allmän förordning som innehåller bestämmelser om förvaltning, stödberättigande, granskning, kontroll och rapportering, i kombination med korta bestämmelser för respektive fond som speglar dess speciella politiska mål. För maximal effekt måste samordningen dessutom äga rum på alla politiska beslutsnivåer, från strategisk planering via genomförande och utbetalningar till avslutande, granskning, kontroll och utvärdering.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka de mest effektiva sätten att öka synergieffekterna i praktiken och föreslår i detta hänseende att man bör överväga möjligheten att tillåta medlemsstaterna att välja ett enda operativt program per region, eller ett operativt program för flera regioner inom ramen för makroregionala strategier, som omfattar olika fonder (Eruf, ESF, Sammanhållningsfonden, EJFLU och EFF) med en enda förvaltningsmyndighet, och särskilt uppmärksamma regionernas bidrag till en decentraliserad inriktning samtidigt som större självständighet och flexibilitet ges regionerna för att de ska kunna delta i utarbetandet av sina egna strategier och för att uppvärdera de regionala och lokala administrativa nivåerna. Parlamentet uppmanar medlemsstaternas nationella förvaltningsmyndigheter att utarbeta framtida operativa program som är optimalt inriktade på de lokala och regionala målen.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga program som delfinansieras via flera olika fonder för de medlemsstater och regioner som vill använda dem. Detta skulle bidra till ett mer integrerat och flexibelt arbetssätt och öka effektiviteten för de olika fonderna (Eruf, ESF, Sammanhållningsfonden, EJFLU, EFF och sjunde ramprogrammet för forskning).

28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag för att se över bestämmelserna om korsfinansiering och minska hindren för deras tillämpning, mot bakgrund av tillförlitliga och heltäckande uppgifter om deras tillämpning och effekt, i syfte att garantera en enklare och från rättslig synpunkt klarare tillämpning jämfört med dagens situation.

29. Europaparlamentet kräver att den territoriella omfattningen förtydligas och att valbarhetskriterierna för Eruf och EJFLU i landsbygdsområden och stadsnära områden harmoniseras för att undvika onödiga överlappningar mellan dessa två fonder. Parlamentet understryker behovet av nära samarbete när man väljer ut och följer upp projekt som finansieras av dessa två fonder inom ett visst område.

30. Europaparlamentet framhåller det mervärde som korsfinansieringar mellan Eruf och ESF har i form av flexibilitet för projekt som rör social integrering och integrerade utvecklingsstrategier. Parlamentet uppmanar kommissionen att utveckla ett system med samordnade kontaktpunkter (one-stop-shops) som ska ge vägledning, information och råd till berörda aktörer, i syfte att garantera att allmänheten är välinformerad när det gäller både korsfinansiering och synergier mellan fonder i allmänhet. Enligt parlamentet måste detta förenklingarbete synliggöras för allmänheten och ha till syfte att minimera den efterfrågade informationen till det absolut nödvändiga.

Torsdagen den 23 juni 2011

31. Europaparlamentet anser att personalutveckling och förbättrad informationspridning är förutsättningar för ett framgångsrikt fondutnyttjande och korrekt genomförande av olika projekt.
32. Europaparlamentet betonar samtidigt vikten av att öka den administrativa kapaciteten i medlemsstaterna, på regional och lokal nivå samt mellan intressenter, i syfte att övervinna hinder för effektiv samverkan mellan strukturfonderna och andra fonder och att stödja en effektiv utformning och ett effektivt genomförande av politiken. Parlamentet framhåller den grundläggande roll som kommissionen ska spela i detta avseende.
33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stärka både tekniskt stöd till och utbildning av nationella, regionala och lokala förvaltningar för att öka deras kapacitet och kännedom om vilka regler som gäller för genomföranderelaterade problem.
34. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att prioritera investeringar i institutionell kapacitet och att förenkla sina nationella bestämmelser i syfte att minska den administrativa bördan och öka utnyttjandegraden.
35. Europaparlamentet påminner i detta sammanhang om hur viktig respekten för subsidiaritetsprincipen och principen om flernivåstyre är för att främja samordningen mellan de olika beslutsorganen och förstärka synergierna mellan de olika finansieringsinstrumenten.
36. Europaparlamentet anser att arbetsmarknadens parter aktiva deltagande via en kontinuerlig social och territoriell dialog är av yttersta vikt för bättre utnyttjande av fonderna.
37. Europaparlamentet är medvetet om att den ekonomiska krisen drabbar EU:s länder och medborgare på ett ojämnt sätt, och anser att den nya strategin för utnyttjande av fonderna kommer att bli mer effektiv om den involverar regionala och lokala styrelsenivåer, vilka kan anpassa de strategiska målen till särskilda lokala behov, bland annat genom en strukturerad dialog med alla intressenter, jämställdhetsorganisationer, arbetsmarknadens parter och frivilligorganisationer, liksom finansinstitut och banker. Parlamentet understryker att det är viktigt att man lämnar tillräckligt utrymme för lokala och regionala behov när de politiska målen utformas.
38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en europeisk vägledning för flernivåstyre och uppmantra medlemsstaterna att genomföra den i enlighet med de specifika lokala och regionala målen samt att utvidga sammanhållningspolitikens styrningsmekanismer (dvs. programplanering, finansiering och genomförande i partnerskap på nationell, regional och lokal nivå) till att även omfatta de medel som ingår i den planerade gemensamma strategiska ramen, i syfte att öka de offentliga utgifternas effektivitet och genomslagskraft.
39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i samband med upprättandet av den nya gemensamma strategiska ramen och framläggandet av förslag till förordningar, införa bestämmelser som gör det möjligt för lokala och regionala partnerskap (större och mindre städer, funktionella regioner, grupper av lokala myndigheter) att införliva EU:s olika finansieringsprogram i en konsekvent och integrerad ram inom sina respektive territorier.

*

* *

40. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaterna.

Torsdagen den 23 juni 2011

Trepartsmötet om förslaget till budget för 2012

P7_TA(2011)0296

Europaparlamentets resolution av den 23 juni 2011 om mandatet för trepartsmötet om förslaget till budget för 2012 (2011/2019(BUD))

(2012/C 390 E/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av förslaget till budget för budgetåret 2012 som kommissionen antog den 20 april 2011 (SEK(2011)0498),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 314 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av sin resolution av den 24 mars 2011 om allmänna riktlinjer för utarbetandet av budgeten för 2012 ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 15 februari 2011 om budgetriktlinjerna för 2012,
- med beaktande av kapitel 7 i avdelning II i arbetsordningen,
- med beaktande av skrivelsen från fiskerikutskottet,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor, utskottet för utveckling, budgetkontrollutskottet, utskottet för ekonomi och valutafrågor, utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för industrifrågor, forskning och energi, utskottet för regional utveckling, utskottet för jordbruk och landsbygds utveckling, utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, utskottet för konstitutionella frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0230/2011), och av följande skäl:
  - A. Budgetförfarandet för 2012 är det andra i ordningen som genomförs med utgångspunkt i Lissabonfördraget, och viktiga lärdomar kan dras av förra årets erfarenheter.
  - B. Vid trepartsmötet som kommer att hållas i juli bör företrädarna för budgetmyndighetens två grenar kunna diskutera de prioriteringar som de har fastställt när det gäller budgeten för 2012, och eventuellt finna en gemensam plattform som skulle kunna beaktas vid deras respektive behandlingar.
  - C. Det polska och det ungerska ordförandeskapet har offentligt lovat att hålla en öppen, konstruktiv och politisk dialog med parlamentet om budgetfrågor.
  - D. Rådet som helhet förväntas därför agera som en pålitlig politisk partner genom hela förfarandet, och undvika att göra godtyckliga eller rent siffermässiga nedskärningar i hela budgeten.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0114.

Torsdagen den 23 juni 2011

Förslaget till budget 2012 – allmän bedömning

1. Europaparlamentet påminner om att man i sin resolution av den 24 mars 2011 satte Europa 2020-strategin för en smart och hållbar tillväxt för alla i centrum för EU:s budgetstrategi för 2012, för att hjälpa Europa att återhämta sig från och gå stärkt ur den ekonomiska och sociala krisen.

2. Europaparlamentet påminner om att främjandet av en smart och hållbar ekonomi för alla som skapar arbetstillfällen och högkvalitativa anställningar genom resultaten av Europa 2020-strategins sju flaggskepp-initiativ är ett mål som stöds gemensamt av de 27 medlemsstaterna och av EU-institutionerna. Genomförandet av denna strategi kommer att kräva mycket stora framtidsorienterade investeringar fram till 2020, som kommissionen uppskattar till inte mindre än 1 800 miljarder EUR i sitt meddelande med titeln "Översyn av EU:s budget" (KOM(2010) 0700). Därför måste nödvändiga investeringar, både på EU- och medlemsstatsnivå, göras nu och inte skjutas upp ytterligare, för att förbättra utbildningsnivån, främja social inkludering, särskilt genom att utrota fattigdomen och utveckla ett kunskapsamhälle som baserar sig på EU:s totala vetenskapliga och tekniska kapacitet. Därför är det nödvändigt att stödja forskning, utveckling, innovation och små och medelstora företag och utvecklingen av resurssnål teknik.

3. Mot denna bakgrund är Europaparlamentet djupt oroat över den alarmerande nedgången i offentliga investeringar i medlemsstaterna inom vissa av dessa områden på grund av de justeringar medlemsstaterna har gjort i sina nationella budgetar. Parlamentet anser att denna trend måste vändas och är fast övertygat om att investeringar måste garanteras på EU-nivå och på nationell nivå om Europa 2020-strategin ska kunna ge resultat i hela EU. EU:s budget har en roll att spela som hävstångsinstrument för medlemsstaternas återhämtningspolitik genom att ge incitament för och stödja nationella investeringar för att förbättra tillväxten och öka sysselsättningen. Därför är samordningen av EU-budgeten med målen i Europa 2020-strategin ytterst viktig. Parlamentet påminner i detta sammanhang om att stöd till utbildning, rörlighet och sysselsättning för ungdomar, små och medelstora företag, forskning och utveckling bör vara en mycket viktig prioritering i EU:s budget. Detta ligger helt i linje med den europeiska planeringsterminen som, i egenskap av ny mekanism för bättre ekonomiskt styre i Europa, syftar till att förbättra konsekvens, synergier och komplettering mellan EU-budgeten och de nationella budgetarna när det gäller att nå de gemensamt överenskomna målen i Europa 2020-strategin.

4. Europaparlamentet påminner om att EU 2020-strategin och den europeiska planeringsterminen kräver en stark parlamentarisk dimension, och visar sin starka övertygelse om att starkare parlamentariskt engagemang tydligt skulle öka den demokratiska naturen och transparensen hos en sådan satsning.

5. Europaparlamentet konstaterar att det förslag till EU-budget för 2012 som kommissionen presenterat uppgår till 147 435 miljoner EUR i åtagandebemyndiganden (ÅB) (146 676 miljoner EUR utan Europeiska globaliseringsfonden och reserven för katastrofbistånd) och 132 738 miljoner i betalningsbemyndiganden (BB). Dessa belopp motsvarar 1,12 respektive 1,01 procent av EU:s BNI-prognos för 2012, och parlamentet framhåller att denna andel förblir påtagligt stabil mellan 2011 och 2012, samtidigt som kommissionen har uppskattat BNI-ökningen för 2012 till inte mindre än 4,7 procent (i löpande priser).

6. Europaparlamentet konstaterar att om EU:s budget ska kunna bidra till medlemsstaternas gemensamma ansträngning i hårda tider bör denna ansträngning stå i proportion till budgetens storlek, särskilda kännetecken och verkliga ekonomiska inflytande. Parlamentet anser att hänsyn måste tas till de ansträngningar att konsolidera de nationella budgetarna som pågår i många medlemsstater på grund av tidigare bristande finanspolitisk disciplin, men påminner om att EU-budgeten enligt fördraget inte kan underbalanseras och att EU-budgeten endast utgör 2 procent av de totala offentliga utgifterna i EU.

7. Europaparlamentet konstaterar att den årliga inflationen för EU 27 beräknas bli 2,7 procent 2011, vilket innebär att de föreslagna nominella ökningarna på 3,7 procent för ÅB och 4,9 procent för BB ger en real ökning på 1 respektive 2,2 procent i jämförelse med budgeten för 2011. Parlamentet understryker att

Torsdagen den 23 juni 2011

flera medlemsstater planerar ökning i sina nationella budgetar som är större än den som Europeiska kommissionen har föreslagit för EU-budgeten. Vissa medlemsstater har också vidtagit åtgärder för att minska budgetunderskotten och bromsa ökningen av statsskulderna så att de kan nå en mer hållbar nivå.

8. Europaparlamentet understryker att de föreslagna beloppen i budgeten för 2012 ligger i linje med den profil för EU:s utgifter som ingår i den fleråriga budgetramen 2007–2013, under förutsättning att budgetmyndigheten kan komma fram till en överenskommelse om en revidering av den fleråriga budgetramen så att den kan omfatta den ytterligare finansiering som behövs för Iter. Varje ökning (eller minskning) jämfört med budgeten för 2011 måste därför utvärderas mot bakgrund av hur detta påverkar genomförandet av de fleråriga programmen. Detta handlar om institutionell trovärdighet och EU-projektets konsekvens när EU:s ansvar och åtaganden fortsätter att växa. Mot denna bakgrund anser parlamentet att det är en prioritet att ge meningsfull och synlig finansiell kapacitet åt utpekade politikområden och nya ansvarsområden på EU-nivå.

9. Europaparlamentet konstaterar att enligt förslaget till budget för 2012 finns det en total marginal på 1 603 miljarder i ÅB under taket för 2012 enligt den fleråriga budgetramen. Parlamentet har beslutat att, om det skulle visa sig vara nödvändigt, utnyttja denna marginal tillsammans med andra flexibilitetsmekanismer i det nuvarande interinstitutionella avtalet om så krävs, för att stödja och förstärka vissa specifika politiska mål som inte i tillräcklig utsträckning har beaktats i den aktuella fleråriga budgetramen. Parlamentet förväntar sig rådets oreserverade samarbete när det gäller utnyttjandet av dessa mekanismer.

10. Europaparlamentet påminner om att en inledande diskussionsrunda om budgetprioriteringarna redan har inletts inom parlamentet i form av de omfattande samråd som huvudföredraganden för budgeten har genomfört med de specialiserade utskotten. Processen måste nu finstämmas inom varje utskott för deras respektive ansvarsområden, så att de negativa och positiva prioriteringarna för budgeten för 2012 kan fastställas.

11. Europaparlamentet konstaterar kommissionens uppskattning att 43,5 procent av förslaget till budget för 2012 (i ÅB) bidrar till att uppfylla målen i Europa 2020-strategin. Denna uppskattning är positiv, men det räcker inte. Parlamentet konstaterar att kommissionens prioriteringar därför verkar stämma överens med de prioriteringar som parlamentet definierade i sin resolution om de allmänna riktlinjerna för budgeten för 2012, men efterlyser ett ambitiösare angreppssätt för att finansiera Europa 2020-strategin. Dock avser parlamentet att analysera dessa siffror ytterligare med full involvering av alla sina specialiserade utskott.

12. Europaparlamentet anser att bortsett från genomförandet av Europa 2020-strategin bör anslagen i budgeten för 2012 fastställas på en adekvat nivå så att EU:s politik kan fortsätta och EU:s mål nås. Parlamentet understryker särskilt att det är nödvändigt att EU axlar sitt globala ansvar, särskilt efter utvecklingen i arabvärlden under våren och oron i Mellanöstern.

13. Europaparlamentet noterar att den svåra ekonomiska situationen i hela EU har medfört att kommissionen gjort en första ansträngning att identifiera negativa prioriteringar och besparingar inom vissa politikområden jämfört med vad som ursprungligen fanns med i budgetplaneringen, särskilt inom de områden som på senaste tiden kännetecknats av dåliga resultat och låg genomförandegrad, vilket parlamentet begärde i sin resolution av den 24 mars 2011. Parlamentet uppmanar dock kommissionen att lämna ytterligare information som stöder dess utvärderingar så att parlamentet tydligt kan fastställa de negativa och positiva prioriteringarna för politiken och budgeten samt möjligheten att göra ytterligare besparingar och omfördelningar. Samtidigt är det mycket viktigt att man på EU-nivå fortsätter att genomföra EU-program och EU-åtgärder, inklusive att finansiera åtgärder för att tackla effekterna av krisen och för att främja tillväxten.

14. Europaparlamentet varnar med eftertryck rådet för att göra nedskärningar rakt över budgetposterna och att utgå från en i förväg fastställd anslagsnivånivå, utan att ta vederbörlig hänsyn till en korrekt utvärdering av vad som verkligen krävs för att man ska kunna nå unionens överenskomna mål och politiska åtaganden. Rådet uppmanas att, om nedskärningar görs, i stället offentligt förklara och tydligt peka ut vilka av EU:s politiska prioriteringar eller projekt som skulle kunna senareläggas eller strykas helt och hållet.

Torsdagen den 23 juni 2011

15. Europaparlamentet noterar förslaget till ökning av betalningsbemyndigandena med 4,9 procent jämfört med 2011. Parlamentet är övertygat om att kommissionen föreslår sådana siffror baserat på en noggrann och kritisk analys av de prognoser som medlemsstaterna, som själva medförvaltar 80 procent av EU-budgeten, har tillhandahållit. Den största delen av denna ökning beror på rättsliga krav som följer av det sjunde ramprogrammet för forskning samt struktur- och sammanhållningsfonderna. Parlamentet är övertygat om att den föreslagna nivån för betalningarna är ett absolut minimum för att uppfylla EU:s rättsliga åtaganden från tidigare år, och anser att det är EU:s skyldighet att uppfylla de rättsliga krav som följer av dessa åtaganden och se till att programmen utvecklas till sin fulla potential och genomförs i full hastighet. Rådet uppmanas därför enträget att avstå från nedskärningar av den föreslagna betalningsnivån. Det är parlamentets avsikt att behålla betalningsnivån på den nivå som kommissionens har föreslagit i sitt budgetförslag, särskilt med tanke på rådets tveksamhet i början av 2011 att leva upp till sitt formella åtagande från december 2010 att skjuta till nya anslag vid behov.

16. Europaparlamentet noterar dessutom att den totala marginalen i BB under taket i den fleråriga budgetramen förblir avsevärd och uppgår till 8 815 miljoner EUR. Parlamentet understryker att varje belopp under den nivå som kommissionen har föreslagit i sin tur skulle förvärpa läget vad gäller det omedelbara behovet att minska den ööverträffade nivån på utestående åtaganden och garantera att EU:s politik och program genomförs på ett korrekt sätt.

17. I detta sammanhang påminner Europaparlamentet om att förslaget till ändringsbudget 3/2011 visar ett budgetöverskott på 4,54 miljarder EUR i betalningar för 2010, av vilka 1,28 miljarder EUR härrör från böter och räntor på sena betalningar. Parlamentet beklagar kommissionens förslag att sänka medlemsstaternas bidrag med hela detta belopp. Parlamentet betonar att även om denna del av överskottet inte kommer att få några effekter för nivån på medlemsstaternas samlade underskott, kan den göra en avgörande skillnad i EU:s årliga budget och samtidigt minska trycket på medlemsstaternas nationella budgetar om det skulle bli nödvändigt att lägga till ytterligare betalningar i EU:s budget för behov som inte kunde förutses vid fastställandet av den årliga budgeten. Parlamentet anser därför att inkomsten från böter och räntor på sena betalningar inte bör dras av från de BNI-baserade egna medlen utan i stället läggas till i EU:s budget i en "anslagsreserv" avsedd att täcka extra betalningsbehov som kan uppstå under året.

Rubrik 1a

18. Europaparlamentet noterar kommissionens förslag i förslaget till budget för 2012 att öka ÅB med 12,6 procent (till 15 223 miljoner EUR) och BB med 8,1 procent (till 12 566 miljoner EUR) jämfört med budgeten för 2011, eftersom rubrik 1a är den viktigaste rubriken i den fleråriga budgetramen för 2007–2013 när det gäller att nå målen i Europa 2020-strategin, p.g.a. dess direkta eller indirekta bidrag till finansieringen av alla fem huvudmålen och de sju flaggskeppsinitiativen.

19. Europaparlamentet beklagar dock att den ökning som planeras under denna rubrik för 2012 inte går utöver en årlig fördelning av de fleråriga totalbelopp som både parlamentet och rådet godkände när dessa program och åtgärder antogs. Därför understryker parlamentet att kommissionen allmänt sett inte föreslår att man ökar – utöver vad som ursprungligen planerades – stödet till de investeringar som snarast behövs för att genomföra de sju flaggskeppsinitiativen, och konstaterar att kommissionen beklagligtvis verkar vara inställd på att skjuta upp de nödvändiga stora sprången avseende gemensamma finansiella ansträngningar till den fleråriga budgetramen efter 2013. Parlamentet är övertygat om att denna inställning allvarligt kommer att riskera uppnåendet av huvudmålen fram till 2020.

20. Europaparlamentet understryker att enligt förslaget till budget för 2012 och den uppdaterade budgetplaneringen för 2013 blir det totala beloppet för åtaganden fram till 2013 för nyckelprogram som syftar till att uppfylla Europa 2020-strategin, t.ex. EU:s sjunde ramprogram för forskning, anti-föroreningsåtgärder, Marco Polo II, Progress, Galileo och GMES, lägre än det referensbelopp som parlamentet och rådet godkände

Torsdagen den 23 juni 2011

när dessa program antogs. Dessa referensbelopp skulle däremot överskridas något när det gäller följande nyckelprogram inom Europa 2020-strategin: ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation (CIP), transeuropeiska transportnät, transeuropeiska energinät, Erasmus Mundus och livslångt lärande. När det är lämpligt avser parlamentet att fullt ut utnyttja den 5-procentiga rättsliga flexibilitet som är tillåten enligt punkt 37 i det interinstitutionella avtalet, så att nyckelinvesteringar och brådskande investeringar kan förstärkas ytterligare.

21. Europaparlamentet konstaterar dessutom att en väsentlig del av den nominella ökningen i rubrik 1a i förslaget till budget för 2012 jämfört med budgeten för 2011 är kopplad till de ytterligare medel på 750 miljoner EUR (i ÅB) som behövs för Iter 2012, av vilka 650 miljoner EUR är ett verkligt tillskott och 100 miljoner EUR är omfördelade från samtliga budgetposter avseende EG:s sjunde ramprogram för forskning. Parlamentet understryker än en gång med skärpa att man motsätter sig varje form av omfördelning från EG:s sjunde ramprogram för forskning, eftersom detta skulle riskera dess framgångsrika genomförande och allvarligt skulle minska dess bidrag till uppnåendet av huvudmålen och genomförandet av flaggskeppsinitiativen i Europa 2020-strategin.

22. Europaparlamentet påminner om att det för finansieringen av Iter kommer att krävas att budgetmyndigheten kommer överens om det parallella förslaget från kommissionen (KOM(2011)0226) om ändring av den fleråriga budgetramen 2007–2013, i vilket det förslås att man ska finansiera de 1 300 miljoner EUR som saknas för Iter 2012 och 2013 genom att utnyttja tillgängliga och ej utnyttjade marginaler från 2011 under rubrikerna 2 och 5 i den fleråriga budgetramen 2007–2013 med ett totalt belopp av 840 miljoner EUR och under 2012 och 2013 omfördela 460 miljoner EUR från EG:s sjunde ramprogram för forskning. Parlamentet uttrycker sin vilja att börja förhandla med rådet om att ändra kommissionens förslag genom att utnyttja de olika metoder som ingår i det nuvarande interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006.

23. Europaparlamentet noterar med oro de extra nedskärningar på 64 miljoner EUR – utöver de föreslagna överföringarna på 100 miljoner EUR för Iter – som gjorts i det sjunde ramprogrammet jämfört med budgetplaneringen. Parlamentet begär att kommissionen föreslår att man utnyttjar alla besparingar (Totalt 190 miljoner EUR) som ska förverkligas under 2012 tack vare en omprövning av personalbehoven och de minskade bidragen till vissa gemensamma företag till förmån för driftsutgifter inom det sjunde ramprogrammet för forskning.

24. Europaparlamentet framhåller i detta sammanhang att man måste förbättra finansieringsvillkoren för hållbar energi, energilagringsteknik samt andra prioriteringar avseende förnybara energikällor inom den nyligen lanserade europeiska strategiska planen för energiteknik (SET-planen) inklusive energieffektivitet, vilka är avgörande för att man ska kunna möta utmaningarna inom ekonomi-, energi- och klimatområdena. Tydliga mål för politiken för hållbar energi och för energieffektivitet kan ge kostnadseffektiva lösningar som hela Europas ekonomi kan dra nytta av. Ytterligare innovativa sätt att få investeringar att ge hävstångseffekter och främja forskning och innovationer, såsom finansieringsfaciliteten med riskdelning, kan undersökas inom ramen för budgetförordningen för 2012.

25. Europaparlamentet beklagar att med den blygsamma ökning som planeras för Progressprogrammet i förslaget till budget för 2012 i jämförelse med budgeten för 2011 kommer kommissionen inte att kunna återinföra det belopp på 20 miljoner EUR för perioden 2011–2013 som man åtog sig 2010 som en delkompensation för omfördelning av medel från Progress till instrumentet för mikrokrediter. Parlamentet påminner om Progressprogrammets bidrag till Europa 2020-strategins två flaggskeppsinitiativ Europeisk plattform mot fattigdom och Unga på väg. Parlamentet påpekar att medlemsstaterna, de lokala och regionala myndigheterna och de nationella och regionala organen får stöd från Progressprogrammet för att genomföra åtgärder för integrering av jämställdhetsperspektivet i budgeten.

Torsdagen den 23 juni 2011

26. Europaparlamentet välkomnar den totala ökningen (+ 5,7 miljoner EUR) av ÅB för ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation, jämfört med vad som ursprungligen planerades. Denna ökning kommer förhoppningsvis att bidra till att förbättra små och medelstora företags tillgång till detta program och att utveckla särskilda program och innovativa finansieringsmekanismer. Parlamentet påminner i detta sammanhang om den viktiga roll som små och medelstora företag spelat för den ekonomiska uppgången i EU och stöder särskilt programmet för entreprenörskap och innovation inom ramen för CIP som ett nödvändigt verktyg för återhämtning från krisen. Parlamentet betonar behovet att förbättra små och medelstora företags tillgång till kapitalmarknaderna, samt olika EU-finansieringsmöjligheter, genom att göra finansieringsförfarandena enklare, snabbare och mindre byråkratiska.

27. Europaparlamentet upprepar hur viktig den inre marknaden är för EU-företagens konkurrenskraft och för de europeiska ekonomiernas tillväxt och stabilitet, och påminner kommissionen och medlemsstaterna om att tillräckliga resurser måste garanteras för genomförandet av bestämmelserna för den inre marknaden.

28. Europaparlamentet framhåller det europeiska mervärdet av investeringar i gränsöverskridande transporter, särskilt TEN-T-programmet som förbättrar gränsöverskridande och intermodala anslutningar och sålunda främjar ekonomisk utveckling och sysselsättning. Parlamentet påminner om den traditionella underfinansieringen av TEN-T och insisterar på att mer pengar görs tillgängliga för detta syfte, bl.a. genom utnyttjande av alternativa finansieringskällor såsom offentlig-privata partnerskap, öronmärkning av intäkter och andra typer av finansiella instrument. Sammanhållningsfonden och de regionala fonderna bör ha en nära koppling till TEN-T-projekten.

29. Europaparlamentet anser att med tanke på detta europeiska mervärde bör stödet till programmet Livslångt lärande fortsätta och utökas 2012 p.g.a. dess väsentliga bidrag till flaggskeppsinitiativen Unga på väg och Innovationsunionen. Parlamentet betonar särskilt att Grundtvig, som för närvarande utgör endast 4 procent av programmet för livslångt lärande, mot bakgrund av det ökande antalet personer i vuxenundervisning i Europa bör tilldelas mer medel.

30. Europaparlamentet är oroad över den föreslagna minskningen av anslagen till unionens statistiska program och den mycket begränsade ökningen – under inflationsnivån – av personalkostnaderna inom politikområdet statistik. Parlamentet betonar att det finns ett stort behov av att kontinuerligt kontrollera att Eurostats resurser motsvarar den ökande arbetsbördan och de höjda kvalitetskraven inom nyckelområdet ekonomisk och finansiell statistik.

31. Europaparlamentet påminner om att största delen av EU:s nya ansvar för områdena energi, turism och rymden, som införts genom Lissabonfördraget, faller inom rubrik 1a. Parlamentet uttrycker sin besvikelse över att kommissionen inte har föreslagit någon extra finansiering för dessa nya politikområden för det tredje året efter Lissabonfördragets ikraftträdande. Parlamentet understryker att varken Galileo eller GMES – de två huvudsakliga rymdprogrammen i EU – kommer att få någon extra finansiering vid slutet av den nuvarande fleråriga budgetramen, och att Galileos finansiering minskar från 2011 till 2012. Parlamentet återupprepar att man måste införa vissa specifika, synliga åtgärder till stöd för turismen, med tanke på den ekonomiska relevansen för denna sektor som är den tredje största socio-ekonomiska verksamheten i Europa räknat i sysselsättning och BNP-ökning, och beklagar att kommissionen inte föreslår en ny rättslig grund för att ersätta de tre förberedande åtgärderna inom detta område, vilka inte kan förlängas efter 2012. Parlamentet begär att tillräckliga medel anslås till turismsektorn 2012 och 2013 samt i den kommande fleråriga budgetramen.

32. Europaparlamentet konstaterar att krisen tydligt har riktat uppmärksamheten på hur viktigt det är med effektiva och bedrägerisäkra skatteuppbördssystem för att åstadkomma starka statsfinanser. Kampen mot skattebedrägerier och skatteundandragande måste ges hög prioritet och anslagen till Fiscalis måste göra det möjligt för programmet att motsvara denna ambition.

Torsdagen den 23 juni 2011

33. Europaparlamentet välkomnar kommissionens beslut att i förslaget till budget för andra året i rad inlemma betalningsåtaganden (50 miljoner EUR) för Europeiska fonden för justering av globaliserings effekter (EGF). Detta gör inte bara fonden mer synlig utan hindrar också att överföringar måste göras från andra budgetposter som inrättats för andra syften och för andra behov. Parlamentet ser otåligt fram mot presentationen av kommissionens halvtidsutvärdering av EGF-förordningen, som ett verktyg för att identifiera hur man kan påskynda förfarandet för att ta fonden i anspråk och förenkla dess förvaltningsbestämmelser.

Rubrik 1b

34. Europaparlamentet understryker hur avgörande sammanhållningspolitiken är för tillväxt och sysselsättning samt för ekonomisk, social och territoriell sammanhållning mellan EU:s regioner och medlemsstater. Sammanhållningspolitiken spelar en avgörande roll när det gäller att göra det möjligt för alla EU-regioner att delta i uppfyllandet av Europa 2020-målen, och för att stödja regionala investeringar som syftar till att genomföra flaggskeppsinitiativen. Således bör man behålla sammanhållningspolitikens fördelande natur och dess syfte att minska regionala skillnader, med den måste också i fortsättningen vara en investeringspolitik för hela EU och förbli tillgänglig för EU:s alla regioner och medborgare.

35. Europaparlamentet konstaterar att utgifterna för rubrik 1b uppskattas till 52 739 miljoner EUR i ÅB, vilket innebär en ökning med 3,4 procent jämfört med 2011 och är helt och hållet i linje med anslagen i den fleråriga budgetramen 2007–2013 med beaktande av de senaste justeringarna 2010 till förmån för vissa medlemsstater. Marginalen som fortfarande finns tillgänglig (22,1 miljoner EUR) under taket härstammar till största delen från anslaget till tekniskt stöd och utgör endast 0,04 procent av de totala anslagen under denna rubrik.

36. Europaparlamentet välkomnar ökningen som föreslås för 2012 i jämförelse med 2011 med 8,4 procent i BB till 45 134 miljoner EUR, och tror att denna ökning kommer att göra det möjligt att skynda på programmets genomförande från den mycket långsamma starten i början av perioden 2007–2013. Denna ökning bör också göra det möjligt att beakta ytterligare behov av betalningar som följer av nyligen genomförda lagändringar, godkännande av samtliga förvaltnings- och kontrollsystem samt avslutande av programmen för perioden 2000–2006.

37. Därför understryker Europaparlamentet att denna nivå för betalningarna är ett absolut minimum och ligger helt och fullt i linje med ansvarsfull budgetering, tar vederbörlig hänsyn till den allmänna betalningsprofilen under perioden, medlemsstaternas tillgängliga prognoser för ansökningar om utbetalning som kommer att sändas till kommissionen samt nödvändigheten av att utjämna skillnaden mellan åtaganden och betalningar. Dessa betalningsströmmar kommer också att hjälpa till att skynda på den europeiska ekonomins återhämtning och bidra till Europa 2020-strategin i regionerna. Därför kommer parlamentet att bestämt motsätta sig varje eventuell minskning av betalningsnivån jämfört med vad kommissionens har föreslagit i sitt budgetförslag.

38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samla in demografiska uppgifter om mottagarna av stöd inom ramen för sammanhållningspolitiken, särskilt Europeiska socialfonden, för att kunna övervaka de verkliga effekterna av de medel som anslås för utveckling av humankapitalet och arbetsmarknadsintroduktion, med tanke på det verkligt oroande problemet med ungdomsarbetslösheten.

39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta sitt nära samarbete med de medlemsstater som har en låg utnyttjandegrad för att ytterligare förbättra utnyttjandet i verksamheten. Därför uppmanar parlamentet till förstärkt främjande av ömsesidigt lärande, utbyte av bästa praxis och förstärkning av den administrativa kapaciteten i vissa medlemsstater och i kandidatländerna genom uppmärksamhet på att instrumentet för stöd inför anslutningen fungerar som det är avsett och genom stöd till de länder som förbereder genomförandet av gemenskapsprogram.

Torsdagen den 23 juni 2011

40. Europaparlamentet uppmanar också kommissionen att fortsätta diskutera hur det komplexa system med regler och krav som införts av EU och/eller den nationella lagstiftningen kan ändras och hur byråkratin kan minskas så att fokus inte endast ligger på laglighet och korrekthet, utan mer på uppfyllelse av konkreta mål, utan att man avviker från de viktiga principerna om transparens, ansvars- och redovisningsskyldighet och en sund ekonomisk förvaltning.

Rubrik 2

41. Europaparlamentet noterar att i förslaget till budget för 2012 föreslås att ÅB ska ökas med 2,6 procent till 60 158 miljoner EUR och att BB ska ökas med 2,8 procent till 57 948 miljoner, jämfört med budgeten för 2011. Parlamentet understryker att dessa ökningarna är lägre än vad kommissionen har föreslagit för budgeten som helhet.

42. Europaparlamentet konstaterar att dessa ökningarna främst är en följd av fortlöpande infasningar av direktbetalningar till nya medlemsstater samt ytterligare behov för landsbygdsutvecklingen. Parlamentet understryker att marknadsinterventionerna ligger kvar på i stort sett samma nivå som i budgeten för 2011, medan prisvolatilitet och instabilitet på vissa marknader fortsätter att påverka jordbrukssektorn. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta förslag till en permanent strategi för samtliga jordbrukssektorer samt konkreta förslag för att ta itu med prisvolatiliteten på marknaderna.

43. Europaparlamentet noterar att den traditionella ändringsskrivelsen avseende jordbruket som ska presenteras under hösten 2011 kommer att justera de nuvarande skattningarna till en mer precis bedömning av de verkliga behoven. Mot denna bakgrund vill Parlamentet fästa uppmärksamheten på den slutliga nivån på inkomster avsatta för särskilda ändamål som kommer att vara tillgänglig 2012 (justeringar efter kontroll av överensstämmelse, belopp som återkrävs p.g.a. regelbrott samt tilläggsavgifter inom mjölksektorn) som till sist kommer att avgöra nivån på nya anslag som kommer att antas i budgeten för 2012. Den nuvarande kvarvarande marginalen (651,6 miljoner EUR) borde vara tillräcklig för att täcka behoven under denna rubrik om inget oförutsett inträffar.

44. Europaparlamentet betonar att budgetmyndigheten under de senaste åren tack vare särskilda omständigheter har kunnat utnyttja ofördelade medel (marginaler) under taket i denna rubrik för att nå övergripande överenskommelser om årliga budgetar genom att utnyttja punkt 23 i det interinstitutionella avtalet.

45. Europaparlamentet ställer sig bakom fortsatt stöd för programmen avseende frukt i skolan och för programmet "stöd till de sämst ställda". Parlamentet beklagar däremot de minskade anslagen i budgeten till skolmjölkprogrammet och är oroat över minskningarna avseende veterinära och fytosanitära åtgärder.

46. Europaparlamentet efterlyser en ytterligare minskning av exportbidragen och beklagar det fortsatta stödet till tobaksproduktionen i EU, som strider mot EU:s hälsopolitiska mål.

47. Europaparlamentet betonar att delar av utgifterna under rubrik 2 är avgörande för att kunna förverkliga målen i Europa 2020-strategin. De prioriterade målen i denna strategi – tillväxt och sysselsättning – uppnås också genom programmen för landsbygdsutveckling. Trygg livsmedelsförsörjning och hållbarhet är två av de viktigaste utmaningarna för den gemensamma jordbrukspolitiken. Parlamentet påminner om att direktstödet måste ta bättre hänsyn till hur miljömål och sociala mål uppfylls, och efterlyser en mer hållbar gemensam jordbrukspolitik, som bör bidra ytterligare till att möta de enorma miljöutmaningar som EU står inför, inklusive vattenföroreningar, utan att konkurrenskraften hos EU:s jordbrukare försämras.

48. I detta sammanhang välkomnar Europaparlamentet ökningen för programmet Life+ (+ 4,3 procent i åtaganden och + 1,9 procent i betalningar) som endast prioriterar projekt avseende miljö- och klimatåtgärder. Parlamentet påminner åter om att miljöproblem och deras lösningar inte tar någon hänsyn till nationsgränser, och att det sålunda är självklart att dessa måste hanteras på EU-nivå, men påpekar dock att anslagen till Life+ ligger kvar på en tämligen blygsam nivå.

Torsdagen den 23 juni 2011

49. Europaparlamentet betonar att energieffektivitet, kampen mot klimatförändringar och främjandet av förnybar energi är övergripande prioriteringar som kan finansieras under flera rubriker i EU-budgeten, och parlamentet kommer att ta särskild hänsyn till deras finansiering per budgetpost och totalt. Parlamentet uppmanar enträget kommissionen att ytterligare integrera sådana prioriteringar, bl.a. vattenskydd och bevarande av den biologiska mångfalden, i andra politikområden, inklusive EU:s ekonomiska stöd till utvecklingsländer. Det är mycket viktigt att den nuvarande lagstiftningen inom dessa områden tillämpas korrekt, och kommissionen uppmanas därför att noga analysera huruvida det behövs ytterligare medel för att ordentligt granska genomförandet av EU:s miljölagstiftning samt att rapportera om detta till parlamentet.

50. Europaparlamentet påpekar att finansieringen av och de pågående åtgärderna inom den gemensamma fiskeripolitiken bör behållas och ligga kvar på de föreslagna nivåerna i förslaget till budget med tanke på detta politikområdes politiska betydelse, och inte minst med tanke på dess kommande reform. Parlamentet anser att finansieringen av den integrerade havspolitik, vilken bör uppgå till en lämplig nivå 2012, inte bör få inverka negativt på finansieringen av andra åtgärder och program för fisket under rubrik 2. Dessutom är det mycket viktigt att fortsätta övervakningen av den europeiska fiskeflottans storlek, och ge lämpligt stöd till medlemsstaterna i denna uppgift och att i synnerhet bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU-fiske). En effektiv fiskeriförvaltning är av avgörande betydelse för att kunna bevara fiskbestånden och förhindra överfiske.

Rubrik 3a

51. Europaparlamentet konstaterar att den totala finansieringsökning som föreslås i förslaget till budget för 2012 jämfört med budgeten för 2011 för åtgärder som ingår under denna rubrik (+ 17,7 procent i AB och 6,8 procent i BB) ligger i linje med EU:s växande ambitioner inom området med frihet, säkerhet och rättvisa, både enligt Lissabonfördraget och Stockholmsprogrammet (2010–2014), vilket Europeiska rådet självt antog i december 2009.

52. Europaparlamentet konstaterar att dessa öknings till största delen hänger samman med tre av de fyra programmen för solidaritet och hantering av migrationsströmmar: Fonden för de yttre gränserna (+ 38 procent), Europeiska återvändandefonden (+ 43 procent) och Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare (+ 24 procent). Parlamentet understryker dock att de planerade ökningarna under denna rubrik för 2012 helt enkelt är ett resultat av den årliga fördelningen av de fleråriga totalbelopp som både parlamentet och rådet godkände när dessa program och åtgärder antogs.

53. Europaparlamentet beklagar djupt att kommissionen sänder ett avvisande budskap till flyktingarna genom att väsentligt öka Fonden för de yttre gränserna och Europeiska återvändandefonden, samtidigt som man behåller samma nivå på Europeiska flyktingfonden som 2011. EU borde anta en mer välkomnande hållning gentemot flyktingarna, särskilt mot bakgrund av kriget i Libyen och det pågående allvarliga förtrycket av demonstranter i åtskilliga arabländer.

54. Europaparlamentet ställer sig därför mycket frågande till huruvida det förslag till budget som kommissionen har presenterat utgör ett lämpligt och uppdaterat svar på de utmaningar som EU står inför, inte minst när det gäller händelserna i södra Medelhavsområdet. Parlamentet påminner om sin eftertryckliga uppmaning till ett adekvat och balanserat svar på dessa utmaningar, med syftet att förbättra hanteringen av den lagliga migrationen och att bromsa den olagliga migrationen, samtidigt som medlemsstaternas skyldighet att iakttä EU-lagstiftningen erkänns, och betonar behovet av tillräcklig finansiering och lämpliga stödverktyg för att klara av krissituationer, och i en anda av full respekt för internationella skyddsbestämmelser och mänskliga rättigheter och solidaritet bland samtliga medlemsstater. Parlamentet vill särskilt lyfta fram Europeiska flyktingfondens roll och stöd, inklusive nödatgärder i händelse av massinvandring av flyktingar, och beklagar djupt att kommissionen inte har föreslagit några öknings för denna fond utöver vad som ursprungligen fanns med i budgetplaneringen.

Torsdagen den 23 juni 2011

55. Europaparlamentet noterar Europeiska rådets återkommande uppmaningar till förstärkning av Frontex operativa kapacitet och roll i en tid av ökande migrationstryck. Kommissionen uppmanas att presentera de fullständiga budgetkonsekvenserna för 2012 av den pågående revideringen av Frontex och att ge en tydligare bild av medlemsstaternas finansiella bidrag till dess verksamhet.

56. Europaparlamentet konstaterar att den del av 2011 års anslag för SIS II som placerats i reserven frigjordes av budgetmyndigheten efter det att de nästa tekniska åtgärderna hade presenterats. Vad SIS II anbelangar understryker parlamentet att budgetmyndigheten fortsatt kommer att noggrant övervaka den framtida utvecklingen och förbehåller sig rätten att vidta åtgärder om det visar sig nödvändigt.

Rubrik 3b

57. Europaparlamentet påminner om att rubrik 3b, även om den i anslagstermer är den minsta rubriken i den fleråriga budgetramen, omfattar frågor som är mycket viktiga för Europas medborgare, såsom ungdoms-, utbildnings- och kulturprogram, folkhälsa, konsumentskydd, instrumentet för civilskydd och kommunikationspolitik.

58. Europaparlamentet beklagar djupt att de totala anslagen under denna rubrik minskar för andra året i följd, med en minskning av ÅB med 0,1 procent (till 683,5 miljoner EUR) och av BB med 0,3 procent (till 645,7 miljoner EUR) jämfört med budgeten för 2011 (exklusive EU:s solidaritetsfond), vilket innebär en marginal på 15,5 miljoner EUR.

59. Europaparlamentet anser att programmen och åtgärderna under denna rubrik spelar en viktig roll för att nå Europa 2020-strategins huvudmål och flaggskeppsinitiativ. Parlamentet upprepar att utbildning, yrkesutbildning och kultur har ett ekonomiskt värde eftersom de tydligt bidrar till ekonomisk tillväxt och fler kvalitativa arbetstillfällen, och stöder utvecklingen av ett aktivt medborgarskap.

60. Europaparlamentet understryker att den mycket begränsade tillgängliga marginalen ger litet manöverutrymme när nya åtgärder föreslås eller beslut fattas om att förstärka finansieringen av prioriteringar som har direkt relevans för medborgarna.

61. Europaparlamentet noterar vederbörligen kommissionens förslag att öka anslaget till Aktiv ungdom (134,6 miljoner EUR föreslaget för 2012) med 8 miljoner EUR jämfört med den ursprungliga budgetplanen, ett program som är ett av huvudverktygen inom flaggskeppsinitiativet Unga på väg och ger stöd till okonventionella utbildningsinsatser och utvecklingen av aktivt medborgarskap för ungdomar.

62. Europaparlamentet beklagar att liknande ansträngningar inte föreslås för program som Media och Kultur 2007, trots att de i stor utsträckning bidrar till den europeiska kulturens rikedom och mångfald och stöder åtgärder som inte skulle finansieras av medlemsstaterna ensamma.

63. Europaparlamentet beklagar djupt att kommissionen i sitt förslag till budget för 2012 inte har föreslagit några specifika åtgärder för idrott, trots att detta numera enligt Lissabonfördraget helt och hållet faller inom unionens ansvarsområde. Parlamentet anser verkligen att viss finansiering – även om den är av begränsad omfattning – även i fortsättningen ska finnas med i budgeten för 2012.

64. Europaparlamentet välkomnar ökningen för folkhälsoprogrammet, eftersom folkhälsan har blivit en nyckelkomponent för konkurrenskraften i Europas åldrande samhällen. Parlamentet uppskattar kommissionens ansträngningar att finna finansieringslösningar för pågående viktiga upplysningskampanjer, t.ex. kampanjen Help för ett liv utan tobak.

Torsdagen den 23 juni 2011

65. Europaparlamentet beklagar den minskade finansieringen av det finansiella instrumentet för civilskydd jämfört med budgetplanen (- 1,8 miljoner EUR), och uppmanar kommissionen att ytterligare förklara denna nedskärning, med tanke på att civilskydd numera är ett nytt ansvarsområde för EU.

66. Europaparlamentet påminner om att de europeiska offentliga platserna måste få sin egen separata budgetpost för att skapa transparens och ett helhjärtat engagemang från parlamentets och dess ledamöters sida. Parlamentet beklagar kommissionens förslag att tömma denna budgetpost och slå ihop anslagen till de europeiska offentliga platserna med kommissionens budgetpost för representation. Parlamentet påminner om att de europeiska offentliga platserna förvaltas gemensamt av kommissionen och parlamentet, och därför bör deras budget vara skild från kommissionens representationsbudget, vilket var fallet i budgetarna för 2010 och 2011. Parlamentet understryker att man inte kommer att acceptera något försök att ändra budgetmyndighetens vilja i denna fråga.

Rubrik 4

67. Europaparlamentet noterar att de åtagande- och betalningsbemyndiganden som begärts i förslaget till budget för 2012 har ökat med 2,9 respektive 0,8 procent jämfört med budgeten för 2011 till 9 009,3 respektive 7 293,7 miljoner EUR (med hänsyn tagen till reserven för katastrofbistånd). Parlamentet påpekar att dessa öknings är lägre än vad kommissionen har föreslagit för budgeten som helhet.

68. Europaparlamentet påminner om att kommissionen hittills inte har återfört de medel (240 miljoner EUR) som utnyttjades för livsmedelsmekanismen till rubrik 4, särskilt till stabilitetsinstrumentet, enligt vad budgetutskottet krävde i punkt 28 i sitt betänkande A7-0038/2009 som antogs den 12 oktober 2009.

69. Europaparlamentet är fast övertygat om att det måste till särskilda och konkreta ansträngningar för ett optimalt och samordnat utnyttjande av alla tillgängliga europeiska instrument (inte bara finansieringsramarna inom EU:s budget utan också instrument som förvaltas av EIB och EBRD, etc.) och medlemsstaternas åtgärder. EU-instrumenten måste bli mer flexibla vad gäller planering och genomförande så att de kan erbjuda ett adekvat och effektivt svar på politiska och humanitära kriser i tredjeländer, dock utan att riskera långsiktiga politiska åtaganden och prioriteringar. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen, Europeiska utrikestjänsten och Europeiska investeringsbanken att samordna sina insatser så att EU:s externa åtgärder blir så målinriktade och effektiva som möjligt.

70. Europaparlamentet anser att det är EU:s ansvar att på lämpligt sätt och med beaktande av alla aspekter reagera på de den politiska utvecklingen nyligen i grannländerna i Medelhavsregionen och erbjuda stöd och assistans till de rörelser som kämpar för demokratiska värden och etablering av rättsstaten. Parlamentet upprepar att förstärkningen av stödet till dessa länder inte får ske på bekostnad av prioriteringar och instrument till förmån för de östeuropeiska grannländerna.

71. Mot denna bakgrund är Europaparlamentet mycket oroat över att den föreslagna marginalen på 246,7 miljoner EUR under rubrik 4 kan visa sig otillräcklig för de nya behoven under denna rubrik, trots att beloppet är mycket högre än vad som föreslogs vid uppdateringen i januari 2011 av budgetplanen (132,2 miljoner EUR), eftersom den verkar vara baserad på nedskärningar i vissa viktiga EU-program. Parlamentet är beslutet att ytterligare kontrollera och analysera effekterna av dessa nedskärningar.

72. Europaparlamentet påminner om att parlamentet och rådet fortfarande inte har kommit överens om en rättslig grund för stödåtgärderna för bananer och samarbete med industriländer och andra höginkomstländer (ICI+), och att en sådan överenskommelse kommer att påverka anslagen i budgeten för 2012. Parlamentet beklagar kommissionens förslag att skära ned anslagen för samarbete med utvecklingsländer i Asien och Latinamerika. Parlamentet efterlyser ett snabbt antagande av ICI+-lagstiftningen och stöd för adekvat finansiering till Asien och Latinamerika.

Torsdagen den 23 juni 2011

73. Därför uppmanar Europaparlamentet kommissionen att inte begränsa sin kommande ändringsskrivelse till budgetkonsekvenserna av översynen av den europeiska grannskapspolitiken, utan även ta upp alla andra outredda frågor och behov, inklusive finansieringen av Palestina och UNRWA som har minskat med 100 miljoner EUR jämfört med budgeten för 2011, och om så krävs utnyttja alla verktyg som det interinstitutionella avtalet erbjuder, för att maximera effekterna av EU:s stöd i världen.

74. Europaparlamentet beklagar att den planerade ökningen av finansieringen av instrumentet för föranslutningsstöd har skurits ned från 139 miljoner EUR till endast 79 miljoner EUR jämfört med budgeten för 2011.

75. Europaparlamentet noterar den föreslagna ökningen till finansieringen av instrumentet för miljö och hållbar förvaltning av naturresurser (ENRTP), inom instrumentet för utvecklingssamarbete (DCI), med 51,8 miljoner EUR jämfört med budgetplaneringen för att beakta de omedelbara åtgärderna mot klimatförändringen. Parlamentet motsätter sig bestämt de andra minskningarna på totalt 78 miljoner EUR som gjorts i DCI:s geografiska program, vilket skulle motverka EU:s ansträngningar att bidra till uppfyllandet av miljenietvecklingsmålen och att respektera sina åtaganden på högsta nivå att senast 2015 anslå 0,7 procent av BNI till utvecklingssamarbete.

76. Europaparlamentet påminner om att man bestämt kommer att förkasta varje systematisk, halvautomatisk och ibland ogenomtänkt nedskärning som föreslås av budgetmyndighetens andra gren avseende administrativa utgifter under rubrik 4 med det enda syftet att få ned anslagen, eftersom detta skulle frånta EU de medel man har för att korrekt och effektivt genomföra sina program.

Rubrik 5

77. Europaparlamentet noterar att de totala administrativa utgifterna för samtliga institutioner beräknas till 8 281 miljoner EUR, vilket innebär en ökning med 1,3 procent jämfört med 2011, och ger en marginal på 472,5 miljoner EUR.

78. Europaparlamentet noterar skrivelsen av den 3 februari 2011 från kommissionsledamoten med ansvar för ekonomisk planering och budget där denne utfäste sig att hålla ökningen av utgifterna under rubrik 5 under 1 procent och inte öka personalstyrkan jämfört med 2011, och uppmanar samtliga institutioner att följa samma angreppssätt när det gäller utvecklingen av sina budgetar.

79. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen, rådet, revisionsrätten, ombudsmannen och data-tillsynsmannen har följt detta exempel. Parlamentet framhåller att man har lyckats minska sin egen budgetberäkning med ca 50 miljoner EUR jämfört med det första preliminära förslaget till budgetberäkning. Parlamentet betonar att man kommer att djupgranska de andra institutionernas beräkningar, bl.a. mot bakgrund av de ytterligare behov och verksamheter som följer av Lissabonfördragets ikraftträdande.

80. Europaparlamentet inser att kommissionen har gjort en stor ansträngning för att frysa sina egna administrativa utgifter i nominella termer. Detta var möjligt genom att man kompenserade de ökningarna som följer av stadgeenliga eller avtalsmässiga förpliktelser med andra drastiska nedskärningar i övriga administrativa utgifter. Parlamentet är dock oroat över de eventuella konsekvenserna.

81. Europaparlamentet betonar att eventuella ytterligare nedskärningar i administrationsanslagen för 2012 inom avsnitt III, inbegripet i budgetposter för utgifter för administrativt stöd (tidigare BA-budgetposter), skulle kunna ha en negativ inverkan på genomförandet av programmen, särskilt med tanke på de nya EU-uppgifterna till följd av Lissabonfördragets ikraftträdande. Parlamentet insisterar på att besparingar till följd av minskade utgifter för administrativt stöd ska vara kvar inom de motsvarande programmens finansieringsramar så att bättre resultat kan uppnås i verksamheten. Parlamentet betonar dessutom att eftersom EU:s befogenheter ökar hela tiden, är denna trend ohållbar i det långa loppet och kommer att ha negativa följder för ett snabbt, regelbundet och effektivt genomförande av EU:s åtgärder och program.

Torsdagen den 23 juni 2011

82. Europaparlamentet ger sitt erkännande åt kommissionens ansträngningar att inte begära några ytterligare tjänster, men ser skeptiskt på dess åtagande att klara av alla sina behov, bl. a. dem som avser nya prioriteringar och ikraftträdandet av EUF-fördraget, genom att enbart göra interna omfördelningar av nuvarande personalresurser. Parlamentet undrar i synnerhet varifrån de 230 ytterligare tjänsterna inom GD Ekonomi ska omfördelas, vilka behövs för att garantera en korrekt övervakning av medlemsstaternas ekonomiska och finansiella situation, och vad följderna av 70 färre tjänster för administrativt stöd och programförvaltning kommer att bli efter omfördelningar inom vissa generaldirektorat. Frågan om personalresurser har blivit ännu viktigare p.g.a. att GD ECFIN kanske måste förstärkas ytterligare för att kunna hantera viktiga tillkommande uppgifter så snart som lagstiftningspaketet för ekonomisk styrning har antagits.

83. Europaparlamentet understryker att de ökningarna som föreslås för Epsa (+ 5,4 procent i ÅB and BB) verkar motsäga kommissionens ansträngningar att minska de administrativa utgifterna. Parlamentet begär mer information om den föreslagna ökningen av anslagen till Epsa och om Epsas externalisering av nyckeltjänster.

84. Europaparlamentet noterar den 4-procentiga ökningen av utgifterna för pensioner (jämfört med 5,2 procent från 2010 till 2011) inför vågen av pensioneringar av tjänstemän. Kommissionen uppmanas att lämna en mer djupgående analys av de långsiktiga budgetkonsekvenserna av denna trend, samtidigt som man överväger de möjliga följderna, både direkt och indirekt, av en eventuell förändring av EU:s pensionsystem för EU-förvaltningens attraktionskraft, kvalitet och oberoende. Parlamentet betonar att varje sådan förändring bör föregås av en ordentlig dialog med de anställdas representanter.

85. Europaparlamentet anser att Europaskolorna bör få tillräcklig finansiering för att kunna ta itu med den specifika situationen och de specifika behoven för barnen till de anställda vid EU-institutionerna. Parlamentet kommer noggrant att granska den föreslagna totala ökningen på 1,7 procent jämfört med 2011, vilken ligger under den nivå som förutsågs i budgetplaneringen, samt var och en av Europaskolornas budgetposter, och under sin budgetbehandling göra de ändringar som man anser lämpligt i detta hänseende.

Pilotprojekt – förberedande åtgärder

86. Europaparlamentet betonar att pilotprojekt och förberedande åtgärder är centrala verktyg för att utforma politiska prioriteringar och för att bana väg för nya initiativ som kan komma att förvandlas till EU-verksamheter och EU-program som kan förbättra EU-medborgarnas levnadsvillkor. Parlamentet avser därför att med alla tillgängliga medel stödja sina förslag om pilotprojekt och förberedande åtgärder för 2012 års budget, samtidigt som man betonar att det är nödvändigt att noggrant studera kommissionens preliminära analys, som förväntas i juli 2011, för att fastställa ett övergripande och balanserat slutgiltigt paket i denna fråga.

87. Europaparlamentet har för avsikt att i enlighet med del D i bilaga II till det interinstitutionella avtalet överlämna en första preliminär förteckning till kommissionen över potentiella pilotprojekt och förberedande åtgärder för 2012 års budget. Parlamentet förväntar sig att kommissionen lägger fram en välgrundad analys av parlamentets vägledande förslag. Parlamentet betonar att denna första preliminära förteckning inte förhindrar det formella framläggandet och antagandet av ändringsförslag om pilotprojekt avseende förberedande åtgärder under parlamentets behandling av budgeten.

88. Europaparlamentet noterar ett nytt pilotprojekt och fem förberedande åtgärder – två av dem nya – som kommissionen föreslagit under olika rubriker. Parlamentet meddelar att man tveklöst har för avsikt att analysera de nyligen föreslagna initiativens innehåll och mål under de kommande förhandlingarna.

Byråer

89. Europaparlamentet noterar att totalt 720,8 miljoner EUR (d.v.s. 0,49 procent av den totala EU-budgeten) har anslagits till EU:s decentraliserade byråer i förslaget till budget för 2012, en ökning av

Torsdagen den 23 juni 2011

EU:s sammanlagda bidrag jämfört med 2011 års budget på 34,6 miljoner EUR eller 4,9 procent. Denna ökning härför sig huvudsakligen till en ny byrå ⁽¹⁾ och sju byråer som är i inledningsfasen ⁽²⁾ i syfte att tillhandahålla dem tillräcklig finansiering. Parlamentet understryker vikten av ytterligare anslag till de tio byråer ⁽³⁾ som fått utökade arbetsuppgifter så att deras arbete inte hindras. Parlamentet noterar att ökningen av EU-bidragen till de byråer som är i full verksamhet ligger i linje med, eller till och med under, inflationskorrigeringen (2 procent), utan något tillskott av personal.

90. Europaparlamentet betonar att budgetanslagen till EU:s byråer långt ifrån består av enbart anslag till administrativa utgifter, utan också bidrar till att uppnå Europa 2020-målen och EU-målen i allmänhet, såsom beslutats av lagstiftningsmyndigheten. Parlamentet stöder därför i åtstramningstider kommissionens restriktiva tillvägagångssätt när det gäller att fastställa EU:s decentraliserade byråers bidrag från EU-budgeten, men ogillar fortfarande användningen av inkomster avsatta för särskilda ändamål för att minska EU-budgetens bidrag till avgiftsberoende byråer, en metod som använts av kommissionen för att artificiellt utöka marginalerna. I detta sammanhang är det oroande att kommissionen gång på gång ignorerar Europaparlamentets politiska vilja.

91. Europaparlamentet betonar att de europeiska tillsynsmyndigheterna spelar en avgörande roll för att garantera stabiliteten på marknaden samt att de bör ha tillräckliga medel för att lagstiftningsreformerna ska kunna vara effektiva. Parlamentet upprepar att det skulle vara mera kostnadseffektivt med en enda tillsynsmyndighet. Parlamentet välkomnar de budgetökningar som föreslås för alla de tre tillsynsmyndigheterna som viktiga steg i deras uppbyggnadsprocesser, samtidigt som ytterligare resurser efterlyses för den gemensamma kommittén. Parlamentet betonar att eventuella ytterligare uppgifter som anförtros dessa myndigheter snabbt måste åtföljas av motsvarande tilldelning av ytterligare resurser. Parlamentet framhåller bl.a. att de nya ansvarsområden som planerats för Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) när det gäller blankning och derivat, omedelbart måste avspeglas i 2012 års budgetförfarande så snart de rättsliga grunderna har fastställts.

92. Europaparlamentet noterar att av de 213 nya tjänsterna i tjänsteförteckningarna för byråerna (av sammanlagt 4 854), kommer 80 att gå till nya byråer eller byråer som håller på att inleda sin verksamhet och resten går till byråer vars arbetsuppgifter håller på att utökas. Parlamentet upprepar sin uppmaning om en särskild rekryteringsstrategi när det gäller specialiserade vetenskapliga experter med yrkeserfarenhet, särskilt när dessa befattningar uteslutande finansieras genom avgifter och sålunda inte belastar EU-budgeten.

93. Europaparlamentet ogillar kommissionens tillvägagångssätt när den ändrar presentationen av de två självfinansierade byråerna OHIM och CPVO i budgeten för 2012, d.v.s. stryker deras respektive budgetposter och beslutar att inte offentliggöra tjänsteförteckningarna. De två byråerna är dock inte bundna av några beslut från budgetmyndigheten avseende stödnivåer eller personalstyrka. Parlamentet avser dock att för transparensens skull föra in dessa uppgifter i budgeten. Parlamentet upprepar än en gång att man måste finna en lösning för de alltför stora överskott som uppstått genom OHIM:s avgiftsbestämmelser.

⁽¹⁾ Byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området med frihet, säkerhet och rättvisa.

⁽²⁾ Kontoret för organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec – Kontoret), Europeiska bankmyndigheten (EBA), Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (EIOPA), Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (ESMA), Europeiska byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (ACER), Europeiska stödkontoret för samarbete i asylfrågor (EASO) och Europeiska jämställdhetsinstitutet.

⁽³⁾ Europeiska kemikaliemyndigheten (ECHA) – Bekämpningsmedel, Europeiska kemikaliemyndigheten (ECHA) – Åtgärder i samband med förhandsgodkännande sedan information lämnats (PIC), Tillsynsmyndigheten för det europeiska GNSS-systemet (GSA), Europeiska byrån för luftfartssäkerhet (EASA), Europeiska sjösäkerhetsbyrån (EMSA), Europeiska byrån för nät- och informationssäkerhet (ENISA), Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA), Europeiska miljöbyrån (EEA), Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA), Europeiska polisakademien (CEPOL) och Eurojust.

Torsdagen den 23 juni 2011

94. Europaparlamentet anser följande frågor vara av särskilt intresse inför det trepartsmöte som ska äga rum den 11 juli 2011:

- EU:s budgetanslag 2012 till stöd för Europa 2020-strategin,
- den totala betalningsnivån i budgeten för 2012 och utestående åtaganden,
- förslag om en översyn av den nuvarande fleråriga budgetramen för 2007-2013 så att den kan omfatta den ytterligare finansiering som behövs för Iter,
- finansiell hållbarhet och hanterlighet när det gäller rubrik 4 under 2012, särskilt med tanke på den kommande ändringsskrivelsen för att beakta övergången till demokrati i länderna i södra Medelhavsområdet,
- olösta frågor med avseende på budgeten för 2011.

*

* *

95. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen och rådet.

Den gemensamma jordbrukspolitiken mot 2020: Att klara framtidens utmaningar i fråga om livsmedel, naturresurser och territoriell balans

P7_TA(2011)0297

Europaparlamentets resolution av den 23 juni 2011 om den gemensamma jordbrukspolitiken mot 2020: Att klara framtidens utmaningar i fråga om livsmedel, naturresurser och territoriell balans (2011/2051(INI))

(2012/C 390 E/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande "Den gemensamma jordbrukspolitiken mot 2020: Att klara framtidens utmaningar i fråga om livsmedel, naturresurser och territoriell balans" (KOM(2010)0672),
- med beaktande av artikel 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av förordning (EG) nr 1290/2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken ⁽¹⁾,
- med beaktande av förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets beslut 2006/144/EG ⁽³⁾ och 2009/61/EG om gemenskapens strategiska riktlinjer för landsbygdsutvecklingen ⁽⁴⁾,
- med beaktande av förordning (EG) nr 1234/2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 209, 11.8.2005, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 277, 21.10.2005, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 55, 25.2.2006, s. 20.

⁽⁴⁾ EUT L 30, 31.1.2009, s. 112.

⁽⁵⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

Torsdagen den 23 juni 2011

- med beaktande av förordning (EG) nr 73/2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 juli 2010 om den gemensamma jordbrukspolitikens framtid efter 2013 ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 juni 2010 om EU 2020 ⁽³⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 17 mars 2011 om den gemensamma jordbrukspolitikens fram till 2020,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 18 mars 2010 med titeln "Reformen av den gemensamma jordbrukspolitikens 2013",
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande med titeln "Den gemensamma jordbrukspolitikens mot 2020: Att klara framtidens utmaningar i fråga om livsmedel, naturresurser och territoriell balans",
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling och yttrandena från utskottet för utveckling, utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, utskottet för industrifrågor, forskning och energi samt utskottet för regional utveckling (A7-0202/2011), och av följande skäl:
  - A. En hållbar, produktiv och konkurrenskraftig europeisk jordbrukssektor kan utgöra ett betydande bidrag till att uppfylla fördragets mål för den gemensamma jordbrukspolitikens och målen för Europa 2020-strategin samt bidra till att möta nya politiska utmaningar, till exempel försörjningstrygghet i fråga om livsmedel, energi och industriråvaror, klimatförändringar, miljö, biologisk mångfald, hälsa och demografiska förändringar. Dessutom kommer den kommande reformen av den gemensamma jordbrukspolitikens att vara den första där Europaparlamentet kommer att lagstifta tillsammans med rådet, i enlighet med Lissabonfördraget.
  - B. Livsmedelsförsörjningen är även fortsatt den centrala utmaningen för jordbruket, inte bara i EU utan även i världen i allmänhet och i utvecklingsländerna i synnerhet, eftersom världens befolkning enligt FAO förväntas öka från 7 miljarder till över 9 miljarder 2050 vilket medför en ökad efterfrågan på livsmedel med 70 procent. Man kommer att behöva producera mer livsmedel trots högre produktionskostnader, kraftiga prissvängningar på jordbruksmarknaden och ökat tryck på naturresurser, vilket innebär att jordbrukare måste producera mer samtidigt som de använder mindre mark, mindre vatten och mindre energi.
  - C. Livsmedel har en strategisk betydelse, och det bästa sättet att trygga livsmedelsförsörjningen är att bibehålla en stabil och konkurrenskraftig jordbrukssektor. En stark gemensam jordbrukspolitik är grundläggande för detta och för att EU:s landsbygdsområden, som hotas av avfolkning och av att jordbruksmark överges, ska kunna bevaras, bli miljömässigt hållbara och utvecklas ekonomiskt.
  - D. Reformen av den gemensamma jordbrukspolitikens 2003 och hälsokontrollen av jordbrukspolitikens 2008 syftade till att bidra till en ny effektivare och mer öppen struktur för den gemensamma jordbrukspolitikens, präglad av en starkare marknadsorientering. Denna process måste fortsätta, och förvaltningen av den gemensamma jordbrukspolitikens instrument och förfaranden måste i praktiken förenklas avsevärt så att jordbrukarna och förvaltningsmyndigheterna kan avlastas.

⁽¹⁾ EUT L 30, 31.1.2009, s. 16.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0286.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0223.

Torsdagen den 23 juni 2011

- E. I sin resolution av den 8 juli 2010 om den gemensamma jordbrukspolitikens framtid efter 2013 lade Europaparlamentet grunden för en hållbar jordbrukspolitik som skulle göra de europeiska producenterna konkurrenskraftiga på de lokala, regionala, nationella och internationella marknaderna. Parlamentet stödde också visionen om ett multifunktionellt och heltäckande jordbruk i hela Europa, särskilt när det gäller områden med naturbetingade svårigheter och yttersta randområden, samt tog hänsyn till de svårigheter som små jordbruk ställs inför.
- F. Den gemensamma jordbrukspolitikens måste ges de instrument som krävs för att hantera allvarliga marknads- och leveranskriser samt extrema prissvängningar inom jordbrukssektorn. Man bör försäkra sig om att dessa instrument inte endast är uppdaterade och effektiva utan även flexibla, så att de vid behov snabbt kan tas i bruk.
- G. Integreringen av de förnyade och ambitiösa målen i den gemensamma jordbrukspolitikens, särskilt målen för konsument-, miljö-, och djurskydd samt regional sammanhållning ska stödjas och dessa höga standarder bör försvaras på internationell nivå för att kunna säkra de europeiska jordbrukarnas livskraft och konkurrenskraft, eftersom de har högre produktionskostnader. Långsiktig produktivitet och tryggad livsmedelsförsörjning, särskilt med hänsyn till klimatstörningarna, är beroende av att naturresurserna, i synnerhet jord, användning av vatten samt den biologiska mångfalden, förvaltas på rätt sätt.
- H. Jordbrukssektorn spelar en avgörande roll i kampen mot klimatförändringar, särskilt genom att den minskar sina egna växthusgasutsläpp, utvecklar koldioxidbindning och producerar biomassa och hållbar energi, vilket ger en extra inkomstkälla för jordbrukare.
- I. Jordbrukspolitikens bör även stödja en särskild förvaltning av jordbruksmark som är rik på biologisk mångfald (såsom jord- och skogsbruk med högt naturvärde) och agroekologiska system i Natura 2000-områden samt i samband med detta en övergång till resurssnåla modeller (däribland ekologiskt jordbruk), permanent oplöjd betesmark och jordbruksvåtmarker.
- J. Den gemensamma jordbrukspolitikens andel av EU:s budget kommer att ha minskat från nästan 75 procent 1985 till uppskattningsvis 39,3 procent 2013. Den gemensamma jordbrukspolitikens är ett av EU:s äldsta politikområden och det enda gemenskapspolitiska området, men utgör mindre än 0,5 procent av EU:s BNP samtidigt som de offentliga utgifterna uppgår till ca 50 procent av BNP. Till följd av de två senaste utvidgningarna av unionen har dessutom jordbruksarealen ökat med 40 procent, och antalet jordbrukare har fördubblats sedan 2004.
- K. Enligt den senaste Eurobarometerundersökningen anser 90 procent av de tillfrågade EU-medborgarna att jordbruket och landsbygdsområdena är av betydelse för Europas framtid. 83 procent av de tillfrågade uttalade sig för jordbruksstöd och ansåg överlag att beslut om jordbrukspolitikens även fortsättningsvis bör fattas på EU-nivå.
- L. Europaparlamentet har redan vid ett flertal tillfällen uttalat sig mot en åternationalisering av den gemensamma jordbrukspolitikens och en utökad samfinansiering som skulle kunna hota den rättvisa konkurrensen på EU:s inre marknad. Med tanke på den kommande reformen motsätter sig parlamentet därför på nytt alla försök till åternationalisering av den gemensamma jordbrukspolitikens genom samfinansiering av direktstödet eller överföring av medel till den andra pelaren.
- M. Den gemensamma jordbrukspolitikens måste även fortsättningsvis bestå av två pelare, där respektive pelares struktur och mål måste var tydligt fastlagda och utformade på ett sätt som gör att de kompletterar varandra.

Torsdagen den 23 juni 2011

- N. Små jordbrukare i EU ger ett viktigt bidrag till den gemensamma jordbrukspolitikens mål och man måste beakta de hinder dessa jordbrukare ställs inför i reformprocessen.
- O. I de nya medlemsstater som tillämpar systemet för enhetlig arealersättning är det en stor andel av jordbrukarna, särskilt inom djurhållningssektorn, som inte ens har rätt till direktstöd eftersom de inte äger jordbruksmark.
- P. Jordbrukarnas andel av det mervärde som livsmedelsförsörjningskedjan genererar sjunker konstant. Det krävs en välfungerande livsmedelsförsörjningskedja samt åtgärder för att förbättra producenternas förhandlingsposition för att garantera att jordbrukarna får en skälig ersättning för sina produkter.
- Q. Jordbrukarnas reala per capita-inkomster har under de senaste två åren minskat drastiskt och till följd av en kontinuerlig minskning ligger inkomsterna numera under den nivå som gällde för nästan 15 år sedan. Inkomsterna inom jordbruket är avsevärt lägre (uppskattningsvis 40 procent per produktionsenhet) än i den övriga ekonomin, och inkomsten per invånare på landsbygden är betydligt lägre (runt 50 procent) än i städerna. Enligt Eurostat minskade sysselsättningen med 25 procent inom jordbrukssektorn mellan 2000 och 2009.
- R. I takt med den allt starkare globaliseringen av världsekonomin liberaliseras handelssystemen allt mer, främst genom multilaterala och bilaterala förhandlingar. Vid multilaterala och bilaterala avtal måste man se till att tredjeländernas produktionsmetoder för export till EU ger de europeiska konsumenterna samma garantier vad gäller hälsa, livsmedelssäkerhet, djurskydd, hållbarhet och lägsta sociala standarder som metoderna i EU.
- S. Mot bakgrund av ökande skillnader, förlust av socialt kapital och social sammanhållning, demografiska obalanser och utflyttning är landsbygdens utveckling en mycket viktig del av den gemensamma jordbrukspolitikens. Den framtida landsbygdsutvecklingspolitiken måste inriktas på att uppnå en större territoriell balans mellan olika områden och innehålla mindre byråkratiska och mer inkluderande styrelseformer för landsbygdsutvecklingsprogram, däribland åtgärder som ökar jordbrukssektorns konkurrenskraft och på ett effektivt sätt stöder stärkandet och diversifieringen av landsbygdsekonomier, skyddar miljön, främjar utbildning och innovation, höjer livskvaliteten i landsbygdsområden, i synnerhet i missgynnade områden, samt motverkar att unga människor väljer bort jordbruket som yrke.
- T. Å ena sidan är endast 6 procent av de europeiska jordbrukarna under 35 år och å andra sidan kommer 4,5 miljoner jordbrukare att gå i pension under de närmaste tio åren. Därför bör generationsskiftet ses som en av de prioriterade utmaningarna för den framtida gemensamma jordbrukspolitikens.
- U. Den gemensamma jordbrukspolitikens måste ta hänsyn till behovet av att mildra de särskilda hinder och strukturella problem som jordbruks- och skogsbrukssektorerna i EU:s yttersta randområden möter som en följd av dessa områdens ökaraktär och avlägsna belägenhet, och av landsbygdsekonomin kraftiga beroende av ett fåtal jordbruksprodukter.
- V. Kvalitetspolitiken är en integrerad del av den framtida gemensamma jordbrukspolitikens, varför en utveckling och ett stärkande av denna politik, särskilt avseende de geografiska beteckningarna, är avgörande för det europeiska jordbrukets hållbara tillväxt och konkurrenskraft.

Torsdagen den 23 juni 2011

1. Europaparlamentet välkomnar allmänt kommissionens meddelande "Den gemensamma jordbrukspolitiken mot 2020: Att klara framtidens utmaningar i fråga om livsmedel, naturresurser och territoriell balans". Parlamentet är medvetet om behovet av ytterligare reformer av den gemensamma jordbrukspolitiken i enlighet med den föränderliga jordbruksbranschen i EU-27 och det nya internationella globaliseringsmanhanget. Parlamentet kräver att man bevarar en kraftfull och hållbar gemensam jordbrukspolitik med en budget som motsvarar de ambitiösa mål som krävs för att anta de nya utmaningarna. Parlamentet förkastar bestämt alla försök att åternationalisera den gemensamma jordbrukspolitiken.
2. Europaparlamentet efterfrågar en gemensam jordbrukspolitik som även i fortsättningen består av två pelare. Den första pelaren bör fortsätta att finansieras helt genom EU-budgeten och ha en årlig struktur, medan den andra pelaren bör fortsatt omfatta fleråriga program, ha ett avtalsmässigt angreppssätt och vara samfinansierad. Parlamentet insisterar på att tvåpelarstrukturen ska vara en tydlig struktur där de två pelarna kompletterar varandra utan överlappningar. Den första pelaren ska uppfylla heltäckande målsättningar som kräver övergripande åtgärder, och den andra pelaren ska vara resultatorienterad och tillräckligt flexibel för att på ett enkelt sätt kunna ta hänsyn till nationella, regionala och/eller lokala särdrag. Parlamentet anser därför att den nuvarande strukturen med två pelare måste bevaras, men att det samtidigt krävs vissa ändringar av den för att bättre rikta alla de åtgärder som är nödvändiga för var och en av de två pelarna och deras respektive finansieringsformer.
3. Europaparlamentet påminner om att jordbruk bedrivs för att trygga livsmedelsförsörjningen i inte bara EU utan i hela världen och framför allt i utvecklingsländerna, eftersom världen måste kunna skaffa mat åt nio miljarder människor år 2050 samtidigt som resursanvändningen minskas, framför allt när det gäller vatten, energi och mark. Parlamentet vill se en hållbar, produktiv och konkurrenskraftig europeisk jordbrukssektor som kan utgöra ett betydande bidrag till fördragens mål med den gemensamma jordbrukspolitiken och Europa 2020-strategins mål om smart och hållbar tillväxt för alla. Parlamentet anser att jordbruket avsevärt kan bidra till att bekämpa klimatförändringarna, skapa nya arbetstillfällen genom grön tillväxt och tillhandahålla förnybar energi, och på samma gång fortsätta att garantera livsmedelsförsörjningen och producera säkra livsmedel av hög kvalitet för de europeiska konsumenterna.
4. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att ta fram tydliga, långsiktiga regler så att de europeiska jordbrukarna kan planera de investeringar som är nödvändiga för att modernisera och förnya jordbruksmetoderna och utveckla innovativa metoder som kan ge agronomiskt sunda och hållbara jordbruksystem, en process som är nödvändig för att garantera deras konkurrenskraft på lokala, regionala och internationella marknader.
5. Europaparlamentet anser att man bör förenkla och för att skapa klarhet och enighet redan i början av reformprocessen måste fastställa hur stora anslag varje pelare i den gemensamma jordbrukspolitiken ska tilldelas.
6. Europaparlamentet kräver att EU:s jordbruksbudget för nästa budgetperiod ligger på åtminstone samma nivå som jordbruksbudgeten för 2013. Parlamentet bekräftar att det krävs tillräckliga finansiella medel för att möta utmaningarna på området för livsmedelstrygghet, miljöskydd, klimatförändringar och territoriell balans i ett utvidgat EU, så att den gemensamma jordbrukspolitiken kan bidra till ett framgångsrikt genomförande av Europa 2020-strategin.
7. Europaparlamentet är övertygat om att denna nya jordbrukspolitik, som är inriktad på hållbar livsmedelsproduktion, främst måste baseras på en mer övergripande komplettering mellan den första pelaren med direktstöd och den andra pelaren med stödåtgärder för landsbygdsutveckling. Parlamentet anser att inom den nya gemensamma jordbrukspolitiken måste offentliga medel betraktas som en legitim ersättning för de kollektiva nyttigheter som tillhandahålls samhället men som inte gottgörs via marknaden, och anser vidare att offentliga medel bör användas som incitament för jordbrukarna att i hela Europa tillhandahålla extra miljötjänster. Denna riktade strategi kommer att uppfylla EU-övergripande mål och samtidigt erbjuda nödvändig flexibilitet så att det europeiska jordbrukets mångfald kan beaktas. Med ett sådant system skulle varje del av stödet ge tydliga allmänna fördelar på ett transparent sätt för skattebetalarna, jordbrukarna och samhället som helhet.

Torsdagen den 23 juni 2011

8. Europaparlamentet kräver att hållbarhet, konkurrenskraft och rättvisa ska vara ledorden i en gemensam jordbrukspolitik som bibehåller den speciella karaktären för de enskilda sektorerna och bevarar produktionsorterna, så att dessa sektorer och enheter kan förse befolkningen med säkra och hälsosamma livsmedel i tillräcklig mängd och till rimliga priser samt kan trygga råvarutillgången för en stark europeisk förädlings- och livsmedelsindustri och produktion av förnybar energi. Parlamentet betonar att EU:s standarder för livsmedelssäkerhet, miljöskydd, djurskydd och respekt för lägsta sociala standarder är de högsta i världen. Parlamentet efterlyser en gemensam jordbrukspolitik som garanterar upprätthållandet av det europeiska jordbrukets höga sociala standarder i den internationella konkurrensen (yttre kvalitetsskydd).

9. Europaparlamentet bekräftar att många av dessa nya utmaningar och mål ingår i rättsligt bindande internationella åtaganden och fördrag, som EU har samtyckt till och undertecknat, såsom Kyotoprotokollet, överenskommelsen i Cancún och konventionerna från Ramsar och Nagoya.

10. Europaparlamentet betonar att förenkling är grundläggande och måste vara det huvudsakliga målet för den framtida gemensamma jordbrukspolitikerna och att kostnaderna för att administrera politiken i medlemsstaterna måste minskas. Parlamentet anser också att det krävs entydiga gemensamma rättsliga grunder, som måste läggas fram i ett tidigt skede och som garanterar en enhetlig tolkning.

11. Europaparlamentet understryker att utformningen av insatser till förmån för livsmedelskvalitet, inklusive geografiska beteckningar (SUB/SGB/GTS), måste prioriteras inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikerna och fördjupas och stärkas så att EU kan behålla sin ledande ställning på detta område. När det gäller dessa högkvalitativa produkter anser parlamentet att tillämpningen av ursprungliga instrument för förvaltning, skydd och främjande bör tillåtas, så att de kan utvecklas på ett harmoniskt sätt och fortsätta ge sitt viktiga bidrag till en hållbar tillväxt för jordbruket i EU och till dess konkurrenskraft.

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stärka sina forsknings- och utvecklingsinsatser inom innovation och saluföring. Därför kräver parlamentet att man i EU:s framtida forsknings- och utvecklingsprogram tar ständig hänsyn till forskningen inom jordbruk och livsmedel.

Direktstöd

13. Europaparlamentet noterar att frikopplade direktstöd, som istället är kopplade till tvärvillkor, kan bidra till att stödja och stabilisera jordbrukarnas inkomster och därmed göra det möjligt för jordbrukarna att utöver livsmedelsproduktion även tillhandahålla mycket viktiga kollektiva nyttigheter till hela samhället, såsom ekosystemtjänster, sysselsättning, landskapsvård samt ekonomisk livskraft på landsbygden i hela Europa. Parlamentet anser att direktbetalningar bör ersätta jordbrukarna för att de tillhandahåller dessa kollektiva nyttigheter, eftersom marknaden inte levererar kollektiva nyttigheter på egen hand och inte heller betalar jordbrukarna för dem. Detta i en tid då jordbrukare ofta har höga produktionskostnader för att producera högkvalitativa livsmedel och låga priser fritt gård för sina varor.

14. Europaparlamentet kräver även fortsättningsvis en stark och välfinansierad första pelare som kan möta det europeiska jordbrukets nya utmaningar.

15. Europaparlamentet kräver en rättvis fördelning, såväl mellan medlemsstaterna som mellan jordbrukarna i en medlemsstat, av medlen i den första och andra pelaren inom den gemensamma jordbrukspolitikerna, och anser att ett pragmatiskt tillvägagångssätt bör vara den grundläggande principen för objektiva kriterier. Parlamentet vill inte se några större skillnader i fördelningen av dessa medel mellan medlemsstaterna. Detta kräver att man gradvis överger de historiska referenser som är inaktuella i dag och, efter en övergångsperiod, ersätter dem med mer rättvisa stöd som därmed också är bättre fördelade mellan de olika länderna, produkterna och jordbrukarna. Parlamentet påpekar att detta dessutom kräver ett mer effektivt stödssystem som är mer målinriktat och som erbjuder större incitament för att hjälpa jordbrukarna att gå över till mer hållbara jordbrukssystem. Parlamentet förkastar i linje med kommissionens meddelande ett enhetligt schablonmässigt beräknat direktstöd för hela EU, vilket inte skulle avspegla den europeiska mångfalden. Värnandet om mångfalden inom jordbruket och dess produktionsenheter i EU är ett centralt mål, och därför måste de specifika produktionsvillkoren i medlemsstaterna i så stor utsträckning som möjligt beaktas genom ett mer målinriktat system för direktstöd.

Torsdagen den 23 juni 2011

16. Europaparlamentet förordar därför ett system med samlat gårdsstöd, som kommer att leda till vissa omfördelningar för att få en rättvisare fördelning av direktstöden inom EU. Parlamentet föreslår att varje medlemsstat ska garanteras en viss procentandel av det genomsnittliga direktstödet i EU och att tak bör fastställas. Detta bör införas snarast möjligt och ha en begränsad övergångsperiod.
17. Europaparlamentet förordar att man överger historiskt betingade och individuella referensvärden för fördelningen av direktstöd till enskilda jordbruk mellan medlemsstaterna och kräver en övergång till arealbaserade regionala eller nationella bidrag inom de frikopplade stöden under kommande budgetperiod. Parlamentet är dock medvetet om att situationerna ser mycket olika ut i de enskilda medlemsstaterna, vilket kräver regionalt betingade specifika åtgärder.
18. Europaparlamentet anser att de medlemsstater som för närvarande använder det förenklade systemet för enhetlig arealersättning (SAPS) bör övergå till systemet med samlat gårdsstöd efter en begränsad övergångsperiod och kräver att stöd, däribland ekonomiskt och tekniskt stöd, ges för en sådan övergång.
19. Europaparlamentet välkomnar erkännandet av den roll som småjordbrukare spelar för det europeiska jordbruket och landsbygdens utveckling. Parlamentet uttalar sitt stöd för ett särskilt och förenklat stöd-system för småjordbrukare, vilka bidrar till en stabilisering av landsbygdens utveckling. För att åstadkomma rättssäkerhet och öppenhet uppmanas kommissionen att för varje medlemsstat fastställa flexibla och objektiva kriterier för fastställandet av småjordbrukares ställning. Parlamentet anser att medlemsstaterna, i enlighet med subsidiaritetsprincipen, bör besluta vilka jordbrukare som är behöriga att omfattas av detta system.
20. Europaparlamentet kräver att direktstödsystemet förenklas ytterligare, i synnerhet genom förenklade regler för överlåtelse av stödrättigheter vid icke-aktivering, förenklade regler för den nationella reserven, beroende på övergången till regionalt/nationellt enhetliga arealstöd, för sammanläggning av de minsta stödrättigheterna och för ett effektivt och obyråkratiskt kontrollsystem för båda pelarna. Parlamentet anser att förvaltningssystem som bevisligen fungerar väl bör utgöra en positiv faktor när det gäller hur ofta de föreskrivna kontrollerna ska genomföras.
21. Europaparlamentet konstaterar att det behövs åtgärder för att åstadkomma ett generationsskifte inom jordbrukssektorn, med tanke på att endast sex procent av de europeiska jordbrukarna är yngre än 35 år och att hela 4,5 miljoner jordbrukare kommer att gå i pension de närmaste tio åren. Parlamentet är dessutom medvetet om de hinder som unga jordbrukare ställs inför när de vill starta ett företag, däribland höga investeringskostnader och svårigheter att få tillgång till mark och krediter. De åtgärder för unga jordbrukare som ingår i den andra pelaren har visat sig vara otillräckliga när det gäller att stoppa den snabbt ökande andelen äldre inom jordbrukssektorn och det behövs förslag för att vända denna ohållbara trend, däribland en förändring av reglerna för den nationella reserven för att ge den en starkare inriktning på unga jordbrukare.
22. Europaparlamentet betonar att den gemensamma jordbrukspolitikerna bör vara könsneutral och att båda makarna bör ges samma rättigheter när de arbetar i företaget. Parlamentet betonar att ungefär 42 procent av de 26,7 miljoner människor som regelbundet arbetar inom jordbruket i EU är kvinnor, men att bara vart femte jordbruksföretag (omkring 29 procent) drivs av en kvinna.
23. Europaparlamentet anser att frikoppling har visat sig vara en positiv åtgärd, eftersom den ger jordbrukarna större valfrihet och möjlighet att reagera på marknadssignaler samt placerar så gott som hela den gemensamma jordbrukspolitikerna i WTO:s "gröna box". Parlamentet stöder kommissionens ståndpunkt att man även i framtiden i vissa områden, där det inte finns några alternativ till de kostnadsintensiva produktionsformer och produkter som etablerats där, bör kunna betala ut kopplade stöd. Parlamentet anser därför att det principiellt sett är motiverat med produktionsbaserade bidrag inom mycket begränsade ramar även efter 2013.

Torsdagen den 23 juni 2011

24. Europaparlamentet kräver därför att medlemsstaterna ska ha möjlighet att låta en del av direktstöden helt eller delvis fortsätta att vara kopplade, inom WTO:s gränser, för att finansiera åtgärder för att mildra effekterna av frikoppling inom specifika områden och sektorer som är ekonomiskt, miljömässigt och socialt känsliga. Parlamentet anser dessutom att dessa betalningar skulle kunna främja arealrelaterade miljöåtgärder och territoriell sammanhållning samt stödja och stärka nyckelsektorer, såsom kvalitetsförbättring, produktion av jordbruksråvaror, viss specifik produktion eller vissa jordbrukstyper.

25. Europaparlamentet konstaterar att jordbruksföretagen i EU på grund av historiska förutsättningar uppvisar en mycket varierande struktur när det gäller företagens storlek, arbetsvillkor, arbetskraftens produktivitet och juridiska former. Parlamentet är medvetet om att direktbetalningar har gjorts på ett sätt som har lett till att deras legitimitet har ifrågasatts. Parlamentet noterar kommissionens förslag om att införa ett tak för direktbetalningar och välkomnar detta försök att bemöta frågan om den gemensamma jordbrukspolitikens legitimitet och folkliga stöd. Kommissionen ombeds att överväga att införa en liknande mekanism som skulle kunna bidra till detta, såsom ett system med gradvis minskning av direktbetalningar i förhållande till jordbruksföretagens storlek, där man beaktar objektiva sysselsättnings- och hållbarhetskriterier.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram konkreta förslag på hur man på medellång och lång sikt kan hjälpa uppfödningsektorerna att hålla stånd mot de stigande inköpspriserna. Parlamentet anser att detta skulle kunna omfatta incitament för att använda gräsmarker och proteingrödor i växelbruk, vilket skulle kunna ge bättre ekonomiska fördelar för jordbrukare, vara ett svar på nya utmaningar och minska beroendet av import av proteingrödor, samt även ha en positiv effekt på djurfoderns kostnaderna. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå viss flexibilitet för medlemsstaterna i enlighet med reglerna i den aktuella artikel 68, för att undvika att utestänga uppfödningjordbruk som fokuserar på kvalitet och hållbarhet från det nya stödsystemet samt att ta hänsyn till deras särskilda situation.

27. Europaparlamentet anser att direktstöd endast bör förbehållas aktiva jordbrukare. Parlamentet är medvetet om att systemet med frikopplat direktstöd betyder att alla företagare som använder jordbruksmark för produktion eller upprätthåller god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden bör få direktstöd. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att fastställa en definition av begreppet aktiv jordbrukare, som medlemsstaterna kan hantera utan extra administration eller extra utgifter. Det är dock viktigt att se till att traditionell jordbruksverksamhet (heltids-, deltids- och sidoverksamhet), oberoende av juridisk ställning, kategoriseras som aktiv jordbruksverksamhet och att man beaktar de många olika besittnings- och förvaltningsformerna för marken samt förvaltningen av allmänningar. Parlamentet anser att det är nödvändigt att precisera att definitionen av begreppet aktiv jordbrukare bör utesluta de fall där de administrativa kostnaderna för att göra en utbetalning är högre än det faktiska stödbeloppet.

28. Parlamentet förespråkar kompensation för naturbetingande svårigheter i den andra pelaren och förkastar tilläggsbidrag inom den första pelaren på grund av den höga administrativa belastning detta skulle medföra.

Resursskydd och miljöpolitiska inslag

29. Europaparlamentet anser att förbättrat resursskydd och förbättrad förvaltning är en nyckelfaktor i ett hållbart jordbruk och att det därför inom ramen för Europa 2020-strategins nya utmaningar och mål är berättigat att skapa extra incitament för att förmå jordbrukare att bedriva en miljömässigt god verksamhet som går längre än de grundläggande tvärvillkoren och kompletterar de befintliga jordbruks- och miljöprogrammen.

30. Europaparlamentet anser att naturresursskyddet bör vara närmare knutet till direktstödsbeviljandet och efterlyser därför ett EU-övergripande incitamentssystem för genomförandet av det gröna inslaget, med målet att skapa hållbarhet i jordbruken och långsiktigt tryggad livsmedelsförsörjning genom effektiv förvaltning av knappa resurser (vatten, energi, mark) samtidigt som man minskar produktionskostnaderna på lång sikt genom att minska produktionsfaktorsanvändningen. Parlamentet anser att detta program bör ge maximalt stöd till jordbrukare som i högre grad tillämpar eller önskar att stegvis tillämpa jordbruksmetoder som är utformade för att skapa hållbarare produktionssystem.

Torsdagen den 23 juni 2011

31. Europaparlamentet betonar att detta program bör gå hand i hand med en förenkling av tvärvillkors-systemet för mottagande av direktstöd, tillämpas genom enkla åtgärder, balansera det ekonomiska och miljömässiga resultatet, vara relevant ur jordbrukssynpunkt och inte diskriminera jordbrukare som redan i hög grad deltar i jordbruks- och miljöprogram.

32. Europaparlamentet förkastar införandet av ett nytt tilläggssystem för utbetalningar som ger ytterligare kontroll och påföljder för miljöanpassningen. Parlamentet insisterar på att man måste undvika praktiska hinder för jordbrukarna och ytterligare komplexitet för förvaltningarna samt att alla jordbrukskontroller i den mån det är möjligt utförs samtidigt för att de administrativa förfaranden som dessa åtgärder medför ska kunna förenklas.

33. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen att snarast möjligt lägga fram en konsekvensbedömning av de administrativa praktiska problemen för genomförandet av det gröna inslaget. Parlamentet betonar att miljöåtgärder har potential att främja jordbrukarnas produktionseffektivitet, och insisterar på att eventuella kostnader och uteblivna intäkter som följer av att sådana åtgärder genomförs bör täckas.

34. Europaparlamentet påpekar att ytterligare miljöomställningar bör göras i samtliga medlemsstater med hjälp av en prioriteringskatalog över arealbaserade och/eller jordbruksföretagsbaserade åtgärder som till 100 procent finansieras av EU. Parlamentet anser att varje mottagare måste genomföra ett visst antal åtgärder för ett grönare jordbruk, som ska bygga vidare på befintliga strukturer och kan väljas ut från en nationell eller regional katalog som ska upprättas av medlemsstaten på grundval av en mer övergripande EU-katalog, som ska gälla för alla typer av jordbruk. Sådana åtgärder kan bland annat bestå av

— stöd för att minska koldioxidutsläpp och åtgärder för att begränsa eller binda växthusgaser,

— stöd för att skapa låg energiförbrukning och säkra energieffektivitet,

— buffertområden, åkervallar, förekomst av häckar osv.,

— permanent betesmark,

— precisionsjordbruksteknik,

— mångfald i grödorna och förbättrad växtföljd,

— planer för foderutnyttjande.

35. Europaparlamentet anser att EU kan bidra till att möta utmaningarna med att trygga livsmedels- och energiförsörjningen och därför måste se till att jordbruket spelar sin fulla roll när det gäller att ta itu med dessa båda utmaningar. Parlamentet anser därför att det är olämpligt att uppföra obligatoriskt markuttag i katalogen över åtgärder för en hållbar utveckling, såsom kommissionen föreslår.

36. Europaparlamentet kräver att den gemensamma jordbrukspolitiken inbegriper mål för användningen av hållbar energi. Parlamentet anser att jordbrukssektorn skulle kunna använda 40 procent förnybara bränslen senast 2020 och vara helt fri från fossila bränslen senast 2030.

37. Europaparlamentet noterar att nästa generations bioteknik redan är här, och uppmanar därför kommissionen att utveckla en sektorsövergripande biomassastrategi för nästa generations bioteknik, som bland annat omfattar hållbarhetskriterier för biomassa såsom en del av översynen av den gemensamma jordbrukspolitiken. På så sätt blir det möjligt att utveckla en hållbar marknad för biomassa från jordbruk, agro-industriella företag och skogsbruk genom att uppmuntra till insamling av tillgängligt överskott för bioenergiproduktion, samtidigt som ökade utsläpp och förlust av biologisk mångfald förhindras.

Torsdagen den 23 juni 2011

38. Europaparlamentet betonar att rationella EU-strategier, såsom billigare diesel för jordbruksverksamhet samt skattebefrielse för el och bränsle för jordbruksändamål, särskilt för eldrivna bevattningspumpar, skulle kunna hjälpa europeiska jordbrukare att producera mer och förse både de inhemska marknaderna och exportmarknaderna med jordbruksprodukter. Parlamentet betonar också vikten av innovativa bevattningssystem för att säkerställa det europeiska jordbrukets hållbarhet med tanke på klimatförändringarnas ödeläggande effekter – såsom torka, värmeböljor och ökenspridning – för jordbruk som är avsedda att förse befolkningen med livsmedel.

39. Med tanke på att det i framtiden kommer att råda vattenbrist och särskilt brist på dricksvatten, betonar Europaparlamentet att man måste utveckla effektiva bevattningssystem för att säkerställa effektiva jordbruksmetoder så att medlemsstaterna kan täcka sitt eget behov av livsmedel och exportera jordbruksprodukter.

40. Europaparlamentet beklagar att EU:s mål för biologisk mångfald ännu inte har uppnåtts, och förväntar sig att den gemensamma jordbrukspolitiken ska bidra till de åtgärder som syftar till att uppnå dessa mål och de mål för biologisk mångfald som fastslogs i Nagoya.

41. Europaparlamentet anser att man inom ramen för den nya gemensamma jordbrukspolitiken bör främja bevarandet av genetisk mångfald, uppfylla direktiv 98/58/EG om skydd av animalieproduktionens djur och inte ge bidrag till livsmedelsproduktion från klonade djur eller deras avkommor.

42. Europaparlamentet anser att produktionsmetoder som tar hänsyn till djurens välfärd också inverkar positivt på djurens hälsa, livsmedelskvaliteten och livsmedelssäkerheten, samtidigt som de är mer miljövänliga.

43. Europaparlamentet framhåller vikten av att undersöka alla potentiella möjligheter till samarbete för markskydd mellan medlemsstaterna, där samtliga berörda parter bör medverka.

Tvårvillkor och ett förenklat förfarande

44. Europaparlamentet påpekar att systemet med tvårvillkor innebär att direktstöd endast kan beviljas om vissa lagstadgade krav uppfylls liksom kraven på att jordbruksmark ska hållas i god jordbrukshävd och på att miljön ska bevaras, och att det fortfarande är ett av de bäst lämpade systemen för att optimera jordbrukarnas tillhandahållande av grundläggande ekosystemtjänster och för att möta de nya miljöutmaningarna, genom att det tryggar försörjningen av grundläggande kollektiva nyttigheter. Parlamentet noterar dock att införandet av tvårvillkoren har lett till en rad administrativa problem och stött på motstånd från jordbrukarna.

45. Europaparlamentet anser att direktstöd utan motprestationer inte kan försvaras och att ett system med tvårvillkor, som till följd av en miljöanpassning av den gemensamma jordbrukspolitiken är förenklat och effektivt i praktiken och på det administrativa planet i form av kontroller, därför ska tillämpas för alla mottagare av direktstöd. Parlamentet påminner om att tvårvillkoren måste vara riskbaserade och proportionerliga samt att de måste respekteras och kontrolleras tillräckligt av behöriga nationella och europeiska myndigheter.

46. Europaparlamentet anser att även bättre resursskydd och resursförvaltning bör vara en grundläggande aspekt i jordbruket inom ramen för tvårvillkoren och skulle ge större miljömässiga fördelar. Parlamentet kräver att kontrollerna av tvårvillkoren förenklas, effektiviseras och görs mer ändamålsenliga och vill se ett målinriktat tillämpningsområde för tvårvillkoren. Parlamentet kräver utbyte och integrering av bästa metoder mellan de utbetalande organen och övervakningsorganen, till exempel genom driftskompatibilitet mellan databaserna och bästa användning av lämplig teknik, i syfte att i största möjliga utsträckning minska den byråkratiska bördan för jordbrukarna och förvaltningen. Parlamentet anser att tvårvillkoren bör begränsas till standarder som är kopplade till jordbrukssektorn och som finns tillgängliga för systematiska, enkla kontroller och utgår från krav på att nå resultat, samt att reglerna bör harmoniseras. Toleransnivåer och tillämpning av proportionalitetsprincipen är mycket viktiga i alla påföljdssystem.

Torsdagen den 23 juni 2011

47. Europaparlamentet anser att kontrollerna av tvärvillkoren i högre grad bör kopplas till prestationskriterier och till att ge jordbrukare incitament att nå resultat. Parlamentet anser vidare att dessa kontroller i större utsträckning bör involvera jordbrukarna själva, med hänsyn till deras kunskaper och praktiska erfarenheter, vilket skulle skapa en förebild och motivera framför allt mindre effektiva jordbrukare.

48. Europaparlamentet motsätter sig därför att man inför betungande och otydliga krav som härrör från ramdirektivet om vatten i systemet med tvärvillkor innan man har klargjort hur långt genomförandet av detta direktiv har kommit i samtliga medlemsstater.

49. Europaparlamentet erkänner de betydande ansträngningar för att uppgradera byggnader och utrustning till god hygien- och hälsostandard som man redan har gjort inom uppfödningsektorn, som för närvarande möter stora problem. Parlamentet kräver, utan att det påverkar de grundläggande hälsoskydds- och spårbarhetsprinciperna, en kritisk översyn av vissa hygien-, djurhälso- och djurmärkningsstandarder för att kunna ta bort oproportionerliga bördor från små och medelstora företag. Parlamentet uppmanar framför allt kommissionen att se över EU:s hygienstandarder, i synnerhet den lokala eller direkta marknadsföringen och produkternas hållbarhet, för att ställa dem i proportion till riskerna och undvika att lägga en oproportionerlig börda på små produktionskedjor, såsom direkta producent-konsumentförhållanden och korta leverantörskedjor för livsmedel.

Marknadsinstrument, skyddsnet och riskhantering

50. Europaparlamentet anser att det är viktigt att motverka en alltför hög prisvolatilitet och att reagera i god tid på kriser som orsakas av marknadsinstabilitet i den gemensamma jordbrukspolitiken och på världsmarknaden. Parlamentet erkänner att marknadsstödjande åtgärder tidigare haft en synnerligen viktig roll vid hantering av kriser inom jordbrukssektorn, i synnerhet när det gäller intervention och privat lagring. Parlamentet betonar att marknadsstödjande åtgärder måste vara effektiva, och att de vid behov måste kunna aktiveras omedelbart för att undvika allvarliga problem för såväl producenter och bearbetningsföretag som konsumenter och göra det möjligt för den gemensamma jordbrukspolitiken att uppfylla sitt primära strategiska mål, nämligen tryggad livsmedelsförsörjning.

51. Europaparlamentet betonar att det i den gemensamma jordbrukspolitiken bör finnas ett visst antal flexibla och effektiva marknadsinstrument som fungerar som skyddsnet. Instrumenten ska fastställas på lämplig nivå och kunna sättas in vid allvarliga störningar på marknaderna. Dessa instrument får dock inte aktiveras permanent och får inte fungera som en kontinuerlig och obegränsad källa för produktion. Vissa av dessa åtgärder finns redan men kan anpassas, andra kan införas alltefter behov. Parlamentet anser att differentierade sektorspecifika lösningar är att föredra framför sektorsövergripande modeller, med tanke på de mycket olika villkor som råder i de olika produktionssektorerna, samt påpekar hur svårt det är för jordbrukarna att försöka planera långsiktigt under en period med extrema prissvängningar. På grund av ökade svängningar på marknaden, måste befintliga marknadsinstrument ses över för att göras mer effektiva och flexibla, snabbare kunna sättas in, utvidgas till att vid behov omfatta andra sektorer och anpassas till rådande marknadspriser, samt ge en ett effektivt skyddsnet utan att skapa snedvridningar.

52. Europaparlamentet anser att vissa av dessa instrument kan vara särskilt inriktade på utbudsförvaltning. Instrumenten bör vara rättvisa och icke-diskriminerande för att på så sätt kunna garantera en effektivare marknadsförvaltning och hindra kriser till följd av överproduktion, utan att belasta EU:s budget med en enda EUR.

53. Europaparlamentet efterlyser ett skyddsnet på flera nivåer, för samtliga sektorer, bestående av en kombination av instrument såsom privat lagerhållning, offentliga interventioner, instrument för marknadsstörningar och en nödklausul. Parlamentet anser att privat lagerhållning och offentliga interventioner måste tillåtas för specifika sektorer vid tillfälliga marknadsstörningar. Parlamentet anser dessutom att samtliga sektorer gemensamt ska ha tillgång till ett instrument för marknadsstörningar och en nödklausul, så att det blir möjligt för kommissionen att under vissa omständigheter och under en begränsad tid om ett år agera effektivare än hittills vid sidan av de befintliga instrumenten. Parlamentet anser därför att det i EU:s framtida budgetar bör finnas en särskild reservbudgetpost som snabbt skulle kunna aktiveras och som därmed skulle utgöra ett snabbinsatsinstrument om allvarliga kriser uppstår på jordbruksmarknaderna.

Torsdagen den 23 juni 2011

54. Europaparlamentet anser att användningen av interventionsinstrument faller inom kommissionens verkställande befogenheter. Parlamentet måste dock omedelbart informeras om planerade åtgärder och kommissionen måste ta vederbörlig hänsyn till parlamentets ståndpunkter.

55. Europaparlamentet hoppas att interventionssystemet kan effektiviseras genom en årlig utvärdering, som genomförs pragmatiskt och bygger på marknadssituationen.

56. Europaparlamentet anser att det – med tanke på de förväntade miljö- och klimatmässiga eller epidemiska svårigheterna, samt med tanke på de stora prisfluktuationerna på jordbruksmarknaderna – definitivt krävs ytterligare och effektivare riskförebyggande åtgärder för att skydda inkomsterna på såväl unions- och medlemsstatsnivå som i de enskilda gårdarna. Dessa åtgärder ska vara tillgängliga för alla jordbrukare i de olika medlemsstaterna.

57. Europaparlamentet påpekar att en marknadsinriktad produktion, direktstöd och konkurrenskraft utgör kärnan i allt riskförebyggande och att det också är upp till jordbrukarna att räkna med och förutse dessa risker. Parlamentet stöder i detta sammanhang medlemsstaterna i deras arbete för att tillhandahålla nationella riskförebyggande instrument åt jordbrukarna, utan åternationalisering eller snedvridning av marknaderna. Parlamentet anser således att kommissionen måste utveckla gemensamma regler för att på frivillig basis främja riskhanteringssystemen via medlemsstaterna, eventuellt genom att skapa gemenskapsregler som är förenliga med WTO:s regler i den gemensamma marknadsorganisationen, för att kunna undvika konkurrensnedvridande effekter på den inre marknaden. Parlamentet kräver också att kommissionen ska anmäla alla åtgärder som vidtas för att införa en riskhantering och att foga en konsekvensanalys till lagstiftningsförslaget.

58. Europaparlamentet anser att privatekonomiska trygghetslösningar och allriskförsäkringar (såsom klimatförsäkringar, försäkringar mot inkomstbortfall), terminskontrakt och värdepappersfonder som delvis finansieras med allmänna medel kan utvecklas och föras fram som ett alternativ för att bemöta de ökade riskerna i medlemsstaterna. I detta sammanhang stöder parlamentet särskilt gemensamma åtgärder mellan jordbrukarna för att bilda konsortier och kooperativ. Parlamentet välkomnar utvecklingen av nya innovativa instrument men betonar samtidigt att de ska vara förenliga med WTO-reglerna och att de inte får snedvrida konkurrensvillkoren och handeln inom EU. Parlamentet efterlyser därför en ram för de medlemsstater som genomför dessa åtgärder, denna ram förankras sedan i den samlade gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna.

59. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka i vilken utsträckning producentsammanslutningars eller branschorganisationers roll kan stärkas i riskförebyggandet och främjandet av kvalitet inom alla produktionssektorer. Parlamentet skulle vilja att åtgärderna på dessa områden särskilt beaktar de produkter som försetts med kvalitetsstämpel.

60. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samband med reformen av den gemensamma jordbrukspolitikens föreslå konkreta åtgärder för att främja upprättandet av nya producentorganisationer i syfte att stärka deras ställning på marknaden.

61. Europaparlamentet förespråkar att 2006 års sockermarknadsreform ska förlängas i dess nuvarande form fram till åtminstone 2020 och efterlyser lämpliga åtgärder för skydda sockerproduktionen i Europa och göra det möjligt för EU:s sockersektor att förbättra sin konkurrenskraft inom en stabil ram.

62. Europaparlamentet insisterar på behovet av att före mars 2015 göra en bedömning av den verkliga situationen inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter i syfte att se till att mjölkmarknaden fungerar bra och är stabil.

63. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga att behålla planteringsrätterna inom vinsektorn även efter 2015, och att ta hänsyn till detta i sin utvärderingsrapport om 2008 års reform av den gemensamma organisationen av vinmarknaden, som ska läggas fram 2012.

Torsdagen den 23 juni 2011

64. Europaparlamentet understryker mjölkproduktionens centrala roll för jordbruket i EU samt för utkomstmöjligheterna på landsbygden och bevarandet av den, särskilt när det gäller EU:s mjölkproducerade regioner med gräsmarksområden och av naturen mindre gynnade områden. Parlamentet betonar behovet av att garantera en hållbar och säker försörjning av mjölkprodukter för Europas konsumenter. Parlamentet är övertygat om att en säker försörjning av mjölkprodukter garanteras bäst genom en stabil marknad för mejeriprodukter där jordbrukarna kan få ett skäligt pris för sin produktion. Därför uppmanar parlamentet kommissionen att övervaka och möjliggöra en hållbar utveckling av marknaden för mejeriprodukter genom adekvata politiska instrument för mjölk och mjölkprodukter efter 2015 och en ram för rättvis konkurrens som säkrar primärproducenterna en starkare ställning och en mer balanserad fördelning av inkomsterna längs hela livsmedelsproduktionskedjan (från gården till återförsäljaren).

65. Europaparlamentet anser att styrsystemen för frukt och grönsaker (citrusfrukter och alla berörda produkter), vin och olivolja bör stärkas. Det behövs en mer effektiv krisfond för frukt och grönsaker, bättre krishantering inom vinsektorn och ett uppdaterat system för privat lagring av olivolja.

Internationell handel

66. Europaparlamentet uppmanar EU att säkerställa samstämmigheten mellan den gemensamma jordbrukspolitiken och sin utvecklings- och handelspolitik. EU uppmanas särskilt att ta hänsyn till situationen i utvecklingsländerna och att inte äventyra förmågan att producera livsmedel och en varaktig livsmedelstrygghet i dessa länder samt deras befolkningars förmåga att livnära sig själva, med iakttagande av principen om en konsekvent politik för utveckling. Parlamentet anser därför att EU:s handelsavtal på jordbruksområdet inte får skada marknaderna i de minst utvecklade länderna.

67. Europaparlamentet påminner om WTO-medlemmarnas åtagande vid 2005 års ministerkonferens i Hong Kong om att avskaffa alla former av exportsubventioner och införa sanktioner för alla exportåtgärder som har motsvarande effekt, framför allt exportkrediter, statshandelsföretag på jordbruksområdet och reglering av livsmedelsbistånd.

68. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla en detaljerad konsekvensbedömning av alla pågående handelsförhandlingar, särskilt associeringsavtalet mellan EU och Mercosur, vilket inte bör inverka negativt på utvecklingsländerna eller utgöra hinder för en effektiv gemensam jordbrukspolitik fram till 2020.

69. Europaparlamentet noterar att livsmedel inte endast är en handelsvara utan att tillgång till livsmedel är en förutsättning för mänskligt liv. Parlamentet uppmanar EU att använda sig av sin handels- och utvecklingspolitik för att främja hållbara jordbruksmetoder och en tryggad livsmedelsförsörjning i de minst utvecklade länderna och i utvecklingsländerna i en situation med ökad efterfrågan och stigande livsmedelspriser.

70. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utreda om och hur koncentrationen av den internationella spannmålshandeln har bidragit till ökade prisfluktuationer.

Försörjningskedjan för livsmedel

71. Europaparlamentet efterfrågar lösningar på global nivå för att ta itu med spekulationer med jordbruksråvaror och extrem prisvolatilitet, eftersom dessa företeelser riskerar att äventyra en tryggad livsmedelsförsörjning, men erkänner den betydelse som fungerande terminsmarknader för jordbruksråvaror har. Parlamentet anser att en koordinerad åtgärd på internationell nivå är det enda som effektivt kan minska överdriven spekulation. Parlamentet stöder i detta sammanhang initiativet från det franska ordförandeskapet i G20, dvs. att gruppen bör komma överens om åtgärder för att motverka den ökande prisvolatiliteten på jordbruksråvaror. Parlamentet förordar ett internationellt rapporteringssystem och koordinerade åtgärder för lager av jordbruksprodukter i syfte att trygga livsmedelsförsörjningen, och anser att man därför bör överväga att upprätta reservlager med viktiga jordbruksråvaror. Parlamentet betonar att det inte är möjligt att effektivt

Torsdagen den 23 juni 2011

nå de fastställda målen utan att öka lagringskapaciteten samt utveckla marknadens instrument för uppföljning och övervakning. Parlamentet framhåller särskilt de oroväckande konsekvenserna som den globala prisvolatiliteten har på utvecklingsländerna.

72. Europaparlamentet framhåller att den genomsnittliga inkomsten för jordbrukare och landsbygdshushåll, till skillnad från sektorer i både tidigare och senare led än den primära jordbruksproduktionen, under de senaste decennierna har sjunkit kontinuerligt jämfört med den övriga ekonomin, för att hamna på en nivå som bara utgör hälften av den genomsnittliga hushållsinkomsten i städer, medan handlare och detaljister avsevärt stärkt sin marknadsställning och ökat marginalerna i livsmedelskedjan.

73. Europaparlamentet efterlyser åtgärder för att stärka de primära producenternas och producentorganisationernas styrningskapacitet och förhandlingsstyrka gentemot andra ekonomiska aktörer i livsmedelskedjan, (främst detaljister, bearbetningsföretag och insatsvaruföretag), samtidigt som man värnar om en väl fungerande inre marknad. Livsmedelskedjans funktionssätt bör snarast förbättras genom lagstiftning om ökad transparens i fråga om livsmedelspriserna och åtgärder för att bekämpa otillbörliga affärsmetoder så att jordbrukare kan få det mervärde de förtjänar. Parlamentet uppmanar kommissionen stärka jordbrukarnas ställning och främja sund konkurrens. Parlamentet anser att man bör överväga att utse ombudsmän som kan lösa tvister mellan aktörer i livsmedelskedjan.

74. För att stärka jordbrukarnas position i livsmedelskedjan bör man enligt Europaparlamentet utveckla instrument som hjälper jordbrukarna att skapa korta produktionskedjor som är öppna och effektiva och har låg inverkan på miljön, främjar kvalitet, ger konsumenterna information, inbegriper färre mellanhänder samt främjar en rättvis och öppen prisbildningsmekanism.

75. Europaparlamentet vill bevara stödet för dem som har det sämst ställt.

Landsbygdsutveckling

76. Europaparlamentet understryker betydelsen av den landsbygdspolitik som bedrivs och finansieras i den andra pelaren, och dess bidrag till en bättre miljö, modernisering, innovation, infrastruktur och konkurrenskraft samt behovet av ytterligare utveckling av landsbygdens ekonomi, jordbrukets livsmedelsindustri och non-foodsektor samt bättre livskvalitet på landsbygden. Parlamentet betonar även behovet av att nå politiska mål, däribland Europa 2020-strategins mål om smart och hållbar tillväxt för alla, som framför allt bör tjäna jordbrukare och landsbygdssamhällen.

77. Europaparlamentet anser att landsbygdsutvecklingsåtgärder måste ge svar på de utmaningar som finns inom områdena för livsmedelssäkerhet, hållbar förvaltning av naturtillgångar, klimatförändringar, förlust av biologisk mångfald, vattenbrist och försämrad bördighet, samt måste skapa en balanserad territoriell sammanhållning och sysselsättning. Parlamentet anser att dessa åtgärder bör uppmuntra självförsörjning genom produktion av förnybar energi på gårdarna, framför allt från avfallsprodukter inom jordbruket. Parlamentet bekräftar att landsbygdsutvecklingsåtgärder bör bidra till att skapa ett ökat mervärde i landsbygdsområden, främja utvidgningen av infrastrukturen på landsbygden och tillhandahålla betalbara tjänster till lokala befolkningar och företag.

78. Europaparlamentet anser att i detta sammanhang bör särskild uppmärksamhet riktas mot stöd till unga jordbrukare. Parlamentet anser att det med tanke på den snabbt åldrande landsbygdsbefolkningen i Europa krävs attraktiva åtgärder för att uppmuntra unga jordbrukare och andra nya aktörer på marknaden. Dessutom måste stödprogrammen i den andra pelaren utvidgas, t.ex. vad gäller tillträde till mark, bidrag och fördelaktiga lån, i synnerhet inom områdena innovation, modernisering och utveckling av investeringar osv. Parlamentet förväntar sig att sådana mekanismer görs tillgängliga i alla medlemsstater.

Torsdagen den 23 juni 2011

79. Europaparlamentet föreslår att en betydande andel av jordbruksmarken ska täckas av miljöprogram för jordbruket, vilket ska skapa ekonomiska och tekniska incitament för jordbrukare att gå över till mer hållbara, resurseffektiva modeller med mindre råvaruinsatser.

80. Europaparlamentet betonar att landsbygdsutvecklingspolitiken även måste göra det möjligt att utnyttja landsbygdsområdenas hela naturliga och mänskliga potential att bedriva jordbruksproduktion av hög kvalitet genom till exempel direktförsäljning, saluföring av produkter, försörjning av lokala marknader, diversifiering, avsättning av biomassa, energieffektivitet osv.

81. Europaparlamentet betonar att det behövs lämplig infrastruktur för utveckling och spridning av jordbrukskunskap och innovationssystem, däribland utbildningsmöjligheter, jordbruksrådgivning och utbyte av bästa praxis för att modernisera jordbruket, hjälpa innovativa jordbrukare att sprida sin erfarenhet och förbättra mervärdeskedjorna i landsbygdsområden. Sådana program bör göras tillgängliga i alla medlemsstater.

82. Europaparlamentet förespråkar därför att man inför riktade åtgärder som fastställs av medlemsstaterna under den andra pelaren för att uppnå de gemensamma landsbygdsutvecklingsmålen i Europa 2020-strategin. Parlamentet framhåller betydelsen av en övergripande europeisk ram, samtidigt som man påpekar att medlemsstaterna och de regionala myndigheterna är bäst lämpade att besluta om vilka program som ur ett lokalt perspektiv kan bidra mest till EU:s mål. Parlamentet efterlyser därför subsidiaritet och flexibilitet vid utarbetandet av program för landsbygdsutveckling och en kraftfull, inkluderande strategi för lokala och regionala partnerskap där man använder Leadermetoden vid utarbetandet och genomförandet av framtida europeiska och nationella landsbygdsutvecklingsprogram. Parlamentet anser att en minskad nationell andel för de mer riktade åtgärderna ska fastställas utifrån konsekvensbedömningar och detaljerade simuleringar.

83. Europaparlamentet förordar, inom ramen för landsbygdsutvecklingen, att riktade åtgärder även ska tillhandahållas för skyddet av bergsskog.

84. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta nya finansieringsinstrument, i syfte att stödja i synnerhet de jordbrukare som är nya i branschen att få tillgång till fördelaktiga lån, eller att upprätta nya system, t.ex. ett system kallat Jericho (Joint Rural Investment CHOice), inom Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling som grundar sig på lärdomarna från strukturfondernas Jeremie-initiativ.

85. Europaparlamentet understryker att mindre gynnade områden ofta har ett stort värde som kulturlandskap och för att bevara den biologiska mångfalden, skapa miljöfördelar samt främja dynamiken i landsbygdsområdena. Parlamentet förordar i detta sammanhang att kompensationsersättningen till missgynnade områden ska behållas inom den andra pelaren och vill se bättre effektivitet. Parlamentet anser att det riktade stödet till jordbrukare som verkar i mindre gynnade områden är mycket viktigt för fortsatt jordbruksverksamhet i dessa områden, vilket därmed minskar risken för att mark överges. Det måste vara medlemsstaternas och de regionala och lokala myndigheternas ansvar att finjustera kriterierna inom EU-ramen.

86. Europaparlamentet understryker att landsbygdsstrukturen skiljer sig mycket åt medlemsstaterna emellan och att det därför krävs olika typer av åtgärder. Parlamentet kräver därför större flexibilitet för medlemsstaterna och regionerna att vidta frivilliga åtgärder som skulle kunna samfinansieras av EU på villkor att dessa åtgärder har anmälts till kommissionen och godkänts. Parlamentet påminner om att man även efter 2013 bör ta hänsyn till konvergensregionernas behov och deras specifika förutsättningar i samband med fastställandet av samfinansieringsnivån.

87. Europaparlamentet anser att de befintliga samfinansieringsnivåerna för åtgärder inom den andra pelaren som är av särskild betydelse för medlemsstaterna även bör tillämpas efter 2013. Parlamentet betonar dock att ytterligare nationell samfinansiering inte bör leda till åternationalisering av den andra pelaren eller öka skillnaderna mellan medlemsstaternas förmåga att samfinansiera sina prioriteringar.

Torsdagen den 23 juni 2011

88. Europaparlamentet påminner om att all modulering, både obligatorisk och frivillig, för att finansiera åtgärder för landsbygdsutveckling upphör 2012, och framhåller behovet av att säkra tillräckliga medel för den andra pelaren under nästa finansieringsperiod.

89. Europaparlamentet betonar att man måste undvika en alltför drastisk ändring av medelfördelningen inom den andra pelaren, eftersom medlemsstaterna, lokala myndigheter och jordbruk behöver säkerhet och kontinuitet för att kunna planera. Parlamentet betonar att diskussioner om fördelning av dessa medel ska vara oskiljaktiga från diskussioner om tilldelning av medel från den första pelaren. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att ha ett pragmatiskt synsätt som grundläggande princip för en omfördelning av medlen i den andra pelaren. Medlen från den andra pelaren måste distribueras rättvist mellan medlemsstaterna i enlighet med de objektiva kriterier som måste återge de skiftande behoven inom de europeiska områdena. Parlamentet förespråkar att dessa förändringar görs efter en begränsad övergångsperiod och parallellt med förändringarna av fördelningen i den första pelaren.

90. Europaparlamentet förespråkar regler om samfinansiering inom landsbygdsutveckling som gör det möjligt att på regional och lokal nivå låta offentliga och privata medel komplettera varandra för den nationella samfinansierade andelen, och därmed öka de tillgängliga medlen för att kunna fortsätta att arbeta mot de mål som fastställs i den allmänna politiken för landsbygdsområden.

91. Europaparlamentet vill se en förenkling på alla nivåer av programplaneringen och programförvaltningen i den andra pelaren för att på så sätt främja effektiviteten. Parlamentet vill även se ytterligare förenklade, effektiva och ändamålsenliga system för övervakning, utvärdering och rapportering av tvärvillkorsåtgärder. För att minska jordbrukarnas övergripande kontrollbörda bör kontrollen och övervakningen i den första och andra pelaren harmoniseras och göras enhetligare, så att de får gemensamma regler och förfaranden. Parlamentet efterlyser en flexiblere tillämpning av den femåriga åtagandeperioden för miljöåtgärder inom jordbruket.

92. Europaparlamentet kräver att kooperativen ska undantas från bestämmelserna i kommissionens rekommendation 2003/61/EG om att företag som överskrider de gränser som fastställts för små och medelstora företag inte ska vara berättigade till stöd för landsbygdsutveckling och, generellt sett, till stöd som överskrider en viss gräns.

93. Europaparlamentet anser att de yttersta randområden även fortsättningsvis bör särbehandlas i den framtida landsbygdsutvecklingspolitiken, eftersom deras geografiska svårigheter och det fåtal jordbruksprodukter som landsbygdsekonomin i dessa områden är beroende av berättigar bevarandet av en samfinansieringsnivå från gemenskapen på upp till 85 procent för att täcka kostnaderna för deras landsbygdsutvecklingsprogram.

94. Europaparlamentet välkomnar stegen mot bättre samordning på EU-nivå mellan landsbygdsutvecklingsprogrammen och i synnerhet sammanhållningspolitiken, för att undvika dubbelarbete, motsägelsefulla mål och överlappande åtgärder. Parlamentet påminner dock om att projekten inom EU:s sammanhållningspolitik och landsbygdsutvecklingsprogram har olika omfattning och förespråkar därför att medlem även fortsättningsvis hålls isär och att landsbygdsutvecklingsprogrammen fortsätter att fokuseras på landsbygds-samhällen och behålls som politiskt fristående instrument.

95. Europaparlamentet anser att man genom sammanhållningspolitiken och en ny och stark gemensam jordbrukspolitik kan frigöra landsbygdsområdenas ekonomiska potential och skapa trygga arbetstillfällen, vilket skulle garantera en hållbar utveckling av dessa områden.

96. Europaparlamentet påpekar betydelsen av en politik som uppmuntrar gränsöverskridande samarbete mellan medlemsstaterna och tredjeländer, i syfte att utveckla metoder som skyddar miljön och säkrar naturresursernas hållbarhet i de fall där jordbruket, särskilt vattenanvändningen, har gränsöverskridande effekter.

*

* * *

97. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Torsdagen den 23 juni 2011

Ett frivilligt märkningssystem i punktskrift på förpackningar för industriprodukter

P7_TA(2011)0299

Europaparlamentets förklaring av den 23 juni 2011 om ett frivilligt märkningssystem i punktskrift på förpackningar för industriprodukter

(2012/C 390 E/07)

Europaparlamentet avger denna förklaring

- med beaktande av artikel 21 och 26 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna som föreskriver rättigheter för personer med funktionsnedsättning,
- med beaktande av artikel 123 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. EU:s medlemsstater har undertecknat FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.
  - B. I artikel 56 a i direktiv 2004/27/EG om gemenskapsregler för humanläkemedel fastställs det att namnet på läkemedlet måste anges i punktskriftsformat på förpackningen.
    1. Europaparlamentet betonar att personer med synnedsättning har rätt till ett självständigt liv och till fullständigt deltagande i samhällslivet.
    2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inleda ett brett samråd med berörda parter om kostnaderna, effektiviteten och genomförbarheten av att på unionsnivå införa ett frivilligt märkningssystem i punktskrift på förpackningar för industriprodukter, vilket minst skulle innebära information om typ av produkt och utgångsdatum, i syfte att underlätta tillgången till informationen för konsumenter med synnedsättning. Eftersom inte alla synskadade kan läsa punktskrift, bär det föreslagna samrådet även undersöka alternativa sätt att göra informationen på förpackningarna tillgänglig.
    3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i linje med principen om företagens sociala ansvar skapa incitament för den europeiska industrin och de europeiska företagen, som ska göra dem uppmärksammade på denna fråga.
    4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna förklaring tillsammans med namnen på undertecknarna ⁽¹⁾ till kommissionen, medlemsstaternas parlament och FN.

⁽¹⁾ Förteckningen över ledamöter som har undertecknat förklaringen offentliggörs i bilaga 1 till protokollet av den 23 juni 2011 (P7_PV(2011)06-23(ANN1)).

Torsdagen den 23 juni 2011

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPAPARLAMENTET

Ändring av artikel 51 i arbetsordningen: gemensamma utskottssammanträden

P7_TA(2011)0277

Europaparlamentets beslut av den 23 juni 2011 om att ändra artikel 51 i Europaparlamentets arbetsordning om förfarandet med gemensamma utskottssammanträden (2010/2061(REG))

(2012/C 390 E/08)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av skrivelsen av den 11 mars 2010 från utskottsordförandekonferensens ordförande och skrivelsen av den 25 mars 2010 från ordföranden för utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedels-säkerhet,
  - med beaktande av artiklarna 211 och 212 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för konstitutionella frågor (A7-0197/2011).
1. Europaparlamentet beslutar att införa nedanstående ändring i arbetsordningen.
  2. Europaparlamentet påminner om att ändringen träder i kraft den första dagen under nästa sammanträdesperiod.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att för kännedom översända detta beslut till rådet och kommissionen.

NUVARANDE LYDELSE

ÄNDRING

Ändring 1**Europaparlamentets arbetsordning****Artikel 51**

Om villkoren i artiklarna 49.1 och 50 är uppfyllda kan talmanskonferensen, **om den är övertygad om att frågan är av större vikt**, besluta att **ett förfarande** med gemensamma utskottssammanträden och en gemensam omröstning ska tillämpas. I sådana fall ska de **berörda** föredragandena utarbeta ett gemensamt förslag till betänkande som ska behandlas och bli föremål för omröstning i de berörda utskotten vid gemensamma sammanträden som hålls inom ramen för de berörda utskottsordförandenas gemensamma ordförandeskap. De berörda utskotten kan inrätta **utskottsgemensamma** arbetsgrupper som förbereder **de gemensamma** sammanträdena och omröstningarna.

1. När talmanskonferensen behandlar en ansvarsfråga i enlighet med artikel 188.2 kan den besluta att **förfarandet** med gemensamma utskottssammanträden och en gemensam omröstning ska tillämpas, **om**

— **ämnet i enlighet med bilaga VII på ett oskiljaktigt sätt hör till flera utskotts ansvarsområden, och**

— **talmanskonferensen anser att frågan är av större vikt.**

Torsdagen den 23 juni 2011

NUVARANDE LYDELSE

ÄNDRING

2. I sådana fall ska de **respektive** föredragandena utarbeta ett gemensamt förslag till betänkande som ska behandlas och bli föremål för omröstning i de berörda utskotten vid gemensamma sammanträden som hålls inom ramen för de berörda utskottsordförandenas gemensamma ordförandeskap.

De rättigheter som sammanhänger med det ansvariga utskottets ställning kan, i samtliga skeden av detta förfarande, utövas av de berörda utskotten endast om dessa handlar gemensamt. De berörda utskotten kan inrätta arbetsgrupper som förbereder sammanträdena och omröstningarna.

3. Vid andra behandlingen i det ordinarie lagstiftningsförfarandet ska rådets ståndpunkt behandlas vid ett gemensamt sammanträde mellan de berörda utskotten, vilket – om ordförandena för dessa utskott inte kommer överens om annat – ska hållas på onsdagen i den första vecka som avsatts för sammanträden mellan de parlamentariska organen efter att rådets ståndpunkt har tillkännagetts för parlamentet. Om ingen överenskommelse nås om att kalla till ytterligare ett sammanträde ska utskottsordförandekonferensens ordförande kalla till ett sådant sammanträde. Andrabehandlingsrekommendationen ska bli föremål för omröstning vid ett gemensamt sammanträde på grundval av ett gemensamt förslag som utarbetats av de respektive föredragandena från de berörda utskotten eller, om det inte finns något sådant gemensamt förslag, på grundval av de ändringsförslag som lagts fram av de berörda utskotten.

Vid tredje behandlingen i det ordinarie lagstiftningsförfarandet ska ordförandena och föredragandena för de berörda utskotten automatiskt vara medlemmar i delegationen till förlikningskommittén.

Begäran om upphävande av Adrian Severins immunitet

P7_TA(2011)0278

Europaparlamentets beslut av den 23 juni 2011 om begäran om upphävande av Adrian Severins immunitet (2011/2070(IMM))

(2012/C 390 E/09)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av den begäran av den 5 april 2011 om upphävande av Adrian Severins immunitet som översänts av det nationella korruptionsbekämpningsdirektoratet (åklagarmyndigheten vid högsta domstolen och kassationsdomstolen i Rumänien) och som tillkännagavs i kammaren den 6 april 2011,
- efter att ha hört Adrian Severin den 23 maj 2011 i enlighet med artikel 7.3 i arbetsordningen,
- med beaktande av artikel 9 i protokollet av den 8 april 1965 om Europeiska unionens immunitet och privilegier och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,

Torsdagen den 23 juni 2011

- med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 12 maj 1964, den 10 juli 1986, den 15 och 21 oktober 2008 samt den 19 mars 2010 ⁽¹⁾,
- med beaktande av bestämmelserna i artikel 72.2 i den rumänska konstitutionen,
- med beaktande av bestämmelserna i artikel 4 i den rumänska strafflagen, enligt vilka den rumänska straffrätten är tillämplig på brott som begås utanför Rumäniens territorium av en rumänsk medborgare eller av en person som, utan att vara rumänsk medborgare, är bosatt i Rumänien,
- med beaktande av artiklarna 6.2 och 7 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0242/2011), och av följande skäl:
  - A. Rumäniens nationella korruptionsbekämpningsdirektorat har begärt upphävande av parlamentsledamot Adrian Severins immunitet. Detta skulle göra det möjligt för den rumänska åklagarmyndigheten att utreda det berörda fallet och väcka åtal mot Adrian Severin, göra hus- och kontorsrannsakan samt undersöka datorer och övrigt elektroniskt material i den mån det bedöms vara nödvändigt, och inleda ett straffrättsligt förfarande mot honom för mottagande av muta och/eller missbruk av inflytande eller någon annan brottsrubricering för den eller de påstådda överträdelser som åberopas inför de brottmålsdomstolar som har behörighet att pröva målet.
  - B. Upphävandet av Adrian Severins immunitet hänför sig till påstådda korruptionsbrott som omfattas av artikel 6 i den rumänska lagen nr 78/2000 i kombination med artikel 254 (korruption) och artikel 257 (missbruk av inflytande) i strafflagen samt artikel 8¹ b i lag nr 78/2000.
  - C. Det åligger inte Europaparlamentet att uttala sig i skuldfrågan eller yttra sig över det riktiga i att väcka åtal för de handlingar som tillskrivs ledamoten.
  - D. Det är därför lämpligt att rekommendera att den parlamentariska immuniteten ska upphävas i detta fall.
    - 1. Europaparlamentet beslutar att upphäva Adrian Severins immunitet utan begränsningar för hans personliga frihet.
    - 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till de behöriga myndigheterna i Rumänien och till Adrian Severin.

⁽¹⁾ Mål 101/63, Wagner mot Fohrmann och Krier (REG 1964, s. 195), svensk specialutgåva I, s. 203; mål 149/85, Wybot mot Faure m.fl. (REG 1986, s. 2391), svensk specialutgåva VIII, s. 703; mål T-345/05, Mote mot Europaparlamentet, REG 2008, s. II-2849, förenade målen C-200/07 och C-201/07, Alfonso Luigi Marra mot Eduardo De Gregorio och Antonio Clemente, REG 2008, s. I-7929 samt mål T-42/06, Gollnisch mot Europaparlamentet (EUT C 134, 22.5.2010, s. 29).

Torsdagen den 23 juni 2011

Val av en vice talman (tolkning av artikel 13.1 i arbetsordningen)

P7_TA(2011)0298

Europaparlamentets beslut av den 23 juni 2011 om valet av en vice talman (tolkning av artikel 13.1 i arbetsordningen)

(2012/C 390 E/10)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av skrivelsen av den 15 juni 2011 från ordföranden för utskottet för konstitutionella frågor,
  - med beaktande av artikel 211 i arbetsordningen,
1. Europaparlamentet beslutar att bifoga följande tolkning av artikel 13.1 i arbetsordningen:

"Om det blir nödvändigt att ersätta en enda vice talman och det endast finns en enda kandidat, kan denna väljas med acklamation. Talmannen har ett utrymme för skönsmässig bedömning när den avgör om valet ska ske med acklamation eller genom sluten omröstning. Den nyvalde kandidaten ska enligt rangordningen för vice talmän inta den ersatte vice talmannens plats."
  2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att för kännedom översända detta beslut till rådet och kommissionen.
-

Torsdagen den 23 juni 2011

III

(Förberedande akter)

EUROPAPARLAMENTET

Utnämning av Europeiska centralbankens ordförande - Kandidat: Mario Draghi

P7_TA(2011)0275

Europaparlamentets beslut av den 23 juni 2011 om rådets rekommendation om utnämning av ordförande i Europeiska centralbanken (10057/2011 – C7-0134/2011 – 2011/0804(NLE))

(2012/C 390 E/11)

(Samråd)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av rådets rekommendation av den 17 maj 2011 (10057/2011) ⁽¹⁾,
- med beaktande av i artikel 283.2 det andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken Europeiska rådet har hört parlamentet (C7-0134/2011),
- med beaktande av artikel 109 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A7-0229/2011), och av följande skäl:
  - A. Genom en skrivelse av den 20 maj 2011 hörde Europeiska rådet Europaparlamentet om utnämningen av Mario Draghi till ordförande i Europeiska centralbanken för en åttaårsperiod med verkan från den 1 november 2011.
  - B. Europaparlamentets utskott för ekonomi och valutafrågor granskade sedan den nominerade kandidatens referenser, särskilt i förhållande till de villkor som anges i artikel 283.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och mot bakgrund av kravet på Europeiska centralbankens fullständiga oavhängighet i enlighet med artikel 130 i EUF-fördraget. I samband med denna utvärdering har utskottet tagit del av kandidatens meritförteckning och svaren på de skriftliga frågor utskottet ställt till honom.
  - C. Utskottet höll den 14 juni 2011 en utfrågning med den nominerade kandidaten. Under denna utfrågning, som varade i två timmar, höll kandidaten först ett inledande anförande, och därefter besvarade han utskottsledamöternas frågor.
    1. Europaparlamentet tillstyrker rådets rekommendation om utnämning av Mario Draghi till ordförande i Europeiska centralbanken.
    2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till Europeiska rådet, rådet och till medlemsstaternas regeringar.

⁽¹⁾ EUT L 150, 9.6.2011, s. 8.

Torsdagen den 23 juni 2011

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: General Motors/Belgien

P7_TA(2011)0276

Europaparlamentets resolution av den 23 juni 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/031 BE/General Motors Belgium från Belgien) (KOM(2011)0212 – C7-0096/2011 – 2011/2074(BUD))

(2012/C 390 E/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2011)0212– C7-0096/2011),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾ (nedan kallad "fonden"),
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0191/2011), och av följande skäl:
  - A. Europeiska unionen har inrättat lagstiftningsinstrument och budgetinstrument för att ge kompletterande stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa till följd av de genomgripande strukturförändringar som skett inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
  - B. Tillämpningsområdet för fonden utvidgades tillfälligt för ansökningar som inlämnades från och med den 1 maj 2009 till att inkludera stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala, finansiella och ekonomiska krisen.
  - C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om antagandet av beslut om utnyttjande av fonden.
  - D. Belgien har begärt stöd när det gäller 2 834 arbetstagare (som samtliga omfattas av stödet) som sagts upp från General Motors Belgium och fyra av dess underleverantörer inom motorfordonssektorn i Nuts II-regionen i Antwerpen, Belgien.
  - E. Ansökan uppfyller kriterierna för berättigande till stöd enligt förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Torsdagen den 23 juni 2011

1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter snabbt ska kunna tas i anspråk. Parlamentet uppskattar i sammanhanget det förenklade förfarande som kommissionen infört till följd av parlamentets begäran att skynda på stödutbetalningarna och som går ut på att underrätta budgetmyndigheten om kommissionens bedömning om en ansökan är berättigad till stöd samtidigt som man lägger förslag om att använda medel ur fonden. Parlamentet hoppas att ytterligare förbättringar i förfarandet kommer att göras inom ramen för den kommande översynen av fonden.
2. Europaparlamentet erinrar om institutionernas åtagande för att säkerställa ett smidigt och snabbt förfarande för antagande av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit uppsagda till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Parlamentet understryker den roll som fonden kan spela för att återintegrera uppsagda arbetstagare på arbetsmarknaden men efterlyser också en utvärdering i ett längre perspektiv av dessa arbetstagares integrering på arbetsmarknaden som en direkt effekt av åtgärder som finansierats av fonden.
3. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör säkerställas att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden för enskilda arbetstagare som blivit arbetslösa. Parlamentet erinrar om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal och inte heller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer.
4. Europaparlamentet noterar att de lämnade uppgifterna om det samordnade paketet av individanpassade tjänster som ska finansieras av fonden inkluderar uppgifter om hur dessa kompletterar åtgärder som finansieras av strukturfonden. Parlamentet uppmanar sin kommission att presentera en jämförande studie av dessa uppgifter i sina årliga rapporter.
5. Europaparlamentet välkomnar det faktum att 2011 års budget efter upprepade uppmaningar från parlamentet visar betalningsbemyndigande på totalt 47 608 950 EUR under fondens budgetrubrik 04 05 01. Parlamentet erinrar om att fonden inrättades som ett enskilt och särskilt instrument med sina egna mål och tidsfrister och den därför förtjänar ett särskilt avsatt anslag i stället för de överföringar från andra budgetrubriker som tidigare gjorts vilket skulle kunna vara till hinder för att uppnå de politiska målen.
6. Europaparlamentet anser att frågan om multinationella företag vars omstrukturering eller omlokalisering leder till uppsägningar och därigenom till stöd från fonden måste tas upp i den kommande översynen av förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, utan att för den skull äventyra uppsagda arbetares möjligheter att få stöd ur fonden.
7. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
8. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
9. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/031 BE/General Motors Belgium från Belgien)

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut 2011/470/EU.)

Torsdagen den 23 juni 2011

Fiskemöjligheter och ekonomisk ersättning som föreskrivs i partnerskapsavtalet om fiske mellan Europeiska unionen och Republiken Seychellerna

P7_TA(2011)0279

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 juni 2011 om utkastet till rådets beslut om ingående av protokollet om fastställande av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i partnerskapsavtalet om fiske mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Seychellerna (17238/2010 – C7-0031/2011 – 2010/0335(NLE))

(2012/C 390 E/13)

(Godkännande)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (17238/2010),
  - med beaktande av utkastet till protokoll om fastställande av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i partnerskapsavtalet om fiske mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Seychellerna (17237/2010),
  - med beaktande av begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 43 och 218.6 andra stycket led a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0031/2011),
  - med beaktande av artiklarna 81 och 90.8 i arbetsordningen,
  - med beaktande av rekommendationen från fiskeriutskottet och yttrandena från utskottet för utveckling och budgetutskottet (A7-0192/2011).
1. Europaparlamentet godkänner att protokollet ingås.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förelägga parlamentet slutsatserna från de möten och överläggningar som hålls i den gemensamma kommitté som avses i artikel 9 i partnerskapsavtalet om fiske mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Seychellerna (nedan kallat "partnerskapsavtalet") samt det fleråriga sektorsprogram som nämns i artikel 3 i protokollet.
  3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att under protokollets sista giltighetsår, och innan förhandlingar om att förnya partnerskapsavtalet inleds, förelägga parlamentet och rådet en rapport om avtalets tillämpning.
  4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att framlägga en rapport om utvecklingen av piratdåd i Seychellernas ekonomiska zon mellan 2006 och 2010 och dess effekter på Seychellernas och Europas fiskeverksamhet.
  5. Europaparlamentet begär att företrädare för dess fiskeriutskott ska delta som observatörer i de möten som hålls i den gemensamma kommitté som avses i artikel 9 i partnerskapsavtalet.
  6. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Republiken Seychellerna.
-

Torsdagen den 23 juni 2011

Fiskemöjligheter och ekonomisk ersättning som föreskrivs i partnerskapsavtalet om fiske mellan Demokratiska Republiken São Tomé e Príncipe och EU ***

P7_TA(2011)0280

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 juni 2011 om utkastet till rådets beslut om ingående av protokollet om fastställande av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i partnerskapsavtalet om fiske mellan Europeiska unionen och Demokratiska Republiken São Tomé e Príncipe (05371/2011 – C7-0119/2011 – 2010/0355(NLE))

(2012/C 390 E/14)

(Godkännande)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (05371/2011),
  - med beaktande av utkastet till protokoll om fastställande av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i partnerskapsavtalet om fiske mellan Europeiska unionen och Demokratiska republiken São Tomé och Príncipe (05370/2011),
  - med beaktande av begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 43.2 och 218.6 andra stycket led a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0119/2011),
  - med beaktande av artiklarna 81 och 90.8 i arbetsordningen,
  - med beaktande av fiskeriutskottets rekommendation och yttrandena från utskottet för utveckling och budgetutskottet (A7-0194/2011).
1. Europaparlamentet godkänner att protokollet ingås.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förelägga parlamentet slutsatserna från de möten och överläggningar som hållits i den gemensamma kommitté som avses i artikel 9 i partnerskapsavtalet om fiske mellan Europeiska unionen och Demokratiska republiken São Tomé e Príncipe (nedan kallat "partnerskapsavtalet") samt det fleråriga sektorsprogram som nämns i artikel 3 i protokollet tillsammans med resultaten av de årliga utvärderingarna. Parlamentet uppmanar vidare kommissionen att underlätta deltagandet för parlamentets representanter som observatörer i de möten som hålls i den gemensamma kommittén som avses i artikel 9 i partnerskapsavtalet, och att under protokollets sista giltighetsår och innan förhandlingar om att förnya avtalet inleds, förelägga parlamentet och rådet en fullständig rapport om avtalets tillämpning, utan onödiga begränsningar när det gäller åtkomsten till detta dokument.
  3. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att, inom ramen för deras respektive befogenheter, omedelbart och fullständigt informera parlamentet i alla skeden av förfarandet avseende protokollet och dess förnyelse, i enlighet med artikel 13.2 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 218.10 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
  4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Demokratiska republiken São Tomé e Príncipe.

Torsdagen den 23 juni 2011

Protokoll EU/Andorra om säkerhetsrelaterade tullåtgärder ***

P7_TA(2011)0281

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 juni 2011 om utkastet till rådets beslut om ingående av protokollet om utvidgning av avtalet genom skriftväxling mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Furstendömet Andorra till säkerhetsrelaterade tullåtgärder (17403/2010 – C7-0036/2011 – 2010/0308(NLE))

(2012/C 390 E/15)

(Godkännande)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (17403/2010),
  - med beaktande av utkastet till protokollet om utvidgning av avtalet genom skriftväxling mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Furstendömet Andorra till säkerhetsrelaterade tullåtgärder (17405/2010),
  - med beaktande av begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 207.4 första stycket och 218.6 andra stycket led a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0036/2011),
  - med beaktande av artiklarna 81 och 90.8 i arbetsordningen,
  - med beaktande av rekommendationen från utskottet för internationell handel och yttrandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A7-0198/2011).
1. Europaparlamentet godkänner att protokollet ingås.
  2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Furstendömet Andorra.

Avtal EG-Kanada om civil luftfartssäkerhet ***

P7_TA(2011)0282

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 juni 2011 om utkastet till rådets beslut om ingående av ett avtal om civil luftfartssäkerhet mellan Europeiska gemenskapen och Kanada (06645/1/2010 – C7-0100/2010 – 2009/0156(NLE))

(2012/C 390 E/16)

(Godkännande)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av förslaget till rådets beslut (06645/1/2010),
- med beaktande av utkastet till avtal mellan Europeiska gemenskapen och Kanada om civil luftfartssäkerhet (15561/2008),

Torsdagen den 23 juni 2011

- med beaktande av den begäran om godkännande som rådet lagt fram i enlighet med artiklarna 100.2, 207.4, 218.6 andra stycket led a och artikel 218.8 första stycket och i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0100/2010),
  - med beaktande av artiklarna 81 och 90.8 i arbetsordningen,
  - med beaktande av rekommendationen från utskottet för transport och turism (A7-0298/2010).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
  2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att och översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen samt medlemsstaternas och Kanadas regeringar och parlament.

Förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ***I

P7_TA(2011)0287

Europaparlamentets ändringar antagna den 23 juni 2011 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser (KOM(2010)0527 – C7-0301/2010 – 2010/0281(COD)) ⁽¹⁾

(2012/C 390 E/17)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

[Ändring 2]

PARLAMENTETS ÄNDRINGSFÖRSLAG (*)

till kommissionens förslag

⁽¹⁾ Ärendet återförvisades till det ansvariga utskottet för ytterligare behandling enligt artikel 57.2 andra stycket i arbetsordningen (A7-0183/2011).

(*) Ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen █

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 121.6,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 150, 20.5.2011, s. 1.

Torsdagen den 23 juni 2011

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Samordningen av medlemsstaternas ekonomiska politik inom unionen **bör utvecklas** i enlighet med **de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken och riktlinjerna för sysselsättningen** och bör innefatta efterlevnad av de vägledande principerna för stabila priser, **sunda och hållbara** offentliga finanser och monetära förhållanden samt en hållbar betalningsbalans.
  - (1a) **Att uppnå och upprätthålla en dynamisk inre marknad bör betraktas som en central aspekt av en ekonomisk och monetär union som fungerar väl och friktionsfritt.**
  - (1b) **Ramen för förbättrad ekonomisk styrning bör bygga på flera sammanlänkade och samstämda politiska åtgärder för hållbar tillväxt, särskilt en unionsstrategi för tillväxt och sysselsättning, en europeisk termin för stärkt samordning av den ekonomiska politiken och budgetpolitiken, en effektiv ram för att förebygga och korrigera alltför stora underskott i de offentliga finanserna (stabilitets- och tillväxtpakten), en stabil ram för att förebygga och korrigera makroekonomiska obalanser och en förstärkt reglering och tillsyn av finansmarknaderna.**
- (2) Det finns ett behov av att **dra lärdomar från** det första årtiondet av den ekonomiska och monetära unionens funktion, **och framför allt ett behov av en förbättrad ekonomisk styrning inom unionen, som bör bygga på ett större nationellt egenansvar.**
  - (2a) **En förstärkt ekonomisk styrning bör innebära att Europaparlamentet och de nationella parlamenten involveras i högre grad och i ett tidigare skede. Europaparlamentets ansvariga utskott kan erbjuda den medlemsstat som berörs av rådets rekommendation eller beslut enligt artiklarna 7.2, 8.2 och 10.4 i denna förordning att delta i en diskussion**
  - (2b) **Kommissionen bör få en starkare roll när det gäller den skärpta övervakningen av medlemsstatsspecifika bedömningar, uppföljningar, övervakningsuppdrag, rekommendationer och varningar.**
- (3) I synnerhet bör övervakningen av medlemsstaternas ekonomiska politik breddas till att utöver budgetövervakning även inbegripa **en mer detaljerad och formell ram för** att förebygga alltför stora makroekonomiska obalanser och hjälpa de berörda medlemsstaterna att arbeta fram korrikeringsplaner innan avvikelserna blir bestående. Breddningen av den ekonomiska övervakningen bör genomföras parallellt med en fördjupad budgetövervakning.
- (4) För att göra det lättare att komma till rätta med sådana obalanser krävs ett i lag detaljreglerat förfarande.
- (5) Det är lämpligt att komplettera den multilaterala övervakning som avses i artiklarna 121.3 och 121.4 i fördraget med särskilda regler för upptäckt **av makroekonomiska obalanser samt för** förebyggande och korrigering av **alltför stora** makroekonomiska obalanser **inom unionen, vilket bör vara integrerat i den årliga multilaterala övervakningscykeln.**

⁽¹⁾ EUT C ...

Torsdagen den 23 juni 2011

- (6) Förfarandet bör **införa** en förvarningsmekanism för upptäckt av framväxande makroekonomiska obalanser i ett tidigt skede. Det bör baseras på en indikativ och överblickbar resultatavla **med indikativa tröskelvärden** i kombination med en ekonomisk bedömning. **Vid denna bedömning bör hänsyn tas till bland annat nominell och reell konvergens inom och utanför euroområdet.**
- (6a) **Kommissionen bör samarbeta nära med rådet och Europaparlamentet när resultatavlan och de makroekonomiska och makrofinansiella indikatorerna för medlemsstaterna utarbetas. Indikatorerna och tröskelvärdena bör fastställas och vid behov justeras så att de anpassas till de makroekonomiska obalansernas föränderliga natur, bland annat på grund av växande hot mot den makroekonomiska stabiliteten eller förbättrad tillgång till relevanta statistiska uppgifter. Kommissionen bör lämna förslag till kommentarer till de behöriga kommittéerna i rådet och de ansvariga utskotten i Europaparlamentet om planer på att fastställa och justera indikatorer och tröskelvärden. Kommissionen bör informera rådet och Europaparlamentet om ändringar av indikatorerna och tröskelvärdena och ange skälen till dessa ändringar.**
- (7) **För att resultatavlan ska kunna fungera som en effektiv del av förvarningsmekanismen bör den bestå av en begränsad uppsättning med ekonomiska, finansiella och strukturella indikatorer som är av betydelse för att upptäcka makroekonomiska obalanser, med tillhörande indikativa tröskelvärden. Indikatorerna och tröskelvärdena bör vid behov justeras så att de anpassas till de makroekonomiska obalansernas föränderliga natur, bland annat på grund av framväxande hot mot den makroekonomiska stabiliteten eller förbättrad tillgång till relevanta statistiska uppgifter. Indikatorerna bör inte betraktas som mål för den ekonomiska politiken utan som redskap för att beakta de makroekonomiska obalansernas föränderliga natur inom Europeiska unionen.**
- (7a) **Vid utvecklingen av resultatavlan bör vederbörlig hänsyn också tas till heterogena ekonomiska omständigheter, inbegripet upphämtningseffekter.**
- (8) Överskridande av ett eller flera indikativa tröskelvärden behöver inte med nödvändighet betyda att makroekonomiska obalanser håller på att växa fram, eftersom den ekonomiska politiken bör beakta samverkan mellan olika makroekonomiska variabler. **Inga slutsatser bör dras från en mekanisk avläsning av resultatavlan.** En ekonomisk bedömning bör säkerställa att alla olika uppgifter, från såväl resultatavlan som andra källor, sätts in i sitt sammanhang och blir en del av en heltäckande analys.
- (9) Baserat på den multilaterala övervakningen och förvarningsmekanismen **eller vid oväntad och betydande ekonomisk utveckling som kräver brådskande analys för tillämpning av denna förordning**, bör kommissionen identifiera vilka medlemsstater som behöver granskas mer ingående. Den fördjupade granskningen bör **genomföras utan att man förutsätter att det föreligger obalanser och bör** inbegripa en ingående analys av orsakerna till obalanserna i den granskade medlemsstaten, **med vederbörlig hänsyn tagen till landsspecifika ekonomiska villkor och omständigheter och en bredare uppsättning analysverktyg, indikatorer och kvalitativ information som rör landet i fråga. När kommissionen genomför den fördjupade granskningen ska medlemsstaten samarbeta för att säkerställa att den information som kommissionen har tillgång till är så fullständig och korrekt som möjligt. Dessutom ska kommissionen vederbörligen beakta eventuellt annan information som enligt den berörda medlemsstaten har betydelse, och som medlemsstaten har förelagt kommissionen och rådet. Den fördjupade granskningen bör diskuteras inom rådet och Eurogruppen av de medlemsstater som har euron som valuta. Vid den fördjupade granskningen ska, där så är lämpligt, hänsyn tas till de rekommendationer eller uppmaningar riktade till medlemsstater som är föremål för granskning som rådet har antagit med stöd av artiklarna 121, 126 och 148 i fördraget och enligt artiklarna 6, 7, 8 och 10 i denna förordning samt till den granskade medlemsstatens planerade politik, såsom den beskrivs i nationella reformprogram, liksom internationell bästa praxis för indikatorer och metoder. När kommissionen beslutar att genomföra en fördjupad granskning vid en betydande och oväntad förändring av den ekonomiska utvecklingen som omedelbart måste analyseras bör den underrätta de berörda medlemsstaterna.**

Torsdagen den 23 juni 2011

- (10) Ett förfarande för att övervaka och korrigera skadliga makroekonomiska obalanser, med förebyggande och korrigerande inslag, kräver förstärkta övervakningsverktyg baserade på dem som används i det multilaterala övervakningsförfarandet. Detta kan innefatta utökade kontrollbesök i medlemsstaterna av kommissionen, **i samarbete med Europeiska centralbanken (ECB) för medlemsstater som har euron som valuta eller medlemsstater som deltar i ERM2**, och kompletterande rapportering av medlemsstaterna i händelse av allvarliga obalanser, inbegripet obalanser som äventyrar den ekonomiska och monetära unionens korrekta funktion. **Arbetsmarknadens parter och andra nationella intressenter bör därför, när detta är lämpligt, medverka i dialogen.**
- (11) Vid bedömning av obalanser bör hänsyn tas till hur allvarliga de är ■ samt till eventuella negativa ekonomiska och finansiella spridningseffekter **som ökar sårbarheten i EU:s ekonomi och utgör ett hot mot den monetära unionens smidiga funktion. Det krävs åtgärder för att rätta till makroekonomiska obalanser och skillnader i konkurrenskraft i alla medlemsstater, särskilt i euroområdet. De politiska utmaningarnas karaktär, omfattning och angelägenhet kan emellertid variera kraftigt i de olika berörda medlemsstaterna. Med tanke på befintliga sårbarheter och omfattningen av den anpassning som krävs, är behovet av politiska åtgärder särskilt akut i medlemsstater med varaktigt stort bytesbalansunderskott och stora förluster av konkurrenskraft. Även i de medlemsstater som bygger upp stora överskott i bytesbalansen bör politiken ha som mål att identifiera och genomföra de strukturreformer som bidrar till att stärka den inhemska efterfrågan och tillväxtpotentialen.**
- (11a) Den berörda medlemsstatens förmåga till ekonomisk anpassning och uppnådda resultat avseende efterlevnad av tidigare rekommendationer som avgetts enligt denna förordning och andra rekommendationer som avgetts enligt artikel 121 i fördraget som en del av den multilaterala övervakningen, särskilt de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik, bör också beaktas.
- (12) Om makroekonomiska obalanser konstateras bör rekommendationer, **i förekommande fall med medverkan av relevanta kommittéer**, lämnas till den berörda medlemsstaten som vägledning för lämpliga politiska åtgärder. Den berörda medlemsstatens politiska reaktion för att korrigera obalanser bör vara snabb och alla tillgängliga ekonomisk-politiska instrument som de offentliga myndigheterna förfogar över bör utnyttjas. **I förekommande fall bör relevanta nationella intressenter, däribland arbetsmarknadens parter, också involveras i enlighet med bestämmelserna i EUF-fördraget och nationella rättsliga och politiska arrangemang.** Reaktionen bör därför anpassas till den berörda medlemsstatens specifika miljö och omständigheter och täcka den ekonomiska politikens huvudområden, inbegripet finans- och lönepolitik, arbetsmarknader, varu- och tjänstemarknader och reglering av den finansiella sektorn. **Åtaganden enligt ERM2-avtal behöver beaktas.**
- (13) Förvarningarna och rekommendationerna från Europeiska systemrisknämnden till medlemsstaterna eller till unionen gäller risker av makrofinansiell natur. De **bör också, i tillämpliga fall**, motivera lämpliga uppföljningsåtgärder **från kommissionens sida** när det gäller övervakning av obalanser. **Europeiska systemrisknämndens oberoende och dess sekretessföreskrifter bör till fullo respekteras.**
- (14) Om allvarliga makroekonomiska obalanser konstateras, inbegripet obalanser som äventyrar den ekonomiska och monetära unionens funktion, bör ett förfarande vid alltför stora obalanser inledas, och detta kan inkludera rekommendationer till medlemsstaten, skärpta krav på övervakning och kontroll, och när det gäller medlemsstater vars valuta är euron, möjligheten till verkställighet i enlighet med förordning (EU) nr [.../...] ⁽¹⁾ om landet i fråga framhärdar i att underlåta att vidta korrigerande åtgärder.

(1) EUT L [...], [...], [...].

Torsdagen den 23 juni 2011

- (15) Alla medlemsstater som genomgår förfarandet vid alltför stora obalanser bör fastställa en plan för korrigerande åtgärder som i detalj beskriver den politik som planeras för att genomföra rådets rekommendationer. Planen för korrigerande åtgärder bör innehålla en tidsplan för genomförandet av de beskrivna åtgärderna. Den bör godkännas av rådet **på grundval av en rekommendation. Rekommendationen ska överlämnas till Europaparlamentet.**
- (15a) **Rådet bör ges befogenhet att anta enskilda beslut som fastställer bristande efterlevnad av de rekommendationer som antagits av rådet inom ramen för planen för korrigerande åtgärder. Dessa enskilda beslut är en del av den samordning av medlemsstaternas ekonomiska politik som sker inom rådet i enlighet med artikel 121.1 i fördraget, och utgör därmed en integrerad uppföljning av de berörda rekommendationer som rådet har lämnat i enlighet med artikel 121.4 i fördraget inom ramen för en plan för korrigerande åtgärder.**
- (16) Eftersom ett effektivt ramverk för att upptäcka och förebygga makroekonomiska obalanser inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna var för sig på grund av de djupa handelsmässiga och finansiella banden mellan länderna, liksom på grund av spridningseffekterna av nationell ekonomisk politik på unionen och euroområdet som helhet, och detta därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (16a) **När rådet och kommissionen tillämpar denna förordning bör de till fullo respektera de nationella parlamentens och arbetsmarknadsparternas roll och olikheterna i de nationella systemen, såsom systemen för lönebildning.**
- (16b) **Om rådet finner att en medlemsstat inte längre har en alltför stor obalans ska förfarandet vid alltför stora obalanser avslutas efter det att rådet har upphävt rekommendationerna i artiklarna 7, 8 och 10 på rekommendation från kommissionen. Detta ska baseras på en av kommissionen gjord heltäckande analys som visar att medlemsstaten har handlat i enlighet med rådets rekommendationer och att bakomliggande orsaker och därmed förbundna risker enligt den rekommendation som inleder förfarandet vid alltför stora underskott inte längre föreligger, bland annat med beaktande av den makroekonomiska utvecklingen samt de makroekonomiska utsikterna och spridningseffekterna. Det bör göras ett offentligt uttalande som markerar avslutandet av förfarandet vid alltför stora obalanser.**

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Syfte och definitioner

Artikel 1

Syfte

1. I denna förordning fastställs detaljerade regler för upptäckt **av makroekonomiska obalanser samt för** förebyggande och korrigerande av **alltför stora** makroekonomiska obalanser inom unionen.

1a. **Denna förordning ska tillämpas inom ramen för den europeiska terminen i enlighet med förordning (EU) nr [.../...] om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken.**

Torsdagen den 23 juni 2011

1b. Tillämpningen av förordningen ska till fullo respektera artikel 152 i EUF-fördraget och de rekommendationer som utfärdas inom ramen för denna förordning ska respektera nationell praxis och de nationella systemen för lönebildning. Förordningen ska beakta artikel 28 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och ska därför inte påverka rätten att förhandla om, ingå och tillämpa kollektivavtal samt att vidta stridsåtgärder i enlighet med nationell lagstiftning och praxis.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

a) **obalanser: alla trender som leder till en** makroekonomisk utveckling som inverkar negativt på, eller skulle kunna inverka negativt på, ekonomin i en medlemsstat eller i den ekonomiska och monetära unionen, eller i unionen som helhet.

b) **alltför stora obalanser:** allvarliga obalanser, inbegripet obalanser som äventyrar **eller skulle kunna äventyra** den ekonomiska och monetära unionens korrekta funktion.

KAPITEL II

Upptäckt av obalanser

Artikel 3

Resultattavla

1. **Resultattavlan, inklusive indikatorerna, ska användas** som ett instrument för underlättande av tidig upptäckt och övervakning av obalanser.

2. Resultattavlan ska bestå av **ett fåtal relevanta, praktiska, enkla, mätbara och tillgängliga** makroekonomiska och makrofinansiella indikatorer för medlemsstaterna. **Den ska möjliggöra tidig upptäckt av både kortsiktiga makroekonomiska obalanser och obalanser som växer fram på grund av strukturella och långsiktiga tendenser.**

2a. **Resultattavlan ska bland annat inbegripa indikatorer som är värdefulla för en tidig identifiering av**

a) **interna obalanser, inklusive obalanser som kan växa fram till följd av offentlig och privat skuldsättning, utvecklingen på finansmarknaderna och tillgångsmarknaderna, inbegripet fastighetsmarknaden, utvecklingen av kreditflödet inom den privata sektorn och utvecklingen av arbetslösheten,**

b) **externa obalanser, inklusive obalanser som kan växa fram till följd av utvecklingen av bytesbalansen och medlemsstaternas nettoinvesteringspositioner, real effektiv växelkurs, exportmarknadsandelar och förändringar av priser och kostnader samt konkurrenskraft i andra avseenden än priskonkurrens, med beaktande av produktivitetens olika beståndsdelar.**

2b. **I samband med den ekonomiska avläsningen av resultattavlan i förvarningsmekanismen ska kommissionen särskilt uppmärksamma utvecklingen av den reala ekonomin, däribland den ekonomiska tillväxten, resultatet i fråga om sysselsättning och arbetslöshet, nominell och reell konvergens inom och utanför euroområdet, utvecklingen av produktiviteten och dess relevanta drivkrafter såsom forskning och utveckling och utländska och nationella investeringar samt sektorsrelaterad utveckling, inbegripet på energiområdet, som inverkar på BNP och bytesbalansen.**

Torsdagen den 23 juni 2011

Resultattavlan ska också innehålla indikativa tröskelvärden för dessa indikatorer som ska fungera som förvarningsnivåer. Valet av indikatorer och tröskelvärden ska bidra till att främja konkurrenskraften i EU.

Resultattavlan med indikatorer, och särskilt dess tröskelvärden för förvarning, ska vara symmetrisk och differentieras för medlemsstaterna i euroområdet respektive de medlemsstater som står utanför euroområdet, om detta är motiverat på grund av särdragen i den monetära unionen och relevanta ekonomiska omständigheter. Vid utvecklingen av resultattavlan bör vederbörlig hänsyn också tas till heterogena ekonomiska omständigheter, inbegripet upphämtningseffekter.

2c. Europeiska systemrisknämndens arbete ska vederbörligen beaktas i samband med utarbetandet av indikatorer som är relevanta för stabiliteten på finansmarknaderna. Kommissionen ska uppmana Europeiska systemrisknämnden att uttala sig om förslagen till indikatorer som är relevanta för stabiliteten på finansmarknaderna.

3. Förteckningen över vilka indikatorer **och tröskelvärden** resultattavlan ska innehålla **█** ska offentliggöras.

4. **█** Resultattavlans lämplighet, inbegripet sammansättningen av indikatorer, de fastställda tröskelvärdena och den metod som används, **ska utvärderas med jämna mellanrum, och justeras eller ändras om så är nödvändigt**. Förändringar av den underliggande metoden och resultattavlans sammansättning med tillhörande tröskelvärden ska offentliggöras.

4a. Resultattavlans värden för indikatorerna ska uppdateras minst en gång per år.

Artikel 4

Förvarningsmekanism

1. **Förvarningsmekanismen är utformad för att underlätta tidig upptäckt och övervakning av obalanser. Kommissionen ska utarbeta en årlig rapport med en kvalitativ ekonomisk och finansiell bedömning som bygger på en resultattavla med en uppsättning indikatorer som jämförs med de indikativa tröskelvärdena. Rapporten med resultattavlans värden för indikatorerna ska offentliggöras.**

2. **Kommissionens rapport **█** ska innehålla en ekonomisk och finansiell bedömning som sätter in indikatorernas förändring över tiden i ett vidare sammanhang, vid behov underbyggd av andra relevanta ekonomiska och finansiella indikatorer vid bedömningen av hur obalanserna har utvecklats. Inga slutsatser ska dras från en mekanisk avläsning av resultattavlans indikatorer. Bedömningen ska beakta utvecklingen av obalanserna i unionen och i euroområdet. I rapporten ska också anges om överskridande av **█** tröskelvärdena i en eller flera medlemsstater betyder att eventuella obalanser håller på att växa fram. Bedömningen av medlemsstater med stort bytesbalansunderskott kan skilja sig från bedömningen av medlemsstater som bygger upp stora överskott i bytesbalansen.**

3. Rapporten ska identifiera de medlemsstater som kommissionen anser **kan ha** drabbats av eller **kan riskera** att drabbas av obalanser.

3a. Rapporten ska i god tid överlämnas till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

4. Som en del av den multilaterala övervakningen i enlighet med artikel 121.3 i fördraget ska rådet diskutera och **genomföra en samlad bedömning av** kommissionens rapport. Eurogruppen ska diskutera rapporten i den mån den **█** berör de medlemsstater som har euron som valuta.

Torsdagen den 23 juni 2011

Artikel 5

Fördjupad granskning

1. Med **vederbörlig** hänsyn tagen till de diskussioner i rådet och Eurogruppen som föreskrivs i artikel 3.4, **eller om den ekonomiska utvecklingen ändras på ett betydande och oväntat sätt och som omedelbart måste analyseras för tillämpningen av denna förordning**, ska kommissionen genomföra en fördjupad granskning för varje medlemsstat som den bedömer har drabbats eller riskerar att drabbas av obalanser. ▯

Den fördjupade granskningen ska bygga på en detaljerad analys av de landsspecifika förhållandena, däribland medlemsstaternas olika utgångslägen. Den ska undersöka ett brett urval av ekonomiska variabler och ta hjälp av analysverktyg och kvalitativ information som rör landet i fråga. Den ska ta hänsyn till de nationella särdragen för relationerna och dialogen mellan arbetsmarknadens parter.

Kommissionen ska dessutom vederbörligen beakta eventuell annan information som enligt den berörda medlemsstaten har betydelse, och som medlemsstaten har lagt fram.

Granskningen ska genomföras i samband med övervakningsuppdrag i den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 11e.

2. Den fördjupade granskningen ska **omfatta en utvärdering av huruvida den berörda medlemsstaten är drabbad av obalanser och huruvida dessa obalanser utgör alltför stora obalanser. Den ska undersöka de upptäckta obalansernas ursprung inom ramen för de gällande ekonomiska förhållandena, inbegripet de täta handelsmässiga och finansiella kopplingarna mellan medlemsstaterna och spridningseffekterna av nationell ekonomisk politik. Den ska analysera relevant utveckling med anknytning till unionsstrategin för tillväxt och sysselsättning. Den ska också undersöka den ekonomiska utvecklingens relevans i unionen och i euroområdet som helhet.** Den ska särskilt beakta följande:

- a) Där så är lämpligt, de rekommendationer eller uppmaningar som rådet **har lämnat till de granskade medlemsstaterna och** antagit med stöd av artiklarna 121, 126 **och 148** i fördraget och enligt artiklarna 6, 7, 8, och 10 i denna förordning.
- b) Den granskade medlemsstatens planerade politik, såsom den beskrivs i **nationella reformprogram och, i förekommande fall, i stabilitets- och konvergensprogrammet.**
- c) Alla ▯ varningar eller rekommendationer från Europeiska systemrisknämnden **om systemrisker som tas upp av eller** som berör den medlemsstat som är föremål för granskning. **Europeiska systemrisknämndens krav på konfidentialitet ska respekteras.**

2a. Den fördjupade granskningen ska offentliggöras. Kommissionen ska informera rådet och Europaparlamentet om resultatet av den fördjupade granskningen.

Artikel 6

Förebyggande åtgärder

1. Om kommissionen, på grundval av den fördjupade granskning som avses i artikel 5 i denna förordning, anser att det föreligger obalanser i en medlemsstat ska kommissionen informera rådet, **Eurogruppen och Europaparlamentet** om detta. På rekommendation från kommissionen kan rådet lämna nödvändiga rekommendationer till den berörda medlemsstaten i enlighet med förfarandet i artikel 121.2 i EUF-fördraget.

Torsdagen den 23 juni 2011

2. Rådet ska informera Europaparlamentet om **rekommendationen**. Rådets rekommendationer ska offentliggöras.

2a. Rådets och kommissionens rekommendationer ska till fullo respektera artikel 152 i EUF-fördraget och beakta artikel 28 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

3. Rådet ska årligen **inom ramen för den europeiska terminen** se över **rekommendationen** och kan vid behov **anpassa den** i enlighet med punkt 1.

KAPITEL III

Förfarande vid alltför stora obalanser

Artikel 7

Inledande av förfarandet vid alltför stora obalanser

1. Om kommissionen, på grundval av den fördjupade granskning som avses i artikel 5, anser att en medlemsstat har drabbats av alltför stora obalanser ska kommissionen informera rådet, **Eurogruppen och Europaparlamentet** om detta.

Kommissionen ska också informera de relevanta Europeiska tillsynsmyndigheterna och Europeiska systemrisknämnden, som uppmanas att vidta de åtgärder den anser nödvändiga.

2. Rådet kan, på grundval av en rekommendation från kommissionen, anta **en rekommendation** i enlighet med artikel 121.4 i fördraget, förklara att det föreligger en alltför stor obalans och rekommendera den berörda medlemsstaten att vidta korrigerande åtgärder.

Rekommendationen ska ange typen av obalanser **samt deras effekter** och i detalj beskriva **ett antal politiska rekommendationer** som **ska följas** samt tidsfristen inom vilken den berörda medlemsstaten måste **lämna in en plan för** korrigerande **åtgärder**. Rådet kan i enlighet med artikel 121.4 i fördraget offentliggöra **sin rekommendation**.

Artikel 8

Plan för korrigerande åtgärder

1. Alla medlemsstater för vilka ett förfarande vid alltför stora obalanser har inletts, ska lämna in en plan för korrigerande åtgärder till rådet och kommissionen **på grundval av rekommendationen och** inom en tidsfrist som ska fastställas i **denna** i enlighet med artikel 7. Denna plan för korrigerande åtgärder ska beskriva de specifika **politiska åtgärder** som den berörda medlemsstaten har genomfört eller avser att genomföra samt inbegripa en tidsplan för planens genomförande. **Planen för korrigerande åtgärder ska beakta de ekonomiska och sociala konsekvenserna av de politiska åtgärderna och vara förenlig med de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken och riktlinjerna för sysselsättningen.**

2. Rådet ska bedöma planen för korrigerande åtgärder inom två månader efter inlämnandet och på grundval av en kommissionsrapport. Om planen, på grundval av **en rekommendation** från kommissionen, anses vara tillräcklig, ska rådet **godkänna den genom en rekommendation med en förteckning över de särskilda åtgärder som krävs och tidsfrister för att vidta dem, och fastställa en tidsplan för övervakning med vederbörlig hänsyn till överföringskanalerna, samtidigt som det tas i beaktande att det kan bli ett betydande glapp tidsmässigt mellan antagandet av den korrigerande åtgärden och det att obalansen har rättats till.**

Torsdagen den 23 juni 2011

2a. *Om de åtgärder som vidtagits eller planeras i planen för korrigerande åtgärder eller tidsplanen för deras genomförande anses otillräckliga ska rådet, på grundval av en rekommendation från kommissionen, anta en rekommendation till medlemsstaten att lämna in en ny korrigeringsplan, i regel inom två månader. Den nya planen för korrigerande åtgärder ska granskas i enlighet med det förfarande som fastställs i denna artikel.*

3. Planen för korrigerande åtgärder, kommissionens rapport och rådets **rekommendation** enligt **punkterna 2 och 2a** ska offentliggöras.

Artikel 9

Övervakning av korrigerande åtgärder

1. Kommissionen ska övervaka **genomförandet av den rekommendation som antagits enligt artikel 8.2**. I detta syfte ska medlemsstaten regelbundet rapportera till rådet och kommissionen i form av lägesrapporter med en periodicitet som ska fastställas av rådet enligt den rekommendation som avses i **artikel 8.2**.

2. Rådet ska offentliggöra medlemsstaternas lägesrapporter.

3. Kommissionen får genomföra **utökade** övervakningsuppdrag, **i samarbete med ECB om dessa uppdrag rör medlemsstater som har euron som valuta eller medlemsstater som deltar i ERM2**, i den berörda medlemsstaten för att övervaka genomförandet av planen för korrigerande åtgärder. **Arbetsmarknadens parter och andra nationella intressenter ska därför, när detta är lämpligt, medverka i dialogen.**

4. **Vid relevanta, större förändringar av** de ekonomiska omständigheterna kan rådet, på rekommendation från kommissionen, ändra de rekommendationer som antagits enligt **artikel 8.2** i enlighet med det förfarande som fastställs i den artikeln. **När så är lämpligt ska** den berörda medlemsstaten **uppmannas att** lämna in en reviderad plan för korrigerande åtgärder, som ska bedömas i enlighet med förfarandet i artikel 8.

Artikel 10

Bedömning av de korrigerande åtgärderna

1. På grundval av en rapport från kommissionen ska rådet bedöma huruvida den berörda medlemsstaten har vidtagit de rekommenderade korrigerande åtgärderna **i enlighet med den rekommendation som avgetts enligt artikel 8.2**.

2. Kommissionens rapport ska offentliggöras.

3. **Rådet ska göra sin bedömning** inom den tidsfrist som fastställts i rådets rekommendationer som antagits i enlighet med **artikel 8.2**.

4. Om rådet **anser** att medlemsstaten inte har vidtagit de rekommenderade korrigerande åtgärderna ska rådet, på rekommendation från kommissionen, anta **ett beslut som fastställer bristande efterlevnad och en rekommendation med nya tidsfrister** för korrigerande åtgärder. **Rådet ska i detta fall informeras och slutsatserna från det övervakningsuppdrag som avses i artikel 9.3 ska offentliggöras.**

Kommissionens rekommendation som fastställer bristande efterlevnad ska anses vara antagen av rådet, om inte rådet med kvalificerad majoritet beslutar att förkasta rekommendationen inom tio dagar efter det att kommissionen har antagit den. Den berörda medlemsstaten får begära att rådet håller ett sammanträde för att rösta om detta beslut.

Torsdagen den 23 juni 2011

I enlighet med artikel 11e får Europaparlamentet, på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstat, uppmana rådets ordförande, kommissionen och, i förekommande fall, ordföranden för Eurogruppen att i det ansvariga utskottet diskutera beslutet som fastställer bristande efterlevnad.

5. Om rådet *på grundval av kommissionens rapport* anser att den berörda medlemsstaten har vidtagit de rekommenderade korrigerande åtgärderna ska förfarandet vid alltför stora obalanser *anses aktiverat och tills vidare lämnas vilande, men övervakningen ska fortsätta i enlighet med den tidsplan som antogs i rekommendationen enligt artikel 8.2. Rådet ska offentliggöra skälen för att låta förfarandet vila och erkänna de korrigerande åtgärder som medlemsstaten vidtagit.*

I

Artikel 11

Avslutande av förfarandet vid alltför stora obalanser

Rådet ska upphäva de rekommendationer som avgetts enligt artiklarna 7, 8 och 10 på rekommendation av kommissionen så snart som rådet anser att medlemsstaten inte längre är drabbad av alltför stora obalanser, så som det anges i den rekommendation som avses i artikel 7.2, och offentliggöra ett uttalande där detta återges.

Artikel 11a

Omröstning i rådet

När det gäller de åtgärder som avses i artiklarna 7–11, ska rådet agera utan att beakta den röst som den berörda medlemsstaten avger i rådet.

Artikel 11b

Övervakningsuppdrag

1. *Kommissionen ska se till att det förs en ständig dialog med medlemsstaternas myndigheter i enlighet med målen i denna förordning. Kommissionen ska i detta syfte framför allt utföra uppdrag i syfte att bedöma den aktuella ekonomiska situationen i medlemsstaten och fastställa eventuella risker och svårigheter när det gäller att uppfylla målen i denna förordning.*

2. *Ett utökat övervakningsuppdrag kan utföras, i syfte att följa upp situationen på plats, för medlemsstater som är föremål för en rekommendation i vilken det konstateras att det föreligger en alltför stor obalans i enlighet med artikel 7.2 i denna förordning.*

3. *När den berörda medlemsstaten är en medlemsstat som har euron som valuta eller som deltar i ERM2, får kommissionen, i förekommande fall, uppmana företrädare för Europeiska centralbanken att delta i övervakningsuppdragen.*

4. *Kommissionen ska rapportera till rådet om resultatet av det uppdrag som avses i punkt 2 och kan vid behov besluta att offentliggöra resultatet.*

5. *När kommissionen organiserar de övervakningsuppdrag som avses i punkt 2, ska den översända sina preliminära resultat till den berörda medlemsstaten för synpunkter.*

Artikel 11c

Ekonomisk dialog

1. *För att stärka dialogen mellan EU:s institutioner, särskilt Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och säkerställa ökad transparens och ansvars- och redovisningsskyldighet, får Europaparlamentets ansvariga utskott uppmana rådets ordförande, kommissionen och, i förekommande fall, Europeiska rådets ordförande eller ordföranden för Eurogruppen att i det ansvariga utskottet diskutera*

Torsdagen den 23 juni 2011

- a) information som lämnats av rådet om de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget,
  - b) allmänna riktlinjer som kommissionen utfärdat till medlemsstaterna i början av den årliga övervakningscykeln,
  - c) alla slutsatser som dragits av Europeiska rådet om riktlinjer för den ekonomiska politiken inom ramen för den europeiska terminen,
  - d) resultatet av multilateral övervakning som utförts enligt denna förordning,
  - e) alla slutsatser som dragits av Europeiska rådet om riktlinjerna för och resultatet av den multilaterala övervakningen,
  - f) alla översyner av genomförandet av den multilaterala övervakningen i slutet av den europeiska terminen,
  - g) rekommendationer som antagits i enlighet med artiklarna 7.2, 8.2 och 10.4 i denna förordning.
2. Europaparlamentets ansvariga utskott kan erbjuda den medlemsstat som berörs av rådets rekommendation eller beslut i enlighet med artiklarna 7.2, 8.2 och 10.4 att delta i en diskussion.
  3. Kommissionen och rådet ska regelbundet informera Europaparlamentet om resultatet av tillämpningen av denna förordning.

Artikel 11d

Översyn

1. Kommissionen ska inom tre år efter denna förordnings ikraftträdande, och därefter vart femte år, offentliggöra en rapport om tillämpningen av denna förordning.

Rapporten ska innehålla en utvärdering av bland annat

- a) förordningens ändamålsenlighet,
  - b) framstegen med att säkra fastare samordning av den ekonomiska politiken och en varaktig konvergens mellan medlemsstaternas ekonomiska resultat i enlighet med fördraget.
2. Rapporten ska i förekommande fall åtföljas av ett förslag till ändring av denna förordning.
  3. Rapporten ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 11e

Rapport

1. Kommissionen ska varje år därefter offentliggöra en rapport om tillämpningen av denna förordning, och om uppdateringen av resultattavlan i enlighet med artikel 4, och lägga fram den inför rådet och Europaparlamentet inom ramen för den europeiska terminen.

Torsdagen den 23 juni 2011

KAPITEL IV

Slutbestämmelser

Artikel 12

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott *

P7_TA(2011)0288

Europaparlamentets ändringar antagna den 23 juni 2011 av förslaget till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1467/97 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott (KOM(2010)0522 – C7-0396/2010 – 2010/0276(CNS)) ⁽¹⁾

(2012/C 390 E/18)

(Särskilt lagstiftningsförfarande – samråd)

[Ändring 2]

PARLAMENTETS ÄNDRINGSFÖRSLAG (*)

till kommissionens förslag

---

(1) Ärendet återförvisades till det ansvariga utskottet för ytterligare behandling enligt artikel 57.2 andra stycket i arbetsordningen (A7-0179/2011).

(*) Ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen ■

RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 1467/97 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 126.14, andra stycket

Torsdagen den 23 juni 2011

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets ståndpunkt ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Samordningen av medlemsstaternas ekonomiska politik inom unionen bör enligt fördraget **om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget)** innebära att man följer riktlinjerna om stabila priser, sunda offentliga finanser och monetära förhållanden samt en stabil betalningsbalans.
- (2) Inledningsvis utgick stabilitets- och tillväxtpakten från rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽³⁾, rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott ⁽⁴⁾ samt Europeiska rådets resolution av den 17 juni 1997 om stabilitets- och tillväxtpakten ⁽⁵⁾. Förordningarna (EG) nr 1466/97 och (EG) nr 1467/97 ändrades år 2005 genom förordningarna (EG) nr 1055/2005 respektive (EG) nr 1056/2005. Dessutom antogs rådets rapport av den 20 mars 2005 om "Att förbättra genomförandet av stabilitets- och tillväxtpakten".
- (3) Stabilitets- och tillväxtpakten grundas på målet om sunda **och hållbara** offentliga finanser, som ett sätt att stärka förutsättningarna för prisstabilitet och stark varaktig tillväxt som kan bidra till ökad sysselsättning.
- (4) Den gemensamma ramen för ekonomisk styrning behöver förbättras, även **genom en bättre** budgetövervakning. Detta ligger i linje med den höga **integrationsgraden mellan** medlemsstaternas ekonomier i Europeiska unionen och särskilt i euroområdet.
- (4a) **Att uppnå och upprätthålla en dynamisk inre marknad bör betraktas som en central aspekt av en ekonomisk och monetär union som fungerar väl och friktionsfritt.**
- (4b) **Ramen för förbättrad ekonomisk styrning bör bygga på flera sammankopplade politiska åtgärder för hållbar tillväxt och sysselsättning, vilka måste vara inbördes samstämda, i synnerhet en unionsstrategi för tillväxt och sysselsättning särskilt inriktad på att utveckla och förstärka den inre marknaden, främjande av internationell handel och konkurrenskraft, en effektiv ram för att förebygga och korrigera alltför stora underskott i de offentliga finanserna (stabilitets- och tillväxtpakten), en stabil ram för att förebygga och korrigera makroekonomiska obalanser, minimikrav för nationella budgetramar, förstärkt reglering och tillsyn av finansmarknaderna, inbegripet Europeiska systemrisknämndens makrotillsyn.**

⁽¹⁾ EUT C ...

⁽²⁾ EUT C 150, 20.5.2011, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 6.

⁽⁵⁾ EUT C 236, 2.8.1997, s. 1.

Torsdagen den 23 juni 2011

- (4c) *Att uppnå och upprätthålla en dynamisk inre marknad bör betraktas som en central aspekt av en ekonomisk och monetär union som fungerar väl och friktionsfritt.*
- (4d) *Stabilitets- och tillväxtpakten och hela ramen för ekonomisk styrning bör komplettera och stödja unionsstrategin för tillväxt och sysselsättning. Dessa samband mellan de olika delarna bör inte medge undantag från stabilitets- och tillväxtpaktens bestämmelser.*
- (4e) *En förstärkt ekonomisk styrning bör innebära att Europaparlamentet och de nationella parlamenten i högre grad och i ett tidigare skede involveras. Europaparlamentets ansvariga utskott kan erbjuda den medlemsstat som berörs av rådets rekommendation enligt artikel 126.7 i fördraget, ett föreläggande enligt artikel 126.9 i fördraget eller ett beslut enligt artikel 126.11 i fördraget att delta i en diskussion.*
- (4f) *Erfarenheterna och misstagen från det första årtiondet med den ekonomiska och monetära unionen visar att det behövs en förbättrad ekonomisk styrning inom unionen, som bör bygga på ett större nationellt egenansvar för gemensamt överenskomna regler och åtgärder och på solidare ramar för övervakning på EU-nivå av den nationella ekonomiska politiken.*
- (4g) *Kommissionen bör få en starkare roll i det förstärkta övervakningsförfarandet. Detta gäller medlemsstatsspecifika bedömningar, övervakning, även uppdrag och rekommendationer.*
- (4h) *Kommissionen och rådet bör vid tillämpningen av denna förordning beakta alla relevanta faktorer och den ekonomiska och budgetmässiga situationen i de berörda medlemsstaterna.*
- (5) *Reglerna om budgetdisciplin bör stärkas, särskilt genom att ge skuldernas och hållbarhetens nivå och utveckling en mer framträdande roll. Systemen för att säkerställa iakttagande av dessa regler och kontroll av efterlevnaden bör också förbättras.*
- (5a) *Kommissionen bör få en starkare roll i den förstärkta övervakningen av medlemsstatsspecifika bedömningar, uppföljningar, övervakningsuppdrag, rekommendationer och varningar.*
- (6) *För att det nuvarande förfarandet vid alltför stora underskott ska kunna genomföras utifrån både underskotts- och skuldkriteriet, krävs det ■ ett numeriskt riktmärke som tar hänsyn till konjunkturcykeln för bedömningen av om den offentliga skuldens andel av bruttonationalprodukten minskar i tillräcklig utsträckning och närmar sig referensvärdet i tillfredsställande takt. En övergångsperiod bör införas så att medlemsstater som är föremål för förfarandet vid alltför stora underskott vid datumet för antagandet av denna förordning kan anpassa sin politik till det numeriska riktmärket för skuldminskning. Detta bör även tillämpas på medlemsstater som är föremål för ett EU/IMF-anpassningsprogram.*

Torsdagen den 23 juni 2011

- (7) **■ En avvikelse från det numeriska riktmärket för skuldminskning bör inte räcka för att fastställa att ett alltför stort underskott föreligger, utan alla faktorer av betydelse bör ■ beaktas som ingår i kommissionens rapport enligt artikel 126.3 i EUF-fördraget. Framför allt bedömningen av konjunkturreffekten och sammansättningen av stock-/flödesjusteringar på skuldutvecklingen kan vara tillräckligt för att kunna utesluta att ett alltför stort underskott fastställs utifrån skuldkriteriet.**
- (8) När förekomsten av ett alltför stort underskott fastställs utifrån underskottskriteriet och under de steg som leder fram till detta, bör alla de faktorer av betydelse beaktas som ingår i kommissionens rapport enligt artikel 126.3 i fördraget, om den offentliga skuldens andel av bruttonationalprodukten inte överskrider referensvärdet.
- (8a) När man beaktar reformer av pensionssystemen bland de relevanta faktorerna bör huvudkriteriet vara huruvida de förbättrar hållbarheten på lång sikt i pensionssystemet generellt, utan att öka riskerna för budgetsituationen på medellång sikt.**
- (9) I kommissionens rapport enligt artikel 126.3 i fördraget bör det nationella finanspolitiska ramverkets kvalitet bedömas på lämpligt sätt, eftersom detta spelar en avgörande roll för att främja finanspolitisk konsolidering och hållbara offentliga finanser. **Man bör därvid även ta hänsyn till de minimikrav som fastställs i rådets direktiv [om krav på medlemsstaternas budgetramar] liksom andra överenskomna önskvärda krav på budgetdisciplin.**
- (10) Övervakningen av om rådets rekommendationer om korrigerande av alltför stora överskott följs bör underlättas genom att dessa specificerar årliga finanspolitiska mål, som överensstämmer med den begärda förbättringen av de offentliga finanserna i konjunkturrensade termer, exklusive engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder. **I detta sammanhang bör det årliga riktmärket motsvarande 0,5 % av BNP uppfattas som årsmedelvärde.**
- (11) Vid bedömningen av effektiva åtgärder vore det en fördel att använda följandet av offentliga utgiftsmål som utgångspunkt tillsammans med genomförandet av planerade särskilda åtgärder på intäktsidan.
- (12) Vid bedömningen av om tidsfristen bör förlängas för att korrigera ett alltför stort underskott, bör särskild hänsyn tas till **■ allvarliga konjunkturedgångar inom euroområdet eller inom EU som helhet under förutsättning att detta inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt.**
- (13) Tillämpningen av ekonomiska sanktioner enligt artikel 126.11 i fördraget bör skärpas, så att de utgör ett verkligt incitament till att följa rekommendationer enligt artikel 126.9.
- (14) För att säkerställa att deltagande medlemsstater följer unionens ramverk för den finanspolitiska tillsynen, bör regelbaserade sanktioner utformas utifrån artikel 136 i fördraget för att åstadkomma rättvisa, punktliga och effektiva mekanismer för följande av stabilitets- och tillväxtpaktens regler.
- (14a) Indrivna böter bör avsättas för stabilitetsmekanismer för att tillhandahålla finansiellt bistånd, vilka inrättats av medlemsstaterna i euroområdet för att trygga stabiliteten i euroområdet som helhet.**

Torsdagen den 23 juni 2011

- (15) Vid hänvisningarna i förordning (EG) nr 1467/97 bör det beaktas att artikelnumreringen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är ny och att rådets förordning (EG) nr 3605/93 ersatts med rådets förordning (EG) nr 479/2009 av den 25 maj 2009 om tillämpningen av protokollet om förfarandet vid alltför stora underskott som är fogat till fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾.
- (16) Förordning (EG) nr 1467/97 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1467/97 ska ändras på följande sätt.

1. Artikel 1 ska ersättas med följande:

”Artikel 1

1. Bestämmelserna i denna förordning **ska** påskynda och förtydliga tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott. **Syftet med förfarandet vid alltför stora underskott är att förhindra alltför stora underskott** i den offentliga sektorns finanser och att i de fall underskott uppstår bidra till att de omgående korrigeras, varvid iakttagandet av budgetdisciplin granskas med utgångspunkt från kriterierna offentliga underskott och offentliga skulder.

2. Med ”deltagande medlemsstater” avses i denna förordning ”de medlemsstater som har euron som valuta”.

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

”1. Underskottet i den offentliga sektorns finanser ska anses överskrida referensvärdet undantagsvis enligt artikel 126.2 a andra strecksatsen i fördraget, när det orsakas av en ovanlig händelse utanför den berörda medlemsstatens kontroll som har stor inverkan på den offentliga sektorns finansiella ställning eller när det orsakas av en allvarlig konjunkturedgång.”

- b) Följande punkt **■** ska läggas till:

”1a. När den offentliga skuldens andel av bruttonationalprodukten (BNP) överskrider referensvärdet, ska den anses minska i tillräcklig utsträckning och närma sig referensvärdet i tillfredsställande takt enligt artikel 126.2 b i fördraget om differensen till referensvärdet under de föregående tre åren, **som ett riktmärke**, har minskat med **i genomsnitt** en tjugondel per år, **på grundval av förändringarna under de senaste tre år för vilka det finns tillgängliga uppgifter. Kravet enligt skuldkriteriet ska också anses vara uppfyllt om budgetprognoserna från kommissionen anger att den föreskrivna minskningen i differensen kommer att inträffa under en treårsperiod som omfattar två år efter det sista året för vilket uppgifterna finns tillgängliga. För en medlemsstat som är föremål för förfarandet vid alltför stora underskott den [för in datum för antagande av denna förordning] och under en treårsperiod från korrigeringen av det alltför stora underskottet ska kravet enligt skuldkriteriet anses vara uppfyllt om den berörda medlemsstaten gör tillräckliga framsteg när det gäller att uppfylla det enligt bedömningen i rådets yttranden om dess stabilitets- eller konvergensprogram.**

⁽¹⁾ EUT L 145, 10.6.2009, s. 1.

Torsdagen den 23 juni 2011

Vid tillämpningen av riktmärket för skuldanpassning ska hänsyn tas till konjunktorens påverkan på takten för skuldminskning.”

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. När kommissionen utarbetar en rapport i enlighet med artikel 126.3 i fördraget, ska den beakta alla faktorer av betydelse som anges i den artikeln, **om de i betydande utsträckning påverkar bedömningen av om underskotts- och skuldkriterierna uppfylls av den berörda medlemsstaten**. Rapporten ska på lämpligt sätt ta upp:

- Det ekonomiska lägets utveckling på medellång sikt, särskilt tillväxtpotential, **inklusive de olika bidragen från arbetskraft, kapitalackumulering och total faktorproduktivitet, konjunkturutveckling och den privata sektorns nettosparande**.
- Utvecklingen av de offentliga finanserna på medellång sikt (särskilt **resultatet av anpassningen för att uppnå det medelfristiga budgetmålet, primärsaldots nivå och utvecklingen av de primära utgifterna, både de löpande utgifterna och kapitalutgifterna**, politiskt genomförande när det gäller förebyggande och korrigerande av alltför stora makroekonomiska obalanser, **politiskt genomförande av** unionens gemensamma tillväxtstrategi och de offentliga finansernas allmänna kvalitet, särskilt då **de nationella budgetramarnas ändamålsenlighet**).
- Rapporten ska **■** också innehålla en analys av **den offentliga** skuldställningen på medellång sikt, **dess dynamik och hållbarhet** (särskilt **■** riskfaktorer **■** inklusive skuldernas löptids- och valutastruktur, stock-/flödesjusteringar **och deras sammansättning**, ackumulerade reserver och andra **finansiella** tillgångar; garantier särskilt till finanssektorn; **och alla** till åldrandet **■** implicit relaterade skulder samt privata skulder om de implicit utgör eventualförpliktelser för den offentliga sektorn).
- Dessutom ska kommissionen vederbörligen **och uttryckligen** beakta eventuella andra faktorer som enligt den berörda medlemsstaten har betydelse för en samlad **■** bedömning av **om underskotts- och skuldkriterierna uppfylls** och som medlemsstaten har förelagt **rådet och kommissionen ■**. I detta sammanhang ska särskild hänsyn tas till: budgetmässiga ansträngningar för att främja internationell solidaritet och uppnå unionens politiska mål, **den skuld som uppstått i form av bilateralt och multilateralt stöd mellan medlemsstaterna i samband med åtgärder för att trygga den finansiella stabiliteten, den skuld som härrör från finansiella stabiliseringsåtgärder vid allvarliga finansiella störningar.”**

d) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Kommissionen och rådet ska göra en övergripande balanserad bedömning av alla faktorer av betydelse, särskilt av om de som förstärkande eller reducerande faktorer påverkar bedömningen av om underskotts- och/eller skuldkriterierna uppfylls. Om skuldkvoten överskrider referensvärdet, ska vid bedömningen av om skuldkriteriet uppfylls dessa faktorer endast beaktas under de steg som föregår beslutet om förekomsten av ett alltför stort underskott enligt artikel 126.4, 126.5 och 126.6 i fördraget, om den övergripande principens bägge villkor uppfylls, nämligen att faktorerna av betydelse ska beaktas först när underskottet i de offentliga finanserna ligger nära referensvärdet och referensvärdet överskrids endast tillfälligt.

Torsdagen den 23 juni 2011

Dessa faktorer ska dock beaktas under de steg som föregår beslutet om förekomsten av ett alltför stort underskott vid bedömningen av om skuldkriteriet uppfylls."

da) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Vid bedömningen av om underskotts- och skuldkriteriet uppfylls och under de följande skedena i förfarandet vid alltför stora underskott ska kommissionen och rådet vederbörligen beakta genomförandet av pensionsreformer genom vilka ett system med flera pelare, varav en obligatorisk, fullt ut finansierad pelare, införs samt nettokostnaden för den offentligt förvaltade pelaren. Särskild hänsyn ska tas till de genom reformen skapade inslagen i det övergripande pensionssystemet, framför allt huruvida de förbättrar hållbarheten på lång sikt utan att öka riskerna för budgetläget på medellång sikt."

db) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. Om rådet, på grundval av kommissionens förslag och på grundval av artikel 126.6 i EUF-fördraget, har avgjort att ett alltför stort underskott föreligger i en medlemsstat, ska rådet och kommissionen beakta de faktorer av betydelse som avses i punkt 3, eftersom de påverkar den berörda medlemsstatens situation, även under de följande skedena i förfarandet enligt artikel 126 i EUF-fördraget, inklusive de som anges i artiklarna 3.5 och 5.2 i denna förordning, särskilt under fastställandet av en tidsfrist för att korrigera det alltför stora underskottet, och i förekommande fall en förlängning av denna. Dessa faktorer av betydelse ska emellertid inte beaktas när det gäller rådets beslut enligt artikel 126.12 i EUF-fördraget om att rådet ska upphäva samtliga eller vissa av sina beslut enligt artikel 126.6 till 126.9 och 126.11 i EUF-fördraget."

e) Punkt 7 ska ersättas med följande:

"7. Om en medlemsstat har ett alltför stort underskott som överskrider referensvärdet och detta återspeglar genomförandet av en pensionsreform, genom vilken ett system införs med flera pelare varav en obligatorisk fullt ut finansierad pelare, ska kommissionen och rådet även ta hänsyn till reformens kostnad ■ när de bedömer utvecklingen av siffrorna för ■ underskott i förfarandet vid alltför stora underskott så länge som underskottet inte väsentligt överskrider en nivå som kan anses ligga nära referensvärdet och skuldkvoten inte överskrider referensvärdet, på villkor att den övergripande finanspolitiska hållbarheten bibehålls. ■ Nettokostnaden ska också beaktas vid rådets beslut enligt artikel 126.12 i EUF-fördraget om att upphäva vissa eller samtliga av sina beslut enligt artikel 126.6 till 126.9 och 126.11 i EUF-fördraget, om underskottet har minskat väsentligt och kontinuerligt och nått en nivå som ligger nära referensvärdet ■."

2a. Följande avsnitt ska införas:

"Avsnitt 1a

EKONOMISK DIALOG

Artikel 2a

1. För att stärka dialogen mellan EU:s institutioner, särskilt Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och säkerställa ökad transparens och ansvars- och redovisningsskyldighet, får Europaparlamentets ansvariga utskott uppmana rådets ordförande, kommissionen och, i förekommande

Torsdagen den 23 juni 2011

fall, Eurogruppens ordförande att i det ansvariga utskottet diskutera rådets rekommendation enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget, och förelägganden enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget samt beslut som fattats enligt artikel 126.6 och 126.11 i EUF-fördraget.

Europaparlamentets ansvariga utskott får ge den medlemsstat som berörs av en sådan rekommendation, ett sådant föreläggande och ett sådant beslut möjlighet att delta i en diskussion.

2. Kommissionen och rådet ska regelbundet informera Europaparlamentet om tillämpningen av denna förordning."

3. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Kommissionen ska fullt ut beakta yttrandet enligt punkt 1, och om den anser att ett alltför stort underskott föreligger ska den avge ett yttrande och en rekommendation till rådet i enlighet med artikel 126.5 och 126.6 i **EUF-fördraget och informera Europaparlamentet.**"

b) I punkt 3 ska hänvisningen till "artikel 4.2 och 4.3 i förordning (EG) nr 3605/93" ersättas med en hänvisning till "artikel 3.2 och 3.3 i förordning (EG) nr 479/2009".

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. I rådets rekommendation i enlighet med artikel 126.7 i **EUF-fördraget** ska det fastställas en tidsfrist på högst sex månader, inom vilken den berörda medlemsstaten ska vidta effektiva åtgärder. **Om omständigheterna är allvarliga får tidsfristen för effektiva åtgärder förkortas till tre månader.** I rådets rekommendation ska det även fastställas en tidsfrist för korrigeringen av det alltför stora underskottet, vilken ska slutföras under det år som följer på året då underskottet fastställdes, om inte särskilda omständigheter föreligger. I rekommendationen ska rådet begära att medlemsstaten uppnår årliga budgetmål som enligt rekommendationens underliggande prognos som ett riktmärke motsvarar en årlig minsta förbättring på minst 0,5 % av BNP av sitt konjunkturrensade saldo, utan engångsåtgärder och tillfälliga åtgärder, för att korrigera det alltför stora underskottet inom tidsfristen i rekommendationen."

d) Följande punkt **■** ska läggas till:

"4a. Inom **den tidsfrist som avses i** punkt 4 ska den berörda medlemsstaten rapportera till kommissionen och rådet om åtgärder som vidtagits med anledning av rådets rekommendation enligt artikel 126.7 i **EUF-fördraget**. Rapporten ska innehålla mål för de offentliga utgifterna **och inkomsterna** och för diskretionära åtgärder på **både utgifts- och inkomstsidan** som är förenliga med rådets rekommendationer enligt artikel 126.7 i **EUF-fördraget**, samt uppgifter om vilka åtgärder som vidtagits och vilken typ av åtgärder som planeras för att uppnå dessa mål. Rapporten ska offentliggöras."

Torsdagen den 23 juni 2011

e) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Om effektiva åtgärder har vidtagits i enlighet med en rekommendation enligt artikel 126.7 i fördraget och oväntade negativa ekonomiska händelser med stora negativa effekter för de offentliga finanserna inträffar efter antagandet av den rekommendationen, får rådet på kommissionens rekommendation besluta att anta en reviderad rekommendation enligt artikel 126.7 i fördraget. Med beaktande av de faktorer av betydelse som avses i artikel 2.3 i denna förordning får tidsfristen för korrigeringen av det alltför stora underskottet enligt den reviderade rekommendationen som regel utsträckas med ett år. Rådet ska bedöma om det, jämfört med de ekonomiska prognoserna i sin rekommendation, föreligger oväntade negativa ekonomiska händelser med stora negativa effekter för de offentliga finanserna. **I händelse av en allvarlig konjunktunedgång inom euroområdet eller inom EU som helhet**, får rådet på kommissionens rekommendation också besluta att anta ett reviderat föreläggande enligt artikel 126.7 i fördraget **på villkor att detta inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt.**”

4. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Rådets beslut att offentliggöra sina rekommendationer, när det finner att inga effektiva åtgärder har vidtagits i enlighet med artikel 126.8 i EUF-fördraget, ska fattas omedelbart efter utgången av den tidsfrist som har fastställts enligt artikel 3.4 i denna förordning.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Vid bedömningen av om effektiva åtgärder har vidtagits till följd av dess rekommendationer enligt artikel 126.7 i **EUF-fördraget** ska rådet grunda sitt beslut på den rapport som lämnats av den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 3.4a i denna förordning, på dess genomförande samt på andra offentliggjorda beslut av den berörda medlemsstatens regering.

När rådet i enlighet med artikel 126.8 i EUF-fördraget finner att den berörda medlemsstaten har underlåtit att vidta effektiva åtgärder, ska det rapportera detta till Europeiska rådet.”

5. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Rådets beslut att förelägga den berörda deltagande medlemsstaten att vidta åtgärder för att minska underskottet enligt artikel 126.9 i fördraget ska fattas inom två månader efter det beslut i vilket rådet har fastställt att inga effektiva åtgärder har vidtagits enligt artikel 126.8. I föreläggandet ska rådet begära att medlemsstaten uppnår årliga budgetmål som enligt rekommendationens underliggande prognos som ett riktmärke motsvarar en årlig minsta förbättring på minst 0,5 % av BNP av sitt konjunkturrensade saldo, utan engångsåtgärder och tillfälliga åtgärder, för att korrigera det alltför stora underskottet inom tidsfristen i rekommendationen. Rådet ska också ange åtgärder som främjar att dessa mål uppnås.”

Torsdagen den 23 juni 2011

b) Följande punkt ■ ska läggas till:

"1a. Efter rådets föreläggande enligt artikel 126.9 i **EUF-fördraget** ska den berörda medlemsstaten rapportera till kommissionen och rådet om de åtgärder som vidtagits med anledning av rådets föreläggande. Rapporten ska innehålla målen för de offentliga utgifterna **och inkomsterna** och för de diskretionära åtgärderna på **både utgifts- och** intäktssidan samt information om de åtgärder som vidtagits med anledning av rådets specifika rekommendationer, så att rådet vid behov kan fatta beslut i enlighet med artikel 6.2 i denna förordning. Rapporten ska offentliggöras."

c) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Om effektiva åtgärder har vidtagits i enlighet med ett föreläggande enligt artikel 126.9 i fördraget och oväntade negativa ekonomiska händelser med stora negativa effekter för de offentliga finanserna inträffar efter att föreläggandet antagits, får rådet på kommissionens rekommendation besluta att anta ett reviderat föreläggande enligt artikel 126.9 i fördraget. Med beaktande av de faktorer av betydelse som avses i artikel 2.3 i denna förordning får tidsfristen för korrigeringen av det alltför stora underskottet enligt det reviderade föreläggandet som regel utsträckas med ett år. Rådet ska bedöma om det, jämfört med de ekonomiska prognoserna i sitt föreläggande, föreligger oväntade negativa ekonomiska händelser med stora negativa effekter för de offentliga finanserna. **I händelse av en allvarlig konjunkturedgång inom euroområdet eller inom EU som helhet**, får rådet på kommissionens rekommendation också besluta att anta ett reviderat föreläggande enligt artikel 126.7 i fördraget **på villkor att detta inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt.**"

6. Artikel 6 ska ersättas med följande:

"Artikel 6

1. Vid bedömningen av om effektiva åtgärder har vidtagits med anledning av dess föreläggande enligt artikel 126.9 i **EUF-fördraget** ska rådet grunda sitt beslut på den rapport som den berörda medlemsstaten lämnat i enlighet med artikel 5.1a i denna förordning, på dess genomförande samt på andra offentliggjorda beslut av den berörda medlemsstatens regering. **Hänsyn ska tas till resultatet av det övervakningsuppdrag som ska genomföras av kommissionen i enlighet med artikel 10a.**

2. När villkoren för att tillämpa artikel 126.11 i **EUF-fördraget** är uppfyllda, ska rådet ålägga sanktioner enligt artikel 126.11 i **EUF-fördraget**. Ett sådant beslut ska fattas senast fyra månader efter rådets beslut att förelägga den berörda deltagande medlemsstaten att vidta åtgärder enligt artikel 126.9 i **EUF-fördraget.**"

7. ■ Artikel 7 ska **ersättas med följande:**

"Artikel 7

Om en deltagande medlemsstat underlåter att följa rådets på varandra följande beslut enligt artikel 126.7 och 126.9 i EUF-fördraget ska rådets beslut om att ålägga sanktioner i enlighet med artikel 126.11 i EUF-fördraget fattas i regel inom sexton månader efter de rapporteringsdatum som fastställs i artikel 3.2 och 3.3 i förordning (EG) nr 479/2009. Om artikel 3.5 eller 5.2 i denna

Torsdagen den 23 juni 2011

förordning tillämpas ändras tidsfristen på sexton månader i enlighet med detta. Ett påskyndat förfarande ska användas om det rör sig om ett avsiktligt planerat underskott som enligt rådets beslut är alltför stort.”

8. Artikel 8 ska ersättas med följande:

”Artikel 8

Rådets beslut att skärpa sanktionerna i enlighet med artikel 126.11 i fördraget ska fattas senast två månader efter rapporteringstillfällena enligt förordning (EG) nr 479/2009. Rådets beslut att upphäva vissa eller samtliga av sina beslut i enlighet med artikel 126.12 i fördraget ska fattas så snart som möjligt och under inga omständigheter senare än två månader efter rapporteringstillfällena enligt förordning (EG) nr 479/2009.”

9. I artikel 9.3 ska hänvisningen till ”artikel 6” ersättas med en hänvisning till ”artikel 6.2”.

10. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

- a) Inledningsfrasen till punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen och rådet ska övervaka genomförandet av de åtgärder som har vidtagits”.

- b) I punkt 3 ska hänvisningen till ”förordning (EG) nr 3605/93” ersättas med en hänvisning till ”förordning (EG) nr 479/2009”.

10a. Följande artikel ska införas:

”Artikel 10a

1. Kommissionen ska upprätthålla en ständig dialog med medlemsstaternas myndigheter i enlighet med målen i denna förordning. Kommissionen ska i detta syfte framför allt utföra uppdrag i syfte att bedöma den aktuella ekonomiska situationen i medlemsstaten och fastställa eventuella risker och svårigheter när det gäller att uppfylla målen i denna förordning.

2. Ett utökat övervakningsuppdrag kan utföras, i syfte att följa upp situationen på plats, för medlemsstater som är föremål för rekommendationer och förelägganden som utfärdats efter ett beslut i enlighet med artikel 126.8 och beslut i enlighet med artikel 126.11 i EUF-fördraget. Berörda medlemsstater ska tillhandahålla all information som är nödvändig för att förbereda och genomföra uppdraget.

3. När den berörda medlemsstaten är en medlemsstat som har euron som valuta eller som deltar i ERM2, får kommissionen, i förekommande fall, uppmana företrädare för Europeiska centralbanken att delta i övervakningsuppdragen.

4. Kommissionen ska rapportera till rådet om resultatet av det uppdrag som avses i punkt 2 och kan vid behov besluta att offentliggöra resultatet.

Torsdagen den 23 juni 2011

5. *När kommissionen organiserar de övervakningsuppdrag som avses i punkt 2, ska den över-
sända sina preliminära resultat till den berörda medlemsstaten för synpunkter.”*

11. Artikel 11 ska ersättas med följande:

”Artikel 11

När rådet beslutar att tillämpa sanktioner mot en deltagande medlemsstat i enlighet med artikel 126.11 i **EUF-fördraget**, ska som regel böter åläggas. Rådet får besluta att komplettera dessa böter med övriga åtgärder enligt artikel 126.11 i **EUF-fördraget**.”

12. Artikel 12 ska ersättas med följande:

”Artikel 12

1. Böter ska omfatta en fast del motsvarande 0,2 % av BNP och en rörlig del. Den rörliga delen ska motsvara en tiondel av skillnaden mellan underskottet i procent av BNP under det föregående året och antingen referensvärdet för offentliga underskott eller, om bristande budgetdisciplin även omfattar skuldriteriet, saldot i de offentliga finanserna som andel av BNP som skulle uppnåtts samma år enligt föreläggandet i enlighet med 126.9 i fördraget.

2. Varje därpå följande år, fram till dess att beslutet upphävs om förekomsten av ett alltför stort underskott, ska rådet bedöma om den berörda deltagande medlemsstaten har vidtagit effektiva åtgärder med anledning av rådets föreläggande enligt artikel 126.9 i **EUF-fördraget**. Rådet ska i sin årliga bedömning i enlighet med artikel 126.11 i **EUF-fördraget** besluta att skärpa sanktionerna, om den berörda deltagande medlemsstaten inte har följt rådets föreläggande. Om ytterligare böter beslutas, ska de beräknas på samma sätt som för den rörliga delen av böterna enligt punkt 1.

3. Inga enskilda bötesbelopp enligt punkterna 1 och 2 får överskrida en övre gräns på 0,5 % av BNP.”

13. Artikel 13 ska upphävas och hänvisningen till den i artikel 15 ska ersättas med en hänvisning till ”artikel 12”.

14. Artikel 16 ska ersättas med följande:

”Artikel 16

De böter som anges i artikel 12 i denna förordning ska utgöra sådana andra inkomster som avses i artikel 311 i fördraget och ska *avsättas för den europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten. Så snart som en annan stabiliseringsmekanism för att tillhandahålla finansiellt bistånd skapas av medlemsstater som har euron som valuta för att trygga hela euroområdet finansiella stabilitet ska böterna avsättas för denna mekanism.*”

- 14a. *Följande artikel ska införas:*

Torsdagen den 23 juni 2011

”Artikel 17a

1. Senast tre år efter det att denna förordning har trätt i kraft och därefter vart femte år ska kommissionen offentliggöra en rapport om tillämpningen av denna förordning.

Rapporten ska innehålla en utvärdering av bland annat

a) förordningens ändamålsenlighet,

b) framstegen med att säkra en närmare samordning av den ekonomiska politiken och en varaktig konvergens mellan medlemsstaternas ekonomiska resultat i enlighet med fördraget.

2. Rapporten ska i förekommande fall åtföljas av ett förslag till ändring av denna förordning.

3. Rapporten ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet.”

15. Alla hänvisningar till ”artikel 104” i förordningen ska ersättas med hänvisningar till ”artikel 126 i **EUF-fördraget**”.

16. I punkt 2 i bilagan ska hänvisningarna i kolumn I till ”artikel 4.2 och 4.3 i rådets förordning (EG) nr 3605/93” ersättas med hänvisningar till ”artikel 3.2 och 3.3 i rådets förordning (EG) nr 479/2009”.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i [...].

På rådets vägnar
Ordförande

Krav på medlemsstaternas budgetramverk *

P7_TA(2011)0289

Europaparlamentets ändringar antagna den 23 juni 2011 av förslaget till rådets direktiv om krav på medlemsstaternas budgetramverk (KOM(2010)0523 – C7-0397/2010 – 2010/0277(NLE)) ⁽¹⁾

(2012/C 390 E/19)

(Samråd)

[Ändring 2]

⁽¹⁾ Ärendet återförvisades till det ansvariga utskottet för ytterligare behandling enligt artikel 57.2 andra stycket i arbetsordningen (A7-0184/2011).

Torsdagen den 23 juni 2011

PARLAMENTETS ÄNDRINGSFÖRSLAG (*)

till kommissionens förslag

(*) Ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen ▬

RÅDETS DIREKTIV

om krav på medlemsstaternas budgetramverk

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 126.14 tredje stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets ståndpunkt ⁽¹⁾,**med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽²⁾,**

av följande skäl:

- (1) Det är viktigt att utgå från erfarenheterna från den ekonomiska och monetära unionens första årtionde. Den senaste ekonomiska utvecklingen har i hela unionen skapat nya problem för finanspolitiken och särskilt belyst behovet av **ett större nationellt ansvar och** enhetliga krav på reglerna och förfarandena i medlemsstaternas budgetramverk. Särskilt viktigt är det att ange vad nationella myndigheter måste göra för att följa bestämmelserna i det till fördragen fogade protokollet (nr 12) om förfarandet vid alltför stora underskott, särskilt artikel 3.
- (2) Medlemsstaternas regeringar och offentliga undersektorer har offentliga redovisningssystem, med bokföring, interna kontroller, finansiell rapportering och revision. Dessa bör skiljas från statistiska uppgifter, som avser de offentliga finansernas utfall enligt statistiska metoder, och från prognoser eller budgetering som avser de offentliga finansernas framtid.
- (3) Heltäckande och tillförlitlig offentlig bokföringspraxis inom alla offentliga sektorer är en förutsättning för medlemsstaternas framtagning av jämförbar statistik av hög kvalitet. **Interna kontroller bör garantera att de gällande bestämmelserna genomdrivs i hela den offentliga sektorn. Oberoende granskningar som genomförs av offentliga organ, såsom revisionsmyndigheter, eller privata revisionsfirmor bör uppmuntra bästa internationella praxis.**

⁽¹⁾ EUT C .....

⁽²⁾ EUT C 150, 20.5.2011, s. 1.

Torsdagen den 23 juni 2011

- (4) Tillgången på uppgifter om de offentliga finanserna är avgörande för att unionens ram för budgetövervakning ska kunna fungera väl. Ständig tillgång till snabba och tillförlitliga uppgifter om de offentliga finanserna är nyckeln till korrekt och punktlig övervakning, vilket i sin tur gör det möjligt att snabbt agera vid en **oväntad** utveckling av de offentliga finanserna. Ett viktigt inslag vid kvalitets-säkring av uppgifter om de offentliga finanserna är öppenhet och insyn, vilket måste innebära att sådana uppgifter offentliggörs regelbundet.
- (5) För framställning av europeisk statistik för formulering, tillämpning, övervakning och bedömning av unionens politik infördes lagstiftning om statistik genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik ⁽¹⁾. I den förordningen föreskrevs också principer för utveckling, framtagning och spridning av europeisk statistik: yrkesmässigt oberoende, opartiskhet, objektivitet, tillförlitlighet, statistisk konfidentialitet och kostnadseffektivitet, med exakta definitioner av alla dessa principer. Kommissionens befogenheter att granska statistiska uppgifter för förfarandet vid alltför stora underskott stärktes genom rådets ändrade förordning (EG) nr 479/2009 av den 25 maj 2009, om tillämpningen av det protokoll om förfarandet vid alltför stora underskott som är fogat till fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen ⁽²⁾.
- (6) Definitionerna av begreppen offentlig, underskott och investering fastställs i protokollet om förfarandet vid alltför stora underskott, genom en hänvisning till det europeiska nationalräkenskapssystemet (ENS), som ersatts av det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i gemenskapen (antaget genom rådets förordning (EG) nr 2223/96 av den 25 juni 1996 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i gemenskapen ⁽³⁾ (nedan kallat ENS 95)).
- (6a) *Tillgången till och kvaliteten på ENS 95-uppgifter är av avgörande betydelse när det gäller att se till att EU:s ram för budgetövervakning fungerar på rätt sätt. ENS 95 är baserad på uppgifter som lämnas på bokföringsmässiga grunder. Denna bokföringsmässiga budgetstatistik är emellertid beroende av en tidigare sammanställning av uppgifter enligt kontantmetoden eller motsvarande. Dessa kan spela en viktig roll för att främja punktlig budgetövervakning så att man undviker alltför sen upptäckt av betydande fel i budgeten. Tidsserier med uppgifter om likvida medel avseende budgetutvecklingen kan visa på mönster som bör övervakas närmare. Budgetuppgifterna enligt kontantmetoden (eller motsvarande siffror från de offentliga räkenskaperna om uppgifter enligt kontantmetoden inte är tillgängliga) som ska offentliggöras bör som minimum innefatta ett samlat bokslut, sammanlagda intäkter och sammanlagda utgifter. I motiverade fall, till exempel där det finns ett stort antal kommunala organ, kan man för att kunna offentliggöra uppgifterna i tid använda sig av lämpliga uppskattningsmetoder som grundar sig på ett urval av organen, med efterföljande revidering med användning av de fullständiga uppgifterna.*
- (7) Ensidiga och orealistiska makroekonomiska prognoser och budgetprognoser kan väsentligt minska den finanspolitiska planeringens effektivitet och försvaga budgetdisciplinen. Samtidigt kan överblickbarhet och **diskussion om** prognosmetoder väsentligt öka kvaliteten på makroekonomiska prognoser och budgetprognoser för finanspolitisk planering.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) nr 1101/2008 om utlämnande av insynskyddade statistiska uppgifter till Europeiska gemenskapernas statistikkontor, rådets förordning (EG) nr 322/97 om gemenskapsstatistik och rådets beslut 89/382/EEG, Euratom om inrättande av en kommitté för Europeiska gemenskapernas statistiska program, EUT L 87, 31.3.2009, s. 164.

⁽²⁾ EUT L 145, 10.6.2009, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 310, 30.11.1996, s. 1.

Torsdagen den 23 juni 2011

- (8) Avgörande för att säkerställa användningen av realistiska prognoser för budgetpolitiken är öppenhet och insyn, som måste innebära allmän tillgång **inte endast** till de **officiella makroekonomiska prognoser och budgetprognoser som utarbetas för den finanspolitiska planeringen, utan även till de** metoder, antaganden och **relevanta** parametrar som **sådana prognoser** bygger på.
- (9) **Känslighetsanalys** och motsvarande budgetprognoser som komplement till det **mest sannolika makrofinansiella scenariot** gör det möjligt att analysera hur **de viktigaste finanspolitiska variablerna** skulle utvecklas vid olika **antaganden om tillväxt och räntor och** skulle således väsentligt minska riskerna för att budgetdisciplinen äventyras av prognosfel.
- (10) Kommissionens prognoser **och information om de modeller som de baserar sig på kan ge** medlemsstaterna ett användbart riktmärke för deras **mest sannolika makrofinansiella scenario** och ökar validiteten hos de prognoser som används för budgetplanering. I vilken utsträckning medlemsstaterna kan **förväntas jämföra de prognoser som används för budgetplanering med** kommissionens prognoser kommer dock att variera, beroende på prognosförberedelsernas tidsplan samt på hur jämförbara prognosmetoderna och antagandena är. **Prognoser från andra oberoende organ kan också vara värdefulla för avstämning.**
- (10a) **Signifikanta skillnader mellan det valda makrofinansiella scenariot och kommissionens prognos bör förklaras, särskilt om nivån eller ökningstakten för variabler i externa antaganden avviker signifikant från värdena i kommissionens prognoser.**
- (10b) **Med tanke på kopplingarna mellan medlemsstaternas budgetar och unionens budget bör kommissionen, som ett stöd till medlemsstaterna när de upprättar sina budgetprognoser, tillhandahålla prognoser för EU-utgifterna, baserat på den planerade utgiftsnivån i det fleråriga budgetramverket.**
- (10c) **För att underlätta utarbetandet av de prognoser som används för budgetplaneringen och förklara skillnaderna mellan kommissionens och medlemsstaternas prognoser, bör medlemsstaterna varje år ges möjlighet att med kommissionen diskutera de antaganden som ligger till grund för utarbetandet av de makroekonomiska prognoserna och budgetprognoserna.**
- (11) De offentliga makroekonomiska prognosernas och budgetprognosernas kvalitet höjs på ett avgörande sätt genom **regelbunden, oberoende och omfattande utvärdering på grundval av objektiva kriterier.** En grundlig **utvärdering** innebär en noggrann undersökning av ekonomiska antaganden, jämförelser med andra institutioners prognoser och utvärdering av tidigare prognosers utfall.
- (12) Med tanke på att medlemsstaternas regelbaserade budgetramverk effektivt visat sig främja **större nationellt ansvarstagande avseende EU:s finanspolitiska regler och budgetdisciplin** måste en hörnsten för unionens förstärkta ram för budgetövervakning vara kraftfulla **landsspecifika** numeriska finanspolitiska regler som överensstämmer med unionens budgetmål. Kraftfulla numeriska finanspolitiska regler bör bestå av noga angivna måldefinitioner, i förening med mekanismer för effektiv övervakning i rätt tid. **Detta bör grundas på en tillförlitlig och oberoende analys utförd av oberoende organ eller organ som är operativt oberoende av medlemsstaternas budgetmyndigheter.** Dessutom har politiska erfarenheter visat att för att numeriska finanspolitiska regler ska fungera effektivt måste bristande efterlevnad få konsekvenser där kostnaderna kan handla om enbart anseende.

Torsdagen den 23 juni 2011

- (12a) *Med tanke på att de i protokoll nr 12 omnämnda referensvärdena, i kraft av protokoll nr 15 om vissa bestämmelser angående Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland, inte är direkt bindande för Förenade kungariket bör landet inte omfattas av skyldigheten att tillämpa numeriska finanspolitiska regler som effektivt främjar iakttagande av de specifika referensvärdena för det alltför stora underskottet och den därmed sammanhängande skyldigheten att de fleråriga målen i budgetramverket på medellång sikt ska överensstämma med sådana regler.*
- (13) Medlemsstaterna bör undvika konjunkturförstärkande finanspolitik och budgetkonsolideringsinsatserna bör vara större under goda tider. Noga angivna numeriska finanspolitiska regler främjar dessa mål **och bör återspeglas i medlemsstaternas årliga budgetlagstiftning.**
- (14) Nationell finanspolitisk planering kan bara överensstämma med stabilitets- och tillväxtpaktens preventiva och korrigerande aspekter, om den är flerårig och särskilt har som mål att nå budgetmålen på medellång sikt. Budgetramar på medellång sikt är rent instrumentella för att se till att medlemsstaternas budgetramverk överensstämmer med unionslagstiftningen. Stabilitets- och tillväxtpaktens preventiva och korrigerande aspekter bör inte hållas isär, vilket är andan i rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken⁽¹⁾ samt rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott⁽²⁾.
- (15) Även om godkännandet av den årliga budgetlagstiftningen är nyckelfasen i den budgetprocess där viktiga budgetbeslut fattas i medlemsstaterna, så får flertalet finanspolitiska åtgärder budgeteffekter som går utöver den årliga budgetprocessen. Ett ettårsperspektiv är därför en dålig grund för sund budgetpolitik. För att bygga in ett flerårigt budgetperspektiv i unionens ram för budgetövervakning, bör planeringen av årlig budgetlagstiftning grundas på flerårig finanspolitisk planering med budgetramverket på medellång sikt som utgångspunkt.
- (15a) *Detta budgetramverk på medellång sikt bör bland annat innefatta prognoser för varje större utgifts- och inkomstpost för innevarande och senare budgetår, vid oförändrad politik. Varje medlemsstat bör på lämpligt sätt kunna fastställa vilken politik som förblir oförändrad och offentliggöra detta tillsammans med de antaganden som gjorts, metoder som använts och relevanta parametrar.*
- (15b) *Detta direktiv ska inte hindra någon nyvald regering i en medlemsstat från att uppdatera det medelfristiga budgetramverket så att det återspeglar dess egna prioriteringar, förutsatt att medlemsstaten lyfter fram skillnaderna i förhållande till det föregående medelfristiga budgetramverket.*
- (16) Bestämmelserna i fördragets ramverk för budgetövervakning, och särskilt i stabilitets- och tillväxtpakten, är tillämpliga på hela den offentliga sektorn med undersektorerna stat, delstater, kommuner och socialförsäkring enligt definitionen i förordning (EG) nr 2223/96.
- (17) Flera medlemsstater har genomgått en omfattande decentralisering där budgetbefogenheter har delegerats till regionala och lokala myndigheter. Därmed har sådana myndigheter fått en betydligt större roll för att se till att stabilitets- och tillväxtpakten följs. Det bör särskilt säkerställas att alla den offentliga sektorns undersektorer omfattas av skyldigheterna och förfarandena i det nationella budgetramverket, i synnerhet men inte bara i sådana decentraliserade medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 6.

Torsdagen den 23 juni 2011

- (18) För att effektivt främja budgetdisciplin och hållbara offentliga finanser bör budgetramverket omfatta de offentliga finanserna som helhet. Särskild uppmärksamhet bör av detta skäl ägnas **den offentliga sektorns organ och medel som inte ingår i de ordinarie budgetarna på undersektorsnivå** som direkt eller på medellång sikt påverkar de offentliga finansernas ställning i medlemsstaterna. **Deras samlade inverkan på den offentliga sektorns saldon och skulder bör läggas fram inom ramen för de årliga budgetförfarandena och budgetplanerna på medellång sikt.**
- (18a) Vidare bör förekomsten av ansvarsförbindelser också uppmärksammas ordentligt. Närmare bestämt innefattar ansvarsförbindelser skyldigheter som kan uppstå beroende på om en eventuell framtida händelse inträffar, eller aktuella skyldigheter där betalning troligen inte kommer att ske eller beloppet inte kan mätas på ett tillförlitligt sätt. Det gäller exempelvis relevant information om statliga garantier, nödlidande lån och ansvarsförbindelser som uppkommit i samband med offentliga företags verksamhet, inbegripet, när så är lämpligt, sannolikheten för att en ansvarsförbindelse kommer att behöva lösas in samt eventuellt datum för detta. Marknadskänsligheten bör beaktas på lämpligt sätt.
- (18b) Kommissionen bör regelbundet följa genomförandet av detta direktiv. Bästa praxis bör fastställas och spridas avseende bestämmelserna i de fem kapitel som handlar om de olika aspekterna av nationella budgetramverk.
- (18c) I enlighet med det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽¹⁾ uppmuntras medlemsstaterna att för egen del och i unionens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.
- (19) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen enhetligt iakttagande av budgetdisciplin i enlighet med fördraget, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Syfte och definitioner

Artikel 1

Syfte

I direktivet anges närmare regler för hur budgetramverken i medlemsstaterna ska vara utformade för att säkerställa **att medlemsstaterna uppfyller sina fördragsenliga åtaganden att undvika** alltför stora **offentliga** underskott.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller definitionerna av "offentlig", "underskott" och "investering" i artikel 2 i protokollet (nr 12) om förfarandet vid alltför stora underskott, som är fogat till fördragen. **Definitionen av den offentliga sektorns undersektorer i förordning (EG) nr 2223/96 (ENS 95) ska gälla.**

(1) EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

Torsdagen den 23 juni 2011

Dessutom gäller följande definitioner:

budgettram: en uppsättning mekanismer, förfaranden, regler och institutioner som den offentliga sektorns budgetpolitik vilar på, särskilt

- a) system för budgeträkenskaper och statistisk rapportering,
- b) regler och förfaranden för utarbetandet av prognoser för budgetplaneringen,
- c) **landsspecifika** numeriskt angivna finanspolitiska regler, som **bidrar till att medlemsstaternas finanspolitik stämmer överens med deras respektive skyldigheter enligt fördraget** i form av en sammanfattande indikator på budgetutfallet, exempelvis det offentliga budgetunderskottet, upplåningen, skulderna eller någon av dessas huvudkomponenter,
- d) budgetförfaranden som innehåller regler för **att underbygga** budgetprocessens alla faser,
- e) budgettramverk på medellång sikt som ingår i den nationella budgetprocessen och ger finanspolitiken ett längre tidsperspektiv än årsbudgetarnas, inklusive fastställandet av politiska prioriteringar och budgetmål på medellång sikt,
- f) **mekanismer för oberoende övervakning och** analys för att öka öppenhet och insyn i delar av budgetprocessen
- g) mekanismer och regler för budgetrelationer mellan myndigheter inom den offentliga sektorns olika undersektorer.

KAPITEL II

Räkenskaper och statistik

Artikel 3

1. När det gäller nationella system för offentliga räkenskaper ska medlemsstaterna ha inrättat offentliga räkenskapssystem som heltäckande och konsekvent omfattar alla den offentliga sektorns undersektorer **■** samt innehåller nödvändig information för att **ta fram bokföringsuppgifter med syftet att framställa** ENS 95-baserade uppgifter. Dessa offentliga räkenskapssystem ska vara föremål för interna kontroller och **oberoende** revision.

2. Medlemsstaterna ska se till att budgetuppgifter punktligt och regelbundet offentliggörs för alla den offentliga sektorns undersektorer **enligt definitionen i förordning (EG) nr 2223/96 (ENS 95)**. Medlemsstaterna ska särskilt

- a) **■** offentliggöra budgetuppgifter enligt kontantprincipen (**eller likvärdiga uppgifter från de offentliga räkenskaperna om kontantbaserade uppgifter inte finns tillgängliga**) enligt följande tidsintervall:

— **■** månatligen **per undersektor för den centrala regeringen, delstatsregeringar och socialförsäkringarna**, före följande månads utgång, **och**

Torsdagen den 23 juni 2011

— kvartalsvis för lokala offentliga förvaltningar, inom en månad från slutet av det följande kvartalet,

- b) en detaljerad jämförelsetabell som visar **metoden för** övergången mellan uppgifter enligt kontantmetoden (eller likvärdiga uppgifter från de offentliga räkenskaperna om kontantbaserade uppgifter inte finns tillgängliga) och ENS 95-baserade uppgifter.

KAPITEL III

Prognoser

Artikel 4

1. Medlemsstaterna ska se till att finanspolitisk planering grundar sig på realistiska makroekonomiska prognoser och budgetprognoser, baserade på de mest aktuella uppgifterna. Budgetplaneringen ska baseras på det mest sannolika makrofinansiella scenariot eller på ett försiktigare scenario. De makroekonomiska prognoserna och budgetprognoserna ska jämföras med kommissionens senast uppdaterade prognoser och med andra oberoende organs prognoser när så är lämpligt. Signifikanta skillnader mellan det valda makrofinansiella scenariot och kommissionens prognos ska förklaras, särskilt om nivån eller ökningstakten för variabler i externa antaganden avviker signifikant från värdena i kommissionens prognoser.

1a. Kommissionen ska offentliggöra de metoder, antaganden och relevanta parametrar som ligger till grund för dess makroekonomiska prognoser och budgetprognoser.

1b. Som stöd till medlemsstaterna när de upprättar sina budgetprognoser ska kommissionen tillhandahålla prognoser för EU-utgifterna, baserat på den planerade utgiftsnivån i det fleråriga budgetramverket.

2. Inom ramen för en känslighetsanalys ska de makroekonomiska prognoserna och budgetprognoserna innefatta undersökningar av de viktigaste finanspolitiska variabelernas utveckling vid olika antaganden om tillväxt och räntor. De olika antaganden som används i makroekonomiska prognoser och budgetprognoser ska vägledas av tidigare prognosutfall, och i största möjliga utsträckning ta hänsyn till relevanta riskscenarier.

3. Medlemsstaterna ska ange vilken institution som är ansvarig för utarbetandet av makroekonomiska prognoser och budgetprognoser och offentliggöra de makroekonomiska prognoser och budgetprognoser som utarbetats för finanspolitisk planering, inklusive metoder, antaganden och relevanta parametrar som ligger till grund för dessa prognoser. Medlemsstaterna och kommissionen ska minst en gång om året hålla en teknisk dialog om de antaganden som ligger till grund för utarbetandet av de makroekonomiska prognoserna och budgetprognoserna.

4. De makroekonomiska prognoserna och budgetprognoserna för finanspolitisk planering ska i sin helhet genomgå en regelbundet och oberoende utvärdering på grundval av objektiva kriterier, och dessutom utvärderas i efterhand. Resultaten av denna utvärdering ska offentliggöras och på lämpligt sätt beaktas i framtida makroekonomiska prognoser och budgetprognoser. Om det vid utvärderingen upptäcks en signifikant systematisk avvikelse som har påverkat de makroekonomiska prognoserna under minst fyra år i rad ska den berörda medlemsstaten vidta de åtgärder som krävs och offentliggöra dessa.

4a. Kommissionen (Eurostat) ska var tredje månad offentliggöra medlemsstaternas kvartalsvisa underskotts- och skuldnivåer.

Torsdagen den 23 juni 2011

KAPITEL IV

Numeriska finanspolitiska regler

Artikel 5

Medlemsstaterna ska tillämpa numeriska **landsspecifika** finanspolitiska regler som **inom ett flerårigt ramverk** effektivt främjar **hela den offentliga sektorns efterlevnad av sina** respektive skyldigheter enligt fördraget ■ på budgetpolitikens område. Dessa ska särskilt främja följande:

- a) Iakttagande av referensvärdena för underskott och skulder som fastställts i enlighet med fördraget.
- b) Beslut om flerårig finanspolitisk planering, inklusive iakttagande av **medlemsstaternas budgetmål** på medellång sikt.

Artikel 6

1. Utan att tillämpningen av fördragets bestämmelser om unionens ramverk för budgetövervakning påverkas ska följande specificeras i de **landsspecifika** numeriska finanspolitiska reglerna:

- a) Måldefinition och tillämpningsområde för reglerna.
- b) Effektiv och punktlig övervakning av hur reglerna iakttas, **baserad på en tillförlitlig och oberoende analys utförd av oberoende organ eller organ som är operativt oberoende av medlemsstaternas budgetmyndigheter.**
- c) Konsekvenser om reglerna inte iakttas.

2. Om de numeriska finanspolitiska reglerna innehåller undantagsklausuler **ska det i dessa anges** ett begränsat antal särskilda omständigheter **i överensstämmelse med medlemsstaternas skyldigheter enligt fördraget på budgetpolitikens område samt strikta förfaranden** där tillfälliga avvikelser från reglerna medges.

Artikel 7

Medlemsstaternas årliga budgetlagstiftning ska återspegla ■ deras **landsspecifika** gällande numeriska finanspolitiska regler.

Artikel 7a

Artiklarna 5–7 ska inte gälla Förenade kungariket.

KAPITEL V

Budgetramar på medellång sikt

Artikel 8

1. Medlemsstaterna ska inrätta ett **trovärdigt och** effektivt budgetramverk på medellång sikt, som tryggar införande av en finanspolitisk planeringshorisont på minst tre år för att se till att den nationella finanspolitiska planeringen har ett flerårsperspektiv.
2. Budgetramen på medellång sikt ska innehålla förfaranden för upprättande av följande:
  - a) Övergripande och **transparenta** fleråriga budgetmål för offentliga underskott, skulder och andra sammanfattande finanspolitiska indikatorer, **t.ex. utgifter**, för att se till att dessa överensstämmer med gällande **numeriska** finanspolitiska regler enligt kapitel IV.

Torsdagen den 23 juni 2011

- b) ▮ Prognoser för **den offentliga sektorns** alla större utgifts- och inkomstposter **med närmare detaljer för den statliga nivån och socialförsäkringsnivån**, för innevarande och senare budgetår, vid oförändrad politik.
- c) **En beskrivning av planerade politiska åtgärder** på medellång sikt **som påverkar den offentliga sektorns finanser**, fördelade på större utgifts- och inkomstposter ▮, som visar hur korrigeringen i riktning mot **budgetmålen** på medellång sikt ska uppnås i förhållande till prognoser vid oförändrad politik
- ca) **En utvärdering av hur de ovannämnda planerade åtgärderna, i ljuset av deras långsiktiga effekter för den offentliga sektorns finanser, förväntas påverka de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet.**
3. Prognoser som godkänts i samband med budgetramverket på medellång sikt ska utgå från realistiska makroekonomiska prognoser och budgetprognoser enligt kapitel III.

Artikel 9

Årlig budgetlagstiftning ska överensstämma med budgetramverket på medellång sikt. Framtagningen av den årliga budgeten ska särskilt grunda sig på de inkomst- och utgiftsprognoser och prioriteringar som utgår från budgetramverket på medellång sikt enligt artikel 8.2. Varje avvikelse från dessa bestämmelser ska vederbörligen förklaras.

Artikel 9a

Detta direktiv ska inte hindra en nyvald regering i en medlemsstat från att uppdatera det medelfristiga budgetramverket så att det återspeglar dess egna prioriteringar, förutsatt att medlemsstaten lyfter fram skillnaderna i förhållande till den föregående medelfristiga budgetramen.

KAPITEL VI

Transparens i den offentliga sektorns finanser och heltäckande budgetramverk

Artikel 10

Medlemsstater ska se till att åtgärder som vidtagits för iakttagande av kapitlen II, III och IV är konsekventa och täcker alla offentliga undersektorer. Detta ska särskilt innebära att redovisningsregler och redovisningsförfaranden är konsekventa ▮ och att bakomliggande insamlings- och bearbetningssystem för uppgifter är tillförlitliga.

Artikel 11

1. Medlemsstaterna ska införa lämpliga samordningsmekanismer för den offentliga sektorns undersektorer för att se till att samtliga undersektorer på ett **heltäckande och** konsekvent sätt omfattas av finanspolitisk planering, **landsspecifika numeriska finanspolitiska regler**, framtagning av budgetprognoser och införande av flerårsplanering i enlighet med det fleråriga budgetramverket.

▮

2. För främjande av ansvar på finanspolitikens område ska det klart anges vilket budgetansvar offentliga myndigheter inom olika offentliga undersektorer har.

Artikel 13

1. **Alla den offentliga sektorns organ och medel som inte ingår i de ordinarie budgetarna på undersektorsnivå ska identifieras och läggas fram, tillsammans med annan relevant information, inom ramen för de årliga budgetförfarandena. Deras samlade inverkan på den offentliga sektorns saldon och skulder ska läggas fram inom ramen för de årliga budgetförfarandena och budgetplanerna på medellång sikt.**

Torsdagen den 23 juni 2011

2. Medlemsstaterna ska offentliggöra närmare uppgifter om hur skatteutgifter påverkar inkomster.
3. För alla offentliga undersektorer ska medlemsstaterna offentliggöra **relevanta** uppgifter om ansvarsförbindelser med potentiellt stor påverkan på offentliga budgetar, inklusive offentliga garantier, nödlidande lån och ansvarsförbindelser i samband med offentliga företags verksamhet, inklusive ansvarsförbindelsernas omfattning. **Medlemsstaterna ska också offentliggöra information om den offentliga sektorns ägande i privata och offentligägda företag när det gäller ekonomiskt betydande belopp.**

KAPITEL VII

Slutbestämmelser

Artikel 14

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2013. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser. **Rådet uppmanar medlemsstaterna att, för sin egen skull och i gemenskapens intresse, upprätta egna jämförelsetabeller som så långt det är möjligt illustrerar korrelationen mellan direktivet och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dem.**

1a. Kommissionen ska utarbeta en interimrapport om hur genomförandet av de huvudsakliga bestämmelserna i detta direktiv fortskrider, baserat på relevant information från medlemsstaterna, och som ska överlämnas senast ett år efter att direktivet har trätt i kraft.

1b. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 14a

1. **Fem år efter införlivandedatumet i artikel 14.1 ska kommissionen offentliggöra en genomgång av hur ändamålsenliga direktivets bestämmelser är.**

2. **Genomgången ska bl.a. utvärdera följande punkter:**

a) **Statistikkraven för den offentliga sektorns samtliga undersektorer.**

b) **Medlemsstaternas numeriska finanspolitiska reglers utformning och ändamålsenlighet.**

c) **Den allmänna transparensen i samband med de offentliga finanserna i medlemsstaterna.**

3. **Kommissionen ska senast vid utgången av 2012 göra en utvärdering av hur ändamålsenliga de internationella standarderna för offentlig redovisning är för medlemsstaterna.**

Torsdagen den 23 juni 2011

Artikel 15

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 16

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i [...].

På rådets vägnar
Ordförande

Övervakning av de offentliga finanserna i euroområdet ***I

P7_TA(2011)0290

Europaparlamentets ändringar antagna den 23 juni 2011 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om effektiv övervakning av de offentliga finanserna i euroområdet (KOM(2010)0524 – C7-0298/2010 – 2010/0278(COD)) ⁽¹⁾

(2012/C 390 E/20)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

[Ändring 2]

PARLAMENTETS ÄNDRINGSFÖRSLAG (*)

till kommissionens förslag

⁽¹⁾ Ärendet återförvisades till det ansvariga utskottet för ytterligare behandling enligt artikel 57.2 andra stycket i arbetsordningen (A7-0180/2011).

^(*) Ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen ■.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING
om effektiv övervakning av de offentliga finanserna i euroområdet

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 136 jämförd med artikel 121.6,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 150, 20.5.2011, s. 1.

Torsdagen den 23 juni 2011

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) De medlemsstater som har euro som valuta har ett särskilt intresse i och ansvar för att föra en ekonomisk politik som främjar att den ekonomiska och monetära unionen fungerar smidigt och för att undvika åtgärder som äventyrar denna unions funktion.
- (2) **Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget)** medger att särskilda åtgärder antas för euroområdet som går utöver de bestämmelser som gäller för samtliga medlemsstater, i syfte att den ekonomiska och monetära unionen ska fungera smidigt.
- (2a) *Erfarenheterna och misstagen från det första årtiondet med den ekonomiska och monetära unionen visar att det behövs en förbättrad ekonomisk styrning inom unionen, som bör bygga på ett större nationellt ansvar för gemensamt överenskomna regler och åtgärder och på solidare ramar för övervakning på unionsnivå av den nationella ekonomiska politiken.*
- (2b) *Ramen för förbättrad ekonomisk styrning bör bygga på flera sammankopplade politiska åtgärder för hållbar tillväxt och sysselsättning, vilka måste vara inbördes samstämda, i synnerhet en unionsstrategi för tillväxt och sysselsättning särskilt inriktad på att utveckla och förstärka den inre marknaden, främjande av internationell handel och konkurrenskraft, en effektiv ram för att förebygga och korrigera alltför stora underskott i de offentliga finanserna (stabilitets- och tillväxtpakten), en stabil ram för att förebygga och korrigera makroekonomiska obalanser, minimikrav för nationella budgetramar och förstärkt reglering och tillsyn av finansmarknaderna, inbegripet Europeiska systemrisknämndens makrotillsyn.*
- (2c) *Stabilitets- och tillväxtpakten och hela ramen för ekonomisk styrning bör komplettera och vara förenliga med en unionsstrategi för tillväxt och sysselsättning. Kopplingar mellan olika delar bör dock inte medge undantag från stabilitets- och tillväxtpaktens bestämmelser.*
- (2d) *En förstärkt ekonomisk styrning bör innebära att Europaparlamentet och de nationella parlamenten involveras i högre grad och i ett tidigare skede.*
- (2e) *Att uppnå och upprätthålla en dynamisk inre marknad bör betraktas som en aspekt av en ekonomisk och monetär union som fungerar väl och friktionsfritt.*
- (2f) *Kommissionen bör spela en viktigare samordningsroll i det förstärkta övervakningsförfarandet, särskilt när det gäller medlemsstatsspecifika bedömningar, uppföljningar, övervakningsuppdrag på plats, rekommendationer och varningar.*

⁽¹⁾ EUT C., s..

Torsdagen den 23 juni 2011

- (2g) *Kommissionen bör få en starkare roll i det förstärkta övervakningsförfarandet när det gäller medlemsstatsspecifika bedömningar, uppföljningar, övervakningsuppdrag, rekommendationer och varningar. Framför allt bör rådets roll begränsas i beslut om sanktioner, och omröstningen med omvänd kvalificerad majoritet i rådet bör användas.*
- (2h) *En ekonomisk dialog med Europaparlamentet kan inrättas, vilket skulle göra det möjligt för kommissionen att göra sina analyser offentliga och för rådets ordförande, kommissionen och i tillämpliga fall Europeiska rådets ordförande eller Eurogruppens ordförande, att diskutera. En sådan offentlig debatt skulle möjliggöra en diskussion om spridningseffekter av nationella beslut och ett offentligt kollegialt tryck. Europaparlamentets ansvariga utskott kan erbjuda de medlemsstater som berörs av de beslut som rådet fattar enligt artiklarna 3, 4 och 5 i denna förordning att delta i en diskussion.*
- (3) För att effektivisera övervakningen av de offentliga finanserna i euroområdet krävs ytterligare sanktioner. Dessa sanktioner bör stärka förtroendet för unionens ram för övervakning av finanspolitiken.
- (4) De regler som anges i denna förordning bör skapa ett rättvist, punktligt, graderat och verkningfullt system för iakttagande av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande och korrigerande delar, i synnerhet förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken⁽¹⁾ och rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott⁽²⁾, **inom ramen för vilket iakttagandet av budgetdisciplin granskas med utgångspunkt i kriterierna offentliga underskott och offentliga skulder.**
- (5) *De i denna förordning angivna sanktionerna mot medlemsstater i euroområdet inom ramen för stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del bör skapa incitament för **anpassning till och bibehållandet av det medelfristiga budgetmålet.***
- (5a) *För att avskräcka avsiktligt eller grovt försumligt lämnande av felaktiga uppgifter om offentliga underskott och skulder, vilka är avgörande underlag för samordningen av den ekonomiska politiken i Europeiska unionen, bör böter utkrävas av den medlemsstat som gör sig skyldig till sådant handlande.*
- (6) *För att komplettera reglerna om beräkning av böter för manipulation av statistik och om det förfarande som kommissionen ska följa för att undersöka sådant handlande, bör befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen för de närmare kriterierna för att fastställa bötesbeloppen och för de undersökningar som kommissionen ska företa. Det är av särskild vikt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, även på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att information och relevanta handlingar överlämnas till Europaparlamentet och rådet samtidigt, i god tid och på lämpligt sätt.*
- (7) Inom ramen för stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del bör **anpassning till och iakttagande av det medelfristiga budgetmålet garanteras genom** att en medlemsstat i euroområdet som inte genomför en tillräcklig budgetkonsolidering måste lämna en tillfällig räntebärande deposition. Detta bör ske när en medlemsstat på ett avgörande sätt avviker från **det medelfristiga budgetmålet eller den lämpliga anpassningsbanan för att uppnå detta mål och underlåter att korrigera avvikelsen, även om dess underskott ligger under referensvärdet på 3 procent av BNP.**

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 6.

Torsdagen den 23 juni 2011

- (8) Den räntebärande depositionen, inklusive upplupen ränta, bör återlämnas till medlemsstaten när rådet är övertygat om att den situation som gav upphov till skyldigheten att lämna depositionen har upphört.
- (9) Inom ramen för stabilitets- och tillväxtpaktens korrigerande del bör sanktioner mot medlemsstaterna i euroområdet bestå i en skyldighet att lämna en räntelös deposition knuten till ett rådsbeslut om fastställande av förekomsten av ett alltför stort underskott **när en räntebärande deposition redan utkrävts av den berörda medlemsstaten inom ramen för stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del eller vid särskilt allvarliga överträdelser av de rättsliga krav på budgetpolitiken som fastställs i stabilitets- och tillväxtpakten**, och en skyldighet att betala böter om rådets rekommendation till korrigerande av det alltför stora offentliga underskottet eller den alltför stora statskulden inte efterlevs. ■
- (9a) **För att undvika att de i denna förordning angivna sanktionerna inom ramen för stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del tillämpas retroaktivt bör dessa sanktioner under alla omständigheter enbart gälla med avseende på de relevanta rekommendationer som rådet har antagit i enlighet med artikel 6.2 fjärde stycket i förordning (EG) nr 1466/97 efter det att denna förordning har trätt i kraft. För att undvika att de i denna förordning angivna sanktionerna inom ramen för stabilitets- och tillväxtpaktens korrigerande del tillämpas retroaktivt, bör dessa sanktioner likaledes under alla omständigheter enbart gälla med avseende på de relevanta rekommendationer och beslut om korrigerande av ett alltför stort offentligt underskott som rådet har antagit efter det att denna förordning har trätt i kraft.**
- (10) Nivåerna på den räntebärande deposition, den räntelösa deposition och de böter som anges i denna förordning bör fastställas på ett sätt som innebär en **rimlig** gradering av sanktionerna inom ramen för stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande och korrigerande delar och som ger tillräckliga incitament för medlemsstaterna i euroområdet att efterleva unionens finanspolitiska regelverk. De böter knutna till artikel 126.11 i fördraget som specificeras i artikel 12 i förordning (EG) nr 1467/97 ⁽¹⁾ består av en fast del som motsvarar 0,2 % av BNP och en rörlig del. Följaktligen säkerställs gradering och lika behandling av medlemsstaterna om den räntebärande deposition, den räntelösa deposition och de böter som anges i den här förordningen motsvarar 0,2 % av BNP, dvs. storleken av den fasta delen av de böter som är knutna till artikel 126.11 i fördraget.
- (10a) **Kommissionen bör också kunna rekommendera att en sanktion reduceras eller upphävs på grund av exceptionella ekonomiska omständigheter.**
- (11) På grundval av en **rekommendation** från kommissionen efter en motiverad begäran av en medlemsstat i euroområdet bör rådet kunna reducera eller upphäva en sanktion som införts mot den medlemsstaten. Inom ramen för stabilitets- och tillväxtpaktens korrigerande del bör kommissionen också kunna **rekommendera** att en sanktion reduceras eller upphävs på grund av exceptionella ekonomiska omständigheter.
- (12) En räntelös deposition bör återlämnas när ett alltför stort underskott har korrigerats, medan räntan för denna deposition och indrivna böter bör **avsättas för stabilitetsmekanismer för att tillhandahålla finansiellt bistånd, inrättade av medlemsstaterna i euroområdet för att trygga stabiliteten i euroområdet som helhet.**
- (13) Rådet bör få befogenhet att anta individuella beslut om genomförande av de sanktioner som anges i denna förordning. Som en del av rådets samordning av medlemsstaternas ekonomiska politik enligt artikel 121.1 i **EUF-fördraget** utgör dessa individuella beslut en integrerad uppföljning av de åtgärder som antas av rådet enligt artiklarna 121 och 126 i **EUF-fördraget** och förordningarna (EG) nr 1466/97 och (EG) nr 1467/97.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 6.

Torsdagen den 23 juni 2011

- (14) Denna förordning bör antas i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarande som avses i artikel 121.6 i fördraget, eftersom den innehåller allmänna regler för kontroll av efterlevnaden av förordningarna (EG) nr 1466/97 och (EG) nr 1467/97.
- (15) Eftersom målet att skapa ett enhetligt sanktionssystem inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det målet.
- (15a) För att kunna säkra en permanent dialog med medlemsstaterna i syfte att uppnå denna förordnings mål bör kommissionen genomföra övervakningsuppdrag.**
- (15b) Kommissionen bör regelbundet göra omfattande utvärderingar av systemet för ekonomisk styrning och i synnerhet sanktionernas effektivitet och lämplighet. Sådana utvärderingar bör vid behov åtföljas av relevanta förslag.**
- (15c) Vid tillämpningen av denna förordning bör kommissionen beakta den rådande ekonomiska situationen i den berörda medlemsstaten.**

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Syfte

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning anges ett system med sanktioner för att skärpa efterlevnaden av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande och korrigerande delar i euroområdet.
2. Denna förordning ska tillämpas på de medlemsstater som har euro som valuta.

KAPITEL I a

Ekonomisk dialog**Artikel 1a**

I syfte att förstärka dialogen mellan unionens institutioner, särskilt Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och för att säkerställa ökad transparens och ansvars- och redovisningskyldighet, får Europaparlamentets ansvariga utskott uppmana rådets ordförande, kommissionen och, i tillämpliga fall, Eurogruppens ordförande att i utskottet diskutera beslut som fattats enligt artiklarna 3, 4 och 5 i denna förordning.

Europaparlamentet behöriga utskott får ge den medlemsstat som berörs av sådana beslut möjlighet att delta i diskussionen.

Torsdagen den 23 juni 2011

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

- (1) stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del: det multilaterala övervakningssystem som anges i förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997,
- (2) stabilitets- och tillväxtpaktens korrigerande del: det förfarande för **undvikande** av alltför stora underskott i medlemsstaterna som regleras i artikel 126 i fördraget och förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997,
- (3) exceptionella ekonomiska omständigheter: omständigheter där ett underskott i den offentliga sektorns finanser anses överstiga referensvärdet endast undantagsvis i den mening som avses i artikel 126.2 a andra strecksatsen i fördraget och enligt förordning (EG) nr 1467/97.

KAPITEL II

Sanktioner inom ramen för stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del

Artikel 3

Räntebärande deposition

1. Om rådet **antar ett beslut som fastställer att en medlemsstat har underlåtit att vidta åtgärder med anledning av den rådsrekommendation som avses i artikel 6.2 andra stycket** i förordning (EG) nr 1466/97, **ska kommissionen inom tjugo dagar från antagandet av rådets rekommendation rekommendera rådet att** ålägga medlemsstaten att lämna en räntebärande deposition. Beslutet ska anses vara antaget av rådet såvida det inte med kvalificerad majoritet beslutar att avvisa **rekommendationen** inom tio dagar från kommissionens antagande. Rådet får ändra **kommissionens rekommendation genom beslut med kvalificerad majoritet**.

2. Den räntebärande deposition som kommissionen **rekommenderar** ska uppgå till 0,2 % av den berörda medlemsstatens BNP under det föregående året.

■

4. Genom undantag ■ får kommissionen, efter en motiverad begäran från medlemsstaten i fråga riktad till kommissionen inom 10 dagar från antagandet av den rådsrekommendation som avses i punkt 1, **rekommendera** att beloppet av den räntebärande depositionen reduceras eller att den upphävs.

4a. För depositionen ska en ränta löpa som återspeglar kommissionens kreditrisk och den relevanta investeringsperioden.

5. Om den situation som gav upphov till rekommendationen enligt punkt 1 upphör, ska rådet på **rekommendation** av kommissionen besluta att depositionen, inklusive upplupen ränta, återlämnas till den berörda medlemsstaten. Rådet får ändra **kommissionens rekommendation genom beslut med kvalificerad majoritet**.

Torsdagen den 23 juni 2011

KAPITEL III

Sanktioner inom ramen för stabilitets- och tillväxtpaktens korrigerande del

Artikel 4

Räntelös deposition

1. Om rådet i enlighet med artikel 126.6 i fördraget beslutar att ett alltför stort underskott föreligger i en medlemsstat **som har lämnat en räntebärande deposition till kommissionen enligt artikel 3.1, eller om särskilt allvarliga överträdelser av de rättsliga krav på budgetpolitiken som fastställs i stabilitets- och tillväxtpakten har konstaterats, ska kommissionen inom tjugo dagar från antagandet av rådets beslut rekommendera rådet** att ålägga medlemsstaten att lämna en räntelös deposition. Beslutet ska anses vara antaget av rådet, såvida det inte inom 10 dagar från kommissionens antagande med kvalificerad majoritet beslutar att avvisa **rekommendationen**. Rådet får ändra **kommissionens rekommendation genom beslut med kvalificerad majoritet**.

2. Den räntelösa deposition som kommissionen **rekommenderar** ska uppgå till 0,2 % av den berörda medlemsstatens BNP under det föregående året.

I

4. Genom undantag I får kommissionen, med anledning av exceptionella ekonomiska omständigheter eller efter en motiverad begäran från medlemsstaten i fråga riktad till kommissionen inom 10 dagar från antagandet av rådsbeslutet enligt artikel 126.6 i fördraget, **rekommendera** att beloppet av den räntelösa depositionen reduceras eller att den upphävs.

4a. Depositionen ska lämnas till kommissionen. Om medlemsstaten har lämnat en räntebärande deposition till kommissionen enligt artikel 3, ska den depositionen omvandlas till en räntelös deposition.

Om beloppet av en tidigare lämnad räntebärande deposition, inklusive upplupen ränta, överstiger beloppet av den begärda räntelösa depositionen, ska det överskjutande beloppet återlämnas till medlemsstaten.

Om beloppet av den begärda räntelösa depositionen överstiger beloppet av en tidigare lämnad räntebärande deposition, inklusive upplupen ränta, ska medlemsstaten skjuta till det resterande beloppet när den lämnar den räntelösa depositionen.

Artikel 5

Böter

1. **Inom tjugo dagar från antagandet av ett rådsbeslut enligt artikel 126.8 i EUF-fördraget om** att en medlemsstat inte har vidtagit effektiva åtgärder **i syfte att korrigera sitt alltför stora underskott ska kommissionen rekommendera rådet att ålägga medlemsstaten att betala böter**. Beslutet ska anses vara antaget av rådet, såvida det inte inom 10 dagar från kommissionens antagande med kvalificerad majoritet beslutar att avvisa **rekommendationen**. Rådet får ändra **kommissionens rekommendation genom beslut med kvalificerad majoritet**.

2. De böter som kommissionen **rekommenderar** ska uppgå till 0,2 % av den berörda medlemsstatens BNP under det föregående året.

I

4. Genom undantag I får kommissionen rekommendera att böterna upphävs eller att deras belopp reduceras, med anledning av exceptionella ekonomiska omständigheter eller efter en motiverad begäran från medlemsstaten i fråga riktad till kommissionen inom **tio dagar** från antagandet av rådsbeslutet enligt artikel 126.8 i **EUF-fördraget**.

Torsdagen den 23 juni 2011

4a. Om medlemsstaten har lämnat en räntelös deposition till kommissionen enligt artikel 4, ska den depositionen omvandlas till böter.

Om beloppet av en tidigare lämnad räntelös deposition överstiger beloppet av de begärda böterna, ska det överskjutande beloppet återlämnas till medlemsstaten.

Om beloppet av de begärda böterna överstiger beloppet av en tidigare lämnad räntelös deposition, eller om någon räntelös deposition inte har lämnats, ska medlemsstaten skjuta till det resterande beloppet när den betalar böterna.

Artikel 6

Återlämning av en räntelös deposition

Om rådet i enlighet med artikel 126.12 i fördraget beslutar att upphäva vissa eller samtliga av sina beslut, ska en räntelös deposition som medlemsstaten lämnat till kommissionen återlämnas till medlemsstaten.

Artikel 6a

Sanktioner vid manipulation av statistik

1. Rådet får på rekommendation av kommissionen besluta om att utkräva böter av en medlemsstat som avsiktligt eller genom grov försummelse lämnar felaktiga uppgifter om underskott och skulder för tillämpningen av artiklarna 121 och 126 i fördraget och protokollet (nr 12) som fogats till fördraget.

2. De böter som avses i punkt 1 ska vara effektiva, avskräckande och proportionerliga mot överträdelsens karaktär, allvar och varaktighet. Böterna får inte överstiga 0,2 % av BNP.

3. I syfte att kunna fastställa att de överträdelser som avses i punkt 1 i denna artikel faktiskt föreligger får kommissionen företa de undersökningar som krävs. Kommissionen får besluta att inleda en undersökning när den anser att det finns allvarliga indikationer på att den situation möjligen föreligger som skulle kunna utgöra en överträdelse enligt punkt 1 i denna artikel. Kommissionen ska undersöka de misstänkta överträdelserna med beaktande av eventuella kommentarer från den medlemsstat som är föremål för undersökningen. För att kunna utföra sina uppgifter får kommissionen begära att den medlemsstat som är föremål för undersökningen lämnar information samt utföra inspektioner på plats och begära tillgång till samtliga räkenskaper för alla offentliga organ på central, delstatlig och lokal nivå och i socialförsäkringssystemen. Om nationell lag i den medlemsstat som är föremål för undersökningen så kräver ska ett godkännande från en rättslig instans föregå varje inspektion på plats.

Efter att ha slutfört undersökningen och innan ett förslag lämnas till rådet ska kommissionen ge den medlemsstat som är föremål för undersökningen möjlighet att höras om de frågor som undersöks. Kommissionen ska grunda sitt förslag till rådet uteslutande på de uppgifter som den berörda medlemsstaten har haft möjlighet att kommentera.

Torsdagen den 23 juni 2011

Under undersökningen ska den berörda medlemsstatens rätt till försvar respekteras fullt ut.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel -8a avseende a) närmare kriterier för att fastställa bötesbeloppet, och b) närmare regler om förfarandet för den undersökning som avses i punkt 3, därmed sammanhängande åtgärder och rapportering om undersökningen samt närmare förfaranderegler som syftar till att garantera rätten till försvar, tillgång till handlingar, juridiska ombud, sekretess och tidsfrister samt indrivning av böter.

5. Domstolen ska ha obegränsad behörighet att pröva beslut genom vilka rådet har fastställt böter i enlighet med punkt 1. Den får upphäva, sänka eller höja ålagda böter.

Artikel 6b

Böter som utkrävs enligt artiklarna 3–6a är av administrativ karaktär.

Artikel 7

Fördelning av räntor och böter

Den ränta som kommissionen uppbär på depositioner enligt artikel 4 och de böter som drivs in enligt artiklarna 5 och 6a ska utgöra andra inkomster enligt artikel 311 i fördraget, och ska avsättas för den europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten. Så snart som en annan stabiliseringsmekanism för att tillhandahålla finansiellt bistånd skapats av medlemsstater som har euron som valuta för att trygga den finansiella stabiliteten i euroområdet som helhet ska räntan och böterna avsättas för denna mekanism.

KAPITEL IV

Allmänna bestämmelser

Artikel -8

Delegering

1. Befogenhet att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 6a ska ges till kommissionen för en period på tre år från det att denna förordning har trätt i kraft. Kommissionen ska utarbeta en rapport om de delegerade befogenheterna senast nio månader innan perioden på tre år löpt ut. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 6a får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas i enlighet med artikel 6a ska endast träda i kraft om ingen invändning har gjorts av vare sig Europaparlamentet eller rådet inom två månader från det att denna akt delgivits Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, innan denna frist har löpt ut, har underrättat kommissionen om att de har beslutat att inte invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Torsdagen den 23 juni 2011

Artikel 8

Omröstning i rådet

I fråga om de åtgärder som avses i artiklarna 3, 4 och 5 får enbart de medlemmar i rådet som företräder medlemsstater i euroområdet rösta, och rösten för den medlem i rådet som företräder den berörda medlemsstaten ska inte beaktas.

En kvalificerad majoritet av de rådsmedlemmar som avses i förra stycket ska fastställas i enlighet med **artikel 238.3 b** i fördraget.

Artikel 8a

Översyn

1. Inom tre år efter att denna förordning trätt i kraft och därefter vart femte år ska kommissionen offentliggöra en rapport om tillämpningen av denna förordning.

Rapporten ska bland annat utvärdera:

a) Denna förordnings verkningsfullhet, inbegripet möjligheten att låta rådet och kommissionen agera för att åtgärda situationer som kan äventyra den monetära unionens funktion.

(b) Framstegen mot att säkerställa en närmare samordning av den ekonomiska politiken och varaktig konvergens i medlemsstaterna ekonomiska resultat i enlighet med EUF-fördraget.

2. Vid behov ska denna rapport åtföljas av ett förslag till ändring av denna förordning.

3. Rapporten ska översändas till Europaparlamentet och rådet.

4. Före utgången av 2011 ska kommissionen lägga fram en rapport om möjligheten att införa eurovärdepapper till rådet och Europaparlamentet.

Artikel 9

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den [...] dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Torsdagen den 23 juni 2011

Övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ***I

P7_TA(2011)0291

Europaparlamentets ändringar antagna den 23 juni 2011 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1466/97 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken (KOM(2010)0526 – C7-0300/2010 – 2010/0280(COD)) ⁽¹⁾

(2012/C 390 E/21)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

[Ändring 2]

PARLAMENTETS ÄNDRINGSFÖRSLAG (*)

till kommissionens förslag

(¹) Ärendet återförvisades till det ansvariga utskottet för ytterligare behandling enligt artikel 57.2 andra stycket i arbetsordningen (A7-0178/2011).

(*) Ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen ■.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 1466/97 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 121.6,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

efter översändande av förslaget till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Samordningen av medlemsstaternas ekonomiska politik inom unionen i enlighet med **fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget)** bör innefatta efterlevnad av de vägledande principerna om stabila priser, sunda offentliga finanser och monetära förhållanden samt en hållbar betalningsbalans.

(¹) EGT C 150, 20.5.2011, s. 1.

Torsdagen den 23 juni 2011

- (2) Stabilitets- och tillväxtpakten bestod ursprungligen av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott ⁽²⁾ och rådets resolution av den 17 juni 1997 om stabilitets- och tillväxtpakten ⁽³⁾. Förordningarna (EG) nr 1466/97 och (EG) nr 1467/97 ändrades 2005 genom förordningarna (EG) nr 1055/2005 och (EG) nr 1056/2005. Den 20 mars 2005 antog rådet dessutom en rapporten Att förbättra genomförandet av stabilitets- och tillväxtpakten.
- (3) Stabilitets- och tillväxtpakten grundar sig på målet att uppnå sunda offentliga finanser som ett medel att stärka förutsättningarna för prisstabilitet och för en stark varaktig tillväxt som stöds av finansiell stabilitet, och **därigenom stödja uppnåendet av unionens mål för hållbar tillväxt** och sysselsättning.
- (4) Enligt den preventiva delen av stabilitets- och tillväxtpakten ska medlemsstaterna uppnå och bibehålla ett medelfristigt budgetmål och inlämna ett stabilitets- och konvergensprogram som visar hur detta ska uppnås.
- (4a) **Den preventiva delen av stabilitets- och tillväxtpakten skulle dra nytta av striktare former av övervakning för att säkerställa att medlemsstaternas politik är samstämd och förenlig med unionens regelverk för budgetsamordning.**
- (5) Innehållet i stabilitets- och konvergensprogrammen och **förfarandet** för hur de ska bedömas bör vidare **utvecklas såväl på nationell nivå som på unionsnivå** mot bakgrund av erfarenheterna av att genomföra stabilitets- och tillväxtpakten.
- (5a) **Budgetmålen i stabilitets- och konvergensprogrammen bör uttryckligen beakta de åtgärder som antagits i linje med de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken, riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens sysselsättningspolitik och, generellt, de nationella reformprogrammen.**
- (5b) **Stabilitets- och konvergensprogrammen bör lämnas in och bedömas innan centrala beslut fattas om de nationella budgetarna för de kommande åren. Därför bör en särskild tidsfrist inrättas för inlämnandet av stabilitets- och konvergensprogrammen. Med hänsyn till särdragen hos Förenade kungarikets budgetår bör särskilda bestämmelser inrättas för när landets konvergensprogram ska inlämnas.**
- (5c) **Kommissionen bör få en starkare roll i den skärpta övervakningen av medlemsstatsspecifika bedömningar, uppföljningar, övervakningsuppdrag, rekommendationer och varningar.**
- (5d) **Erfarenheterna och misstagen från det första årtiondet med den ekonomiska och monetära unionen visar att det behövs en förbättrad ekonomisk styrning inom unionen, som bör bygga på ett större nationellt egenansvar för gemensamt överenskomna regler och åtgärder och på en kraftfullare övervakning på unionsnivå av den nationella ekonomiska politiken.**

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 6.

⁽³⁾ EGT C 236, 2.8.1997, s. 1.

Torsdagen den 23 juni 2011

- (5e) Ramen för förbättrad ekonomisk styrning bör bygga på flera sammankopplade politiska åtgärder för hållbar tillväxt och sysselsättning, vilka måste vara inbördes samstämda, i synnerhet en unionsstrategi för tillväxt och sysselsättning särskilt inriktad på att utveckla och förstärka den inre marknaden, främjande av internationell handel och konkurrenskraft, en effektiv ram för att förebygga och korrigera alltför stora underskott i de offentliga finanserna (stabilitets- och tillväxtpakten), en stabil ram för att förebygga och korrigera makroekonomiska obalanser, minimikrav för nationella budgetramar och förstärkt reglering och tillsyn av finansmarknaderna, inbegripet Europeiska systemrisknämndens makrotillsyn.
- (5f) Stabilitets- och tillväxtpakten och hela ramen för ekonomisk styrning bör komplettera och stödja unionsstrategin för tillväxt och sysselsättning. Dessa samband mellan de olika delarna bör inte medge undantag från stabilitets- och tillväxtpaktens bestämmelser.
- (5g) En förstärkt ekonomisk styrning bör medföra att Europaparlamentet och de nationella parlamenten involveras i högre grad och i ett tidigare skede. Europaparlamentets ansvariga utskott kan erbjuda den medlemsstat som berörs av en rekommendation från rådet i enlighet med artiklarna 6.2 och 10.2 i denna förordning att delta i en diskussion.
- (5h) Stabilitets- och konvergensprogrammen och de nationella reformprogrammen bör utformas så att de är samstämda med varandra och tidsfristerna för deras inlämnande bör harmoniseras. Dessa program bör läggas fram för rådet och kommissionen. Dessa program bör offentliggöras.
- (5i) Inom ramen för den europeiska terminen börjar övervaknings- och samordningscykeln tidigt under året med en horisontell granskning, med hjälp av vilken Europeiska rådet, på grundval av information från kommissionen och rådet, identifierar de viktigaste utmaningarna för unionen och euroområdet och lämnar strategiska riktlinjer för politiken. En diskussion kommer också att föras i Europaparlamentet i början av den årliga övervakningscykeln, i god tid innan diskussionerna inleds i Europeiska rådet. Medlemsstaterna förväntas beakta de horisontella riktlinjerna från Europeiska rådet när de utarbetar sina stabilitets- och konvergensprogram och nationella reformprogram.
- (5j) För att förstärka det nationella egenansvaret för stabilitets- och tillväxtpakten bör nationella budgetramar till fullo vara förenliga med målen för multilateral övervakning i unionen och i synnerhet med den europeiska terminen.
- (5k) I linje med de rättsliga och politiska arrangemangen i de enskilda medlemsstaterna bör de nationella parlamenten vederbörligen involveras i terminen och i utarbetandet av stabilitetsprogrammen, konvergensprogrammen och de nationella reformprogrammen i syfte att öka transparensen, egenansvaret samt ansvars- och redovisningsskyldigheten för alla fattade beslut. Ekonomiska och finansiella kommittén, kommittén för ekonomisk politik, sysselsättningskommittén och kommittén för socialt skydd kommer, när detta är lämpligt, att höras inom ramen för den europeiska terminen. Relevanta intressenter, särskilt arbetsmarknadens parter, kommer att involveras inom ramen för den europeiska terminen i de huvudsakliga politiska frågorna, när detta är lämpligt, i enlighet med bestämmelserna i EUF-fördraget och nationella rättsliga och politiska arrangemang.

Torsdagen den 23 juni 2011

- (6) Genom att hålla fast vid det medelfristiga budgetmålet bör medlemsstaterna få en säkerhetsmarginal till gränsvärdet på 3 procent av BNP så att de kan **garantera hållbara offentliga finanser eller** snabba framsteg mot hållbara finanser och **samtidigt** ha manöverutrymme i de offentliga finanserna, framför allt med hänsyn till behovet av offentliga investeringar. **Det medelfristiga budgetmålet bör uppdateras regelbundet på grundval av allmänt vedertagna metoder så att det på lämpligt sätt avspeglar risker för de offentliga finansernas explicita och implicita skulder i enlighet med målen för stabilitets- och tillväxtpakten.**
- (7) Skyldigheten att uppnå och bibehålla det medelfristiga budgetmålet måste genomföras i praktiken genom fastställande av principer för **anpassningsbanan för att uppnå det medelfristiga målet. Dessa principer bör bland annat säkra att icke förutsebara inkomster, det vill säga inkomster utöver vad som normalt kan förväntas av ekonomisk tillväxt, används för att minska skulden.**
- (8) Skyldigheten att uppnå och bibehålla det medelfristiga målet ska vara tillämplig på såväl deltagande **som icke deltagande** medlemsstater ■.
- (9) **Tillräckliga framsteg för att nå det medelfristiga budgetmålet bör utvärderas på grundval av en samlad bedömning med det strukturella saldot som utgångspunkt, inbegripet en analys av utgifterna efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan. I detta avseende bör så länge som det medelfristiga budgetmålet inte är uppnått, de offentliga utgifternas ökningstakt under normala omständigheter inte ■ överstiga ett referensvärde för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt och ökningarna därutöver bör uppvägas genom diskretionära ökningarna av de offentliga inkomsterna och ■ diskretionära inkomstminskningar bör uppvägas genom nedskärningar av utgifterna. Referensvärdet för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt bör beräknas enligt en gemensamt överenskommen metod. Kommissionen offentliggör beräkningsmetoden för dessa prognoser och det resulterande referensvärdet för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt. De potentiellt mycket stora variationerna i investeringsutgifterna bör beaktas, i synnerhet när det gäller de små medlemsstaterna.**
- (9a) **För medlemsstater som har en skuldnivå som överskrider 60 procent av BNP eller står inför betydande risker när det gäller den totala hållbara skuldsättningen bör det krävas en snabbare anpassningsbana för att uppnå de medelfristiga budgetmålen.**
- (10) **Ett tillfälligt avsteg från anpassningsbanan mot det medelfristiga målet bör tillåtas för att främja en ekonomisk återhämtning när det föranleds av en ovanlig händelse utanför den berörda medlemsstatens kontroll som har stor inverkan på den offentliga sektorns finansiella ställning eller om det föranleds av en allvarlig konjunkturedgång för euroområdet eller EU som helhet, förutsatt att detta inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt. Genomförandet av större struktureller reformer ska också beaktas när tillfälliga avvikelser medges från det medelfristiga budgetmålet eller den anpassningsbana som är lämplig för att uppnå detta, på villkor att det fortfarande finns en säkerhetsmarginal för referensvärdet för underskottet. Härvid ska särskild uppmärksamhet ägnas åt reformer av pensionssystemen, varvid avvikelserna bör avspegla den direkta merkostnaden för överföringen av intäkter från den offentligt förvaltade till den fullt ut finansierade pelaren. De åtgärder som vidtas för att föra över medel från den fullt ut finansierade pelaren tillbaka till den offentligt förvaltade pelaren ska anses utgöra engångsåtgärder och tillfälliga åtgärder och således inte tas med i det strukturella saldot som används vid bedömningen av framstegen för att nå det medelfristiga budgetmålet.**

Torsdagen den 23 juni 2011

- (11) Vid betydande avvikelser från **anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet** bör **kommis-sionen rikta en varning** till den berörda medlemsstaten, **som inom en månad ska följas av en situationsanalys från rådet** och **en rekommendation** om nödvändiga korrigerande åtgärder. **I rekommendationen ska det anges en tidsfrist på högst fem månader för att komma till rätta med avvikelsen. Den berörda medlemsstaten bör rapportera till rådet om de åtgärder som vidtagits. Om den berörda medlemsstaten underlåter att vidta lämpliga åtgärder inom den tidsfrist som fastställts av rådet bör rådet anta ett beslut där det anges att inga effektiva åtgärder har vidtagits och rapportera till Europeiska rådet. Beslutet bör anses vara antaget av rådet, om inte rådet med kvalificerad majoritet beslutar att förkasta förslaget inom tio dagar efter det att kommissionen har antagit det. Kommissionen får samtidigt rekommendera rådet att anta reviderade rekommendationer. Kommissionen får, i förekommande fall, uppmana Europeiska centralbanken att delta i ett övervakningsuppdrag om uppdraget berör medlemsstater som ingår i euroområdet och ERM2. Kommissionen ska rapportera till rådet om resultatet av uppdraget och kan vid behov besluta att offentliggöra resultatet.**
- (12) För att säkerställa att de deltagande medlemsstaterna uppfyller kraven i unionens regelverk för övervakning av offentliga finanser bör en särskild kontrollmekanism inrättas på grundval av artikel 136 i fördraget för fall **av** betydande avvikelser från **anpassningsbanan för att uppnå det medelfristiga budgetmålet**.
- (13) Hänvisningarna i förordning (EG) nr 1466/97 bör ta hänsyn till den nya artikelnumreringen i EUF-fördraget.
- (14) Förordning (EG) nr 1466/97 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1466/97 ska ändras på följande sätt:

-1. Artikel 1 ska ersättas med följande:**”Artikel 1**

I denna förordning föreskrivs regler för innehåll, framläggande, granskning och övervakning av stabilitets- och konvergensprogram som en del i den multilaterala övervakning som rådet och kommissionen genomför för att på ett tidigt stadium förebygga att ett alltför stort underskott uppstår i den offentliga sektorns finanser och för att främja övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken, och därigenom främja uppnåendet av unionens mål för tillväxt och sysselsättning.”

1. Artikel 2 ska ersättas med följande:

”Artikel 2

I denna förordning avses med

a) deltagande medlemsstater: medlemsstater som har infört euron som sin valuta,

b) **icke deltagande** medlemsstater: medlemsstater som har en annan valuta än euro.”

Torsdagen den 23 juni 2011

1a. Följande avsnitt ska införas:

”AVSNITT 1-A

EUROPEISK TERMIN FÖR SAMORDNINGEN AV DEN EKONOMISKA POLITIKEN

Artikel 2-a

1. För att garantera en närmare samordning av den ekonomiska politiken och varaktig konvergens i medlemsstaternas ekonomiska prestationer ska rådet genomföra en multilateral övervakning som en del av den europeiska terminen för samordningen av den ekonomiska politiken i enlighet med de mål och krav som fastställts i EUF-fördraget.

2. Terminen omfattar

a) utarbetande och övervakning av tillämpningen av de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (allmänna riktlinjer för den ekonomiska politiken) i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget,

b) utarbetande och granskning av tillämpningen av riktlinjerna för sysselsättningen, som medlemsstaterna måste beakta (riktlinjerna för sysselsättningen) i enlighet med artikel 148.2 i EUF-fördraget,

c) framläggande och bedömning av medlemsstaternas stabilitets- eller konvergensprogram i linje med bestämmelserna i denna förordning,

d) framläggande och bedömning av medlemsstaternas nationella reformprogram, som stöder unionens strategi för tillväxt och sysselsättning och som har utarbetats i enlighet med riktlinjerna i leden i och ii ovan och med de allmänna riktlinjer för medlemsstaterna som kommissionen och Europeiska rådet utfärdade i början av den årliga övervakningscykeln,

e) övervakning för att förebygga och korrigera makroekonomiska obalanser i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 av den ... (*) om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser (1).

3. För att i god tid tillhandahålla integrerad politisk rådgivning om planerad makrofinansiell och makrostrukturell politik, ska rådet under den europeiska terminen, efter en bedömning av dessa program på grundval av rekommendationer från kommissionen, lämna riktlinjer till medlemsstaterna med full tillämpning av de rättsliga instrument som föreskrivs i enlighet med artiklarna 121 och 148 i EUF-fördraget och med denna förordning samt förordning (EU) nr .../2011 [om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser] (**).

Medlemsstaterna ska ta vederbörlig hänsyn till de riktlinjer som lämnats till dem i förbindelse med utvecklingen av deras ekonomiska, sysselsättningsmässiga och budgetmässiga politik, innan de fattar viktiga beslut om sina nationella budgetar för de kommande åren. Kommissionen bör övervaka framstegen.

Om en medlemsstat inte handlar i överensstämmelse med de riktlinjer som lämnats, kan detta leda till

a) ytterligare rekommendationer om att vidta särskilda åtgärder,

(*) Nummer och datum för förordningen.

(**) Nummer för förordningen.

Torsdagen den 23 juni 2011

- b) en varning från kommissionen i enlighet med artikel 121.4 i EUF-fördraget,
- c) åtgärder i enlighet med denna förordning, förordning (EG) nr 1467/97 och förordning (EU) nr .../2011 [om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser] (*).

Genomförandet av åtgärderna kommer att omfattas av skärpt övervakning från kommissionens sida och kan inbegripa övervakningsuppdrag i enlighet med artikel -11 i denna förordning.

4. Europaparlamentet ska vederbörligen involveras i den europeiska terminen i syfte att öka transparensen, egenansvaret samt ansvars- och redovisningsskyldigheten för alla fattade beslut, framför allt genom den ekonomiska dialog som genomförs i enlighet med artikel 2ab i denna förordning. Ekonomiska och finansiella kommittén, kommittén för ekonomisk politik, sysselsättningskommittén och kommittén för socialt skydd kommer, när detta är lämpligt, att höras inom ramen för den europeiska terminen. Relevanta intressenter, särskilt arbetsmarknadens parter, kommer att involveras inom ramen för den europeiska terminen i de huvudsakliga politiska frågorna, när detta är lämpligt, i enlighet med bestämmelserna i EUF-fördraget och nationella rättsliga och politiska arrangemang.

Rådets ordförande och kommissionen ska i enlighet med artikel 121 i EUF-fördraget, och i förekommande fall Eurogruppens ordförande, en gång per år rapportera till Europaparlamentet och Europeiska rådet om resultatet av den multilaterala övervakningen. Dessa rapporter bör vara en del av den ekonomiska dialog som avses i artikel 2-ab i denna förordning.

(¹) EUT L ...”.

1b. Följande avsnitt ska införas:

”AVSNITT 1-Aa

EKONOMISK DIALOG

Artikel 2-ab

För att stärka dialogen mellan unionens institutioner, särskilt Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och säkerställa ökad transparens och ansvars- och redovisningsskyldighet, får Europaparlamentets ansvariga utskott uppmana rådets ordförande, kommissionen och, i förekommande fall, Europeiska rådets ordförande eller ordföranden för Eurogruppen att i det ansvariga utskottet diskutera

- a) information som lämnats av rådet om de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget,
- b) allmänna riktlinjer som kommissionen utfärdar till medlemsstaterna i början av den årliga övervakningscykeln,
- c) alla slutsatser som dragits av Europeiska rådet om riktlinjer för den ekonomiska politiken inom ramen för den europeiska terminen,
- d) resultatet av multilateral övervakning som utförts enligt denna förordning,
- e) alla slutsatser som dragits av Europeiska rådet om riktlinjerna för och resultatet av den multilaterala övervakningen,
- f) alla översyner av genomförandet av den multilaterala övervakningen i slutet av den europeiska terminen,
- g) rekommendationer som rådet har lämnat till medlemsstaterna i enlighet med artikel 121.4 i EUF-fördraget vid händelse av betydande avvikelser i enlighet med artiklarna 6.2 och 10.2 i denna förordning.

(⁺) Nummer för förordningen.

Torsdagen den 23 juni 2011

2. Europaparlamentets ansvariga utskott kan erbjuda den medlemsstat som berörs av rådets rekommendation i enlighet med artiklarna 6.2 och 10.2 att delta i en diskussion.

3. Kommissionen och rådet ska regelbundet informera Europaparlamentet om tillämpningen av denna förordning.”

1c. Artikel 2a ska ersättas med följande:

”Varje medlemsstat ska ha ett differentierat medelfristigt mål för sina offentliga finanser. Dessa landsspecifika medelfristiga budgetmål kan avvika från kravet på offentliga finanser som ligger nära balans eller visar ett överskott, samtidigt som de tillhandahåller en säkerhetsmarginal med avseende på referensvärdet på 3 procent av BNP för underskott i den offentliga sektorns finanser. Det medelfristiga budgetmålet ska garantera de offentliga finansernas hållbarhet eller snabba framsteg mot sådan hållbarhet samtidigt som det ska ge budgetmässigt handlingsutrymme, särskilt med tanke på behovet av offentliga investeringar.

Med beaktande av dessa faktorer ska de landsspecifika medelfristiga budgetmålen för medlemsstater som infört euron och ERM2-medlemsstater specificeras inom ett fastställt intervall mellan -1 procent av BNP och balans eller i överskott om man tar hänsyn till konjunktursvängningar och bortser från enstaka och tillfälliga åtgärder.

Det medelfristiga budgetmålet ska revideras vart tredje år. En medlemsstats medelfristiga budgetmål kan ytterligare revideras om en strukturreform genomförs som i hög grad inverkar på de offentliga finansernas hållbarhet.

Respekten av det medelfristiga budgetmålet ska omfattas av de nationella medelfristiga budgetramarna i enlighet med artikel 6.1 i rådets direktiv 2011/.../EU av den ... (*) om krav på medlemsstaternas budgetramar (1).”

(1) EUT L ...”.

2. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Varje deltagande medlemsstat ska till rådet och kommissionen lämna den information som är nödvändig för den regelbundna multilaterala övervakningen enligt artikel 121 i EUF-fördraget genom ett stabilitetsprogram som skapar förutsättningar för **hållbara offentliga finanser som bidrar till** prisstabilitet, stark hållbar tillväxt **och skapande** av sysselsättning.”

b) I punkt 2 ska leden a, b och c ersättas med följande:

”a) Det medelfristiga budgetmålet och anpassningsbanan mot detta mål när det gäller saldot i de offentliga finanserna i procent av BNP, den förväntade utvecklingen av den offentliga sektorns skuldkvot, de offentliga utgifternas planerade ökningstakt, **inbegripet den motsvarande tilldelningen för fasta bruttoinvesteringar, särskilt med beaktande av villkoren och kriterierna för att fastställa utgiftsökningstakten enligt artikel 5.1**, de offentliga inkomsternas planerade ökningstakt med oförändrad politik och en kvantifiering av planerade diskretionära åtgärder på inkomstsidan.

(*) Nummer och datum för direktivet.

Torsdagen den 23 juni 2011

- aa) Information om till åldrandet implicit relaterade skulder samt ansvarsförbindelser, såsom offentliga garantier, med potentiellt stor inverkan på offentliga budgetar.
- ab) Information om stabilitetsprogrammets förenlighet med de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken och de nationella reformprogrammen.
- b) De huvudsakliga antagandena om den förväntade ekonomiska utvecklingen och viktiga ekonomiska variabler som är relevanta för förverkligandet av konvergensprogrammet, såsom utgifterna för offentliga investeringar, real BNP-tillväxt, sysselsättning och inflation.
- c) En kvantitativ bedömning av budgetmässiga och andra vidtagna eller föreslagna ekonomisk-politiska åtgärder för att uppnå programmets mål, vilket inbegriper en kostnads-nyttoanalys av större strukturreformer som har direkta långsiktiga **positiva budgeteffekter**, även genom att öka den potentiella **hållbara** tillväxten."

ba) Följande punkt ska införas:

"2a. Stabilitetsprogrammet ska baseras på det mest sannolika makrofinansiella scenariot eller på ett försiktigare scenario. De makroekonomiska prognoserna och budgetprognoserna ska jämföras med kommissionens senast uppdaterade prognoser och med andra självständiga myndigheters prognoser när så är lämpligt. Signifikanta skillnader mellan det valda makrofinansiella scenariot och kommissionens prognos ska förklaras, särskilt om nivån eller ökningstakten för externa antaganden avviker signifikant från värdena i kommissionens prognoser.

Den exakta arten av denna information i leden a, aa, b, c och d ska fastställas i ett harmoniserat regelverk som ska upprättas av kommissionen i samarbete med medlemsstaterna."

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Information om utvecklingen av saldot i de offentliga finanserna och skuldkvoten, de offentliga utgifternas ökningstakt, de offentliga inkomsternas planerade ökningstakt med oförändrad politik, planerade diskretionära åtgärder på inkomstsidan, **korrekt kvantifierade**, och de huvudsakliga ekonomiska antaganden som nämns i punkt 2 a och b ska utöver innevarande år och föregående år även omfatta minst de tre kommande åren."

4. Varje program ska innehålla information om dess ställning inom ramen för nationella förfaranden, särskilt huruvida programmet har lagts fram för det nationella parlamentet och huruvida det nationella parlamentet har haft möjlighet att diskutera rådets yttrande till det tidigare programmet eller, i förekommande fall, en eventuell rekommendation eller varning, samt huruvida programmet har erhållit ett parlamentariskt godkännande."

3. Artikel 4 ska ersättas med följande:

"Artikel 4

1. Stabilitetsprogrammen ska läggas fram årligen i april, helst före mitten av april och senast den 30 april. ■
2. Medlemsstaterna ska offentliggöra sina stabilitetsprogram."

Torsdagen den 23 juni 2011

4. Artikel 5 ska ersättas med följande:

”Artikel 5

1. Rådet ska, på grundval av de bedömningar som gjorts av kommissionen och Ekonomiska och finansiella kommittén inom ramen för den multilaterala övervakningen enligt artikel 121 i EUF-fördraget, granska de medelfristiga budgetmål som de berörda medlemsstaterna har lagt fram **i sina stabilitetsprogram**, bedöma om de ekonomiska antaganden som programmet bygger på är realistiska, om anpassningsbanan för att uppnå det medelfristiga budgetmålet är lämplig, **inbegripet en bedömning av skuldkvotens utveckling**, och om de vidtagna eller föreslagna åtgärderna för att följa anpassningsbanan är tillräckliga för att det medelfristiga målet ska kunna uppnås under cykeln.

När rådet **och kommissionen** bedömer anpassningsbanan för att uppnå det medelfristiga budgetmålet ska **de**, utan att räkna effekterna av engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder, undersöka om den berörda medlemsstaten genomför en lämplig årlig förbättring av sitt konjunkturrensade saldo som krävs för att den ska uppnå sitt medelfristiga budgetmål, med 0,5 procent av BNP som riktmärke. För medlemsstater som har en **skuldnivå som överskrider 60 procent av BNP eller som står inför betydande risker det gäller den totala hållbara skuldsättningen**, ska rådet **och kommissionen** undersöka om den årliga förbättringen av det konjunkturrensade budgetsaldot, utan att räkna effekterna av engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder, överstiger 0,5 procent av BNP. Rådet **och kommissionen** ska ta hänsyn till om en större anpassning görs i ekonomiskt goda tider, medan anpassningen får vara mer begränsad i ekonomiskt dåliga tider. **I synnerhet ska oväntade och uteblivna inkomster beaktas.**

Tillräckliga framsteg för att uppnå det medelfristiga budgetmålet ska utvärderas på grundval av en samlad bedömning med det strukturella saldot som utgångspunkt, inbegripet en analys av nettoutgifterna efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan. I detta syfte ska rådet och kommissionen bedöma huruvida de offentliga utgifternas ökningstakt och effekterna av åtgärder som vidtas eller planeras på inkomstsidan ligger i linje med följande villkor :

- a) För medlemsstater som har uppnått det medelfristiga budgetmålet får den årliga utgiftsökningsstakten inte överstiga **ett referensvärde för potentiell** BNP-tillväxt på medellång sikt, såvida den överskjutande delen inte uppvägs genom diskretionära åtgärder på inkomstsidan.
- b) För medlemsstater som ännu inte har uppnått det medelfristiga budgetmålet får den årliga utgiftsökningsstakten inte överstiga en nivå som ligger under **ett referensvärde för potentiell** BNP-tillväxt på medellång sikt, såvida den överskjutande delen inte uppvägs av diskretionära åtgärder på inkomstsidan. Vid fastställandet av med hur mycket utgiftsökningsstakten får understiga **ett referensvärde för potentiell** BNP-tillväxt på medellång sikt ska det säkerställas att en lämplig anpassning mot det medelfristiga budgetmålet uppnås.
- c) **För medlemsstater som ännu inte har uppnått det medelfristiga budgetmålet** ska diskretionära minskningar av offentliga inkomstposter uppvägas antingen av utgiftsminskningar eller av diskretionära ökning i andra offentliga inkomstposter, eller av bådadera.

De sammanlagda utgifterna ska inte inbegripa ränteutgifter, utgifter för EU-program som motsvaras fullt ut av inkomster från EU-medel eller icke-diskretionära förändringar i utgifterna för arbetslöshetsersättning.

Torsdagen den 23 juni 2011

En utgiftsökning som överskrider referensvärdet på medellång sikt ska inte räknas som en överträdelse av riktmärket i den mån den uppvägs fullt ut av inkomstökningar som fastställts genom lagstiftning.

Referensvärdet för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt ska fastställas med utgångspunkt i framåtblickande prognoser och retroaktiva uppskattningar. Prognoserna ska uppdateras regelbundet
■ Kommissionen ska offentliggöra beräkningsmetoden för dessa prognoser och det resulterande referensvärdet för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt.

När rådet fastställer anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet för medlemsstater som ännu inte har uppnått detta mål, och när rådet medger en tillfällig avvikelse från detta mål när det gäller medlemsstater som redan har uppnått det, på villkor att det fortfarande finns en lämplig säkerhetsmarginal för referensvärdet för underskottet och att de offentliga finanserna förväntas återgå till det medelfristiga budgetmålet inom programperioden, ska rådet **och kommissionen** beakta genomförandet av större strukturreformer som har direkta långsiktiga **positiva budgeteffekter**, även genom att öka den potentiella **hållbara** tillväxten, och därigenom ger en kontrollerbar effekt på den långsiktiga hållbarheten i de offentliga finanserna.

Särskild uppmärksamhet ska ägnas pensionsreformer genom vilka man inför ett system med flera pelare, av vilka en ska vara en obligatorisk, fullt ut finansierad pelare. Medlemsstater som genomför sådana reformer ska tillåtas avvika från anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet eller från själva målet, varvid avvikelsen ska avspegla **beloppet för de direkta** merkostnaderna för **reformens inverkan på saldot i de offentliga finanserna**, förutsatt att **■** en lämplig säkerhetsmarginal bibehålls i förhållande till referensvärdet för underskottet.

Rådet **och kommissionen** ska dessutom granska om innehållet i stabilitetsprogrammet underlättar bibehållandet av en varaktig **och verklig** konvergens inom euroområdet, en närmare samordning av den ekonomiska politiken och om den berörda medlemsstatens ekonomiska politik är förenlig med medlemsstaternas och unionens allmänna riktlinjer för den ekonomiska politiken **och riktlinjerna för sysselsättningspolitiken**.

När detta föranleds av en ovanlig händelse utanför den berörda medlemsstatens kontroll som har stor inverkan på den offentliga sektorns finansiella ställning eller i perioder av allvarliga konjunkturnedgångar för euroområdet eller unionen som helhet kan medlemsstaterna tillfälligt få göra avsteg från anpassningsbanan för att nå det medelfristiga budgetmål som avses i tredje stycket, under förutsättning att detta inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt.

2. Rådet **och kommissionen** ska utföra granskningen av stabilitetsprogrammet inom tre månader efter det att programmet har lagts fram. Rådet ska, på rekommendation av kommissionen och efter att ha hört Ekonomiska och finansiella kommittén, om nödvändigt **anta** ett yttrande om programmet. Om rådet, i enlighet med artikel 121 i EUF-fördraget, anser att målen för och innehållet i ett program bör skärpas **för att programmet ska vara förenligt med anpassningsbanan för att nå det medelfristiga budgetmålet**, ska rådet i sitt yttrande uppmana den berörda medlemsstaten att anpassa sitt program.”

Torsdagen den 23 juni 2011

5. Artikel 6 ska ersättas med följande:

”Artikel 6

1. Rådet **och kommissionen** ska inom ramen för den multilaterala övervakningen enligt artikel 121.3 i **EUF-fördraget** övervaka genomförandet av stabilitetsprogrammen på grundval av information som lämnas av de deltagande medlemsstaterna och bedömningar som görs av kommissionen och Ekonomiska och finansiella kommittén för att i synnerhet upptäcka betydande faktiska eller förväntade avvikelser i budgetställningen från det medelfristiga budgetmålet eller den anpassningsbana som är lämplig för att uppnå detta ■.

2. Vid **observation av** betydande avsteg från den **anpassningsbana för att uppnå det medelfristiga målet som avses i artikel 5.1 tredje stycket i denna förordning**, och för att förhindra att ett alltför stort underskott uppstår, **ska** kommissionen i enlighet med artikel 121.4 i **EUF-fördraget** rikta en varning till den berörda medlemsstaten.

Rådet ska inom en månad efter det att man antagit den tidiga varning som avses i första stycket analysera situationen och anta en rekommendation om nödvändiga politikåtgärder på grundval av en rekommendation från kommissionen enligt artikel 121.4. I rekommendationen ska det anges en tidsfrist på högst fem månader för att komma till rätta med avvikelserna. Tidsfristen ska sänkas till tre månader om kommissionen i sin varning anser att situationen är synnerligen allvarlig och kräver omedelbara åtgärder. Rådet ska på förslag av kommissionen offentliggöra sin rekommendation.

Inom den tidsfrist som rådet fastställt i rekommendationen enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget ska den berörda medlemsstaten rapportera till rådet om åtgärder som vidtagits med anledning av rekommendationen.

Om den berörda medlemsstaten underlåter att vidta lämpliga åtgärder inom den tidsfrist som fastställts i rådets rekommendation enligt andra stycket, ska kommissionen omedelbart rekommendera rådet att anta ett beslut där det fastställs att det inte vidtagits någon effektiv åtgärd. Beslutet ska anses vara antaget av rådet, om inte rådet med kvalificerad majoritet beslutar att förkasta förslaget inom tio dagar efter det att kommissionen har antagit det. Samtidigt får kommissionen rekommendera rådet att anta en reviderad rekommendation enligt artikel 121.4 om nödvändiga politiska åtgärder. Rådet ska sända en formell rapport till Europeiska rådet om de beslut som fattats.

Den process som inleds med den rekommendation från rådet som avses i andra stycket och avslutas med rådets beslut och den rapport till Europeiska rådet som avses i fjärde stycket får inte vara längre än sex månader.

3. En avvikelse från det medelfristiga budgetmålet eller den anpassningsbana som är lämplig för att uppnå detta ska utvärderas på grundval av en samlad bedömning med det strukturella saldot som utgångspunkt, inbegripet en analys av utgifterna efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan, enligt artikel 5.1.

Följande kriterier ska ingå i bedömningen av om en avvikelse är betydande:

Vid bedömningen av förändringen i det strukturella saldot, huruvida avsteget uppgår till minst 0,5 procent av BNP under ett enda år eller till i genomsnitt minst 0,25 procent av BNP om året under två år i rad. Vid bedömningen av utgiftsutvecklingen efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan, huruvida den samlade effekten av avsteget på saldot i den offentliga sektorns finanser uppgår till minst 0,5 procent av BNP under ett enda år eller sammantaget under två år i rad.

Torsdagen den 23 juni 2011

En avvikelse från *utgiftsutvecklingen* ska inte anses vara *betydande* om den berörda medlemsstaten har överträffat sitt medelfristiga budgetmål, varvid hänsyn ska tas till *möjligheten till oväntade betydande inkomster och till* om de budgetplaner som läggs fram i stabilitetsprogrammet inte äventyrar detta mål under programmets löptid.

En avvikelse kan även lämnas utan avseende *när den föranleds av en ovanlig händelse utanför den berörda medlemsstatens kontroll och som har stor inverkan på den offentliga sektorns finansiella ställning eller* vid allvarliga konjunkturedgångar *för euroområdet eller EU som helhet, förutsatt att detta inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt.*”

6. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Varje *icke* deltagande medlemsstat ska till rådet och kommissionen lämna den information som är nödvändig för den regelbundna multilaterala övervakningen enligt artikel 121 i EUF-fördraget genom ett konvergensprogram som lägger en väsentlig grund för *hållbara offentliga finanser som bidrar till* prisstabilitet samt för en stark varaktig tillväxt som främjar skapandet av sysselsättning.”

b) I punkt 2 ska leden a, b och c ersättas med följande:

a) Det medelfristiga budgetmålet och anpassningsbanan mot detta mål för saldot i de offentliga finanserna uttryckt i procent av BNP, skuldkvotens förväntade utveckling, de offentliga utgifternas planerade ökningstakt, *inbegripet den motsvarande tilldelningen för fasta bruttoinvesteringar, med särskilt beaktande av villkoren och kriterierna för att fastställa utgiftsökningstakten enligt artikel 9.1*, de offentliga inkomsternas planerade ökningstakt med oförändrad politik och en kvantifiering av planerade diskretionära åtgärder på inkomstsidan, de medelfristiga penningpolitiska målen, hur dessa mål förhåller sig till pris- och växelkursstabilitet och till uppnåendet av varaktig konvergens.”

aa) *Information om till åldrandet implicit relaterade skulder samt ansvarsförbindelser, såsom offentliga garantier, med potentiellt stor inverkan på offentliga budgetar.*

ab) *Information om stabilitetsprogrammets förenlighet med de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken, riktlinjerna för sysselsättningen och det nationella reformprogrammet.*

b) *De huvudsakliga antagandena om den förväntade ekonomiska utvecklingen och viktiga ekonomiska variabler som är relevanta för förverkligandet av konvergensprogrammet, såsom utgifterna för de offentliga investeringarna, real BNP-tillväxt, sysselsättning och inflation.*

c) En kvantitativ bedömning av budgetåtgärder och andra ekonomisk-politiska åtgärder som vidtas eller planeras för att uppnå programmets mål, inberäknat en kostnads-nyttanalytisk analys av större strukturreformer som leder till direkta långsiktiga *positiva budgeteffekter*, bland annat genom att öka den potentiella *hållbara* tillväxten.”

Torsdagen den 23 juni 2011

ba) Följande punkt ska införas:

"2a. Konvergensprogrammet ska baseras på det mest sannolika makrofinansiella scenariot eller på ett försiktigare scenario. De makroekonomiska prognoserna och budgetprognoserna ska jämföras med kommissionens senast uppdaterade prognoser och med andra oberoende myndigheters prognoser när så är lämpligt. Signifikanta skillnader mellan det valda makrofinansiella scenariot och kommissionens prognos ska förklaras, särskilt om nivån eller ökningstakten för externa antaganden avviker signifikant från värdena i kommissionens prognoser.

Den exakta arten av denna information i punkt 2a, aa, b, c och d ska fastställas i ett harmoniserat regelverk som ska upprättas av kommissionen i samarbete med medlemsstaterna."

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

*"3. Information om utvecklingen av saldot i de offentliga finanserna och skuldkvoten, de offentliga utgifternas ökningstakt, de offentliga inkomsternas planerade ökningstakt med oförändrad politik, planerade diskretionära åtgärder på inkomstsidan, **korrekt kvantifierade**, och de huvudsakliga ekonomiska antaganden som anges i punkt 2 a och b ska lämnas på årsbasis och ska utöver innevarande år och föregående år även omfatta minst de tre kommande åren."*

4. Varje program ska innehålla information om dess ställning inom ramen för nationella förfaranden, särskilt huruvida programmet har lagts fram för det nationella parlamentet och huruvida det nationella parlamentet har haft möjlighet att diskutera rådets ståndpunkt till det tidigare programmet eller, i förekommande fall, en eventuell rekommendation eller varning, samt huruvida programmet har erhållit ett parlamentariskt godkännande."

7. Artikel 8 ska ersättas med följande:

"Artikel 8

1. Konvergensprogrammen ska läggas fram årligen **i april, helst före mitten av april och senast** den 30 april.

2. Medlemsstaterna ska offentliggöra sina konvergensprogram."

8. Artikel 9 ska ersättas med följande:

"Artikel 9

1. Rådet ska, på grundval av de bedömningar som gjorts av kommissionen och Ekonomiska och finansiella kommittén inom ramen för den multilaterala övervakningen enligt artikel 121 i **EUF-fördraget**, granska de medelfristiga budgetmål som de berörda medlemsstaterna har lagt fram **i sina konvergensprogram**, bedöma om de ekonomiska antaganden som programmet bygger på är rimliga, om anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet är lämplig, **inbegripet en bedömning av skuldkvotens utveckling**, samt bedöma om de vidtagna eller föreslagna åtgärderna för att följa anpassningsbanan är tillräckliga för att det medelfristiga budgetmålet ska kunna uppnås under konjunkturcykeln, och för att uppnå varaktig konvergens.

Torsdagen den 23 juni 2011

Rådet **och kommissionen** ska i sin bedömning av anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet ta hänsyn till om en större anpassning görs under ekonomiskt goda tider, medan anpassningen får vara mer begränsad i ekonomiskt dåliga tider. **I synnerhet ska oväntade och uteblivna inkomster beaktas.** För medlemsstater som har en ■ skuldnivå **som överskrider 60 % av BNP eller som står inför betydande risker det gäller den totala hållbara skuldsättningen** ska rådet undersöka huruvida den årliga förbättringen av det konjunkturrensade saldot, utan att räkna effekterna av engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder, överstiger 0,5 % av BNP. När det gäller medlemsstater som deltar i ERM2 ska rådet **och kommissionen** undersöka huruvida den berörda medlemsstaten genomför en lämplig årlig förbättring av sitt konjunkturrensade saldo, utan att räkna effekterna av engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder, som krävs för att dess medelfristiga budgetmål ska uppnås, med 0,5 % av BNP som riktmärke.

Tillräckliga framsteg för att uppnå det medelfristiga budgetmålet ska utvärderas på grundval av en samlad bedömning med det strukturella saldot som utgångspunkt, inbegripet en analys av nettoutgifterna efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan. I detta syfte ska rådet och kommissionen bedöma huruvida de offentliga utgifternas ökningstakt och effekterna av åtgärder som vidtas eller planeras på inkomstsidan ligger i linje med följande villkor:

- a) För medlemsstater som har uppnått det medelfristiga budgetmålet får den årliga utgiftsökningstakten inte överstiga **ett referensvärde för potentiell** BNP-tillväxt på medellång sikt, såvida den överskjutande delen inte uppvägs genom diskretionära åtgärder på inkomstsidan.
- b) För medlemsstater som ännu inte har uppnått det medelfristiga budgetmålet får den årliga utgiftsökningstakten inte överstiga en nivå som ligger under **ett referensvärde för potentiell** BNP-tillväxt på medellång sikt, såvida den överskjutande delen inte uppvägs av diskretionära åtgärder på inkomstsidan. Vid fastställandet av med hur mycket utgiftsökningstakten får understiga **ett referensvärde för potentiell** BNP-tillväxt på medellång sikt ska det säkerställas att en lämplig anpassning mot det medelfristiga budgetmålet uppnås.
- c) **För medlemsstater som ännu inte har uppnått det medelfristiga budgetmålet ska** diskretionära minskningar av de offentliga inkomstposterna ■ antingen uppvägas av utgiftsminskningar eller av diskretionära öknings i andra offentliga inkomstposter, eller av bådadera.

De sammanlagda utgifterna ska inte inbegripa ränteutgifter, utgifter för EU-program som motsvaras fullt ut av inkomster från EU-medel eller icke-diskretionära förändringar i utgifterna för arbetslöshetsersättning.

Den utgiftsökning som överskrider referenserna på medellång sikt ska inte räknas som en överträdelse av riktmärket om den till fullo uppvägs av lagstiftade inkomstökningar.

Referensvärdet för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt ska fastställas med utgångspunkt i framåtblickande prognoser och retroaktiva uppskattningar. Prognoserna ska uppdateras regelbundet. Kommissionen ska offentliggöra beräkningsmetoden för dessa prognoser och det resulterande referensvärdet för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt.

Torsdagen den 23 juni 2011

När anpassningsbanan för att uppnå det medelfristiga budgetmålet fastställs för medlemsstater som ännu inte har uppnått detta mål och i syfte att tillåta tillfälliga avsteg från målet för medlemsstater som redan har uppnått det, under förutsättning att det finns en lämplig säkerhetsmarginal till referensvärdet för underskottet och att budgetställningen förväntas återgå till det medelfristiga budgetmålet under programmets löptid, ska rådet **och kommissionen** beakta genomförandet av större strukturreformer som leder till direkta långsiktiga **positiva budgeteffekter**, bland annat genom att öka den potentiella **hållbara** tillväxten, och därmed även har en kontrollerbar effekt på de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet.

Särskild uppmärksamhet ska ägnas pensionsreformer genom vilka man inför ett system med flera pelare, av vilka en ska vara en obligatorisk, fullt ut finansierad pelare. Medlemsstater som genomför sådana reformer ska tillåtas avvika från anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet eller från själva målet, varvid avvikelsen ska avspegla **beloppet för de direkta** merkostnaderna för **reformens inverkan på saldot i de offentliga finanserna**, förutsatt att en lämplig säkerhetsmarginal bibehålls i förhållande till referensvärdet för underskottet.

Rådet **och kommissionen** ska dessutom granska huruvida innehållet i konvergensprogrammet underlättar **uppnåendet av en varaktig och verklig konvergens**, en närmare samordning av den ekonomiska politiken och huruvida den berörda medlemsstatens ekonomiska politik är förenlig med medlemsstaternas och unionens allmänna riktlinjer för den ekonomiska politiken **och riktlinjerna för sysselsättningspolitiken**. För medlemsstater som deltar i ERM2 ska rådet dessutom granska om innehållet i konvergensprogrammet säkerställer ett friktionsfritt deltagande i växelkursmekanismen.

I händelse av en ovanlig händelse utanför den berörda medlemsstatens kontroll som har stor inverkan på den offentliga sektorns finansiella ställning eller vid allvarliga konjunkturedgångar **för euroområdet eller unionen som helhet**, kan medlemsstaterna tillfälligt tillåtas göra avsteg från anpassningsbanan **för att nå det medelfristiga målet** som avses i **tredje** stycket, under förutsättning att detta inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt.

2. Rådet **och kommissionen** ska granska konvergensprogrammet inom tre månader efter det att programmet har lagts fram. Rådet ska, på rekommendation av kommissionen och efter att ha hört Ekonomiska och finansiella kommittén, om nödvändigt **anta** ett yttrande om programmet. Om rådet, i enlighet med artikel 121 i EUF-fördraget, anser att målen för och innehållet i programmet bör skärpas med särskild hänvisning till **anpassningsbanan för att nå det medelfristiga budgetmålet**, ska rådet i sitt yttrande uppmana den berörda medlemsstaten att anpassa sitt program.”

9. Artikel 10 ska ersättas med följande:

”Artikel 10

1. Rådet **och kommissionen** ska, som en del i den multilaterala övervakningen enligt artikel 121.3 i **EUF-fördraget**, övervaka genomförandet av konvergensprogrammen på grundval av information som medlemsstater med undantag tillhandahåller och bedömningar som görs av kommissionen och Ekonomiska och finansiella kommittén, särskilt med sikte på att fastställa betydande faktiska eller förväntade avvikelser i de offentliga finanserna från det medelfristiga budgetmålet eller den anpassningsbana som är lämplig för att uppnå det **■**.

Dessutom skall rådet **och kommissionen** övervaka den ekonomiska politiken i **icke deltagande** medlemsstater **■** mot bakgrund av konvergensprogrammets mål i syfte att säkerställa att deras politik är inriktad på stabilitet och således på att undvika avvikelser i växelkurserna från de reala jämviktswäxelkurserna och alltför stora fluktuationer i de nominella växelkurserna.

Torsdagen den 23 juni 2011

2. Vid **konstaterad** betydande avvikelse från den anpassningsbana **för att uppnå det medelfristiga målet** som avses i artikel 9.1 **tredje stycket** i denna förordning, och för att förhindra att ett alltför stort underskott uppstår, **ska** kommissionen i enlighet med artikel 121.4 i **EUF-fördraget** rikta en varning till den berörda medlemsstaten.

Rådet ska inom en månad efter det att man antagit den tidiga varning som avses i första stycket analysera situationen och anta en rekommendation om nödvändiga politiska åtgärder på grundval av en rekommendation från kommissionen enligt artikel 121.4. I rekommendationen ska det anges en tidsfrist på högst fem månader för att komma till rätta med avvikelsen. Tidsfristen ska sänkas till tre månader om kommissionen i sin varning anser att situationen är synnerligen allvarlig och kräver omedelbara åtgärder. Rådet ska på förslag av kommissionen offentliggöra sin rekommendation.

Inom den tidsfrist som rådet fastställt i rekommendationen enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget ska den berörda medlemsstaten rapportera till rådet om åtgärder som vidtagits med anledning av denna rekommendation.

Om den berörda medlemsstaten underlåter att vidta lämpliga åtgärder inom den tidsfrist som fastställts i rådets rekommendation enligt andra stycket, ska kommissionen omedelbart rekommendera rådet att anta ett beslut där det fastställs att det inte vidtagits någon effektiv åtgärd. När detta beslut fattas ska rådet agera utan att beakta rösterna från den medlem av rådet som företräder den berörda medlemsstaten. Samtidigt får kommissionen rekommendera rådet att anta en reviderad rekommendation enligt artikel 121.4 om nödvändiga politiska åtgärder. Rådet ska sända en formell rapport till Europeiska rådet om de beslut som fattats.

Den process som inleds med den rekommendation från rådet som avses i andra stycket och avslutas med rådets beslut och den rapport till Europeiska rådet som avses i fjärde stycket får inte vara längre än sex månader.

3. En avvikelse från det medelfristiga budgetmålet eller den anpassningsbana som är lämplig för att uppnå detta ska utvärderas på grundval av en samlad bedömning med det strukturella saldot som utgångspunkt, inbegripet en analys av utgifterna efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan, enligt artikel 9.1.

Följande kriterier ska ingå i bedömningen av om en avvikelse är betydande:

För en medlemsstat som inte har uppnått det medelfristiga budgetmålet, vid bedömningen av förändringen i det strukturella saldot, om avvikelsen antingen uppgår till minst 0,5 procent av BNP under ett enda år eller till i genomsnitt minst 0,25 procent av BNP per år under två år i rad. Vid bedömningen av utgiftsutvecklingen efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan, om den samlade effekten av avvikelsen på saldot i den offentliga sektorns finanser uppgår till minst 0,5 procent av BNP under ett enda år eller sammantaget under två år i rad.

En avvikelse från **utgiftsutvecklingen** ska inte anses vara **betydande** om den berörda medlemsstaten har **överträffat** sitt medelfristiga budgetmål, varvid hänsyn ska tas till **möjligheten till oväntade betydande inkomster** och om de budgetplaner som läggs fram i konvergensprogrammet inte äventyrar detta mål under programmets löptid.

Torsdagen den 23 juni 2011

En avvikelse kan även lämnas utan avseende *när den föranleds av en ovanlig händelse utanför den berörda medlemsstatens kontroll som har stor inverkan på den offentliga sektorns finansiella ställning eller* vid allvarliga konjunkturedgångar *för euroområdet eller EU som helhet, förutsatt att detta inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt.*"

9a. Följande avsnitt ska införas:

"AVSNITT 3A

PRINCIPEN OM OBEROENDE STATISTIK

Artikel 10a

Med syftet att den multilaterala tillsynen ska baseras på sund och oberoende statistik ska medlemsstaterna garantera de nationella statistikmyndigheternas yrkesmässiga oberoende, vilket ska överensstämma med uppförandekoden för europeisk statistik som återfinns i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik (*) Följande krav ska åtminstone uppfyllas:

- a) Transparenta förfaranden för rekrytering och avskedanden som måste baseras endast på yrkesmässiga kriterier.
- b) Budgetanslag som måste tilldelas på årlig eller flerårig grund.
- c) Datum för offentliggörandet av statistiska uppgifter som måste fastställas med god framförhållning.

(*) EUT L 87, 31.3.2009, s. 164."

9b. Följande artikel ska införas:

"Artikel -11

1. Kommissionen ska se till att det förs en ständig dialog med medlemsstaternas myndigheter i enlighet med målen i denna förordning. Kommissionen ska i detta syfte framför allt utföra uppdrag för att bedöma den aktuella ekonomiska situationen i medlemsstaten och fastställa eventuella risker och svårigheter när det gäller att uppfylla målen i denna förordning.

2. Medlemsstater som är föremål för rekommendationer som utfärdats i enlighet med artiklarna 6.2 och 10.2 kan bli föremål för utökad övervakning på plats. Berörda medlemsstater ska tillhandahålla all information som är nödvändig för att förbereda och genomföra uppdraget.

3. När den berörda medlemsstaten är en medlemsstat som har euron som valuta eller som deltar i ERM2, får kommissionen uppmana företrädare för Europeiska centralbanken att delta i övervakningsuppdragen, när så är lämpligt.

4. Kommissionen ska rapportera till rådet om resultatet av det uppdrag som avses i punkt 2 och kan besluta att offentliggöra resultatet när så är lämpligt.

5. När kommissionen organiserar de övervakningsuppdrag som avses i punkt 2, ska den över-sända sina preliminära resultat till den berörda medlemsstaten för synpunkter."

9c. Följande artikel ska införas:

"Artikel 12a

Översyn

1. Senast tre år efter det att denna förordning har trätt i kraft och därefter vart femte år ska kommissionen offentliggöra en rapport om tillämpningen av denna förordning.

Torsdagen den 23 juni 2011

Rapporten ska innehålla en utvärdering av bland annat

a) förordningens ändamålsenlighet,

b) framstegen med att få till stånd en närmare samordning av den ekonomiska politiken och en varaktig konvergens mellan medlemsstaternas ekonomiska resultat i enlighet med EUF-fördraget.

2. Rapporten ska när så är lämpligt åtföljas av ett förslag till ändring av denna förordning.

3. Rapporten ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet.”

10. Alla hänvisningar till Artikel 99 i denna förordning ska ersättas med hänvisningar till Artikel 121.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Verkställighetsåtgärder för att korrigera alltför stora makroekonomiska obalanser i euroområdet ***I

P7_TA(2011)0292

Europaparlamentets ändringar antagna den 23 juni 2011 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om verkställighetsåtgärder för att korrigera alltför stora makroekonomiska obalanser i euroområdet (KOM(2010)0525 – C7-0299/2010 – 2010/0279(COD)) ⁽¹⁾

(2012/C 390 E/22)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

[Ändring 2]

PARLAMENTETS ÄNDRINGSFÖRSLAG (*)

till kommissionens förslag

⁽¹⁾ Ärendet återförvisades till det ansvariga utskottet för ytterligare behandling enligt artikel 57.2 andra stycket i arbetsordningen (A7-0182/2011).

(*) Ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen ■.

Torsdagen den 23 juni 2011

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om verkställighetsåtgärder för att korrigera alltför stora makroekonomiska obalanser i euroområdet

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 136 i kombination med artikel 121.6, och

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till medlemsstaternas parlament,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(-1) Ramen för förbättrad ekonomisk styrning bör bygga på flera sammanlänkade politiska åtgärder för hållbar tillväxt och sysselsättning, vilka måste vara inbördes samstämda, i synnerhet en unionsstrategi för tillväxt och sysselsättning särskilt inriktad på att utveckla och förstärka den inre marknaden, främjande av internationell handel och konkurrenskraft, en effektiv ram för att förebygga och korrigera alltför stora underskott i de offentliga finanserna (stabilitets- och tillväxtpakten), en stabil ram för att förebygga och korrigera makroekonomiska obalanser, minimikrav för nationella budgetramar och förstärkt reglering och tillsyn av finansmarknaderna.

(-1a) Kommissionen bör få en starkare roll när det gäller den skärpta övervakningen av medlemsstats-specifika bedömningar, uppföljningar, övervakningsuppdrag, rekommendationer och varningar.

(1) Samordningen av medlemsstaternas ekonomiska politik inom unionen **bör utvecklas i enlighet med de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken, och de riktlinjer för sysselsättningen** som föreskrivs i fördraget bör innebära att följande grundprinciper följs: stabila priser, sunda och hållbara offentliga finanser och monetära förhållanden samt en hållbar betalningsbalans.

(2) **█ Erfarenheterna av hur den ekonomiska och monetära unionen har fungerat de första tio åren visar att det behövs en förbättrad ekonomisk styrning inom unionen, som bör bygga på ett större nationellt ansvar för gemensamt överenskomna regler och åtgärder och på en kraftfullare ram för övervakning på EU-nivå av den nationella ekonomiska politiken.**

(2a) Att uppnå och upprätthålla en dynamisk inre marknad ska betraktas som en aspekt av en ekonomisk och monetär union som fungerar bra och friktionsfritt.

⁽¹⁾ EUT C, s..

Torsdagen den 23 juni 2011

- (3) Framför allt bör övervakningen av medlemsstaternas ekonomiska politik breddas utöver övervakning av de offentliga finanserna för att förhindra alltför stora makroekonomiska obalanser och hjälpa de berörda medlemsstaterna att upprätta korrigeringsplaner innan avvikelserna blir bestående **och innan den ekonomiska och finansiella utvecklingen börjar gå i en varaktigt mycket ogynnsam riktning**. Detta bör ske parallellt med en fördjupad finanspolitisk övervakning.
- (4) För att stödja hävandet av obalanserna krävs att ett förfarande för detta fastställs i lag.
- (5) Den multilaterala övervakning som avses i artikel 121.3 och 121.4 i **EUF-fördraget** bör kompletteras med särskilda bestämmelser om upptäckt, förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser. **Det är mycket viktigt att** förfarandet integreras i den årliga multilaterala övervakningscykeln.
- (5a) **Tillförlitliga statistiska uppgifter är grunden för övervakningen av makroekonomiska obalanser. För att se till att statistiken är fullgod och oberoende bör medlemsstaterna garantera yrkesmässigt oberoende för de nationella statistiska myndigheterna, vilket ska vara förenligt med den uppförandekod avseende europeisk statistik som fastställts i rådets förordning (EG) nr 223/2009. Dessutom är tillgången på fullgoda uppgifter om de offentliga finanserna relevant för övervakningen av makroekonomiska obalanser. Detta krav bör garanteras av de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) nr [...] om effektiv övervakning av de offentliga finanserna i euroområdet, särskilt artikel 6a.**
- (5b) **En förstärkt ekonomisk styrning bör medföra att Europaparlamentet och de nationella parlamenten involveras i högre grad och i ett tidigare skede. Europaparlamentets ansvariga utskott kan erbjuda den medlemsstat som berörs av ett beslut från rådet i enlighet med artikel 3 i denna förordning att delta i en diskussion.**
- (6) Verkställandet av förordning (EU) nr [...] bör stärkas genom att **räntebärande depositioner** införs om rekommendationen att vidta korrigeringsåtgärder inte iakttas, och genom att dessa depositioner omvandlas till årliga böter om medlemsstaten vid upprepade tillfällen inom samma förfarande vid alltför stora obalanser bryter mot rekommendationen om att åtgärda alltför stora makroekonomiska obalanser. Dessa verkställighetsåtgärder bör tillämpas på medlemsstater som har euron som valuta ■.
-
- (8) Om medlemsstaten ■ underlåter att följa rådets rekommendation **ska den räntebärande depositionen eller de årliga böterna tillämpas** till dess att rådet konstaterar att medlemsstaten har vidtagit korrigerande åtgärder för att följa rekommendationen.
- (9) Vidare bör medlemsstaten, om den vid upprepade tillfällen underlåter att upprätta en plan för korrigeringsåtgärder för att genomföra rådets **rekommendation**, i regel även erlagga årliga böter till dess att rådet konstaterar att medlemsstaten har lagt fram en plan för korrigeringsåtgärder som följer upp **rekommendationen** på tillfredsställande sätt.
- (10) För att garantera lika behandling mellan medlemsstaterna bör **den räntebärande depositionen och boten** vara likvärdig för samtliga medlemsstater som har euron som valuta och uppgå till 0,1 % av den berörda medlemsstatens bruttonationalprodukt för föregående år.
- (10a) **Kommissionen bör också kunna rekommendera att en sanktion reduceras eller upphävs på grund av exceptionella ekonomiska omständigheter.**

Torsdagen den 23 juni 2011

- (11) Tillämpningen av **sanktionsförfarandet** mot medlemsstater som underlåter att vidta verksamma åtgärder för att korrigera **alltför stora** makroekonomiska obalanser bör utformas på ett sådant sätt att **tillämpningen av sanktionen** blir regel och inte undantag för dessa medlemsstater.
- (12) **De böter som avses i artikel 3 i denna förordning ska utgöra sådana andra inkomster som avses i artikel 311 i fördraget och ska avsättas för stabiliseringsmekanismer för tillhandahållande av finansiellt bistånd, vilka har skapats av medlemsstater som har euron som valuta för att trygga stabiliteten i euroområdet som helhet.**
- (13) Rådet bör ges befogenhet att anta enskilda beslut för **införande** av **sanktioner** i enlighet med denna förordning. Dessa enskilda beslut är en del av den samordning av medlemsstaternas ekonomiska politik som sker inom rådet i enlighet med artikel 121.1 i **EUF-fördraget**, och utgör därmed en integrerad uppföljning av de åtgärder som rådet har vidtagit i enlighet med artikel 121 i **EUF-fördraget** och förordning (EU) nr [.../...].
- (14) Eftersom denna förordning innehåller generella bestämmelser om effektiv verkställighet av förordning (EU) nr [.../...], bör den antas i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarande som avses i artikel 121.6 i fördraget.
- (15) På grund av de täta handelsmässiga och finansiella förbindelserna mellan medlemsstaterna och de externa effekterna av den nationella ekonomiska politiken på unionen och euroområdet som helhet, kan medlemsstaterna själva inte i tillräcklig utsträckning upprätta en effektiv ram för upptäckt och förebyggande av makroekonomiska obalanser. Det kan istället bättre uppnås på unionsnivå. Därför kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs ett **sanktionssystem** för verkningsfull korrigering av **alltför stora** makroekonomiska obalanser i euroområdet.
2. Denna förordning är tillämplig i de medlemsstater som har euron som valuta.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning ska definitionerna i artikel 2 i förordning (EU) nr [.../...] gälla.

Dessutom gäller följande definitioner:

exceptionella ekonomiska omständigheter: förhållanden då ett offentligt underskott som överstiger referensvärdet anses vara ett undantag enligt artikel 126.2 a andra strecksatsen i **EUF-fördraget** och i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1467/97 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 6.

Torsdagen den 23 juni 2011

Artikel 3

Sanktioner

1. En räntebärande deposition ska på rekommendation av kommissionen utdömas genom rådets beslut, om rådets beslut om korrigeringsåtgärder antas i enlighet med artikel 10.4 i förordning (EU) nr [.../2011] och om rådet slår fast att medlemsstaten i fråga efter en rekommendation inte har vidtagit de korrigerande åtgärder som rekommenderas.

1a. En årlig bot ska, på rekommendation av kommissionen, utdömas genom rådets beslut

a) om två på varandra följande rådsrekommendationer inom ramen för samma förfarande vid alltför stora obalanser, i vilka rådet anser att medlemsstaten har lämnat in en otillräcklig korrigeringsplan, antas i enlighet med artikel 8.3 i förordning (EU) nr [.../...],

b) om två på varandra följande rådsbeslut inom ramen för samma förfarande vid alltför stora obalanser, med ett uttalande om bristande efterlevnad, antas i enlighet med artikel 10.4 i förordning (EU) nr [.../...].

Boten ska utdömas genom att den räntebärande depositionen omvandlas till årliga böter i enlighet med artikel 3.1.

1b. Beslutet som avses i punkterna 1 och 1a ska anses vara antaget av rådet såvida detta inte med kvalificerad majoritet beslutar att förkasta rekommendationen inom tio dagar efter det att den har antagits av kommissionen. Rådet kan ändra rekommendationen genom beslut med kvalificerad majoritet.

1c. Kommissionens rekommendation till rådets beslut ska utfärdas inom tjugo dagar efter det att de villkor som anges i punkterna 1 och 1a har uppfyllts.

2. Den räntebärande deposition eller den årliga bot som ska rekommenderas av kommissionen ska uppgå till 0,1 % av den berörda medlemsstatens BNP för det föregående året.

3. Genom undantag från punkt 2 får kommissionen föreslå att minska beloppet av den räntebärande depositionen eller bötesbeloppet eller upphäva dem, antingen till följd av exceptionella ekonomiska omständigheter eller efter det att ett motiverat yttrande har sänts från den berörda medlemsstaten till kommissionen inom tio dagar efter det att de villkor som anges i punkterna 1 och 1a har uppfyllts.

4. Om en medlemsstat har lämnat en räntebärande deposition eller betalat en årlig bot för ett givet kalenderår och rådet därefter i enlighet med artikel 10.1 i förordning (EU) nr [.../...] konstaterar att medlemsstaten har vidtagit de rekommenderade korrigeringsåtgärderna under året i fråga, ska den deposition som lämnats för det givna året tillsammans med upplupen ränta eller den bot som betalats för det året återbetalas till medlemsstaten proportionellt mot tiden.

Artikel 4

Fördelning av bötesbeloppen

De böter som avses i artikel 3 i denna förordning ska utgöra sådana andra inkomster som avses i artikel 311 i fördraget och ska avsättas för den europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten. Så snart som en annan stabiliseringsmekanism för tillhandahållande av finansiellt bistånd skapas av medlemsstater som har euron som valuta för att trygga hela euroområdet ska böterna avsättas för denna mekanism.

Torsdagen den 23 juni 2011

Artikel 5

Omröstning i rådet

I samband med de åtgärder som avses i artikel 3 ska endast de rådsmedlemmar rösta som företräder medlemsstater som har euron som valuta, och rådet ska agera utan att beakta rösterna från den medlem av rådet som företräder den berörda medlemsstaten.

En kvalificerad majoritet av de rådsledamöter som avses i **första stycket** ska fastställas i enlighet med artikel 238.3 a i fördraget.

Artikel 5a

Ekonomisk dialog

För att stärka dialogen mellan EU:s institutioner, särskilt Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och säkerställa ökad transparens och ansvarsskyldighet, får Europaparlamentets ansvariga utskott uppmana rådets ordförande, kommissionen och, i förekommande fall, Eurogruppens ordförande att i det ansvariga utskottet diskutera beslut som fattats i enlighet med artikel 3 i denna förordning.

Europaparlamentets ansvariga utskott får ge den medlemsstat som berörs av sådana beslut möjlighet att delta i en diskussion.

Artikel 5b

Översyn

1. *Senast tre år efter det att denna förordning har trätt i kraft och därefter vart femte år ska kommissionen offentliggöra en rapport om tillämpningen av denna förordning. Rapporten ska innehålla en utvärdering av bland annat*

- a) förordningens ändamålsenlighet,*
  - b) framstegen med att säkra en närmare samordning av den ekonomiska politiken och en varaktig konvergens mellan medlemsstaternas ekonomiska resultat i enlighet med fördraget.*
2. *Rapporten ska i förekommande fall åtföljas av ett förslag till ändring av denna förordning.*
3. *Rapporten och eventuella åtföljande förslag ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet.*

Artikel 6

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Torsdagen den 23 juni 2011

Konsumenträttigheter ***I

P7_TA(2011)0293

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 juni 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om konsumenträttigheter (KOM(2008)0614 – C6-0349/2008 – 2008/0196(COD))

(2012/C 390 E/23)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0614),
  - med beaktande av artiklarna 251.2 och 95 i EU-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C6-0349/2008),
  - med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet "Konsekvenser av Lisabonfördragets ikraftträdande för pågående interinstitutionella beslutsförfaranden" (KOM(2009)0665),
  - med beaktande av artiklarna 294.3 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 16 juli 2009 ⁽¹⁾,
  - med beaktande av yttrandet från Regionkommittén av den 22 april 2009 ⁽²⁾,
  - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 15 juni 2011 att godkänna denna ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och yttrandena från utskottet för rättsliga frågor och utskottet för ekonomi och valutafrågor (A7-0038/2011).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen ⁽³⁾.
  2. Europaparlamentet godkänner uttalandet som bifogas denna resolution.
  3. Europaparlamentet tar del av det gemensamma uttalandet av det ungerska ordförandeskapet och det kommande polska, danska och cypriotiska ordförandeskapet i rådet som bifogas denna resolution.
  4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 317, 23.12.2009, s. 54.

⁽²⁾ EUT C 200, 25.8.2009, s. 76.

⁽³⁾ Denna ståndpunkt ersätter de ändringsförslag som antogs den 24 mars 2011 (Antagna texter P7_TA(2011)0116).

Torsdagen den 23 juni 2011

P7_TC1-COD(2008)0196

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 23 juni 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten direktiv 2011/83/EU.)

BILAGA

Europaparlamentets uttalande om jämförelsetabeller

Europaparlamentet beklagar att rådet i samband med förslaget till ett direktiv om konsumenträttigheter inte varit berett att gå med på obligatoriskt offentliggörande av jämförelsetabeller. Härmed tillkännages att den överenskommelse som uppnåtts mellan Europaparlamentet och rådet vid trepartsmötet den 6 juni 2011 om det direktivet inte föregriper resultatet av de interinstitutionella förhandlingarna om jämförelsetabeller.

Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom tolv månader efter det att denna överenskommelse antagits vid plenarsammanträde underrätta parlamentet och att vid utgången av införlivandeperioden rapportera om medlemsstaternas praxis vid utarbetandet av egna tabeller och då i möjligaste mån belysa hur införlivandeåtgärderna förhåller sig till direktivet samt offentliggöra införlivandeåtgärderna.

Europaparlamentet välkomnar den överenskommelse som uppnåtts om att i direktivet om konsumenträttigheter ta med obligatoriska rapporteringskrav om föreskrifterna i detta direktiv, rådets direktiv 93/13/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG som låter medlemsstaterna fritt få välja regleringsform (artiklarna 29, 32 och 33).

Uttalande från rådets ungerska ordförandeskap och kommande polska, danska och cypriotiska ordförandeskap om jämförelsetabeller

Härmed tillkännages att den överenskommelse som uppnåtts mellan Europaparlamentet och rådet vid trepartsmötet den 6 juni 2011 om Europaparlamentets och rådets direktiv om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG inte föregriper resultatet av de interinstitutionella förhandlingarna om jämförelsetabeller.

Bestämmelser om traktorer som släpps ut på marknaden enligt flexibilitetssystemet ***I

P7_TA(2011)0294

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 juni 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2000/25/EG vad gäller bestämmelser om traktorer som släpps ut på marknaden enligt flexibilitetssystemet (KOM(2010)0607 – C7-0342/2010 – 2010/0301(COD))

(2012/C 390 E/24)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0607),

Torsdagen den 23 juni 2011

- med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0342/2010),
  - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 16 februari 2011 ⁽¹⁾,
  - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandet från utskottet för transport och turism (A7-0091/2011).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 107, 6.4.2011, s. 26.

P7_TC1-COD(2010)0301

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 23 juni 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om ändring av direktiv 2000/25/EG vad gäller bestämmelser om traktorer som släpps ut på marknaden enligt flexibilitetssystemet

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv 2011/72/EU.)

Använt kärnbränsle och radioaktivt avfall *

P7_TA(2011)0295

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 juni 2011 om förslaget till rådets direktiv om hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall (KOM(2010)0618 – C7-0387/2010 – 2010/0306(NLE))

(2012/C 390 E/25)

(Samråd)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2010)0618),
- med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artiklarna 31 och 32, i enlighet med vilka rådet har hört parlamentet (C7-0387/2010),
- med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,

Torsdagen den 23 juni 2011

— med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandena från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedels-säkerhet (A7-0214/2011).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed i enlighet med artikel 293.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 106a i Euratom-fördraget.
3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
4. Rådet uppmanas att höra parlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.
5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen.

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 1**Förslag till direktiv
Skäl 1**

(1) Enligt artikel 2.b *ifördraget* ska enhetliga säkerhetsnormer för befolkningens och arbetstagarnas hälsoskydd fastställas.

(1) Enligt artikel 2.b *iEuratomfördraget* ska enhetliga säkerhetsnormer för befolkningens och arbetstagarnas hälsoskydd fastställas.

Ändring 2**Förslag till direktiv
Skäl 2**

(2) I artikel 30 *ifördraget* anges det att det ska fastställas grundläggande normer för befolkningens och arbetstagarnas hälsoskydd mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning.

(2) I artikel 30 *iEuratomfördraget* anges det att det ska fastställas grundläggande normer för befolkningens och arbetstagarnas hälsoskydd mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning.

Ändring 3**Förslag till direktiv
Skäl 3**

(3) I artikel 37 *ifördraget* anmodas medlemsstaterna att tillhandahålla kommissionen allmänna upplysningar om varje plan för deponering av radioaktivt avfall.

(3) I artikel 37 *iEuratomfördraget* anmodas medlemsstaterna att tillhandahålla kommissionen allmänna upplysningar om varje plan för deponering av radioaktivt avfall.

Ändring 4**Förslag till direktiv
Skäl 3a (nytt)**

(3a) *Rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989⁽¹⁾ om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet.*

⁽¹⁾ EGT L 183, 29.6.1989, s. 1.

Torsdagen den 23 juni 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 5**Förslag till direktiv
Skäl 4**

(4) Rådets direktiv 96/29/Euratom av den 13 maj 1996 **om fastställande av grundläggande säkerhetsnormer** för skydd av arbetstagarnas och allmänhetens hälsa mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning ⁽¹⁾ ska tillämpas på all verksamhet som medför risk för joniserande strålning från en artificiell eller en naturlig strålkälla i fall där naturliga radionuklider behandlas eller har behandlats med hänsyn till sina radioaktiva, klyvbara eller fertila egenskaper. Det omfattar också godkända utsläpp av material som härrör från sådana verksamheter. Bestämmelserna i direktivet har kompletterats med mer specifik lagstiftning.

⁽¹⁾ EGT L 159, 29.6.1996, s. 1.

(4) Rådets direktiv 96/29/Euratom av den 13 maj 1996 för skydd av arbetstagarnas och allmänhetens hälsa mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning ⁽¹⁾ **fastställer grundläggande säkerhetsnormer. Direktivet** ska tillämpas på all verksamhet som medför risk för joniserande strålning från en artificiell eller en naturlig strålkälla i fall där naturliga radionuklider behandlas eller har behandlats med hänsyn till sina radioaktiva, klyvbara eller fertila egenskaper. Det omfattar också godkända utsläpp av material som härrör från sådana verksamheter. Bestämmelserna i direktivet har kompletterats med mer specifik lagstiftning.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 96/29/Euratom av den 13 maj 1996 om fastställande av grundläggande säkerhetsnormer för skydd av arbetstagarnas och allmänhetens hälsa mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning (EGT L 159, 29.6.1996, s. 1).

Ändring 131**Förslag till direktiv
Skäl 4a (nytt)**

(4a) Eftersom varken Euratomfördraget eller FEUF ger parlamentet några medbeslutandebefogenheter i frågor som berör kärnkraft och kärnsäkerhet måste man finna en ny rättslig grund för all framtida lagstiftning inom detta område.

Ändring 6**Förslag till direktiv
Skäl 15a (nytt)**

(15a) Tre av EU:s tidigare kandidatländer, nämligen Litauen, Slovakien och Bulgarien, hade gamla kärnkraftverk av sovjetisk konstruktion i drift som inte kunde uppgraderas till EU:s säkerhetsstandarder på ett ekonomiskt sätt. Följaktligen stängdes de för att sedan avvecklas.

Ändring 7**Förslag till direktiv
Skäl 15b (nytt)**

(15b) Avvecklingen av kärnkraftverken påförde dessa tre medlemsstater en avsevärd finansiell och ekonomisk börda som de inte kunde bära fullt ut, och därför betalade unionen ut finansiellt stöd till dessa medlemsstater avsett att täcka en del av kostnaden för projekt för avveckling och avfallshantering och uppväga ekonomiska konsekvenser.

Torsdagen den 23 juni 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 8
Förslag till direktiv
Skäl 18

(18) År 2006 uppdaterade IAEA hela sin samling av normer och publicerade grundläggande säkerhetsprinciper, **med stöd** av Euratom, OECD/NEA och andra internationella organisationer. Enligt dessa sponsororganisationer kommer användningen av de grundläggande säkerhetsprinciperna att underlätta tillämpningen av internationella säkerhetsnormer och sörja för större enhetlighet mellan de olika staternas förfaranden. Det är därför önskvärt att alla stater följer och förespråkar dessa principer. Principerna kommer att vara bindande för IAEA i fråga om dess verksamhet och för staterna i fråga om den verksamhet som stöds av IAEA. Staterna eller sponsororganisationerna kan, om de så önskar, anta dessa principer och tillämpa dem på sina egna verksamheter.

(18) År 2006 uppdaterade IAEA hela sin samling av normer och publicerade grundläggande säkerhetsprinciper, **som tagits fram** av Euratom, OECD/NEA och andra internationella organisationer. Enligt dessa sponsororganisationer kommer användningen av de grundläggande säkerhetsprinciperna att underlätta tillämpningen av internationella säkerhetsnormer och sörja för större enhetlighet mellan de olika staternas förfaranden. Det är därför önskvärt att alla stater följer och förespråkar dessa principer. Principerna kommer att vara bindande för IAEA i fråga om dess verksamhet och för staterna i fråga om den verksamhet som stöds av IAEA. Staterna eller sponsororganisationerna kan, om de så önskar, anta dessa principer och tillämpa dem på sina egna verksamheter.

Ändring 9
Förslag till direktiv
Skäl 19a (nytt)

(19a) Århuskonventionen av den 25 juni 1998 om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor ger allmänheten rättigheter och ålägger konventionsparterna och myndigheterna skyldigheter beträffande tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor, vilket inbegriper hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall.

Ändring 10
Förslag till direktiv
Skäl 19b (nytt)

(19b) Internationella arbetsorganisationen har antagit en konvention ⁽¹⁾ och en rekommendation ⁽²⁾ om strålskydd, vilken gäller för alla verksamheter där arbetstagare utsätts för joniserande strålning under arbetstid och kräver att lämpliga åtgärder vidtas för att säkerställa ett verksam skydd för arbetstagare mot bakgrund av aktuell kunskap.

⁽¹⁾ Konvention (C 115) om skydd av arbetstagare mot joniserande strålning, antagen den 22 juni 1960.

⁽²⁾ Rekommendation (R 114) om skydd av arbetstagare mot joniserande strålning, antagen den 22 juni 1960.

Torsdagen den 23 juni 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 11
Förslag till direktiv
Skäl 22a (nytt)

(22a) Europaparlamentet har också påpekat att alla kärnkraftsföretag i samtliga medlemsstater måste ha tillräckliga finansiella medel för att täcka alla kostnader för avveckling och avfallshantering i syfte att upprätthålla principen om att förearen betalar och undvika en återgång till statligt stöd och uppmanat kommissionen att närmare definiera hur finansiella medel som avsätts för avveckling ska användas i samtliga medlemsstater, och att i samband med detta beakta avvecklingen, hanteringen, konditioneringen och slutförvaringen av det radioaktiva avfallet ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets resolution om användningen av de ekonomiska resurserna för avveckling av kärnkraftverk av den 16 november 2005 (EUT C 280 E, 18.11.2006, s. 117).

Ändring 12
Förslag till direktiv
Skäl 23

(23) Det finns en växande medvetenhet inom unionen och i hela världen om behovet av **en ansvarsfull användning av kärnenergi, särskilt i fråga om** kärnsäkerhet. I detta sammanhang måste särskilt frågan om hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall behandlas för att säkerställa en säker, optimerad och hållbar användning av **kärnenergi**.

(23) Det finns en växande medvetenhet inom unionen och i hela världen, **särskilt efter den nyligen inträffade allvarliga kärnkraftsolyckan i Japan**, om behovet av **att stärka reglerna för kärnsäkerhet**. I detta sammanhang måste särskilt **den viktiga** frågan om hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall behandlas för att säkerställa en säker, optimerad och hållbar användning av **lager och/eller slutförvar**.

Ändring 13
Förslag till direktiv
Skäl 23a (nytt)

(23a) I detta sammanhang är det viktigt att betona att en mycket stor del av det använda kärnbränslet är upparbeitungsbar. Återvinning av använt kärnbränsle är alltså en aspekt att ta hänsyn till, parallellt med slutförvaringen av avfallet.

Ändring 15
Förslag till direktiv
Skäl 25

(25) Vid driften av kärnreaktorer genereras också använt kärnbränsle. Varje medlemsstat kan definiera sin egen politik för kärnbränslecykeln och antingen betrakta använt kärnbränsle som en värdefull resurs som kan upparbetas, eller besluta att det ska slutförvaras som avfall. Oberoende av vilket alternativ som väljs ska hänsyn tas till slutförvaring av högaktivt avfall, som separerats vid upparbetning, eller av använt kärnbränsle som betraktas som avfall.

(25) Vid driften av kärnreaktorer genereras också använt kärnbränsle. Varje medlemsstat kan definiera sin egen politik för kärnbränslecykeln och antingen betrakta använt kärnbränsle som en värdefull resurs som kan upparbetas **och återvinnas**, eller besluta att det ska slutförvaras som avfall. Oberoende av vilket alternativ som väljs ska hänsyn tas till slutförvaring av högaktivt avfall, som separerats vid upparbetning, eller av använt kärnbränsle som betraktas som avfall.

Torsdagen den 23 juni 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 115
Förslag till direktiv
Skäl 25a (nytt)

(25a) Använt kärnbränsle som förvaras i bassänger utgör en ytterligare potentiell källa till radioaktivitet i miljön, framför allt om kylbassängerna inte längre är täckta.

Ändring 132
Förslag till direktiv
Skäl 27

(27) Radioaktivt avfall, inklusive använt kärnbränsle som betraktas som avfall, kräver inneslutning och isolering från människor och deras livsmiljö under mycket lång tid. Avfallets specifika karaktär (innehållet av radionuklider) kräver åtgärder för att skydda människors hälsa och miljön från de faror som uppstår till följd av joniserande strålning, däribland slutförvaring i lämpliga anläggningar som slutpunkt för hanteringen. Lagring av radioaktivt avfall, inklusive långsiktig lagring, är en tillfällig lösning *men inte något alternativ till slutförvaring.*

(27) Radioaktivt avfall, inklusive använt kärnbränsle som betraktas som avfall, kräver **lämplig konditionering**, inneslutning och isolering från människor och deras livsmiljö under mycket lång tid. Avfallets specifika karaktär (innehållet av radionuklider) kräver åtgärder för att skydda människors hälsa och miljön från de faror som uppstår till följd av joniserande strålning, däribland slutförvaring i lämpliga anläggningar som slutpunkt för hanteringen, **varvid återtagbarhet ska finnas med som ett alternativ, utgående från reversibilitetsprincipen.** Lagring av radioaktivt avfall, inklusive långsiktig lagring, är en tillfällig lösning.

Ändring 133
Förslag till direktiv
Skäl 27a (nytt)

(27a) Riskerna med slutförvaring av radioaktivt avfall blev tydliga i samband med olyckan i Fukushima. Liknande olyckor skulle kunna inträffa i nuvarande eller framtida kärnkraftsanläggningar i olika delar av EU och dess grannländer med stor risk för jordbävningar och tsunamier, såsom i Akkuyu i Turkiet. Unionen bör vidta alla lämpliga åtgärder för att förhindra slutförvaring av radioaktivt avfall i sådana områden.

Ändring 17
Förslag till direktiv
Skäl 28

(28) Ett nationellt klassificeringssystem bör understödja dessa arrangemang med fullt beaktande av de olika typerna av radioaktivt avfall och det radioaktiva avfallets egenskaper. De exakta kriterierna för indelningen av avfallet i en viss avfallsklass kommer att bero på den konkreta situationen i landet i förhållande till avfallets art och de alternativ för slutförvaring som föreligger eller övervägs.

(28) Ett nationellt klassificeringssystem bör understödja dessa arrangemang med fullt beaktande av de olika typerna av radioaktivt avfall och det radioaktiva avfallets egenskaper. De exakta kriterierna för indelningen av avfallet i en viss avfallsklass kommer att bero på den konkreta situationen i landet i förhållande till avfallets art och de alternativ för slutförvaring som föreligger eller övervägs. **För att underlätta kommunikation och informationsutbyte mellan medlemsstaterna och skapa insyn bör ett klassificeringssystem ingående beskrivas i det nationella programmet.**

Torsdagen den 23 juni 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 18
Förslag till direktiv
Skäl 29

(29) **Det typiska konceptet** för slutförvaring av kortlivat låg- och medelaktivt avfall **är** slutförvaring nära markytan. Efter 30 års forskning **är det allmänt accepterat på teknisk nivå att** djup geologisk slutförvaring **utgör det säkraste och mest hållbara alternativet** som slutpunkt för hanteringen av högaktivt avfall **och använt kärnbränsle som betraktas som avfall**. Därför bör **slutförvaring** eftersträvas.

(29) **Koncept** för slutförvaring av kortlivat låg- och medelaktivt avfall **varierar från** slutförvaring nära markytan **(i byggnader, grund nedgrävning eller nedgrävning ned till några tiotal meter under ytan)** till tekniskt avancerade geologiska lager 70 till 100 meter under markytan. Nästan allt långlivat låg- och medelaktivt radioaktivt avfall lagras. Efter 30 års forskning **har möjligheten att genomföra** djup geologisk slutförvaring **vetenskapligt belagts och sådan förvaring skulle kunna bli ett tryggt och ekonomiskt alternativ** som slutpunkt för hanteringen av högaktivt radioaktivt avfall. **Den verksamhet som bedrivs med stöd av teknikplattformen för genomförandet av geologisk deponering av radioaktivt avfall (IGD-TP) skulle kunna göra expertis och teknik mera lättåtkomlig i detta hänseende. Andra alternativ undersöks också, såsom specialutformade lagringsanläggningar på eller nära markytan, förvaring i torra klippformationer eller slutförvaring i djupa borrhål (3 000–5 000 meter djupa), samt eventuell reversibilitet och återtagbarhet.** Därför bör **ytterligare forskning inom dessa områden** eftersträvas.

Ändring 19
Förslag till direktiv
Skäl 29a (nytt)

(29a) **Med tanke på den forskning som bedrivs om avlägsnande av radioaktivt avfall genom omvandling eller andra former av minskning av strålningsintensitet och livslängd** bör även **långfristig och återvinningsbar djup geologisk förvaring av radioaktivt avfall tas i beaktande.**

Ändring 20
Förslag till direktiv
Skäl 30

(30) Även om varje medlemsstat ansvarar för sin egen politik gällande hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall måste denna politik respektera de relevanta grundläggande säkerhetsprinciperna som IAEA har fastställt. Det är en etisk skyldighet för alla medlemsstater att se till att orimliga bördor inte lämnas över till kommande generationer när det gäller det befintliga använda kärnbränslet och radioaktiva avfallet, liksom det som förväntas från avvecklingen av befintliga kärntekniska anläggningar.

(30) Även om varje medlemsstat ansvarar för sin egen politik gällande hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall måste denna politik **inte bara** respektera de relevanta grundläggande säkerhetsprinciperna som IAEA har fastställt **utan bör även införa höga säkerhetsnormer som återspeglar bästa praxis på lagstiftnings- och driftsnivå och bästa tillgängliga teknik (BAT)**. Det är en etisk skyldighet för alla medlemsstater att se till att orimliga bördor inte lämnas över till kommande generationer när det gäller det **historiska och** befintliga använda kärnbränslet och radioaktiva avfallet, liksom det som förväntas från avvecklingen av befintliga kärntekniska anläggningar. **Medlemsstaterna bör därför fastställa en avvecklingspolicy som garanterar att anläggningar avvecklas på säkrast möjliga sätt så tidigt som möjligt efter nedläggningen.**

Torsdagen den 23 juni 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 21
Förslag till direktiv
Skäl 31

(31) För att få en ansvarsfull hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall bör varje medlemsstat upprätta ett nationellt ramverk som säkerställer ett politiskt engagemang och ett stegvist beslutsfattande, **som genomförs** genom lämplig lagstiftning, reglering och organisation med en tydlig ansvarsfördelning.

(31) För att få en ansvarsfull hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall bör varje medlemsstat upprätta ett nationellt ramverk som säkerställer ett politiskt engagemang och ett stegvist beslutsfattande **i enlighet med Århuskonventionen. Beslutsfattandet bör genomföras** genom lämplig lagstiftning, reglering och organisation med en tydlig ansvarsfördelning.

Ändring 22
Förslag till direktiv
Skäl 32a (nytt)

(32a) Medlemsstaterna bör säkerställa att tillräcklig finansiering finns att tillgå för hantering och lagring av använt bränsle och radioaktivt avfall.

Ändring 23
Förslag till direktiv
Skäl 42a (nytt)

(32a) Ytterligare medel måste anslås till energiprojekt, inklusive möjligheten till framtida avvecklingsprojekt och därmed även avfallshanteringsprojekt.

Ändring 24
Förslag till direktiv
Skäl 33

(33) Ett nationellt program bör inrättas för att säkerställa införlivandet av politiska beslut i tydliga bestämmelser för ett tidtabellsenligt genomförande av alla led vid hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall från generering till slutförvaring. Detta bör omfatta alla verksamheter som är knutna till hantering, förbehandling, behandling, konditionering, lagring och slutförvaring av radioaktivt avfall. Det nationella programmet kan vara ett referensdokument eller en uppsättning dokument.

(33) Ett nationellt program bör inrättas för att säkerställa införlivandet av politiska beslut i tydliga bestämmelser för ett tidtabellsenligt genomförande av alla led vid hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall från generering till slutförvaring. Detta bör omfatta alla verksamheter som är knutna till hantering, förbehandling, behandling, konditionering, lagring och slutförvaring av radioaktivt avfall **och använt kärnbränsle samt bör följa principerna i Århuskonventionen.** Det nationella programmet kan vara ett referensdokument eller en uppsättning dokument.

Ändring 25
Förslag till direktiv
Skäl 34a (nytt)

(34a) Arbetstagarna måste, längs hela hanteringskedjan för använt bränsle och radioaktivt avfall, vara skyddade och omfattas av lagstiftningen om hälsa och säkerhet, oavsett verksamhet och status, och de långsiktiga följderna på arbetstagarnas hälsa och säkerhet måste beaktas i alla hanteringsmetoder för använt bränsle och radioaktivt avfall. Unionens och medlemsstaternas lagstiftning om hälsa och säkerhet på

Torsdagen den 23 juni 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

arbetsplatsen gäller även för arbetstagare som hanterar använt kärnbränsle och radioaktivt avfall och om den lagstiftningen inte följs måste detta leda till omedelbara och stränga påföljder.

Ändring 26

Förslag till direktiv
Skäl 35

(35) Insyn är viktigt vid hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall. Insynen bör tillhandahållas genom effektiv information till allmänheten och möjligheter för alla berörda intressenter att delta i beslutsprocessen.

(35) Insyn är viktigt vid hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall **och det är av yttersta vikt att allmänheten hyser förtroende för de principer som styr säkerheten vid förvaringsanläggningar och inom avfallshanteringsprogram.** Insynen bör tillhandahållas genom effektiv information till allmänheten och möjligheter för alla berörda intressenter, **lokala och regionala myndigheter och allmänheten** att delta i beslutsprocessen.

Ändring 27

Förslag till direktiv
Skäl 36

(36) Ett samarbete mellan medlemsstater och på internationell nivå skulle kunna underlätta och påskynda beslutsfattandet genom tillgången till expertis och teknik.

(36) Ett samarbete mellan medlemsstater och på internationell nivå skulle kunna underlätta och påskynda beslutsfattandet genom tillgången till **högkvalitativ** expertis och **tekniksåväl som bästa praxis.**

Ändring 28

Förslag till direktiv
Skäl 37

(37) Vissa medlemsstater anser att det skulle vara ett fördelaktigt alternativ att dela på anläggningarna för hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall, inklusive slutförvaringsanläggningar, om det baseras på ett avtal mellan de **berörda medlemsstaterna.**

(37) Vissa medlemsstater anser att det skulle vara ett fördelaktigt, **säkert och kostnadseffektivt** alternativ att dela på anläggningarna för hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall, inklusive slutförvaringsanläggningar, om det baseras på ett avtal mellan de **inblandade länderna. I detta sammanhang är det viktigt att se till att inga möjligheter blockeras, t.ex. befintliga avtal om använt kärnbränsle från forskningsreaktorer. I direktivet bör det vederbörligen definieras vilka villkor som ska uppfyllas innan några sådana gemensamma projekt sätts i gång.**

Ändring 29

Förslag till direktiv
Skäl 39

(39) Säkerhetsbevisningen och bedömningen av risknivån bör utgöra en grund för de beslut som ska fattas i samband med utveckling, drift och stängning av en slutförvaringsanläggning och bör göra det möjligt att identifiera osäkra områden som kräver särskild uppmärksamhet för att få en ökad förståelse för de aspekter som påverkar slutförvaringssystemets säkerhet, inklusive naturliga (geologiska) och konstruerade barriärer och deras förväntade utveckling över tid. Säkerhetsbevisningen bör omfatta resultaten av säkerhetsbedömningen och information om säkerhetsbedömningens robusthet och tillförlitlighet och de antaganden som har gjorts. **Den bör därför tillhandahålla en samling argument och bevis som stöder säkerheten för en anläggning eller en verksamhet som är knuten till hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall.**

(39) Säkerhetsbevisningen och bedömningen av risknivån bör utgöra en grund för de beslut som ska fattas i samband med utveckling, drift och stängning av en slutförvaringsanläggning och bör göra det möjligt att identifiera osäkra områden som kräver särskild uppmärksamhet för att få en ökad förståelse för de aspekter som påverkar slutförvaringssystemets säkerhet, inklusive naturliga (geologiska) och konstruerade barriärer och deras förväntade utveckling över tid. Säkerhetsbevisningen bör omfatta resultaten av säkerhetsbedömningen och information om säkerhetsbedömningens robusthet och tillförlitlighet och de antaganden som har gjorts. **Demonstrationen av säkerhet bör därför bygga på en samling argument och bevis som stöder säkerheten för en anläggning eller en verksamhet som är knuten till hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall.**

Torsdagen den 23 juni 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 30**Förslag till direktiv
Skäl 40**

(40) Även om hänsyn *ska* tas till alla risker som hör samman med använt kärnbränsle och radioaktivt avfall i det nationella ramverket, omfattar detta direktiv inte andra risker än strålningsrisker. Dessa omfattas i stället av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

(40) Även om hänsyn *bör* tas till alla risker som hör samman med använt kärnbränsle och radioaktivt avfall i det nationella ramverket, omfattar detta direktiv inte andra risker än strålningsrisker **med radiologiska konsekvenser**. *Sådana andra risker omfattas i stället av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.*

Ändring 31**Förslag till direktiv
Skäl 41**

(41) Bibehållandet och vidareutvecklingen av expertis och färdigheter inom hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall, som utgör ett väsentligt element för att säkerställa höga **säkerhetsnivåer**, bör baseras på en kombination av lärande genom driftserfarenhet, vetenskaplig forskning och teknikutveckling och ett tekniskt samarbete mellan alla aktörer.

(41) Bibehållandet och vidareutvecklingen av expertis och färdigheter inom hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall, som utgör ett väsentligt element för att säkerställa höga **nivåer för skyddet av hälsa och miljö, säkerhet och öppenhet**, bör baseras på en kombination av lärande genom driftserfarenhet, vetenskaplig forskning och teknikutveckling och ett tekniskt samarbete mellan alla aktörer.

Ändring 32**Förslag till direktiv
Skäl 42a (nytt)**

(42a) Här skulle den europeiska gruppen av tillsynsmyndigheter på kärnsäkerhetens område (Ensreg) kunna ge ett värdefullt bidrag till att direktivet genomförs enhetligt och på det sättet underlätta samråd, utbyte av bästa praxis och samarbete mellan nationella tillsynsmyndigheter.

Ändring 33**Förslag till direktiv
Skäl 42b (nytt)**

(42b) Direktivet skulle kunna bli ett nyttigt redskap att beakta vid kontrollen av om projekt som fått unionsmedel som ett led i finansiellt eller tekniskt stöd från Euratom till anläggningar eller verksamhet för hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall också innefattar nödvändiga åtgärder för att garantera en säker hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall.

Ändring 34**Förslag till direktiv
Artikel 1 – punkt 2**

2. Det säkerställer att medlemsstaterna sörjer för lämpliga nationella arrangemang för **en hög** säkerhetsnivå vid hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall, för att skydda arbetstagarna och allmänheten mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning.

2. Det säkerställer att medlemsstaterna sörjer för lämpliga nationella arrangemang för **högsta möjliga** säkerhetsnivå vid hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall, för att skydda arbetstagarna och allmänheten **och miljön** mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning.

Torsdagen den 23 juni 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 35**Förslag till direktiv
Artikel 1 – punkt 3**

3. Det **upprätthåller och främjar informationen** till allmänheten och allmänhetens deltagande i samband med hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall.

3. Det **säkrar tillhandahållandet av nödvändig information** till allmänheten och allmänhetens deltagande i samband med hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall.

Ändring 36**Förslag till direktiv
Artikel 1 – punkt 4a (ny)**

4a. I detta direktiv fastställs miniminormer för medlemsstaterna, men det står dessa fritt att införa strängare standarder för hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall.

Ändring 37**Förslag till direktiv
Artikel 2 – punkt 1 – inledningen**

1. **Detta direktiv gäller**

1. **Utan att påverka direktiv 2009/71/Euratom ska detta direktiv gälla**

Ändring 38**Förslag till direktiv
Artikel 2 – punkt 1 – led a**

a) alla led i hanteringen av använt kärnbränsle då det använda kärnbränslet uppkommer vid drift av civila kärnreaktorer eller hanteras i civila verksamheter,

a) alla led i hanteringen av använt kärnbränsle då det använda kärnbränslet uppkommer vid drift av civila kärnreaktorer eller hanteras i civila verksamheter **på EU:s territorium, också använt kärnbränsle från militära program om och när sådant kärnbränsle permanent överförs till och hanteras i samband med uteslutande civila verksamheter,**

Ändring 39**Förslag till direktiv
Artikel 2 – punkt 1 – led b**

b) alla led i hanteringen av radioaktivt avfall, från generering till slutförvaring, då det radioaktiva avfallet kommer från civila verksamheter eller hanteras inom civila verksamheter.

b) alla led i hanteringen av radioaktivt avfall, från generering **till och med** slutförvaring, då det radioaktiva avfallet kommer från civila verksamheter eller hanteras inom civila verksamheter **på EU:s territorium.**

Ändring 40**Förslag till direktiv
Artikel 3 – led -1 (nytt)**

-1) godkända utsläpp: planerade och kontrollerade utsläpp i miljön av gasformiga eller flytande radioaktiva ämnen som härrör från kärntekniska anläggningar eller verksamheter under normal drift vilka står under föreskriven tillsyn, inom de gränser som har godkänts av det behöriga tillsynsorganet och i enlighet med principerna och gränserna i direktiv 96/29/Euratom.

Torsdagen den 23 juni 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 41**Förslag till direktiv
Artikel 3 – led 3**

- 3) slutförvaring: deponering av använt kärnbränsle eller radioaktivt avfall i en godkänd anläggning **utan avsikt att återvinna det.**
- 3) slutförvaring: deponering av använt kärnbränsle eller radioaktivt avfall **på ett potentiellt slutgiltigt sätt** i en godkänd anläggning, **med vederbörlig hänsyn tagen till reversibilitetsprincipen.**

Ändring 42 och 134**Förslag till direktiv
Artikel 3 – led 6**

- 6) radioaktivt avfall: radioaktivt material i gasform, flytande eller fast form för vilket ingen ytterligare användning **förutses av** medlemsstaten eller av en fysisk eller juridisk person vars beslut godtas av medlemsstaten, och som står under tillsyn som radioaktivt avfall av en behörig tillsynsmyndighet inom ramen för medlemsstatens lagstiftning och regelverk.
- 6) radioaktivt avfall: radioaktivt material i gasform, flytande eller fast form, **inbegripet använt kärnbränsle och radioaktivt material från uppberedning, som reducerats till en så liten volym som är tekniskt möjligt,** för vilket ingen ytterligare användning **övervägs eller planeras, med beaktande av kommande teknisk utveckling och tekniska framsteg,** medlemsstaten eller av en fysisk eller juridisk person vars beslut godtas av medlemsstaten, och som står under tillsyn som radioaktivt avfall av en behörig tillsynsmyndighet inom ramen för medlemsstatens lagstiftning och regelverk.

Ändring 43**Förslag till direktiv
Artikel 3 – led 9a (nytt)**

- 9a) **plats: ett geografiskt område där det finns en godkänd anläggning, varmed också avses en slutförvarsanläggning för använt kärnbränsle eller radioaktivt avfall, eller där det bedrivs en godkänd verksamhet.**

Ändring 44**Förslag till direktiv
Artikel 3 – led 9b (nytt)**

- 9b) **säkerhetsbedömning: den systematiska process som genomförs under hela utformningsfasen för att garantera att den föreslagna utformningen uppfyller alla relevanta säkerhetskrav och som omfattar bland annat, men inte uteslutande, den formella säkerhetsanalysen.**

Ändring 45**Förslag till direktiv
Artikel 3 – led 9c (nytt)**

- 9c) **säkerhetsbevisning: en samling argument och bevis som stöder säkerheten för en anläggning eller en verksamhet och även omfattar resultaten av säkerhetsbedömningen samt en förtroendeförklaring för dessa resultat. För en slutförvarsanläggning kan säkerhetsbevisningen hänföra**

Torsdagen den 23 juni 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

sig till en viss utvecklingsfas. I sådana fall bör förekomsten av osäkra områden eller eventuella olösta frågor erkännas i säkerhetsbevisningen som bör vägleda om frågornas lösning inom kommande utvecklingsfaser.

Ändring 46

Förslag till direktiv
Artikel 3 – led 13

13) lagring: förvarandet av använt kärnbränsle eller radioaktivt avfall i en godkänd anläggning i **syfte** att kunna återvinna det.

13) lagring: **det tillfälliga** förvarandet av använt kärnbränsle eller radioaktivt avfall i en godkänd anläggning i **avvaktan på att man ska** kunna återvinna det.

Ändring 48

Förslag till direktiv
Artikel 4 – punkt 1

1. Medlemsstaterna ska införa och upprätthålla en nationell politik för hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall. **De** har det yttersta ansvaret för hanteringen av **sitt** använda kärnbränsle och radioaktiva avfall.

1. Medlemsstaterna ska införa och upprätthålla en nationell politik för hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall. **Varje medlemsstat** har det yttersta ansvaret för hanteringen av **det** använda kärnbränsle och radioaktiva avfall **som den genererat på sitt territorium.**

Ändring 49

Förslag till direktiv
Artikel 4 – punkt 1a (ny)

1a. Medlemsstaterna ska säkerställa att den nationella politiken för hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall genomförs gradvis genom en välgrundad och dokumenterad beslutsprocess med tanke på den långsiktiga säkerheten.

Ändring 50

Förslag till direktiv
Artikel 4 – punkt 2 – inledningen

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att **den nationella politiken bygger på principerna om att**

Ändring 51

Förslag till direktiv
Artikel 4 – punkt 2 – led a

a) så lite radioaktivt avfall som möjligt genereras, både i fråga om aktivitet och volym, genom lämpliga designrelaterade åtgärder och drift- och avvecklingsrutiner, inklusive **återvinning** och återanvändning av **konventionella** material,

a) så lite radioaktivt avfall som möjligt genereras, både i fråga om aktivitet och volym, genom **att Alara-principen (as low as reasonably achievable) respekteras och med hjälp av** lämpliga designrelaterade åtgärder och drift- och avvecklingsrutiner, inklusive **upparbetning** och återanvändning av material,

Torsdagen den 23 juni 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 121**Förslag till direktiv
Artikel 4 – punkt 2 – led d**

(d) använt kärnbränsle och radioaktivt avfall hanteras på ett säkert sätt, **även på lång sikt.**

(d) använt kärnbränsle och radioaktivt avfall hanteras på ett säkert sätt **så länge de är farliga för människa och miljö.**

Ändring 122**Förslag till direktiv
Artikel 4 – punkt 2 – led da (nytt)**

(da) arbetstagare, allmänheten och miljön inte exponeras för använt kärnbränsle och radioaktivt avfall.

Ändring 54**Förslag till direktiv
Artikel 4 – punkt 2 – led db (nytt)**

db) åtgärder vidtas för att täcka kommande hälso- och miljörisker för exponerade arbetstagare och allmänheten.

Ändring 55**Förslag till direktiv
Artikel 4 – punkt 2 – led dc (nytt)**

dc) kostnaderna för hanteringen av radioaktivt avfall, inklusive använt kärnbränsle, ska betalas av dem som har genererat avfallet.

Ändring 56**Förslag till direktiv
Artikel 4 – punkt 2 – led dd (nytt)**

dd) de finansiella reserver som de som genererat avfallet måste tillhandahålla för att täcka alla kostnader för hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall förvaltas i en fond som kontrolleras av staten så att de finns tillgängliga att användas för en permanent och säker slutförvaring.

Torsdagen den 23 juni 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 57

Förslag till direktiv

Artikel 4 – punkt 2 – led de (nytt)

de) nationella behöriga myndigheter medverkar med övervakning av att det finns tillräckliga finansiella medel.

Ändring 58

Förslag till direktiv

Artikel 4 – punkt 2 – led df (nytt)

df) nationella parlament medverkar med övervakning av att det finns tillräckliga finansiella resurser.

Ändring 135

Förslag till direktiv

Artikel 4 – punkt 2a (ny)

(2a) Eftersom bassänger för använt kärnbränsle är förknäpade med stora risker, särskilt när de inte är övertäckta, ska allt använt kärnbränsle så fort som möjligt flyttas från bassänger till torrlagring. Vid detta arbete ska överflyttning av använt kärnbränsle från de äldsta bassängerna prioriteras.

Ändring 61

Förslag till direktiv

Artikel 4 – punkt 3 – stycke 1b (nytt)

Kommissionen ska underrättas om alla dessa avtal.

Ändring 62

Förslag till direktiv

Artikel 4 – punkt 3a (ny)

3a. Medlemsstaterna har frihet att besluta om inrättandet av en gemensam eller regional slutförvarsanläggning i samarbete med andra medlemsstater för att utnyttja geologiskt eller tekniskt gynnsamma förhållanden på en viss plats och dela det ekonomiska ansvaret för det gemensamma projektet.

Ändring 63

Förslag till direktiv

Artikel 4 – punkt 3b (ny)

3b. Innan ett sådant projekt initieras med stöd av ett mellanstatligt avtal ska de berörda medlemsstaterna se till att initiativet uppfyller de nödvändiga förutsättningarna, som åtminstone ska omfatta följande:

a) Allmänhetens acceptans och stöd i de berörda medlemsstaterna ska fortlöpande underhållas under alla faser av projektutvecklingen samt under den tid då slutförvaringen pågår, genom att allmänheten tillförsäkras information och får delta i samrådsprocessen.

Torsdagen den 23 juni 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

- b) *Samarbete mellan de behöriga nationella tillsynsorganen och de nationella säkerhetsmyndigheterna ska garanteras, liksom övervakning från deras sida och säkerhetsbevisningar med kompletterande säkerhetsbedömningar ska utföras i alla de berörda medlemsstaterna då anläggningen befinner sig på undersöknings-, urvals- och driftsstadiet.*
- c) *En överenskommelse ska nås både om ansvarfrågor och om en klar ansvarsfördelning så att varje medlemsstat själv i sista hand bär ansvaret för sitt eget radioaktiva avfall.*
- d) *Finansieringsöverenskommelser ska ingås med garantier för att medel avsatts för den period då slutförvarsanläggningen är i drift, samt för att det finns adekvata personella resurser för att garantera ett tillräckligt antal vederbörligt utbildade anställda.*
- e) *De berörda medlemsstaterna ska i sina nationella program förhandsanmäla sin lagstiftnings- och organisationsstruktur samt tekniska system och åtgärder, för att påvisa att den planerade slutförvaringen inom en klar och tydlig tidsram uppfyller de krav som fastställs i detta direktiv.*

Ändring 136

Förslag till direktiv

Artikel 4 – punkt 3c (ny)

- (3c) *Export av radioaktivt avfall till tredjeländer är under inga förhållanden tillåten. Använt kärnbränsle ska få skickas utanför EU under förutsättning att det importerats tillbaka till EU i återvunnet skick.*

Ändring 124

Förslag till direktiv

Artikel 4 - punkt 3d (ny)

- (3d) *Alla kärnavfallsanläggningar i seismiskt aktiva regioner eller kustområden med betydande risk för stigande havsyta eller tsunamier är förbjudna.*

Ändring 64

Förslag till direktiv

Artikel 5 – punkt 1 – led a

- a) ett nationellt program för genomförandet av politiken avseende hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall,

- a) ett nationellt program *med respekt för subsidiariteten* för genomförandet av politiken avseende hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall, *med garantier för att alla som producerar radioaktivt avfall kan få sitt radioaktiva avfall slutförvarat under betryggande former och på samma villkor,*

Torsdagen den 23 juni 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 65**Förslag till direktiv****Artikel 5 – punkt 1 – led ba (nytt)**

ba) nationella krav på arbetstagarnas hälsa, säkerhet och utbildning,

Ändring 66**Förslag till direktiv****Artikel 5 – punkt 1 – led c**

c) ett system för tillståndsgivning med avseende på verksamhet och anläggningar för hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall, inklusive förbud mot drift av en anläggning för hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall utan tillstånd,

c) ett system för tillståndsgivning med avseende på verksamhet och anläggningar för hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall, inklusive förbud mot drift av en anläggning för hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall utan tillstånd, **och som garanterar att allt radioaktivt avfall oavsett vem som producerat det hanteras på samma sätt,**

Ändring 67**Förslag till direktiv****Artikel 5 – punkt 1 – led d**

d) ett system för lämplig institutionell kontroll, myndighetstillsyn, dokumentering och rapportering,

d) ett system för lämplig institutionell kontroll, myndighetstillsyn, dokumentering och rapportering, **samt föreskriven utbildning för arbetstagare som är knutna till hela processen i syfte att säkerställa och bibehålla säkerhet och hälsa i arbetet,**

Ändring 68**Förslag till direktiv****Artikel 5 – punkt 1 – led ea (nytt)**

ea) åtgärder för att garantera tillräckliga finansiella resurser på lång sikt för verksamheter och anläggningar för hantering av använt bränsle och radioaktivt avfall,

Ändring 69**Förslag till direktiv****Artikel 5 – punkt 1 – led fa (nytt)**

fa) Den behöriga tillsynsmyndigheten ska efter en öppen process fastställa bestämmelser som syftar till att garantera att de finansiella resurserna finns tillgängliga när de behövs för hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall och för genomförandet av deponeringen. Denna öppna process ska ses över regelbundet, varvid regelbundet samråd ska hållas med alla berörda parter.

Torsdagen den 23 juni 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 70

Förslag till direktiv

Artikel 5 – punkt 1 – led fb (nytt)

fb) en beräkning av alla kostnader för hanteringen av använt bränsle och radioaktivt avfall. I upplysningarna om detta måste bland annat exakt anges vilka institutioner som svarar för dessa kostnader.

Ändring 71

Förslag till direktiv

Artikel 5 – punkt 2

2. Medlemsstaterna ska se till att det nationella ramverket upprätthålls och vid behov förbättras med beaktande av driftserfarenhet, vunna insikter från säkerhetsbevisning i enlighet med **artikel 8, teknisk utveckling** samt resultat från forskning.

2. Medlemsstaterna ska se till att det nationella ramverket upprätthålls och vid behov förbättras med beaktande av driftserfarenhet, vunna insikter från säkerhetsbevisning i enlighet med **artikel 3.9 c, bästa tillgängliga teknik (BAT), hälso- och säkerhetsnormer** samt resultat från forskning.

Ändring 72

Förslag till direktiv

Artikel 6 – punkt 1a (ny)

1a. Medlemsstaterna ska se till att deras behöriga tillsynsmyndigheter står under demokratisk tillsyn.

Ändring 73

Förslag till direktiv

Artikel 6 – punkt 3a (ny)

3a. Den behöriga tillsynsmyndigheten ska ha befogenheter och resurser att regelbundet genomföra kärnsäkerhetsbedömningar, undersökningar och kontroller, och om nödvändigt vidta efterlevnadsåtgärder, i anläggningarna även under arbetet med avveckling av dem. Arbetstagarnas arbetsmiljö, inbegripet för eventuella underleverantörer, samt antalet anställda och deras utbildning ska ingå i dessa bedömningar.

Ändring 137

Förslag till direktiv

Artikel 6 – punkt 3b (ny)

(3b) Den behöriga tillsynsmyndigheten ska ha befogenhet att stoppa sådana verksamheter som bedömts vara osäkra. Bedömningar om detta ska, liksom alla andra bedömningar som görs av den behöriga tillsynsmyndigheten, offentliggöras.

Torsdagen den 23 juni 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 74**Förslag till direktiv****Artikel 7 – punkt 1**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att **tillståndshavaren** har det primära ansvaret för säkerheten vid hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall. **Detta ansvar får inte delegeras.**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att **tillståndshavare, till vilka den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten har anförtrott det övergripande ansvaret för använt kärnbränsle och kärnavfall**, har det primära ansvaret för säkerheten vid hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall.

Ändring 130**Förslag till direktiv****Artikel 7 – punkt 1a (ny)**

(1a) Medlemsstaterna ska se till att en säkerhetsbevisning och en kompletterande säkerhetsbedömning utarbetas som ett led i varje ansökan om tillstånd för att inom EU:s territorium hantera radioaktivt avfall eller driva en slutförvarsanläggning samt att de uppdateras enligt situationens krav så länge hanteringen pågår eller anläggningen drivs. Säkerhetsbevisningen och den kompletterande säkerhetsbedömningen ska omfatta förläggningen, utformningen, uppförandet, driften eller avvecklingen av bassänger med använt kärnbränsle samt av en lagrings- eller slutförvarsanläggning och även innefatta säkerheten på lång sikt efter stängningen, också med passiva åtgärder, och där ska beskrivas alla aspekter av platsen av relevans för säkerheten, anläggningens utformning, kylbasängerna för mellanlagring, inklusive regelbunden rapportering av mängden använt bränsle som förvaras i dem, samt avvecklingen av anläggningen eller delar av en, jämte ledningens kontrollåtgärder och tillsynskontroll. I säkerhetsbevisningen och den kompletterande säkerhetsbedömningen ska en bedömning av hälso- och säkerhetsriskerna för arbetstagarna ingå, inklusive riskerna för dem som är anställda av underleverantörer; även uppgifter om hur många anställda som krävs för säker drift av anläggningen dygnet runt samt de anställdas kompetensnivå ska ingå så att åtgärder kan vidtas vid en eventuell olycka.

Säkerhetsbevisningen och den kompletterande säkerhetsbedömningen ska visa vilken skyddsnivå som tillhandahålls och ska ge den behöriga tillsynsmyndigheten och andra intresserade parter garantier för att säkerhetskraven uppfylls. Säkerhetsbevisningen och den kompletterande säkerhetsbedömningen ska lämnas in till den behöriga tillsynsmyndigheten för godkännande.

Ändring 76**Förslag till direktiv****Artikel 7 – punkt 1b (ny)**

1b. Medlemsstaterna ska se till att tillståndshavarna rapporterar till den behöriga tillsynsmyndigheten och till andra relevanta behöriga organisationer samt bereder allmänheten tillgång till information om deras verksamheter eller anläggningar.

Torsdagen den 23 juni 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 77

Förslag till direktiv

Artikel 7 – punkt 2

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att det nationella ramverket innehåller krav på att tillståndshavaren, under överinseende av den behöriga tillståndsmyndigheten, så långt det rimligen är möjligt, regelbundet utvärderar, kontrollerar och ständigt förbättrar säkerheten för sina verksamheter och **anläggningar** på ett systematiskt och verifierbart sätt.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att det nationella ramverket innehåller krav på att tillståndshavaren, under överinseende av den behöriga tillståndsmyndigheten, så långt det rimligen är möjligt, regelbundet utvärderar, kontrollerar och ständigt förbättrar säkerheten för sina verksamheter – **inklusive arbetstagarnas och underleverantörernas arbetsmiljö och anläggningarnas säkerhet** – på ett systematiskt och verifierbart sätt **överensstämmande med bästa tillgängliga teknik (BAT). Tillståndshavarna ska rapportera resultatet av utvärderingen till behörig tillsynsmyndighet och till andra relevanta behöriga organisationer, liksom till arbetstagarnas representanter, underleverantören och allmänheten.**

Ändring 78

Förslag till direktiv

Artikel 7 – punkt 3

3. De **utvärderingar** som avses i punkt 2 ska omfatta kontroll av att åtgärder har vidtagits för att förhindra olyckor och mildra konsekvenserna av olyckor, inklusive kontroll av fysiska barriärer och tillståndshavarens administrativa skyddförfaranden som måste upphöra att fungera innan arbetare och allmänheten **i väsentlig grad** skulle påverkas av joniserande strålning.

3. De **insatser** som avses i punkt 2 ska **formellt tillställas behörig tillsynsmyndighet som en del av tillståndsansökan och utgöra den försäkran om verksamhetens säkerhet som krävs** samt omfatta kontroll av att åtgärder har vidtagits för att förhindra olyckor **och fysiska angrepp** och mildra konsekvenserna av olyckor **och fysiska angrepp**, inklusive kontroll av fysiska barriärer och tillståndshavarens administrativa skyddförfaranden som måste upphöra att fungera innan arbetare, allmänheten **och miljön** skulle påverkas av joniserande strålning.

Ändring 79

Förslag till direktiv

Artikel 7 – punkt 4

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att det nationella ramverket innehåller krav på att tillståndshavarna upprättar och tillämpar ledningssystem som **vederbörligen prioriterar** säkerheten och regelbundet kontrolleras av den behöriga tillsynsmyndigheten.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att det nationella ramverket innehåller krav på att tillståndshavarna upprättar och tillämpar ledningssystem som **ger** säkerheten **högsta prioritet** och regelbundet kontrolleras av den behöriga tillsynsmyndigheten **och arbetstagarnas företrädare med särskilt ansvar för arbetstagarnas säkerhet och hälsa.**

Ändring 80

Förslag till direktiv

Artikel 7 – punkt 5

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att det nationella ramverket innehåller krav på att tillståndshavarna tillhandahåller och bibehåller tillräckliga ekonomiska och personella resurser för att uppfylla sina skyldigheter med hänsyn till säkerheten vid hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall enligt punkterna 1–4.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att det nationella ramverket innehåller krav på att tillståndshavarna tillhandahåller och bibehåller tillräckliga ekonomiska och personella resurser **även på lång sikt** för att uppfylla sina skyldigheter med hänsyn till säkerheten vid hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall enligt punkterna 1–4.

Torsdagen den 23 juni 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 81

Förslag till direktiv

Artikel 7 – punkt 5a (ny)

5a. Medlemsstaterna ska se till att tillståndshavarna så tidigt som möjligt informerar gränsöverskridande regionala och lokala myndigheter om sina planer på att inrätta en upp-
arbetsanläggning om en sådan anläggning ligger så nära en landsgräns att gränsöverskridande påverkan sannolikt uppstår vid uppförande eller drift eller sedan anläggningen stängts ner eller vid eventuell olycka eller incident i anslutning till anläggningen.

Ändring 146

Förslag till direktiv

Artikel 7a (ny)

Artikel 7a

Märkning och dokumentation

Medlemsstaterna ska säkerställa att tillståndshavarna märker behållare och dokumenterar slutförvaringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall på ett sätt som är okänsligt för förvittring. I dokumenten ska anges dels innehållets kemiska, toxiska och radiologiska sammansättning, dels huruvida innehållet har fast form, flytande form eller gasform.

Ändring 82

Förslag till direktiv

Artikel 8

Artikel 8

Säkerhetsbevisning

1. En säkerhetsbevisning och en kompletterande säkerhetsbedömning ska tas fram som en del av ansökan om tillstånd för en anläggning eller verksamhet. De ska, om så behövs, uppdateras vid förändringar av anläggningen eller verksamheten. Säkerhetsbevisningens och säkerhetsbedömningens omfattning och detaljnivå ska stå i proportion till verksamhetens komplexitet och storleksordningen på de faror som hör samman med anläggningen eller verksamheten.

2. Säkerhetsbevisningen och den kompletterande säkerhetsbedömningen ska omfatta förläggningen, utformningen, uppförandet, driften och avvecklingen av en anläggning eller stängningen av en slutförvarsanläggning; i säkerhetsbevisningen ska det anges vilka normer som använts vid denna bedömning. Säkerheten på lång sikt efter stängningen ska beaktas, särskilt hur den säkerställs med hjälp av passiva medel i så stor utsträckning som möjligt.

utgår

Torsdagen den 23 juni 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

3. Säkerhetsbevisningen för en anläggning ska beskriva alla säkerhetsrelevanta aspekter av anläggningen, anläggningens utformning och ledningens kontrollåtgärder och tillsynskontroll. Säkerhetsbevisningen och den kompletterande säkerhetsbedömningen ska visa vilken skyddsnivå som tillhandahålls och ska ge den behöriga tillsynsmyndigheten och andra intresserade parter garantier för att säkerhetskraven uppfylls.

4. Säkerhetsbevisningen och den kompletterande säkerhetsbedömningen ska lämnas in till den behöriga tillsynsmyndigheten för godkännande.

Ändring 83
Förslag till direktiv
Artikel 8a (ny)

Artikel 8a

Registrering och spårbarhet, särskilt med hänsyn till arbetstagares hälsa och säkerhet

1. Medlemsstaterna ska inrätta ett registrerings- och spårbarhetssystem inom området för hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall.
2. Medlemsstaterna ska se till att registrerings- och spårbarhetssystemet kan fastställa platsen och omständigheterna för det använda kärnbränslet och det radioaktiva avfallet under dess generering, användning, transport, förvaring och slutförvaring.
3. Medlemsstaterna ska se till att upplysningar om arbetstagare som har exponerats för utbränt kärnbränsle eller radioaktivt avfall under arbetet sparas, antingen av tillståndshavaren eller av ett statligt organ, så att yrkessjukdomar kan uppföljas på lång sikt.

Ändring 84
Förslag till direktiv
Artikel 8b (ny)

Artikel 8b

Förfaranden och sanktioner

Om en överträdelse sker mot de skyldigheter som följer av detta direktiv ska medlemsstaterna säkerställa att administrativa och rättsliga förfaranden samt sanktioner tillämpas, som är effektiva, avskräckande och anpassade till brottets svårighetsgrad.

Torsdagen den 23 juni 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 85
Förslag till direktiv

Artikel 9

Medlemsstaterna ska säkerställa att det nationella ramverket innehåller krav på arrangemang för utbildning som täcker de behov som alla parter med ansvar för hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall har, så att nödvändig expertis och nödvändiga färdigheter bibehålls och utvecklas ytterligare.

Medlemsstaterna ska säkerställa att det nationella ramverket innehåller krav på arrangemang för **regelbunden utbildning i förebyggande syfte** som täcker de behov som alla parter med ansvar för hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall har, så att nödvändig **vetenskaplig och teknisk** expertis och nödvändiga färdigheter bibehålls och utvecklas ytterligare **samt förs ut till kännedom, i takt med den tekniska och vetenskapliga utvecklingen.** Medlemsstaterna ska ägna särskild uppmärksamhet åt de parter som är indirekt involverade på plats och se till att de får aktuell och lämplig utbildning innan de börjar hantera använt bränsle och radioaktivt avfall. Medlemsstaterna ska se till att tillståndshavarna kan genomföra och finansiera dessa utbildningsarrangemang i syfte att garantera säkerheten och hälsan för alla parter som deltar i processen. Utbildningen av arbetstagarna ska överensstämja med erkända internationella normer, för att stärka det övergripande arbetsmiljöansvaret inom kärnkraftsindustrin. Medlemsstaterna ska också se till att det nationella ramverket innehåller krav på att främja ytterligare forskning om befintliga slutförvarsprojekt.

Ändring 86
Förslag till direktiv

Artikel 9 – stycke 1a (nytt)

Medlemsstaterna ska se till att det nationella ramverket innehåller forskningsfrämjande program för minskad produktion och säker hantering av radioaktivt avfall.

Ändring 87
Förslag till direktiv

Artikel 10

Medlemsstaterna ska säkerställa att det nationella ramverket garanterar att tillräckliga finansiella resurser finns tillgängliga när de behövs för hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall, varvid **erforderlig** hänsyn ska tas till det ansvar som producenterna av det radioaktiva avfallet har.

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det nationella ramverket garanterar att tillräckliga finansiella resurser finns tillgängliga när de behövs för **att täcka alla nödvändiga utgifter i samband med avveckling samt** hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall, varvid **full** hänsyn ska tas till det ansvar som producenterna av det radioaktiva avfallet har, **i enlighet med principen om att förorenaren betalar, och allt anlitande av statligt stöd ska undvikas.**

Torsdagen den 23 juni 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 88

Förslag till direktiv

Artikel 10 – punkt 1a (ny)

1a. Medlemsstaterna ska, i enlighet med förfaranden som ska beslutas på nationell nivå, garantera följande:

- a) En bedömning görs i vederbörlig ordning av kostnaderna för avfallshanteringsstrategierna, framför allt en bedömning av kostnaderna för genomförandet av långsiktiga hanteringslösningar för långlivat låg-, medel- och högaktigt avfall, utgående från avfallens karaktär. Dessa kostnader ska framför allt omfatta avvecklingskostnaderna för kärntekniska anläggningar samt kostnaderna för avfallshanteringsanläggningar för radioaktivt avfall, kostnaderna för den slutliga stängningen av dem samt underhållet och övervakningen av dem.
- b) Reserver upprättas för att täcka de kostnader som avses i led a och nödvändiga medel avsätts för att uteslutande täcka dessa reserver.
- c) Det övervakas på lämpligt sätt att reserverna och förvaltningen av anslagen är tillräckliga med tanke på de kostnader som avses i led a, så att det kan garanteras en regelbunden justering av dem.

Ändring 89

Förslag till direktiv

Artikel 10 – punkt 1b (ny)

1b. Kostnaderna för förvaring ska redovisas offentligt och öppet av medlemsstaterna och utvärderas på nytt varje år. Skyldigheterna för producenter av radioaktivt avfall ska anpassas på lämpligt sätt.

Ändring 90

Förslag till direktiv

Artikel 10 – punkt 1c (ny)

1c. Medlemsstaterna ska inrätta eller utse ett nationellt organ som ska kunna avge expertutlåtanden i frågor om anslagsförvaltning och avvecklingskostnader av det slag som nämns i punkt 1a. Organet ska vara oberoende av dem som bidragit med anslagen.

Ändring 91

Förslag till direktiv

Artikel 10 – punkt 1d (nytt)

1d. Medlemsstaterna ska regelbundet rapportera till kommissionen om slutsatserna från det relevanta nationella organets arbete, på de villkor som fastställs i artikel 16.

Torsdagen den 23 juni 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 92
Förslag till direktiv

Artikel 11

Medlemsstaterna ska säkerställa att lämpliga program för kvalitetssäkring avseende **säkerheten vid** hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall upprättas och genomförs.

Medlemsstaterna ska säkerställa att lämpliga program för kvalitetssäkring avseende hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall upprättas och genomförs.

Ändring 127
Förslag till direktiv

Artikel 11 – punkt 1a (ny)

(1a) Medlemsstaterna ska säkerställa att tillståndshavare har fullt skadeståndsansvar för skador till följd av olyckor och långsiktig hantering av radioaktivt avfall, däribland skador på land-, vatten- och havsmiljön.

Ändring 93
Förslag till direktiv

Artikel 12 – punkt 1

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att information om hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall görs tillgänglig **för arbetstagarna och allmänheten**. Denna skyldighet inbegriper att säkerställa att den behöriga tillsynsmyndigheten informerar allmänheten inom sitt kompetensområde. Informationen ska lämnas till allmänheten i enlighet med nationell lagstiftning och internationella åtaganden, förutsatt att detta inte äventyrar andra intressen, bland annat säkerheten, som erkänns i nationell lagstiftning eller internationella åtaganden.

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att **all** information om hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall **som behövs för att bevara arbetstagarnas och allmänhetens hälsa och säkerhet regelbundet** görs tillgänglig. Denna skyldighet inbegriper att säkerställa att den behöriga tillsynsmyndigheten informerar allmänheten inom sitt kompetensområde. Informationen ska lämnas till allmänheten i enlighet med nationell lagstiftning och internationella åtaganden, förutsatt att detta inte äventyrar andra intressen, bland annat säkerheten, som erkänns i nationell lagstiftning eller internationella åtaganden **i synnerhet Århuskonventionen. Information som är av direkt betydelse för arbetstagarnas hälsa och säkerhet och för allmänheten, i synnerhet radioaktiva och giftiga utsläpp och exponering för sådana utsläpp, ska göras tillgänglig oavsett omständigheterna.**

Ändring 94
Förslag till direktiv

Artikel 12 – punkt 1a (ny)

1a. Medlemsstaterna ska se till att information görs tillgänglig för allmänheten om de finansiella resurser för hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall som omnämns i artikel 10, varvid erforderlig hänsyn ska tas till producenternas andel av kostnaderna.

Torsdagen den 23 juni 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 95

Förslag till direktiv

Artikel 12 – punkt 1b (ny)

1b. Medlemsstaterna ska se till att alla beslut som rör platser för och hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall i närheten av grannländer, involverar allmänheten och institutionerna i de berörda länderna.

Ändring 96

Förslag till direktiv

Artikel 12 – punkt 2

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att allmänheten ges utgångsmöjlighet att delta på ett effektivt sätt i beslutsprocessen för hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall.

Ändring 97

Förslag till direktiv

Artikel 12a (ny)

Artikel 12a

Allmänhetens deltagande

1. Medlemsstaterna ska se till att allmänheten ges möjlighet att i ett tidigt skede och på ett effektivt sätt delta i utarbetandet eller översynen av de nationella program för hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall som ska utarbetas som ett led i tillämpningen av artikel 13 samt att allmänheten har tillgång till dem när de en gång utarbetats. De ska lägga ut programmen på en offentligt tillgänglig webbplats.

2. För detta ändamål ska medlemsstaterna säkerställa följande:

- a) Att allmänheten informeras, antingen med hjälp av offentliga meddelanden eller på andra lämpliga sätt, såsom elektroniska medier när sådana finns att tillgå, om eventuella förslag som hänför sig till programmen eller till ändringar eller översyner av dem och att relevant information om förslagen görs tillgänglig för allmänheten, bland annat om rätten att delta i beslutsfattandet och om den behöriga myndighet till vilken synpunkter eller frågor kan lämnas in.
- b) Att allmänheten ska ha rätt att inge kommentarer och synpunkter innan beslut fattas om programmen och alla valmöjligheter står öppna.

Torsdagen den 23 juni 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

- c) Att det vid beslutsfattandet tas vederbörlig hänsyn till resultaten av allmänhetens deltagande.
- d) Att den behöriga myndigheten, efter att ha undersökt kommentarerna och synpunkterna från allmänheten, gör rimliga ansträngningar att informera allmänheten om vilka beslut som fattats och vilka skäl och överväganden som legat till grund för dem, inklusive information om processen för allmänhetens deltagande.
3. Medlemsstaterna ska identifiera vilken del av allmänheten som får delta vid tillämpningen av punkt 2. Närmare bestämmelser för allmänhetens deltagande i enlighet med denna artikel ska fastställas av medlemsstaterna, på ett sådant sätt att allmänheten effektivt kan förbereda sig och delta. Rimligt med tid ska avsättas så att allmänheten hinner delta enligt de krav som fastställts i denna artikel.

Ändring 98

Förslag till direktiv

Artikel 13 – punkt 2

2. Nationella program ska vara i linje med bestämmelserna i *artiklarna 4–12*.

2. Nationella program ska vara i linje med bestämmelserna i *artiklarna 4–12a*.

Ändring 99

Förslag till direktiv

Artikel 13 – punkt 3

3. Medlemsstaterna ska regelbundet granska och uppdatera sina nationella program med beaktande av tekniska och vetenskapliga framsteg.

3. Medlemsstaterna ska regelbundet granska och uppdatera sina nationella program med beaktande av tekniska och vetenskapliga framsteg, *och ta med feedback från andra medlemsstaters erfarenheter av hantering av radioaktivt avfall samt resultaten från internationell inbördes granskning*.

Ändring 100

Förslag till direktiv

Artikel 13 – punkt 3a (ny)

3a. *Medlemsstaterna ska informera gränsöverskridande regionala och lokala myndigheter om sina nationella program så snart som möjligt, i det fall genomförandet av dem kan få gränsöverskridande effekter.*

Torsdagen den 23 juni 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 101**Förslag till direktiv****Artikel 13 – punkt 3b (ny)**

3b. Medlemsstaterna ska inom ramen för de nationella programmen klart ange de tillgängliga finansiella resurserna för hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall.

Ändring 102**Förslag till direktiv****Artikel 14 – led -1 (nytt)**

-1. Ett helhetligt och ingående system för klassificering av radioaktivt avfall som omfattar alla led i hanteringen av detta avfall, från och med avfallets generering till och med dess slutförvaring.

Ändring 103**Förslag till direktiv****Artikel 14 – led 1**

1) En förteckning över allt använt kärnbränsle och radioaktivt avfall och prognoser om framtida kvantiteter, inklusive dem från avveckling. I förteckningen ska tydligt anges placeringen och mängden material, **och, genom lämplig klassificering**, risknivån.

1) **Utgående från det klassificeringssystem som avses i led -1**, en förteckning över allt använt kärnbränsle och radioaktivt avfall och prognoser om framtida kvantiteter, inklusive dem från avveckling. I förteckningen ska tydligt anges placeringen och mängden material, risknivån **och avfallets ursprung**.

Ändring 128**Förslag till direktiv****Artikel 14 – led 2**

(2) Principer, planer och tekniska lösningar från generering till slutförvaring.

(2) Principer, planer och tekniska lösningar från generering till **lagring eller** slutförvaring. **Hög prioritet ska ges historiskt radioaktivt avfall och använt kärnbränsle i mellanlagringsbassänger.**

Ändring 104**Förslag till direktiv****Artikel 14 – led 3**

3) Principer och planer för perioden efter stängningen av en slutförvarsanläggning, inklusive den tid under vilken de institutionella kontrollerna fortgår och de medel som ska användas för att bevara kunskapen om anläggningen på lång sikt.

3) Principer och planer för perioden efter stängningen av en slutförvarsanläggning, inklusive den tid under vilken de institutionella kontrollerna fortgår och de medel som ska användas för att **garantera övervakning och underhåll av anläggningen och för att** bevara kunskapen om anläggningen på lång sikt.

Torsdagen den 23 juni 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 105**Förslag till direktiv****Artikel 14 – led 7a (nytt)**

- 7a) En beskrivning av den kostnadsbedömning som avses i artikel 10.1a a samt av vilka metoder som används vid beräkningen av motsvarande reserver.

Ändring 106**Förslag till direktiv****Artikel 14 – led 8**

- 8) En beskrivning av de finansiella ordningar som är i kraft för att säkerställa att alla programkostnader kan finansieras under den planerade tidsramen.

- 8) En beskrivning av **vilka alternativ som står till buds för sammansättningen och förvaltningen av de medel som avsatts i enlighet med artikel 10.1a b och av de finansiella ordningar som är i kraft för att säkerställa att alla programkostnader kan finansieras under den planerade tidsramen och att principen att förorenaren betalar tillämpas strikt.**

Ändring 107**Förslag till direktiv****Artikel 14 – led 8a (nytt)**

- 8a) En bindande och verifierbar tidsram för genomförandet av nationella program och uppfyllande av de krav som fastställs i punkterna 1–8 ovan.

Ändring 108**Förslag till direktiv****Artikel 14 – led 8b (nytt)**

- 8b) Utbildnings- och yrkesutbildningsplaner för att bibehålla och utveckla de sakkunskaper och den kompetens som krävs för hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall.

Ändring 109**Förslag till direktiv****Artikel 15 – punkt 3a (ny)**

- 3a. Kommissionen ska övervaka att tidsramarna enligt artikel 14.8a för genomförandet av medlemsstaternas nationella program följs.

Torsdagen den 23 juni 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 110**Förslag till direktiv****Artikel 15 – punkt 4**

4. Kommissionen kommer att beakta medlemsstaternas förtydliganden och framsteg när det gäller de nationella avfallshanteringsprogrammen när den fattar beslut om finansiellt eller tekniskt stöd från Euratom till anläggningar eller verksamhet för hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall, eller när den formulerar sina synpunkter på investeringsprojekt i enlighet med artikel 43 i Euratomfördraget. **utgår**

Ändring 111**Förslag till direktiv****Artikel 16 – punkt 3**

3. Medlemsstaterna ska regelbundet, minst vart tionde år, anordna självutvärderingar av sina nationella ramverk, behöriga tillsynsmyndigheter, nationella program och deras genomförande och inbjuda till en internationell inbördes granskning av de nationella ramverken, myndigheterna och/eller programmen i syfte att säkerställa att en hög kvalitet uppnås för hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall. Resultaten av varje inbördes granskning ska rapporteras till kommissionen och **medlemsstaterna**.

3. Medlemsstaterna ska regelbundet, minst vart tionde år, anordna självutvärderingar av sina nationella ramverk, behöriga tillsynsmyndigheter, nationella program och deras genomförande och inbjuda till en internationell inbördes granskning av de nationella ramverken, myndigheterna och/eller programmen i syfte att säkerställa att en hög kvalitet uppnås för hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall. Resultaten av varje inbördes granskning ska rapporteras till kommissionen **som ska lägga fram en regelbundet återkommande rapport för Europaparlamentet och rådet där slutsatserna från de inbördes granskningarna tas upp i sammanställd form.**

Ändring 138**Förslag till direktiv****Artikel 16a (ny)****Artikel 16a****Omprövning**

Kommissionen ska senast två år efter det att medlemsstaternas inbördes granskning i enlighet med artikel 16.3 ägt rum lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet, med tyngdpunkten förlagd på en omprövning av konceptet för hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall samt av exportbestämmelserna i artikel 4.3. Vid denna omprövning ska det tas särskild hänsyn till avfallens reversibilitet och återtagbarhet när det väl har placerats i en slutförvarsanläggning, mot bakgrund av forskningsutvecklingen och ytterligare vetenskaplig kunskap på området. Rapporten ska vid behov åtföljas av en översyn av direktivet som ska återspegla den tekniska forskningens senaste rön vad gäller hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall.

Torsdagen den 23 juni 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 113
Förslag till direktiv**Artikel 17 – punkt 1**

1. Medlemsstaterna ska senast den ... sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

1. Medlemsstaterna ska senast den ... (*) sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

(*) *Två år efter den tidpunkt då detta direktiv träder i kraft.*

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2012/C 390 E/12	<p>Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: General Motors/Belgien</p> <p>Europaparlamentets resolution av den 23 juni 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/031 BE/General Motors Belgium från Belgien) (KOM(2011)0212 – C7-0096/2011 – 2011/2074(BUD)) .....</p>	71
	BILAGA	72
2012/C 390 E/13	<p>Fiskemöjligheter och ekonomisk ersättning som föreskrivs i partnerskapsavtalet om fiske mellan Europeiska unionen och Republiken Seychellerna</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 juni 2011 om utkastet till rådets beslut om ingående av protokollet om fastställande av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i partnerskapsavtalet om fiske mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Seychellerna (17238/2010 – C7-0031/2011 – 2010/0335(NLE)) .....</p>	73
2012/C 390 E/14	<p>Fiskemöjligheter och ekonomisk ersättning som föreskrivs i partnerskapsavtalet om fiske mellan Demokratiska Republiken São Tomé e Príncipe och EU ***</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 juni 2011 om utkastet till rådets beslut om ingående av protokollet om fastställande av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i partnerskapsavtalet om fiske mellan Europeiska unionen och Demokratiska Republiken São Tomé e Príncipe (05371/2011 – C7-0119/2011 – 2010/0355(NLE)) .....</p>	74
2012/C 390 E/15	<p>Protokoll EU/Andorra om säkerhetsrelaterade tullåtgärder ***</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 juni 2011 om utkastet till rådets beslut om ingående av protokollet om utvidgning av avtalet genom skriftväxling mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Furstendömet Andorra till säkerhetsrelaterade tullåtgärder (17403/2010 – C7-0036/2011 – 2010/0308(NLE)) .....</p>	75
2012/C 390 E/16	<p>Avtal EG-Kanada om civil luftfartssäkerhet ***</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 juni 2011 om utkastet till rådets beslut om ingående av ett avtal om civil luftfartssäkerhet mellan Europeiska gemenskapen och Kanada (06645/1/2010 – C7-0100/2010 – 2009/0156(NLE)) .....</p>	75
2012/C 390 E/17	<p>Förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ***I</p> <p>Europaparlamentets ändringar antagna den 23 juni 2011 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser (KOM(2010)0527 – C7-0301/2010 – 2010/0281(COD)) .....</p>	76
2012/C 390 E/18	<p>Tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott *</p> <p>Europaparlamentets ändringar antagna den 23 juni 2011 av förslaget till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1467/97 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott (KOM(2010)0522 – C7-0396/2010 – 2010/0276(CNS)) .....</p>	88
2012/C 390 E/19	<p>Krav på medlemsstaternas budgetramverk *</p> <p>Europaparlamentets ändringar antagna den 23 juni 2011 av förslaget till rådets direktiv om krav på medlemsstaternas budgetramverk (KOM(2010)0523 – C7-0397/2010 – 2010/0277(NLE)) .....</p>	100

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2012/C 390 E/20	Övervakning av de offentliga finanserna i euroområdet ***I Europaparlamentets ändringar antagna den 23 juni 2011 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om effektiv övervakning av de offentliga finanserna i euroområdet (KOM(2010)0524 – C7-0298/2010 – 2010/0278(COD))	111
2012/C 390 E/21	Övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ***I Europaparlamentets ändringar antagna den 23 juni 2011 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1466/97 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken (KOM(2010)0526 – C7-0300/2010 – 2010/0280(COD))	121
2012/C 390 E/22	Verkställighetsåtgärder för att korrigera alltför stora makroekonomiska obalanser i euroområdet ***I Europaparlamentets ändringar antagna den 23 juni 2011 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om verkställighetsåtgärder för att korrigera alltför stora makroekonomiska obalanser i euroområdet (KOM(2010)0525 – C7-0299/2010 – 2010/0279(COD))	139
2012/C 390 E/23	Konsumenträttigheter ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 juni 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om konsumenträttigheter (KOM(2008)0614 – C6-0349/2008 – 2008/0196(COD))	145
	P7_TC1-COD(2008)0196 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 23 juni 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG	146
	BILAGA	146
2012/C 390 E/24	Bestämmelser om traktorer som släpps ut på marknaden enligt flexibilitetssystemet ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 juni 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2000/25/EG vad gäller bestämmelser om traktorer som släpps ut på marknaden enligt flexibilitetssystemet (KOM(2010)0607 – C7-0342/2010 – 2010/0301(COD))	146
	P7_TC1-COD(2010)0301 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 23 juni 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om ändring av direktiv 2000/25/EG vad gäller bestämmelser om traktorer som släpps ut på marknaden enligt flexibilitetssystemet	147
2012/C 390 E/25	Använt kärnbränsle och radioaktivt avfall * Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 juni 2011 om förslaget till rådets direktiv om hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall (KOM(2010)0618 – C7-0387/2010 – 2010/0306(NLE))	147

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarandet
- **I Samarbetsförfarandet (första behandlingen)
- **II Samarbetsförfarandet (andra behandlingen)
- *** Samtyckesförfarandet
- ***I Medbeslutandeförfarandet (första behandlingen)
- ***II Medbeslutandeförfarandet (andra behandlingen)
- ***III Medbeslutandeförfarandet (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baserar sig på den rättsliga grund som kommissionen föreslagit)

Politiska ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen █.

Tekniska rättelser och justeringar gjorda av ansvariga enheter: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med kursiv stil och strykningar med symbolen ||.

PRENUMERATIONSPRISER 2012 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 310 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	840 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	100 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

